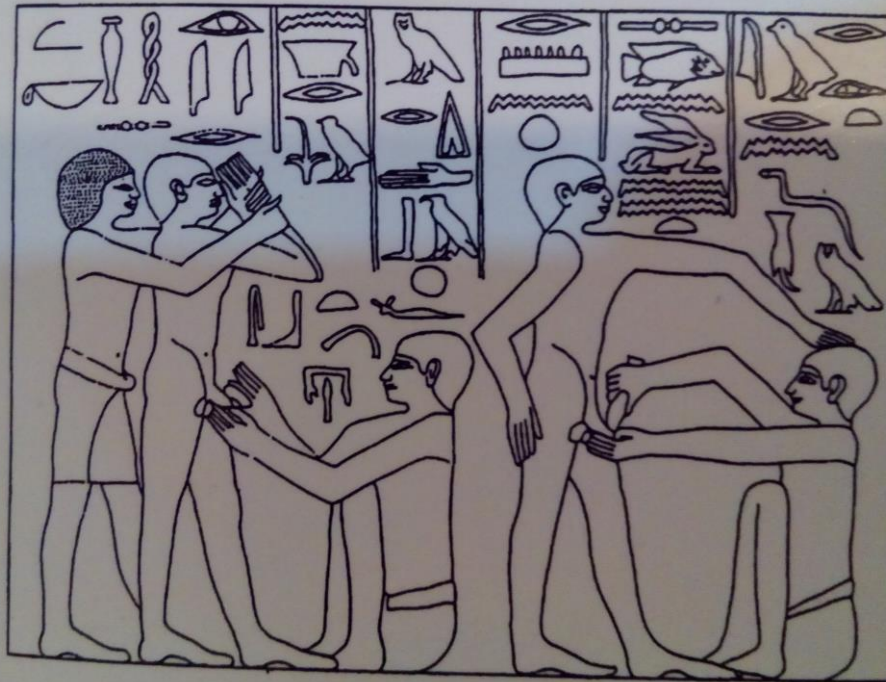

LE COMLOT DU SILENCE

SAMI A. ALDEEB ABU-SAHLIEH

TĂIEREA ÎMPREJUR

Complotul tăcerii

OBSERVAȚII GENERALE

O carte pentru marele public

Această carte este un rezumat, pentru marele public, al unui volum mai întins, intitulat *Circoncizie masculină, circumcizie feminină: dezbateri medicală, socială și juridică*, l'Harmattan, Paris 2001, 537 pagini, disponibilă și în engleză (*Male and female circumcision among Jews, Christians and Muslims: religious, medical, social and legal debate*, Shangri-La Publications, Warrem Center, PA 19951, Etats-Unis, 2001, 400 pagini) și în arabă (pe situl meu internet: www.go.to/samipage).

Transliteration

Alfabetul arab se pretează la diferite forme de transliterare. Am evitat forma savantă, care este prea complicată pentru un cititor care nu este specializat. Iată echivalentele câtorva litere arabe:

(omise la începutul și sfârșitul cuvântului) =

Nu fac distincție între vocalele lungi și scurte, nici între articolul hotărât *shamsi* et *qamari* (scriu *al-shar'ah* în loc de *d'ash-shari'ah*).

Citatele din Biblie și din Coran

Citatele din *Vechiul Testament* și din *Noul Testament* sunt luate din *Bible de Jérusalem*, Cerf, Paris, 1984. Cele din *Coran* sunt luate mai ales din traducerea franceză a lui Denise Masson, Gallimard, Paris, 1967.

Notele din josul paginilor și bibliografia

Cartea de față este destinată marelui public. Cu excepția referințelor din scrierile sacre, din chiar interiorul volumului, acesta nu comportă note în josul paginilor, nici bibliografie. Cititorii interesați se pot raporta la textul destinat specialiștilor, semnalat mai sus.

Date

În afara indicațiilor contrare, datele ce figurează în această carte trimit la era creștină. Data pertinentă a decesului unui autor sau a unui personaj este indicată când aceștia sunt citați pentru prima oară.

Principalele abrevieri

- Cărțile *Vechiului Testament*:

Geneza (Gn), *Ieșirea* (Ies), *Levitic* (LV), *Numerii* (Nb), *Deuteronom* (Dt), *Iosua* (Ios), *Judecătorii* (Jg), *Samuel I* (I S), *Samuel II* (II S), *Regi I* (I R), *Regi II* (II R), *Ezdra* (Ezd), *Estera* (Est), *Macabei I* (I M), *Macabei II* (II M), *Psalmi* (Ps), *Proverbe* (Pr), *Isaia* (Is), *Ieremia* (Ir), *Iezechiel* (Iz), *Malahia* (Mh).

- Cărțile *Noului Testament*:

Evanghelia după Matei (Mt), *Evanghelia după Marcu* (Mc), *Evanghelia după Luca* (Lc), *Evanghelia după Ioan* (In), *Faptele apostolilor* (Fp), *Scrisorile lui Pavel: către Romani* (Rm), *către Corinteni I* (I Co), *către Corinteni II* (II Co), *către Galateeni* (Ga), *către Filipeni* (Fh), *către Coloseni* (Col), *către Tit* (Tt).

- AI = Amnesty International

- av. I-C. = Înaintea lui Isus Cristos

- Comitet inter-african = Comitet inter-african pentru practicile tradiționale cu efecte asupra sănătății femeilor și a copiilor.
- Convenția copilului= Convenția relativă la drepturile copilului.
- Convenția refugiaților) = Convenția relativă la statutul refugiaților.
- d. (c) = decedat (către)
- Declarația universală = Declarația universală a drepturilor omului.
- ECOSOC = Consiliul economic și social al ONU.
- FNUAP = Fondul Națiunilor Unite pentru activități în materie de populație.
- HCR = Înaltul comisariat al Națiunilor Unite pentru refugiați.
- NOCIRC = National organization of circumcision information resource centers.
- OMS = Organizația mondială a sănătății.
- ONG = Organizație (ții) non-guvernamentală (tale).
- ONU = Organizația Națiunilor Unite.
- Pacte civil = Pact internațional relativ la drepturile civile și politice.
- Pacte economic = Pacte internațional relativ la drepturile economice, sociale și culturale.
- UNESCO = Prganizația internațională pentru educație, știință și cultură.
- UNICEF = Fondul Națiunilor Unite pentru copilărie.

INTRODUCERE

O mulțime de femei, de bărbați și de copii se îngrămădea și se agita în fața casei vecinului nostru musulman. Se distribuiau bomboane, în timp ce strigătele și țipetele copiilor și femeilor răsunau pretutindeni, în interiorul ca și în exteriorul casei vecinului. I-am întrebat pe părinții mei: Ce se petrece acolo? De ce țipă copiii în interiorul casei vecinului nostru? Nu s-au ajuns bomboanele pentru toți copiii? Părinții mi-au explicat atunci că este vorba de tăierea împrejur, adică de circumcizia băieților.

Aveam cinci ani atunci. Asistasem la o tăiere împrejur, fără să înțeleg despre ce este vorba, atât din cauza vârstei mele cât și pentru că aparțineam unei familii creștine, care nu își tăia copiii împrejur. În ciuda anilor care au trecut și a distanței ce mă separă de locul respectiv, acest eveniment este încă viu în memoria mea: o sărbătoare în cadrul căreia unii se bucură, în vreme ce alții plâng!

În anul 1993, am conferențiat pentru prima oară pe problema tăierii împrejur, la invitația asociației libaneze Nord.Sud, în cadrul unui colocviu despre drepturile copilului, organizat în colaborare cu Departamentul de Sociologie al Universității din Geneva. La sfârșitul intervenției mele, jumătate din sală a aplaudat iar cealaltă jumătate parcă turbase. Luând cuvântul, președintele libian al asociației Nord-Sud a spus că am uitat probabil episodul Salman Rushdie, de vreme ce am atacat convingerile religioase ale altora. Am răspuns acestei obiecții arătând că intenția mea nu a fost de a ataca convingerile nimănui ci doar de a-i apăra pe copii. Văzând că o bună parte din asistență împărtășea punctul meu de vedere, președintele asociației respective și-a cerut scuze.

La 7 august 1994, pe când la Cairo se ținea Conferința ONU pentru populație și dezvoltare, televiziunea CNN a difuzat un film despre circumcizia unei tinere fete de către un bărbier din Cairo. Acest film a provocat o undă de șoc de pe urma căreia mediile politice, religioase și intelectuale egiptene încă nu și-au revenit. Au urmat luări de poziții contradictorii în sânul înaltelor autorități religioase musulmane. Pozițiile contradictorii au fost dublate de o altă contradicție, nu mai puțin șocantă. Conferința ONU de la Cairo a condamnat circumcizia feminină dar a păstrat o tăcere absolută cu privire la circumcizia masculină. Nicio ONG nu a vorbit despre asta, iar CNN s-a abținut de a face o paralelă între circumcizia feminină și cea masculină. Ori, în Statele Unite, 3300 de copii suferă zilnic circumcizia masculină. Asta m-a intrigat. De ce se înverșunează oamenii să condamne circumcizia feminină, fără să o denunțe și pe cea masculină?

În iulie 2002, am vizitat Centrul de Studii Aborigene al Universității din Brisbane, Australia. Aș fi vrut să mă informez cu privire la circumcizia masculină și feminină în această comunitate. Directorul Centrului de Studii Aborigene, Michael Williams, și directoarea adjunctă, Doalma Jackie Huggins, ambii aborigeni, au refuzat să răspundă la întrebările mele, spunând că nu au dreptul să divulge astfel de informații privind legile lor religioase și că s-ar îmbolnăvi

dacă ar face acest lucru. Pentru ei, legea lor religioasă trece înaintea libertății de cercetare academică.

Invitat de către Clio, la 28 și 29 octombrie 2002, am dat la Paris două conferințe intitulate « Studiul unui rit milenar: Tăierea împrejur sau Circumcizia ». În prima zi, trei jidoavce au părăsit sala în semn de protest contra prezentării, de către mine, a acestei practici în cadrul comunității jidovești. A doua zi, ele au revenit însoțite de doi bărbați, ce m-au avertizat că au venit special pentru a mă supraveghea.

Pretutindeni suntem confrunțați cu legea tăcerii în jurul acestei practici mutilante, ce afectează în fiecare an 15 milioane de băieți și fete. Prin conferințele mele, prin scrierile și intervențiile la radio și televiziune, din 1993 nu am încetat nicio clipă să mă bat contra acestui complot sau conspirație a tăcerii. În 2001 am publicat rezultatele cercetărilor mele, la Harmattan, într-o carte intitulată « *Circumcizie masculină – circumcizie feminină* », bazată pe 600 de surse în cinci limbi. Cu această ocazie am reluat stiloul pentru a oferi această carte marelui public doritor să știe pe ce lume trăiește, în vederea mobilizării oamenilor contra acestor două practici, deopotrivă de primitive și de barbare.

Înainte de a termina această introducere mulțumesc lui Frédérique Green, Roger Foerhlé, Jean-Marie Rousseau; Philippe Radault și S. Sigismond care au corectat acest text, ca și Doamnei Charlyne Vasseur-Fauconnet pentru că l-a găzduit în colecția ei. Bineînțeles, rămân singurul responsabil al opiniilor și eventualelor erori exprimate în aceste pagini.

Sami A. Aldeeb Abu-Sahlieh

PARTEA I

DEFINIȚIA ȘI RĂSPÂNDIREA CIRCUMCIZIUNII

I. Fenomenul mutilării

Din toate timpurile, omul a încercat să manipuleze propriile sale organe ca și cele ale altora, de la cap până în vârful degetelor de la picioare. Progresul general al societății nu pare capabil să pună capăt acestor practici, deși absolut nimeni nu este sută la sută protejat împotriva lor. Astfel Prințesa Diana (d. 1997) s-a tăiat la mână cu o lamă de ras, apoi cu roțița ascuțită a unei rulete pentru decupat lămâia... Tot în cadrul unei discuții animate, cu Prințul Charles, ea a luat un cuțit de pe masă, cu care și-a tăiat pieptul și pulpele.

Organele sexuale omenești nu au scăpat nici ele de agresivitatea și nefireasca violență a ființei umane, de unde diferitele mutilări cunoscute: castrare, emasculare, perforare, încrustarea de diferite obiecte în sex, infibularea, subinciziunea, alungirea penisului, a clitorisului și a buzelor mici, fixarea unui buzunăraș pe penis, etc. În această carte, ne vom limita însă numai la studiul circumciziilor masculină și feminină, care constituie cea mai răspândită violare, cel mai barbar vandalism, cea mai misterioasă și mai persistentă mutilare a integrității fizice omenești. Avraam, patriarhul respectat al Jidanilor, Creștinilor și Musulmanilor ar fi fost el însuși victima acestei practici, ba încă la o vârstă avansată: 99 de ani după *Biblie*, respectiv 80 sau 120 conform unor surse musulmane. După exemplul lui Avraam, milioane și probabil miliarde de copii au fost circumciși în întreaga lume. Câți oare vor mai fi circumciși de acum încolo?

II. Alegerea terminologiei

Pentru desemnarea circumciziei, limba ebraică utilizează termenul de « *milah* », care înseamnă tăietură. Acest termen este utilizat într-o locuțiune « *berit milah* », alianța tăieturii, ce trimite la capitolul XVII al *Genezei* biblice, după cum vom vedea.

Atât pentru circumciziunea masculină cât și pentru cea feminină, limba arabă utilizează termenul de « *khitan* », înrudit cu acela de « *khatan* », care indică tatăl sau fratele soției sau soțul fiicei, adică socrul, cumnatul sau ginerele. Acestea par să indice că circumciziunea a fost prealabilă căsătoriei, măritişului. Verbul « *khatana* » (a circumcide) poate fi apropiat de verbul « *khatama* » (a sigila, a marca cu o pecete, un sigiliu). Din punct de vedere tehnic, limba arabă utilizează verbele « *adhara* » și « *khafada* », acesta de pe urmă desemnând mai ales circumciziunea feminină. El înseamnă a reduce sau a coborî un loc mai înalt, dar și a înjosi, a umili. Pe plan popular, pentru ambele sexe se folosesc termenii de « *taharah* », « *tihar* », sau « *tuhur* », care înseamnă purificare.

În Occident, atât pentru băieți cât și pentru fete, se utilizează termenii *circumcidere*, circumciziune, din latinescul « *circumcidere* », care înseamnă « *tăiere împrejur* ». Pentru femei se mai utilizează însă și termenul de *exciziune*, derivat din latinul « *excidere* », care înseamnă a tăia. În Occident, pentru mutilările feminine cele mai grave, se

utilizează termenul « *infibulare, infibulation*¹ », derivat din latinescul « *fibula* », care înseamnă buclă.

După 1990, OMS și alte organizații au decis folosirea termenului de « *mutilare sexuală feminină* » și abandonarea celui de « *circumciziune femină* », considerat prea puțin general pentru desemnarea diverselor forme de ablațiune practicate pe femei, dar mai ales pentru că evoca circumciziunea masculină, ce trebuia trecută sub tăcere. Desigur, în spatele acestei decizii stă rațiunea politică a menajării susceptibilității musulmane și jidovești, ambele simțindu-se cu musca pe căciulă. Mediile ce se opun circumciziunii masculine au optat și ele pentru termenul de « *mutilare sexuală masculină* », care, bineînțeles, i-a scos din pepeni pe Jidani.

În ce ne privește, vom utiliza termenii clasici, consacrați, de circumciziune masculină și circumciziune femină, întrucât refuzăm să ne supunem ukazurilor politice politrucilor OMS. Pentru noi, acest termen semnifică ablațiunea sau extirparea unei părți din organul sexual bărbătesc sau femeiesc, indiferent de amploarea acestei extirpări. Nu vom utiliza ceilalți termeni decât în cazul unor citate.

III. Diferite tipuri de circumciziune masculină

Există patru tipuri de circumciziune masculină:

1. Primul tip constă în tăierea parțială sau totală a pielii penisului care, prin întindere, depășește glandul. Această piele este numită prepuț.

2. Al doilea tip este forma de circumciziune practică de Jidani. Circumcizorul începe prin a trage pielea penisului și taie partea ce depășește glandul – operație ce se numește *milah* sau *shituch*. Apoi, într-o a doua fază² a circumciziunii, circumcizorul trage înapoi pielea pe care întâi a întins-o și smulge cu unghiile alungite și ascuțite ale degetului mare și ale arătătorului, partea de piele dintre tăietură și gland (dublura prepuțului), operațiune numită *periah*.

3. Al treilea tip de circumciziune constă în jupuirea completă a pielii penisului, uneori chiar și a pielii scrotului (ce susține testiculele) și chiar a unei zone din pubis. Această formă de circumcizie a existat și probabil încă există la unele triburi din Africa neagră (de exemplu, Namchis) și din sudul Arabiei.

4. Al patrulea tip de circumciziune masculină constă în tăierea uretrei de-a lungul unei bune porțiuni din penis. Se practică un fel de deschidere asemănătoare vaginului feminin. Numită subinciziune, acest tip de circumciziune se practică încă printre Aborigenii din Australia. Anumiți indivizi o practică însă în mod izolat, inclusiv în Occident.

1. Infibularea este coaserea buzelor sexului feminin, în scopul împiedicării oricărei penetrări, în vreme ce exciziunea constă în extirparea clitorisului; ambele se practică în anumite societăți și comunități. (NT).

2. Circumciziunea rituală jidovească cuprinde încă două interesante și sfinte faze, aceea a « împărtășirii » a cel puțin zece bărbați din asistența obligatorie, și apoi a sugerii sexului proaspăt mutilat, de către însuși mutilatorul. Studiul de față nu se ocupă însă de aspectul ritual-religios al circumciziei sau tăierii împrejur, nici la Jidani, nici la Musulmani.

Imagine

În această carte ne vom ocupa de primele două tipuri de circumciziune, care sunt cele mai răspândite printre Jidani, Creștini și Musulmani.

Sculele tăietoare utilizate sunt variate, de la cele mai primitive la cele mai moderne. *Biblia* menționează în două rânduri utilizarea silexului (*Ieșirea* IV, 25 și *Iosua* V, 2-3), ceea ce arată că circumciziunea se practica deja înaintea descoperirii metalelor. Potrivit legendelor jidovești, circumcizia lui Avraam ar fi fost făcută ba cu o sabie, ba prin mușcătura unui scorpion. Potrivit unei povestiri a profetului Mahomed, Avraam ar fi fost tăiat împrejur cu o toporișcă de tâmplar (*qaddum*).

IV. Diferite tipuri de circumcizie feminină

OMS distinge patru tipuri de « *mutilări sexuale feminine* »:

1. Primul tip constă în extirparea prepuțului feminin (scufița clitorisului), care practic înseamnă adesea extirparea totală a clitorisului.

2. Al doilea tip constă nu numai în extirparea scufiței clitorisului ci și în aceea parțială sau totală a buzelor mici.

3. Al treilea tip constă în extirparea parțială sau totală a organelor sexuale externe și sutura cvasitotală a orificiului vaginal. Această operație este numită infibulare.

4. Al patrulea tip constă într-o serie de practici mai mult sau mai puțin diferite, însă la fel de barbare: perforări sau incizii în clitoris și/sau buzele mari și cele mici, tăierea completă a clitorisului sau a buzelor, cauterizarea prin ardere a clitorisului și a țesuturilor din vecinătate. Răzuirea orificiului vaginal, incizia vaginului, etc.

Ca și în cazul circumciziunii masculine, sculele folosite pot fi foarte primitive dar și foarte moderne: un ciob de sticlă, o lamă, un cuțit sau chiar aparatul Rathmann după numele unui medic american care, în 1959, a inventat un aparat ce seamănă cu un clește, folosit pentru tăierea scufiței (prepuțului) clitorisului.

V. Statistici și prezență geografică

1. Circumciziunea masculină

Nu există statistici sigure cu privire la acest fenomen. Se estimează că la începutul celui de al III-lea mileniu, aproximativ 13 300 300 de băieți sunt circumcizați în fiecare an, ceea ce face o medie de 25 de băieți pe minut, la nivelul întregii planete. Alte surse consideră că circumcizia masculină atinge 23% din populația mondială, ceea ce, la începutul aceluiași mileniu al III-lea făcea un total de 650 de milioane de oameni, cifră care, între timp, a crescut.

Circumcizia masculină este practică pe totalitatea băieților jidani și musulmani, cu excepția unui mic număr de copii, ai căror părinți se opun acestei practici. Un anumit număr de creștini practică însă și ei circumcizia masculină – cazul creștinilor din Egipt, Sudan și Etiopia. De asemenea, se pare că această practică ar fi în expansiune printre creștinii din alte țări arabe, precum Siria, Palestina, și Liban. Statele Unite constituie însă cea mai mare țară creștină ce practică circumcizia masculină (aproximativ 60% dintre noii născuți), Canada

(aproximativ 25%), Australia (aproximativ 10%), Coreea de Sud (aproximativ 91%). Această ultimă țară a fost influențată de prezența armatei americane pe teritoriul ei. Numeroase triburi animiste din Africa și Australia practică și ele circumcizia masculină. În ce privește Occidentul, se consideră că aproximativ 2% dintre noii născuți de parte bărbătească sunt circumcizionați înainte de a părăsi maternitatea. Deocamdată lipsește însă un studiu exhaustiv privind populațiile ce practică circumcizia masculină.

2. Circumciziunea feminină

Juristul Ibn-al-Haj (d.1336) scria: « Tradiția constă în a manifesta public circumcizia masculină și în a o ascunde pe cea feminină ». Această formulă rezumă și situația actuală. Statisticile privind această practică sunt rare și nesigure.

Pentru începutul mileniului al III-lea se estima că aproximativ 200000 de fete sunt circumcise în fiecare an, ceea ce face 3,8 fete pe minut. O anumită sursă pretinde că circumcizia feminină atinge 5% din populația mondială, ceea ce face cam 100 milioane de femei. Conform unei statistici OMS, în anul 1998 ar fi existat 136 797 440 de femei circumcise în 28 de țări africane, dintre care 17 fac parte din Organizația Conferinței islamice. Majoritatea femeilor circumcise par să aparțină lumii musulmane. Între 15 și 20% dintre femeile circumcise, sunt circumcise după formula sau metoda faraonică. În Egipt, la începutul aceluiași mileniu al III-lea, ar fi existat 27 905 930 de femei circumcise, reprezentând 97% dintre femeile acestei țări.

Cifrele OMS nu cuprind decât țările africane. Circumcizia feminină este însă practică și în alte țări, precum Omanul, Emiratele Arabe Unite, Yemenul, Indonezia, Arabia saudită. Nu există studii cu privire la circumcizia feminină în aceste țări, iar OMS nu manifestă interes pentru această chestiune.

PARTEA II- A

DEZBATEREA RELIGIOASĂ

Orice dezbatere privind circumcizia masculină și feminină începe necesarmente cu normele religioase. Jidanii, Creștinii și Musulmanii cred că Dumnezeu a stabilit norme ce reglează atât raporturile dintre oameni și cât și acelea dintre oameni și Dumnezeu. Potrivit acestor credincioși, Dumnezeu ar fi încredințat profeților normele respective, care apoi le-ar fi transcris în *cărți sacre*, numite și *cărți cerești* (coborâte din cer). Prima întrebare pe care și-o pun aceste comunități este de a ști dacă, potrivit cărților sacre, circumcizia este sau nu este obligatorie.

CAPITOLUL ÎNTÂI CIRCUMCIZIA LA JIDANI

I. Circumciziunea masculină în cărțile sacre jidovești

Biblia nu spune nimic cu privire la circumciziunea feminină. Ea comportă însă două pasaje importante (printre multe altele) privind circumciziunea masculină.

Geneza sau Facerea, capitolul 17

« (1) Iar când era Avram de nouăzeci și nouă de ani, i S-a arătat Domnul și i-a zis: Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic; fă ce-i plăcut înaintea Mea și fii fără prihană. (2) Și voi încheia legământ cu tine și te voi înmulți foarte, foarte tare. (3) Atunci a căzut Avram cu fața la pământ, iar Dumnezeu a mai grăit și a zis: (4) Eu sunt și iată care-i legământul meu cu tine: vei fi tată a mulțime de popoare. (5) Și nu te vei mai numi Avram ci Avraam va fi numele tău, căci am să te fac tată a o mulțime de popoare. (6) Am să te înmulțesc foarte, foarte tare, și am să ridic din tine popoare, și regi se vor ridica din tine. (7) Voi pune legământul Meu între Mine și între tine și urmașii tăi, din neam în neam, să fie legământ veșnic, așa că Eu voi fi Dumnezeuul tău și al urmașilor tăi după tine. (8) Și-ți voi da ție și urmașilor tăi pământul în care pribegesti acum ca străin, tot pământul Canaanului, ca moștenire veșnică, și voi fi Dumnezeu. (9) Apoi a mai zis Dumnezeu lui Avraam: Iar tu și urmașii tăi din neam în neam să păziți legământul Meu. (10) Iar legământul dintre Mine și tine și urmașii tăi din neam în neam, pe care trebuie să-l păziți, este acesta: toți cei de parte bărbătească și ai voștri, să se taie împrejur. (11) Să vă tăiați împrejur și acesta va fi semnul legământului dintre Mine și voi. (12) În neamul vostru, tot pruncul de parte bărbătească, născut la voi în casă sau cumpărat cu bani de la alt neam, care nu-i din seminția voastră, să se taie împrejur în ziua a opta. (13) Numaidecât să fie tăiat împrejur cel născut în casa ta sau cel cumpărat cu argintul tău și legământul Meu va fi însemnat pe trupul vostru, ca legământ veșnic. (14) Iar cel de parte bărbătească netăiat împrejur, care nu se va tăia împrejur în ziua a opta, sufletul acela se va stârpi din poporul tău, căci a călcat legământul Meu. (15) După aceea a zis iarăși Dumnezeu către Avraam: Pe

Serai, femeia ta, să nu o mai numești Serai, ci Sarra să-i fie numele. (16) Și o voi binecuvânta și-ți voi da din ea un fiu; o voi binecuvânta și va fi mamă de popoare și regi peste popoare se vor ridica dintr-însa. (17) Avraam a căzut atunci cu fața la pământ și a râs, zicând în sine: E cu puțință oare să mai aibă fiu cel de o sută de ani? Și Sarra cea de nouăzeci de ani e cu puțință oare să mai nască? (18) Apoi a mai zis Avraam către Domnul: O, Doamne, măcar Ismael să trăiască înaintea Ta! (19) Iar Dumnezeu a răspuns lui Avraam: Adevărat, însăși Sarra, femeia ta, îți va naște un fiu și-i vei pune numele Isaac și Eu voi încheia cu el legământul Meu, legământ veșnic: să-i fiu Dumnezeu lui și urmașilor lui. (20) Iată, te-am ascultat și pentru Ismael, și iată îl voi binecuvânta, îl voi crește și-l voi înmulți foarte, foarte tare; doisprezece voievozi se vor naște din el și voi face din ei popor mare. (21) Dar legământul Meu îl voi încheia cu Isaac, pe care-l va naște Sarra, la anul pe vremea aceasta! (22) Dumnezeu încetă apoi de a mai vorbi cu Avraam, S-a înălțat de la el. (23) Atunci a luat Avraam pe Ismael, fiul său, pe toți cei născuți în casa sa, pe toți cei cumpărați cu argintul său și pe toți oamenii de parte bărbătească din casa lui Avraam și i-a tăiat împrejur chiar în ziua aceea, cum îi poruncise Dumnezeu. (24) Și era Avraam de nouăzeci și nouă de ani, când s-a tăiat împrejur. (25) Iar Ismael, fiul său, era de treisprezece ani, când s-a tăiat împrejur. (26) Avraam și Ismael, fiul său, au fost tăiați împrejur în aceeași zi. (27) Și cu ei au fost tăiați împrejur toți cei de parte bărbătească din casa lui Avraam, născuți în casa lui sau cumpărați cu argint de la cei de alt neam.

Levitic, capitolul 12

(1) Și a grăit Domnul lui Moise și a zis: (2) Grăiește fiilor lui Israel și le zi: Dacă femeia va zămisli și va naște prunc, de parte bărbătească, necurată va fi șapte zile, cum e necurată și în zilele regulei ei. (3) Iar în ziua a opta se va tăia pruncul împrejur,

(4) Femeia să mai șadă treizeci și trei de zile și să se curețe de sângele său; de nimic sfânt să nu se atingă și în lăcașul sfânt să nu meargă, până se vor împlinii zilele curățirii ei. (5) Iar de va naște fată, necurată va fi două săptămâni, ca și în timpul regulei ei; apoi să mai stea șazeci și șase de zile pentru a se curăța de sângele său.

II. Caracterul obligatoriu al circumciziunii

Înainte de a vedea cum privesc Jidanii circumciziunea masculină, trebuie să situăm această practică în contextul ei geografic și istoric.

1) Circumciziunea în vechiul Orient Apropiat

Circumciziunea masculină și feminină erau deja cunoscute în vechiul Egipt. Dispunem însă de foarte puține dovezi materiale privind circumciziunea feminină, la care vom reveni mai târziu, când vom vorbi despre circumciziunea feminină la Jidani.

O stelă funerară de la Naga Al-Deir, datant din secolul 23 era veche menționează că un funcționar al regelui fusese circumcis împreună cu alte 120 de persoane. Într-un bloc al mormântului de la Mereri a Dendera, proprietarul spune: « I-am înmormântat pe bătrânii lor și am circumcis tinerii ». În secolul XX era veche, Sinoserit I^{ul} spune că Dumnezeul Soare îl numise mai mare peste oameni pe când era copil,

înainte de a-și pierde prepuțul. Către cel de al XIX-lea secol av. I-C, guvernatorul Khanobohtim II spune că înainte de a fi circumcis, tatăl său era guvernator.

O gravură din jurul lui 2300 era veche, de pe mormântul din Ankhmahor, la Saqqara, arată în două scene doi tineri băieți care suportă circumciziunea. În scena de la dreapta, cel ce operează este așezat în fața celui ce este operat, care stă în picioare, pare destins și ține mâna stângă pe capul operatorului. Acesta îi aplică o substanță pentru a face operația mai puțin penibilă, după cum indică și textul ce însoțește scena: « Vreau să o fac cât mai confortabilă ». Dimpotrivă, scena din stânga ne prezintă un om ce operează așezat, în fața unui tânăr în picioare, ale cărui brațe sunt ținute strâns de un ajutor. Operatorul îi spune ajutorului: « Ține-l bine, să nu cadă », iar acesta îi răspunde: « Voi face așa cum îmi ordonați ». Cel ce operează ține cu mâna stângă penisul tânărului, iar în mâna dreaptă are un obiect oval ce arată că operația nu constă în a tăia prepuțul ci în a practica o incizie în formă de « V ». Această formă se găsește pe o statuie egipteană.

O altă stelă comemorează victoria Regelui Piye în anul 728 era veche asupra unei coaliții a prinților din Deltă, precum și ascensiunea lui la tronul egiptean. Inscripția ne informează că cu excepția regelui Namart, monarhii din nord și din sud nu puteau intra în palatul egiptean pentru că nu erau circumciși și pentru că mâncau pește. O inscripție din templul lui Isis, la Philae, arată că intrarea în templu este interzisă celor netăiați împrejur și mâncătorilor de pește.

Vorbind despre vizita sa în Egipt, Herodot (d.v. 424 av. I-C) ne spune că, spre deosebire de alți oameni, ce își lasă părțile sexuale în starea lor naturală, Egiptenii și cei ce trec prin școlile lor practică circumcizia. El adaugă:

Ei practică circumciziunea ca măsură de curățenie, plăcându-le mai mult să fie curați decât numai să aibă aerul. Preoții lor se rad pe tot corpul la fiecare două zile, pentru ca nici un purice sau vreo altă insectă să nu se cuibărească pe persoana lor în timp ce îi servesc pe zei.

Între anii 25 și 23 era veche, Strabon a vizitat și el Egiptul. Iată ce ne spune despre asta:

Un alt obicei special al Egiptenilor este unul la care țin foarte mult și care constă în a crește cu multă grijă copii care se nasc și a practica circumcizia băieților și exciziunea fetelor. Este adevărat însă că acest obicei se întâlnește și la Iudei; după cum am spus mai înainte, când am descris țara lor actuală, Iudeii sunt și ei originari tot din Egipt.

Vorbind de circumcizia iudaică « obiect al glumelor și al sarcasmului mulțimii », Filon din Alexandria (d. 54) ne spune că aceasta este « un obicei practicat cu multă grijă și atenție de alte popoare, mai ales de Egipteni, popor pe care îl considerăm prolific, vechi și cu scaun la cap în cel mai înalt grad ». Cu alte ocazii, Filon spune că Egiptenii practică circumcizia « *logodnicului și a logodnicei* », la vârsta de paisprezece ani, « când bărbatul începe să producă spermă iar regulile femeii să curgă ».

Se pare că, în afară de Egipt, circumcizia masculină a fost practică și în alte regiuni din Orientul Apropiat. Trei statuete metalice

siriene, din al 28-lea secol era veche reprezintă bărbați dezbrăcați, din care doi au fost circumciși total, iar al treilea parțial. Herodot raportează că Filistinii și Fenicienii au preluat circumcizia de la Egipteni, dar că apoi, după ce au început comerțul cu Grecii, Fenicienii, au abolit-o. *Biblia* spune despre Arabi că erau un popor necircumcis (Ir IX, 25), la fel și Filistinii (Gn XXIV, 14 și Jg XIV, 3). Flavius Iosif (d. 100) spune că în Palestina numai Iudeii practicau circumcizia. În ce privește Arabii, considerându-i probabil descendenți ai lui Ismael, el spune că aceștia își circumcizionau sau tăiau copii împrejur la vârsta de 13 ani.

2. Circumcizie, popor ales și pământ promis

Capitolul 17 din *Geneza* biblică acreditează ideea că circumcizia ar fi început la inițiativa lui Iahve, care i-a apărut lui Avram-Avraam, pe când acesta avea 99 de ani și i-ar fi ordonat să se taie împrejur.

Psihiatrii ar avea multe de spus despre chestiunea apariției lui Iahve în fața unui Avram-Avraam la o vârstă foarte avansată. Pe de altă parte, istoricii se îndoiesc de existența lui Avraam care, după unii, ar fi trăit cu 19 secole înaintea lui Isus, adică aproximativ o mie de ani înaintea redactării *Genezei*. Aceiași istorici consideră că acest al 17-lea capitol al *Genezei* reunește povești și legende aparținând mai multor epoci diferite. În limitele *Genezei* biblice, Avraam aparține unei societăți pastorale, deși capitolul 17 vorbește de regi ce se vor naște printre descendenții lui (versetele 6-16). Putem presupune că acest pasaj a fost redactat de un preot necunoscut, care a trăit într-o perioadă când domneau regi, către secolul IX era veche. Unii consideră chiar că cele două pasaje despre circumcizie, din *Geneza* și din *Levitic*, au fost interpolate după întoarcerea Iudeilor din Babilon, în cel de al VI-lea secol era veche.

Partea esențială a capitolului 17 al *Genezei* este de ordin politic. Este vorba de o alianță între Iahve și descendenții lui Avraam, alianță ce justifică, în ochii acestora de pe urmă, cucerirea pământului autohtonilor: «Și-ți voi da ție și urmașilor tăi pământul în care pibegești acum ca străin, tot pământul Canaanului, ca moștenire veșnică, și-ți voi fi Dumnezeu» (Gn XVII, 8). Suntem deci la originea conceptului de *Pământ promis*, pe care Jidanii îl invocă încă astăzi, pentru a-și legitima drepturile asupra Palestinei. La acest concept se adaugă un altul, acela de *Popor ales* (concept rasist menționat în Dt IV,37; X,15 și IR III, 8). În compensație sau ca semn al acestei alianțe, ca promisiune de promovare la rangul de *popor ales*, Iahve îi cere lui Avraam să se taie împrejur pe el însuși, pe sclavii lui și toți băieții ce se vor naște, aceștia de pe urmă la vârsta de opt zile.

3. Circumcizia, semn de distincție și de mântuire

Când *Biblia* atacă pentru prima dată dosarul circumciziei, ea ni-l prezintă ca un semn al *alianței* (Gn XVII,11). Circumcizia, adică această chirurgie pe sexul bărbătesc, juca rolul cărții sau buletinului de identitate, din zilele noastre. Indivizii și meritele lor s-ar recunoaște după sex, care le determină dreptul lor asupra țării Canaanului, în posesiune veșnică (Gn XVII,8). Diferite texte biblice disting prin circumcizie Iudeii de Non-iudei, aceștia de pe urmă fiind calificați de non-circumciși, termen arogant și disprețuitor la adresa lor.

Până astăzi, Jidanii consideră circumciziunea drept o garanție a mântuirii lor colective pe pământ! O legendă jidovească spune că Jidanii au fost salvați din Egipt pentru că au respectat cu sfințenie tăierea împrejur a sexului. În plin Ev Mediu, Maimonide (d. 1204) consideră circumcizia un mijloc de unitate și solidaritate între jidani.

4. Non-circumcizia elimină, circumcizia unește

Pentru Jidanul credincios, *Biblia* este un cod juridic ce trebuie respectat oriunde și oricând. Invocând Dt XIII,1, XXIX, 28 și Lv XXIII, 14 Maimonide scrie: « Este o noțiune explicită în lege, aceasta de pe urmă fiind o obligație veșnică, secol după secol, fără a putea suferi vreo eliminare, variație sau completare ». După Maimonide, cel ce ar pretinde contrariul trebuie « ucis prin strangulare ». Aceeași pedeapsă este prevăzută pentru acela care a « abolit una dintre poruncile pe care noi le-am primit pe cale orală », sau pentru cei ce dau o interpretare diferită de cea tradițională.

Circumcizia constituie una dintre poruncile obligatorii din *Biblie*. Cel ce nu o respectă se expune unei sancțiuni: « Iar cel de parte bărbătească netăiat împrejur, care nu se va tăia împrejur, în ziua a opta, sufletul acela se va stârpi din poporul său, căci a călcat legământul meu » (*Gn XVII, 14*). În general, acest text este apropiat de cel din *Ieșirea* (IV, 19-26), după care Dumnezeu îl prinde pe Moise la strâmtoare, într-un popas, și încearcă să îl omoare. În cele din urmă însă, Dumnezeu nu i-a lăsat viața decât pentru că Sefora, iute de mână, a tăiat prepuțul copilului ei și i-a atins picioarele (sau organele sexuale) ale lui Moise, cu mâinile ei pline de sânge.

Sentița *Bibliei* i se pare injustă lui Filon, iudeul din Alexandria, care se întreabă: « De ce Dumnezeu dictează contra copilului condamnarea la moarte (...) Dacă la opt zile după naștere copilul nu este circumcis, cu ce a păcătuit el pentru a fi condamnat la moarte? ». Philon arată că de fapt, în acest caz, pedeapsa biblică vizează părinții, nu copilul -- « pentru că nu au ținut cont de poruncile legii ». « Alții vor spune însă că Dumnezeu s-a mâniat contra copilului, se pare, pentru ca pedeapsa să fie aplicată irevocabil adulților ce au violat legea ».

5. Impuritatea celor non-circumciși

Capitolul 17 al *Genezei* consideră circumcizia ca semn al alianței. În *Levitic* însă (XII,3), porunca de tăiere împrejur a prepuțului copilului apare în contextul normelor relative la purificarea femeii. Unii consideră că prin atingerea mamei, care este impură după naștere, copilul a devenit și el impur, din care cauză trebuie purificat prin circumciziune.

Biblia consideră că cel non-circumcis este un impur, calificativ disprețuitor dat non-iudeilor. Frații lui Dina se consideră *dezonoși* prin căsătoria sorei lor cu un netăiat împrejur (*Gn XXXIV, 14*). După ce Iosua a circumcis întreg poporul, Iahve îi spune: « În ziua de astăzi am ridicat de pe voi ocara Egiptului ». (*Ios V, 9*). Invocând un text din *Ieremia* (IX, 25) *Mişna* afirmă că prepuțul este un obiect impur, de vreme ce *Biblia* reproșează păgânilor că nu sunt tăiați împrejur.

Datorită impurității sale, non-circumcisul nu are dreptul să celebreze Paștele sau să mănânce o parte din animalul sacrificat cu

această ocazie. Pentru a putea face asta, mai întâi trebuie să se taie împrejur (*Ieșirea* XII,43-49). *Talmudul* interzice non-circumcișilor să mănânce din hrana destinată preoților. De asemenea, copilului dispensat de circumcizie, din cauza decesului fraților săi, îi este interzis să mănânce din sacrificiul de Paști; aceeași interdicție se aplică și părintelui ce nu își taie împrejur copiii sau stăpânului ce nu își taie împrejur sclavii săi. Copilul născut fără prepuț nu va putea mânca nici el până când cel puțin o picătură de sânge îi va fi stoarsă din penis. Dacă totuși s-a făcut un sacrificiu pentru astfel de persoane, acesta va fi invalidat. Iezechiel interzice non-circumcisului să intre în sanctuar (*Iez* 44:9) iar Isaia merge și mai departe interzicând acestora și tuturor impurilor intrarea în Ierusalim (*Is* 52:1).

6. Căsătoria cu cei non-circumciși

Circumcizia este o condiție a căsătoriei. Non-circumcisul nu se poate căsători cu o jidoavcă, iar un Jidan nu poate lua în căsătorie fata unui non-circumcis. În capitolul 34 al *Genezei* găsim episodul instalării lui Iacob și a fiilor lui în orașul lui Sichem și al lui Hemor Heveul. Sichem, fiul lui Hemor, prințul acestui oraș, a răpit-o pe Dina, fiica lui Iacov și a Liei și s-a culcat cu ea. Apoi, tatăl și fiul s-au adresat părinților și fraților Dinei, pentru a cere mâna acesteia, propunându-le reciprocitatea în toate: « Măritați-vă fetele voastre cu noi și fetele noastre luați-le pentru feciorii voștri ». Răspunsul a fost categoric: ei nu își pot da fetele să se căsătorească cu cei netăiați împrejur și nici lua în căsătorie fiicele netăiaților împrejur. Dacă ar face asta, s-ar dezona. Lui Samson, ce se îndrăgostise de o Filistină, părinții lui îi reproșează: « Au doară nu se găsesc femei printre fiicele fraților tăi și în tot poporul meu, de te duci să-ți iei soție de la Filistinii cei netăiați împrejur? » (*Jg* 14:3). Interdicția de a da o Jidoavcă în căsătorie unui non-circumcis sau de a lua o nevestă dintr-un grup de netăiați împrejur este în legătură cu conceptul de *Popor ales*. Regăsim această interdicție în ordinul pe care Avraam îl dă servitorului său : « Și jură-mi pe Domnul Dumnezeu cerului și pe Dumnezeuul pământului că fiului meu Isaac nu-i vei lua femeie din fetele Cananeenilor, în mijlocul cărora locuiesc eu » (*Gn* 24:3). Cartea întâia a lui Ezdra insistă însă cel mai mult asupra acestei interdicții. Preotul Ezdra a reunit toți exilații la Ierusalim și i-a dojenit în timp ce ploua cu găleata: « Voi ați păcătuit, luându-vă femei de neam străin și cu aceasta ați mărit vina lui Israel. Pocăiți-vă de păcatul acesta înaintea Domnului Dumnezeului părinților voștri, faceți voia Lui și depărtați-vă de popoarele pământului și de femeile celor de alt neam ». (*Ezd* 10: 10-11).

Normele biblice au fost formulate într-un proiect de lege prezentat Knessetului în septembrie 1984 de către rabinul Meir Kahane (d. 1990). Acest proiect prevedea sancțiuni contra căsătoriilor și relațiilor sexuale dintre Jidani și non-jidani. Cu această ocazie, deputatul conservator Michael Eitan a comparat proiectul de lege respectiv cu legile rasiste de la Nuremberg, din 1935.

7. Separație în viață și în moarte

Netăiații împrejur fiind considerați impuri, normele jidovești interzic orice relații cu ei, inclusiv a gusta din hrana lor. *Talmudul* discută cazul copiilor unei slave, care au fost circumciși, fără să fie însă

trecuți prin baia rituală. Întrebarea este dacă atingerea unuia dintre acești copii face vinul impur sau nu: Răspunsul este negativ, din cauza vârstei lor fragede, care nu le permite să distingă natura idolilor. Dacă acești copii ar fi fost adulți, atunci vinul în contact cu ei ar fi devenit impur și deci impropriu pentru consum.

Moshe Menuhin (d. 1983), tatăl faimosului violonist Yehudi Menuhin (d. 1999) raportează că locuința bunicului său din colonia Bokhara din Palestina era accesibilă Gentililor cu ocazia paștelui jidovesc. Acestora li s-a pus la dispoziție o masă separată. Menuhin adaugă:

Îndată ce invitații străini au plecat, el (bunicul) merse la masa acestora și cu surâsul pe buze luă toate sticlele de vin ce fuseseră deschise, și erau numeroase; le-a scos pe toate afară din casă și le-a vărsat în rețeaua de canalizare. Câteva din aceste sticle erau aproape pline și nu înțelegeam cauza risipei. L-am întrebat: « Ce rău au făcut acești goyimi vinului? ». Bunicul a zâmbit și mi-a explicat că, după codul de legi jidovești, orice vin deschis de un goy devine yayin nesech, adică vin păgân ce nu mai poate fi băut.

Această concepție jidovească privind netăiații împrejur se regăsește la începuturile creștinismului. Astfel, creștinii de origine iudaică i-au reproșat apostolului Petre că a acceptat invitația lui Corneliu, un sutaș roman: « Ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai mâncat cu ei » (Fp 11:3). Apostolul Petre cunoștea această interdicție și a comentat-o cu cel ce îl invitase la masă: « Voi știți că nu se cuvine unui Iudeu să se unească sau să se apropie de cel de alt neam, dar mie Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat ». (Fp 10:28). Apostolul Pavel ne arată însă că Petre « înainte de a venii unii de la Iacov mânca deja cu cei dintre neamuri, dar când au venit ei, se ferea și se osebea, temându-se de cei din tăierea împrejur ». (Ga 2:12).

Separația între tăiați și netăiați împrejur ține până la moarte. Din această cauză, Jidanii practică circumcizia inclusiv pe copilul mort înainte de a fi tăiat împrejur, înainte de a-l înmormânta. În zilele noastre, problema s-a pus cu unii Jidani sovietici emigrați în Israel, care au murit fără să fi fost circumciși. Iată ce citim în *Jerusalem Report* din 9 septembrie 1993:

Ministrul afacerilor religioase a dezvăluit că, peste tot în Israel, societățile de înhumare practică circumcizia pe cadavre, înainte de a le înmormânta, fără autorizația familiilor respective. Majoritatea celor decedați era compusă din emigranți din fost Uniune Sovietică. Responsabilii societăților de înmormântare și marele rabin sefard Mordechai Eliahu s-au exprimat în favoarea acestei practici; marele rabin Ashkenaz Yisrael Lau spune însă că Rabinatul nu impune cu forța circumcizia, nici pentru cei vii, nici pentru cei morți.

La 16 iulie 1998, ziarul *Jerusalem Post* scria că această chestiune a fost obiectul unei dispute în Knesset. A fost vorba de mai multe rapoarte, conform cărora « câteva societăți de înmormântare taie împrejur imigranții jidani decedați, înainte de a-i îngropa ». Purtătorul de cuvânt al ministerului afacerilor religioase a spus că « tăierile împrejur fără permisiune au fost incidente izolate, societățile de înmormântări fiind avertizate contra unei astfel de practici ». El însă a mai adăugat: « Halacha interzice înmormântarea printre Jidani a unor persoane netăiate împrejur ». În legătură cu această dezbatere furtunoasă, *Daily Telegraph* raportează că după spusele consilierului

ministerului afacerilor religioase din Israel, circumciziile postume constituie o practică obișnuită.

8. Exagerarea importanței circumciziunii

Conform unei legende jidovești, în ziua Judecății de Apoi, Avraam se va posta în spatele porții Iadului și-i va împiedica pe cei netăiați împrejur să pătrundă înăuntru. După o altă legendă însă, Dumnezeu le va ierta Jidanilor multe dintre păcatele lor tocmai pentru că sunt tăiați împrejur. Cei netăiați împrejur vor fi judecați în tura de noapte, în vreme ce jidanii vor fi judecați ziua, pe soare. Evident că Jidanii vor beneficia de pile, grații și relații la care ceilalți nici măcar nu se pot gândi. Ei vor fi singurii ce vor beneficia de bucuriile și fericirea venirii lui Mesia. Rabbi Yehuda spune că Dumnezeu conservă sângele ce curge din copilul tăit împrejur, iar în ziua judecății privește acest sânge și salvează lumea.

Unii Jidani consideră că nou-născutul ce moare fără să fie tăiat împrejur nu se poate mântui, acesta fiind motivul pentru care se practică circumcizia postumă. Ce se întâmplă însă cu cei care au murit foarte de demult, înainte să fie instituită sau promulgată tăierea împrejur generală și obligatorie? Trebuie oare să credem că toți cei ce l-au precedat pe Avraam sunt blestemați? Pentru rezolvarea acestei probleme, rabinii au decis că acești oameni juști s-au născut gata circumciși, purtând pecetea alianței divine pe penis, încă din burta mamelor lor. Dumnezeu ar fi privilegiat anumiți oameni după Avraam, făcându-i să se nască gata tăiați împrejur, semn că aparțin celor aleși, că puritatea lor desăvârșită vine din chiar burțile mamelor lor. Lista celor născuți gata tăiați împrejur variază de la legendă la legendă. Printre acești tăiați împrejur fără bisturiu regăsim pe Adam, pe Seth (al treilea fiu al lui Adam), pe Enoch, Noe, Ashem, Terah, Melchisedec, Iacob, Gad, Iosif, Moise, Balaam, Samuel, David, Isaia, Ieremia, Zerubabel, Ubayd. O altă legendă atestă că toți îngerii se nasc gata circumciși. Așadar, tăierea împrejur sau circumciziunea a cunoscut în scrierile jidovești o importanță capitală. Referindu-se la *Ieșirea*, *Talmudul* stipulează că importanța circumciziei este atât de mare încât cu toată faima lui, Moise nu a putut fi dispensat vreme de o oră. *Talmudul* arată că Dumnezeu nu s-ar mai fi încurcat cu facerea lumii dacă nu era la mijloc chestiunea tăierii împrejur, care este mai importantă decât toate celelalte porunci. Autorii jidani moderni continuă să repete aceste lucruri. Iată ce spune rabinul Joseph B. Soleveitchik:

Este vorba de o alianță eternă, ce nu poate fi abolită niciodată. Poporul jidănesc și Dumnezeu în persoană aparțin aceleiași experiențe existențiale. (...) Circumcizia este comunitatea ce trăiește în istorie. Fără ea, omul este ca un grăunte de nisip luat de curent, venind de niciunde și mergând tot acolo.

Având în vedere importanța circumciziei, Jidanii îi acordă toată prioritatea în raport cu sabatul sau înmormântarea unei rude.

III. Curent jidovesc opus circumciziei

1. Jidanii nu au practicat totdeauna circumcizia

În general, se crede că circumcizia a fost stabilită, prin ordin divin, pe timpul lui Avraam, care ar fi trăit cu 19 secole înainte de Isus. Apoi, descendenții acestui Avraam ar fi continuat să se taie împrejur

unii pe alții, până în zilele noastre. Se trece însă sub tăcere că Jidanii nu au practicat circumcizia din totdeauna, că, de-a lungul secolelor, unii dintre ei au refuzat și refuză încă să se lase tăiați împrejur.

Nici măcar Moise nu ar fi fost circumcis. Se pare că după acest semn l-ar fi recunoscut fata Faraonului³, ce l-a cules din apele Nilului (Ies 2:6). Moise a avut doi fii de la soția sa Sefora (Ies 2: 15-22 și 18.3). Pe drumul său către Egipt, pe când se întorcea din refugiul trecător de la socrul său, Ietro, îngerul lui Dumnezeu l-a întâlnit și a încercat să îl ucidă. Soția lui, Sefora, a luat însă silexul și a tăiat prepuțul fiului ei cel mare, apoi a atins cu mâinile ei pline se sânge picioarele (sau organele sexuale?) lui Moise și i-a zis « Tu îmi ești un soț crud ». Astfel, Moise a scăpat de la moarte (Ies 4:25-26). Sefora însă nu l-a tăiat împrejur decât pe fiul ei cel mare, iar această intervenție chirurgical-rituală a fost de fapt accidentală, pe timpul unui popas de noapte, nu în ziua a opta după naștere, cum prescrie *Biblia*. (Gn 17:12; Lv 12:3).

Cartea lui Iosua ne învață că « tot poporul născut pe cale ... nu era tăiat împrejur, pentru că se născuse pe cale » (Ios 5:2-9), iar Iosua a primit ordin să-și facă cuțite ascuțite, de cremene, și să-i taie împrejur. Achab, regele lui Israel (care a domnit între 875 și 853 era veche) și soția sa Jezabel, fiica lui Ittobal, regele din Tyr și Sidon, au interzis orice tăiere împrejur. Aceasta a provocat însă sfânta mânie a lui Ilie. Reușind să se fofileze, Ilie s-a refugiat într-o peșteră unde a fost contactat de Iahve care l-a întrebat: « Ce faci aici, Ilie? », iar el a răspuns: « Cu râvnă am râvnit către Domnul Dumnezeu Savaot, căci fii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dăruit jertfelnicele Tale și pe prorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu ». (III R 19:9-10). Expresia au părăsit legământul tău se referă la abandonarea tăierii împrejur. Pentru aducerea aminte a acestui exces de zel, al lui Ilie, pe tema circumciziei, Jidanii îi rezervă și azi un scaun special, numit *scaunul lui Ilie*, care asistă, mut și invizibil, la orice tăiere împrejur.

Cartea Macabeilor amintește pe Antioh Epifan, regele grec din Siria (d. 164 av. I-C), în timpul căruia Iudeii doritori de fuzionare cu alte nații și-au refăcut prepuțul, refuzând să mai taie împrejur băieții lor (1M 1:15). Aceasta a provocat însă mânia preoților iudei. Astfel, preotul Matatia și prietenii lui Asidei « au adunat oștire și au bătut pe cei păcătoși cu mânia lor și pe bărbații cei fără de lege cu urgia lor... și le-au stricat jertfelnicele... și au tăiat împrejur pe pruncii câți au aflat în popoarele lui Israel ». (1M 2: 44-46).

Jidanii au continuat să își lungească prepuțul scurtat prin tăierea împrejur și să o refuze cu indignare pe aceasta. În acest sens, medicul roman Celsus (d. c. 50) descrie două operații de restaurare a prepu-

3. La vremea respectivă, Egiptenii erau tăiați împrejur, iar Jidanii, probabil, încă nu, sau nu toți – deși trecuseră câteva secole bune după Avraam. Egiptenii practicau circumcizia de ziua a cincea, nu de ziua a opta, lucru nu lipsit de însemnătate! După unii endocrinologi, circumciziunea de ziua a cincea explică faptul că, împotriva consanguinității, Egiptenii din aceeași familie se căsătoreau între ei, inclusiv fratele cu sora sa. Fapt este că, în condițiile circumciziei de ziua a cincea, aristocrația și monarhia egipteană a durat câteva zeci de secole, iar monarhiile și aristocrația iudeo-creștină europeană au degenerat într-o perioadă de timp de zece ori mai mică.

țului. Beneficiarii uneia dintre acestea au fost chiar cei ce practica, ca profesioniști, tăierea împrejur. În prima sa *Epistolă către Corinteni*, apostolul Pavel vorbește despre asta: « A fost cineva chemat, fiind tăiat împrejur? Să nu se ascundă. A fost cineva chemat în netăiere împrejur? Să nu se taie împrejur » (1 Co 7:18). Pentru a face față acestei respingeri categorice a tăierii împrejur, către anul 140 rabinii au inventat o formă mai gravă de amputare-mutilare a sexului bărbătesc. Se tăia astfel nu numai partea din prepuț care, prin întindere, depășește capul acestuia, ci și mucoasa sau membrana interioară, adică dublura prepuțului. Rezultatul consta în aceea că retragerea pielii penisului devenea mult mai dificilă, iar refacerea prepuțului tăiat aproape imposibilă. Chestiunea penisului preocupând însă foarte serios casta rabinică, aceștia au prevăzut, la nevoie, recumcizia celor ce reușeau totuși să își refacă prepuțul. La nevoie, această retăiere împrejur putea fi repetată chiar de o sută de ori⁴.

În plus față de circumcizia prepuțului, în Biblie întâlnim și conceptul de circumcizie a inimii, a urechilor și a buzelor:

Astfel, Dumnezeu cere Iudeilor: « Deci să tăiați împrejur inima voastră, și de acum înainte să nu mai fiți tari la cerbice ». (Dt 10:16). Același Dumnezeu iubitor amenință pe Iudei cu umilirea inimii lor netăiate împrejur, din cauza greșelilor lor: «.. atunci se va supune inima lor cea netăiată împrejur și vor suferi ei pentru nelegiuirile lor ». (Lv 26:41). Ieremia, amenință și el pe cei ce se laudă cu înțelepciunea, puterea sau bogăția lor : « Iată, vin zile, zice Domnul, când voi cerceta pe toți cei tăiați și netăiați împrejur ». (Ir 9: 25). Campionul jelaniilor și jeluitorilor cere Iudeilor cu tărie: « Bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului, tăiați-vă împrejur pentru Domnul și lepădați învârtoșarea inimii voastre, ca nu cumva să izbucnească mânia mea ». (Ir 4:4). Această învârtoșare a inimii ne face să ne gândim la prepuțul și poate chiar erecția inimii, idee ce apare în Iezechiel, care vorbește de necircumcizii la inimă și la corp, de ce nu și la suflet? – « Că ați băgat înăuntru fii străini, netăiați împrejur la inimă și netăiați împrejur la trup... ». (Iz 44: 7-9).

În *Biblie*, tăierea împrejur a buzelor și a limbii este escamotată, în bună măsură, prin artificii de traducere. Moise încearcă să respingă cererea lui Iahve de a-l înfrunta pe Faraon, sub pretextul că buzele lui nu sunt tăiate împrejur, ceea ce a fost tradus prin « gura mea și limba mea sunt anevoioase ». (*Ieșirea* 4: 11). Traducătorii *Bibliei* nu au cenzurat însă ideea tăierii împrejur a urechilor, care apare clar în gura lui Ieremia: « Cu cine să vorbesc și cui să vestesc, ca să audă? Că iată, urechea lor este netăiată împrejur... ». (*Ieremia* 6:10).

2. Dezbaterea chestiunii la Jidanii reformați din Germania

După revoluția franceză de la 1789, s-a profilat tendința de a crea o societate civilă fără bariere religioase între cetățeni. Diversele guverne germane erau dispuse să asimileze multiplele comunități religioase jidovești, care însă ar fi trebuit să dorească acest lucru, pentru ca membrii lor să obțină egalitatea de drepturi. Împăratul Napoleon, ce

4. Așa stând lucrurile, se înțelege că rabinii trebuiau să inspecteze periodic starea penisului, a prepuțului credincioșilor, ceea ce este într-adevăr sublim. Foarte sublim!

făcea și desfăcea multe pe atunci, era contra tendinței Jidanilor de a se închide în ghetourile lor precum moluștele în cochilie. De aceea, pretutindeni unde domina puterea imperială napoleoniană, li s-a cerut Jidanilor să iasă din ghetourile lor.

În acest context a apărut curentul jidănesc reformist, care milita pentru înțelegere și acceptare mutuală între Jidani și Gentili. Imperiul napoleonian a dispărut în condițiile cunoscute, dar tendința jidovească reformistă s-a manifestat în continuare. La 1820, cu ocazia deschiderii primei sinagogi reformate la Sessen, Israel Jaconson a spus că ritualurile și obiceiurile religioase jidovești sunt contrare rațiunii.

Dezbaterea contra tăierii împrejur s-a deschis la Francfort, în 1843, de către un grup de Jidani laici numiți Amicii Reformei, ce amintea grupul de Amici ai Luminii, format de protestanții universalști din vremea respectivă. Una dintre revendicările Amicilor Reformei consta în suprimarea tăierii împrejur ca semn de deosebire între oameni. Un punct din programul inițial al acestui grup stipula că circumciziunea nu este obligatorie pentru Jidani. Sub presiunea clericalismului rabinic, Amicii Reformei au fost siliți să renunțe la acest punct. Totuși, un document anonim, care nu putea veni decât din partea acestui grup de Jidani luminați propunea înlocuirea rușinoasei și insultantei tăieri împrejur a sexului bărbătesc printr-o circumcizie fără de sânge, numită *sfințirea de ziua a opta*, celebrată atât pentru băieți cât și pentru fete, care intrau astfel cu toții în alianța jidovească primindu-și numele jidovesc. Cei mai convinși dintre acești Jidani reformati militau pentru abolirea completă a credințelor bazate pe revelație și pe barierele dintre religii.

După câțva timp, în urma decesului mai multor copii, din cauza tăierii împrejur, Departamentul Sănătății din Francfort a stabilit un regulament ce urmărea să impună practicii tăierii împrejur o securitate medicală maximă. Acest regulament stipula că « *Dacă cetățenii și locuitorii israeliți doresc să își taie copiii împrejur*, ei trebuie să recurgă la persoane special numite pentru practica circumciziunii ». Cele câteva cuvinte în caractere italice, din această frază, i-au scos pe rabini din pepeni, întrucât aceasta însemna că părinții erau liberi să își taie sau să nu își taie împrejur proprii lor copii. În sfânta lor furie, rabinii au considerat că aceasta pune în pericol comunitatea jidovească, tăierea împrejur fiind condiția indispensabilă pentru a face parte din ea. Mulți părinți își exprimaseră însă dorința de a nu-și mai tăia copiii împrejur. În ciuda presiunii rabinilor, autoritățile din diverse state germane au menținut regulamentul lor.

Curând, dezbaterile asupra tăierii împrejur a depășit Germania propriu-zisă, ajungând în capitala imperiului Austro-Ungar, unde 66 de medici jidani au trimis un Memorandum consiliului comunității lor, pronunțându-se contra continuării practicii tăierii împrejur. Rabinii erau și ei divizați în ce privește consecințele sociale ale renunțării la tăierea împrejur, unii refuzând să officieze căsătoria unei Jidoavce cu un Gentil. Întrucât mulți copii de Jidani au scăpat netăiați împrejur, în anul 1871 s-a reunit un foarte sfânt sinod jidovesc la Augsburg. Cu această ocazie, s-a luat decizia următoare:

Sinodul este convins de importanța tăierii împrejur pentru iudaism. Sinodul declară însă că băieții născuți de Jidoavce, care dintr-un motiv sau altul au rămas netăiați împrejur, trebuie totuși să fie considerați Jidani și tratați ca atare în toate cele ce țin de practica ritualului, conform normelor imperative, stabilite și recunoscute în cadrul iudaismului.

3. Dezbaterea actuală a circumciziei printre Jidanii americani

Dezbaterea acestei chestiuni printre Jidanii reformați din Europa a continuat și printre aceia dintre ei care au emigrat în America secolului al XIX-lea. Tăierea împrejur sau circumcizia a fost punctul principal de pe agenda primei reuniuni a rabinilor reformați, care a avut loc la Filadelfia, în 1869. Cu această ocazie, a fost adoptată decizia următoare:

Copilul de sex bărbătesc, ca și cel de sex femeiesc, trebuie considerat membru prin descendență al comunității jidovești, chiar dacă este netăiat împrejur – conform principiilor fundamentale ale iudaismului, care nu au fost niciodată puse la îndoială.

Această reuniune a discutat și cazul convertirilor la iudaism, care sunt descurajate de către tăierea împrejur. Poziția radicală a rabinului David Einhorn, care preconiza menținerea și impunerea tăierii împrejur, a avut însă câștig de cauză. Einhorn a susținut că prozeliții « aduc multe elemente impure în iudaism », iar circumcizia servește tocmai purificării iudaismului de aceste elemente. Curentul sau opinia lui Einhorn a fost însă răsturnat în cadrul reuniunii din 1892, care a decis că rabinii trebuie să accepte « în alianța sacră a lui Israel (...) orice persoană onorabilă și inteligentă ce dorește această afiliere, fără nici un rit inițiat și fără nicio altă ceremonie ». Așadar, niciun semn fizic exterior nu condiționa admiterea Gentililor în comunitatea jidovească.

Încetul cu încetul însă, tăierea împrejur a fost introdusă printre Gentilii din Statele Unite, fiind practic acceptată de majoritatea populației ca practică rutinieră, înainte de ieșirea noilor născuți din maternitate. În Statele Unite nu s-a mai pus deci problema jidanilor din Germania, care erau aproape singurii obligați să se taie împrejur.

Evenimentele dramatice din timpul celui de al II-lea Război mondial, urmate de înființarea Statului Israel, au dat lovitura de grație dezbaterii jidovești contra circumciziunii, aceasta continuând să fie considerată ca element fundamental al iudaismului. În 1979, Conferința *centrală a rabinilor americani* a luat o decizie fermă în favoarea tăierii împrejur, ceea ce indică noua tendință dogmatică actuală. Această conferință a considerat că « aducerea băieților în alianța jidovească prin intermediul ritualului tăierii împrejur este o poruncă divină », care nu se discută. Conferința rabinilor americani din 1979 a adăugat că « tăierea împrejur nu este suficientă pentru intrarea în alianța jidovească, ea trebuind să fie însoțită de rugăciunile de rigoare ». S-a stabilit că, pe cât posibil, chirurgia tăierii împrejur trebuie practică de persoane special formate, atât pe plan religios cât și pe plan medical. Recunoscând ca legitimă exigența egalității între sexe, conferința a aprobat instituirea unei ceremonii religioase care să marcheze intrarea fetelor în alianța jidovească.

Această conjunctură favorabilă menținerii tăierii împrejur nu pare însă destinată să dureze. Problema circumciziunii este din nou dezbă-

tută cu pasiune în Statele Unite. De data asta, dezbateră nu a mai fost inițiată de minoritatea jidovească ci de majoritatea creștină americană. În plus, chestiunea tăierii sau netăierii împrejur nu se mai pune de data asta pe plan strict religios ci pe plan medical, psihologic și umanist. Mulți Jidani se opun tăierii împrejur și militează pentru restaurarea penisului în drepturile lui naturale și legitime. Este vorba, pe de o parte, de restaurarea prepuțului; pe de alta de instituirea unui ritual alternativ, fără amputarea, deci mutilarea iremediabilă a noului născut. Noile obiecții contra tăierii împrejur au fost rezumate de către Hoffman, după cum urmează:

1. Pe plan ritual, tăierea împrejur este contrară principiului egalității dintre bărbat și femeie. Ea este un ritual ce califică și consfințește intrarea copilului în cercul celor ce domină societatea. Unii încearcă să rezolve această problemă prin instituirea unui ritual simbolic paralel pentru fete.

2. Pe plan medical, tăierea împrejur nu are importanța ce i-a fost atribuită în trecut. Dacă tăierea împrejur nu are deci nicio importanță pentru sănătate, ea devine inutilă.

3. Pe plan moral, tăierea împrejur este considerată astăzi ca o mutilare sexuală practică asupra minorilor, din care cauză ea este inadmisibilă.

4. Deschiderea dezbaterii tăierii împrejur în Israel

În afară de Jidanii sovietici non-circumciși, mai multe familii jidănești, ce trăiesc în Israel, refuză să își taie copiii împrejur. Aceștia estimează că nu este necesar ca băieții lor să fie mutilați pentru a deveni jidani, pentru că Jidan este cel născut dintr-o mamă jidoavcă. În Israel s-a constituit o asociație care militează pentru renunțarea la tăierea împrejur.

Marele rabin sefard Bakshi-Doron a atacat această asociație. « Cu mare durere, spune acest rabin, știu că va veni și asta. Poporul a fost cuprins de ura de sine. Ideea că tot ce este jidovesc este abominabil a ajuns până la *berit milah* (tăierea împrejur), semnul iudaic cel mai important, procedură simplă contra căreia nu se poate spune nimic ». Pretinsele pagube produse de circumcizie nu ne permit să ne îndoim de această cutumă, a dăugat rabinul. « Cine poate să decidă că este vorba de ceva primitiv, antic și penibil? Domnul fie lăudat, poporul jidănesc a trăit astfel generații fără de număr. Chiar dacă tăierea împrejur lezează un pic plăcerea sexuală, asta nu este o tragedie ».

În Israel nu este deloc simplu să fii contra tăierii împrejur. După cum am văzut, netăiații împrejur nu pot fi îngropați într-un cimitir jidănesc. Soții ce refuză să își taie băieții împrejur întâmpină dificultăți enorme cu familiile și prietenii lor, ce rup orice relație cu ei. Un articol din presa israeliană raportează că o mamă ce a refuzat să-și taie taie băiețelul împrejur a fost amenințată de tatăl ei că o va dezmoșteni. O altă mamă povestește că bunicul copilului ei refuză să atingă și chiar să îl vadă pe copilul netăiat împrejur. Prietenii unor astfel de soți i-au calificat pe aceștia de « hitleriști », acuzându-i că vor să distrugă iudaismul.

În ciuda acestor tracaserii, opozanții tăierii împrejur se reunesc din două în două săptămâni pentru a discuta despre cum ar putea să își

intensifice lupta lor și să se susțină mai bine unii pe alții. Cântărețul și criticul literar Menahem Ben este unul dintre aceștia. El nu și-a circumcis copiii, deși crede în Dumnezeu și în *Biblie*, afirmând că și-a circumcis băieții cum a crezut el de cuviință, adică în conformitate cu îndemnul lui Ieremia (4:4) să își « lepede prepuțul de pe inimă⁵».

În plus, peste argumentele religioase, opozanții încearcă să se sprijine pe legile existente în Israel. În ianuarie 1998, Curtea supremă israeliană a fost sesizată în această chestiune, cerându-i-se să declare că tăierea sexuală împrejur este contrară legii relative la demnitatea și la libertatea omului. Autorii acestei cereri speră ca circumcizia să fie practică cel mult în interiorul clinicelor și al spitalelor, ca orice altă intervenție chirurgicală, după prealabila obținere a autorizației părințești. Faptul că Curtea supremă israeliană a acceptat această cerere nu a fost deloc pe placul procurorului general israelian care a declarat: «este de neconceput ca singura țară din lume ce interzice tăierea împrejur să fie tocmai Israelul». În cele din urmă, Curtea supremă a sfârșit prin a respinge cererea, fără să își justifice decizia altfel decât printr-un răspuns evaziv din partea guvernului.

IV. Operația de tăiere împrejur la Jidani

Tăierea religioasă împrejur a fost strict reglementată, determinându-se cine trebuie să o suporte, cine o execută și care sunt rugăciunile ce o însoțesc. Întrucât această operație sângeroasă este contestată chiar printre Jidani, opozanții ei au propus instituirea unui simplu ritual și suprimarea operației sângeroase.

1. Persoanele supuse circumciziei sau tăierii împrejur

Regula de bază afirmă: «Tot pruncul de parte bărbătească, născut la voi în casă (...) să se taie împrejur în ziua a opta». (*Geneza* 17:12); sau «în ziua a opta se va tăia pruncul împrejur» (*Levitic* 12:3). Deși aparent simplă, această regulă a suscitat numeroase probleme. Cine trebuie tăiat împrejur? Trebuie circumcis băiețelul a cărui a opta zi după naștere cade într-o sâmbătă? Tăierea împrejur poate fi amânată dacă băiețelul este bolnav?

1a). Cine trebuie circumcizionat?

Circumcizia este semnul apartenenței la poporul jidovesc și al alianței dintre Dumnezeu și acest popor. Problema constă în a determina cine este Jidan; unii însă susțin că cel ce este circumcis în ziua a

5. Controlând diferitele ediții românești ale *Bibliei*, nu am găsit în niciuna expresia consacrată «lepedați prepuțul de pe inimă». Toate vorbesc de tăierea inimii împrejur sau de lepădarea învârtosirii inimii... *Biblia de la Ierusalim* (pe care o folosește autorul) și alte ediții cunoscute, de exemplu traducerea ecumenică a *Bibliei* integrale, vorbesc însă de «lepădarea prepuțului» de pe inimă. Oficialii BOR cred oare că expresia învârtosirea inimii exprimă cu adevărat gândul lui Ieremia, care a vorbit de prepuțul de pe inimă? Noi credem mai curând că este vorba de falsa pudoare clericală, în care se complăce BOR, ocolind adevăratele probleme, teologice și nu numai. În cazul de față, pentru iudaism ca și pentru creștinism, problema se reduce la a ști dacă este normal ca și pentru creștinism, problema se reduce la a ști dacă este normal ca și pentru iudaismul, iar la remorca lui întreg creștinismul, să privească dumnezeirea prin țeva penisului avraamic? Nu vom fii niciodată capabili să-l lăsăm pe Avraam în plata Domnului, cu penisul lui cu tot? Nu cumva această ipocrită învârtosire ascunde sfânta onanie teologică, cu care rabino-preoțimea freacă omenirea la creieri de peste 3000 de ani? (Nt).

opta, oricine ar fi el și oricare i-ar fi părinții, devine automat Jidan – tăierea rituală împrejur, de ziua a opta, fiind adevărata și veritabila poartă de intrare în alianța jidovească. Oficial, după legile în vigoare, Jidan este acela care s-a născut dintr-o mamă jidoavcă, oricare ar fi religia tatălui. Dacă o femeie devine jidoavcă înainte de nașterea copilului, atunci acesta devine Jidan la naștere. Dacă mama devine jidoavcă după ce a născut pruncul, atunci acesta trebuie să fie iudaizat. Legea jidovească nu permite adopțiunea. O lege israeliană însă permite acest lucru, ca și în alte țări. În principiu, dacă o familie jidovească adoptă un copil, acesta devine jidan și va fi tăiat împrejur după adopțiune.

În 1864, la New Orleans, a avut loc o amplă dezbatere pe tema tăierii împrejur a unui băiețel născut dintr-un tată jidan și mamă gentilă. Rabinul Bernard Illoy a refuzat această tăiere împrejur, fiind susținut în acest sens de către mulți rabini europeni. Tot atunci, rabinul Zvi Hirsch Kalischer era în favoarea tăierii împrejur a copiilor de gentili în general, și cu atât mai mult a celor care au un părinte Jidan. Acest rabin se justifica spunând că *Biblia* este a tuturor, ea neputând fi rezervată numai Jidanilor. În consecință, trebuie făcut tot ce se poate pentru a încuraja popoarele să accepte *Biblia*. Tăierea împrejur a copilului va facilita mai târziu conversiunea la iudaism a adultului, pentru care nu se va mai pune problema fricii de cuțitul hahamului.

1b) Ziua tăierii împrejur

În principiu, circumcizia jidovească se face în ziua a opta. Aceasta pune însă unele probleme în Statele Unite, unde mulți Jidani își taie copii împrejur chiar la maternitate, înainte de externarea mamei, deci înainte de ziua a opta. Tăierea împrejur în cadrul spitalicesc ascunde și niște motive economice întrucât, în acest caz, costul ei este suportat de asigurarea generală de sănătate. Pe de altă parte, tăierea rituală împrejur este mult mai scumpă decât tăierea laică împrejur, în cadrul maternității. Mulți autori jidani consideră însă că tăierea laico-spitalicească împrejur nu este valabilă decât dacă, ulterior, se scoate cel puțin o picătură de sânge din sexul copilului.

Dacă o mamă se convertește astăzi la iudaism iar mâine naște un băiat, acesta va fi tăiat împrejur în ziua a opta. Dacă lucrurile se petrec invers, dacă astăzi se naște copilul iar mâine se convertește mama, atunci acesta nu va fi tăiat împrejur decât în ziua convertirii lui. În acest caz, unii cred că nu este nevoie să se aștepte ziua a opta.

Biblia insistă asupra respectării odihnei de sabbat, pedepsind cu moartea pe cei ce violează această normă (*Ieșirea* 31:14). Ce se petrece însă dacă cea de a opta zi cade într-o zi de sâmbătă? În acest caz, porunca afirmativă, trebuie să tai împrejur, are prioritate față de porunca negativă (Nu trebuie să lucrezi sâmbăta). Efectuarea tăierii împrejur este deci permisă sâmbăta, inclusiv orice alte preparative în vederea ei (ascuțirea cuțitului sau a unghiilor celui ce operează astfel, aprinderea focului pentru fabricarea sau dezinfectarea cuțitului, spălarea copilului, etc.).

La fel se pune problema și dacă cea de a opta zi coincide cu o altă sărbătoare jidovească. Ce se întâmplă însă dacă cea de a opta zi cade

Într-o zi de sâmbătă iar tăietorul (tăietorii) împrejur este obligat să conducă mașina pentru a veni la casa copilului sau la sinagogă? Unii consideră că, în acest caz, tăietorul (tăietorii) împrejur trebuie să vină cu o zi înainte la locul circumciziei, alții cred că trebuie să se permită conducerea mașinii, altfel, cu timpul, se va ajunge la aceea că tot mai puțini vor fi aceia care, efectiv, vor fi tăiați exact în ziua a opta, așa cum o cere, deopotrivă, porunca divină și tradiția.

În ciuda clarității textului biblic, care fixează tăierea împrejur în ziua a opta, rabinii se pretează la calcule foarte complexe pentru determinarea cu precizie a acestei zile. *Mișna*, adică *Talmudul*, spune că tăierea împrejur trebuie să aibă loc între a opta și a douăsprezecea zi de după naștere. Cea de a opta zi este cea normală. Dacă băiețelul s-a născut însă pe înserat (între culcarea soarelui și apariția stelelor, în acest caz a opta zi va fi cea de a noua! Dacă nașterea copilului a avut loc într-o sâmbătă, după apusul soarelui, el va tăia împrejur în a noua zi (duminică); dacă sâmbăta este urmată de o altă sărbătoare, el va fi tăiat împrejur în cea de a zecea zi (luni); dacă sâmbăta este urmată de două zile de sărbătoare (de exemplu, anul nou), atunci copilul va fi tăiat împrejur în cea de a unsprezecea zi, marți. Acest calcul complex provine din faptul că sabatul nu poate fi violat decât dacă cea de a opta zi cade exact în cea zi.

S-a pus problema de ce *Biblia* cere ca tăierea împrejur să aibă loc în ziua a opta? Primul răspuns a fost că devreme ce Dumnezeu a ordonat astfel, asta e și bună ziua. Nu se mai discută nimic. Diverse midrașim⁶ dau însă alte motive. Unii rabini spun că noul născut trebuie să petreacă o sâmbătă, înainte de a trece prin tăierea împrejur. Jidanii consideră sâmbăta un fel de regină ce precede venirea regelui (Dumnezeu). Înainte de a fi primit de către rege (Dumnezeu), trebuie ca noul născut să salute regina (sâmbăta). Maimonide justifică cea de a opta zi după cum urmează:

1. Dacă lășăm copilul să crească, s-ar putea ca el să refuze circumciziunea.

2. Copilul suferă mai puțin decât un adult, întrucât membrana lui este fragedă iar imaginația foarte slabă; adultul consideră ca ceva crud și teribil ceea ce urmează să suporte, o durere pe care o vede cu imaginația înainte ca ea să se producă, și pe care o sporește astfel.

3. Părinții nu au încă o prea mare afecțiune pentru copilul care abia s-a născut... Dacă copilul ar fi lăsat netăiat împrejur vreme de doi sau trei ani, consecința ar putea fi că, din dragoste pentru copil, părinții ar putea neglija tăierea împrejur. La nașterea copilului însă, sentimentul și imaginea ce îl însoțesc sunt puțin dezvoltate, mai ales la tată, căruia de fapt îi revine datoria și misiunea de împlinire a tăierii împrejur.

Motivul pentru care tăierea împrejur trebuie să aibă loc în cea de a opta zi, este că orice animal, în momentul nașterii, este foarte slab și extrem de fragil, ca și cum încă ar fi în burta mamei sale. Abia după șapte zile el poate fi numărat printre ființele în contact cu aerul atmosferic. Nu se vede oare că până și pentru animale se respectă această

6. *Midraș* (pl. *midrașim*, interpretare) – comentarii rabinice ale Bibliei, pentru explicarea diverselor probleme. Cf. *Dicționar enciclopedic de iudaism; Esquisse de l'histoire du peuple juif*, București, Hasefer, 2000. (tradus din franceză).

împrejurare? « Asemenea să faci cu boul tău, cu oaia ta și cu asinul tău: șapte zile să fie ei la mama lor, iar în ziua a opta să mi le dai Mie!». (*Ieșirea*, 22:29). Înaintea acestui interval, noul născut, inclusiv omul, este considerat un fel de avorton. De aceea omul nu poate fi circumcis decât după șapte zile⁷.

C). Amânarea tăierii împrejur pentru boală sau pericol de moarte.

Deși *Biblia* fixează tăierea împrejur în cea de a opta zi, rabinii permit amânarea intervenției până la însănătoșirea copilului, dacă acesta este bolnav. *Talmudul* precizează că în caz de febră, chiar de scurtă durată, tăierea împrejur poate fi amânată până în cea de a 30-a zi. În toată această perioadă, copilul nu va putea mânca din cele sacrificate la sinagogă, și nu va putea fi uns cu ulei pascal.

Rabinii au constatat că anumite familii sunt atinse de hemofilie. Din această cauză, dacă doi frați sau veri dinspre mamă au murit din cauza tăierii împrejur, al treilea este scutit de aceasta. Unii rabini cer însă trei frați sau veri morți din cauza tăierii împrejur, înainte de a acorda această înaltă grație rabinică. *Talmudul* din Ierusalim amintește cazul a trei frați, morți din cauza tăierii împrejur. Rabinul Nathan a amânat circumciziunea celui de al patrulea frate, pe care până la urmă l-a circumcis totuși, i-a dat numele de Nathan, fără ca acesta să moară.

7. Nici Maimonide, nici alți comentatori nu răspund la această întrebare. Spunând că fătul nu trebuie lăsat să crească, Maimonide este penibil și cinic. Evident, copilul ar putea să nu fie de acord, iar părinții s-ar putea răzgândi. Ca rabin, Maimonide pune lumea în fața faptului împlinit. Comparația cu animalele complică problema și nu rezolvă nimic. Unii endocrinologi s-au ocupat în mod științific de această problemă: De ce a opta zi? Egiptenii, de exemplu, practicau circumciziunea de ziua a cincea. Nu se știe exact în ce consta aceasta – totuși, ea se făcea în ziua a cincea! Maimonide a murit la Cairo, dar nu spune nimic despre asta. Endocrinologii admit trei pubertăți ale omului. Prima începe în a opta zi de viață, și durează 21-24 de zile. Copilul este profund atașat mamei, mai ales în primii șapte ani de viață. Totuși, în cea de a opta zi din viața lui, adică în prima zi, din prima pubertate, începe construcția propriului său sistem endocrin, ce joacă un rol capital în viața omului. Pe această temă s-au scris cărți întregi, ce nu pot fi rezumate aici. Cert este că tăierea împrejur are loc exact în momentul când, în corpul noului născut, începe construcția endocrină a omului ce va rezulta din acest copil. Rezultatul tăierii împrejur constă în interzicerea dezvoltării normale a glandei genitale interne (interstițiale), și în favorizarea hiper-dezvoltării genitalei externe, reproducătoare. Asta înseamnă o deturnare a ființei umane! Omul de după tăierea împrejur, de a opta zi, va fi cu totul altul decât cel care ar fi fost, dacă nu ar fi intervenit tăierea împrejur. Unii medici, inclusiv Jidani celebri, consideră că, din această cauză, nici un Jidan nu poate fi un om normal, echilibrat, creativ, etc. , toți ar fi niște posedați ai genitalei lor externe! Altfel spus, toți Jidanii circumciși (în a opta zi sau cel puțin în cele 21-24 de zile ale primei pubertăți), ar fi niște oameni bolnavi, roboți biologici. Evident, problema este controversată, complotul tăcerii funcționează, majoritatea medicilor și a juriștilor habar n-au despre aceste lucruri, ce nu se predau în facultățile de Medicină, nici în cele de Drept. Mamele ce vor să controleze realitatea primei pubertăți, o pot constata cu ușurință: în cele 21-24 de zile, ale primei pubertăți, penisul noului născut este adesea în erecție, iar din vaginul fetițelor se scurge o secreție ce anunță viitoarele reguli menstruale. Cu oarecari diferențe între băieți și fete, dar și diferențe de altă natură (de exemplu rasială), după primii șapte ani de viață, la copilul de rasă indoeuropeană, intervine a doua pubertate, iar după alți șapte ani a treia și ultima, sau permanenta pubertate, când băieții devin capabili să secrete sămânța speciei lor, iar fetele capabile și ele să producă suportul sau terenul seminței bărbătești. (Nt).

Reamintim că, practic, tăierea jidovească împrejur poate avea loc la orice vârstă, inclusiv după moarte⁸, cazul multora dintre Jidanii sovietici ajunși în actualul Israel.

D). Tăierea împrejur a sclavilor, a convertiților și a inamicilor

Biblia impune obligativitatea tăierii împrejur a celui « cumpărat cu bani de la alt neam, care nu-i din seminția voastră (...) sau cel cumpărat cu argintul tău... ». (*Facerea* 17: 12-13). Aceștia erau tăiați împrejur după cumpărare, nu însă într-o zi de sâmbătă. Filon justifică tăierea împrejur a sclavului prin faptul că trebuie ca servitorii să imite pe stăpânul lor, pentru nevoi și pentru serviciul vieții. Expresia nu este prea clară. Mai târziu, legile romane le vor interzice Iudeilor să își taie împrejur sclavii. În partea juridică, vom reveni asupra acestui aspect.

Vechii Iudei au impus tăierea împrejur și popoarelor pe care le-au dominat. După ce curtezana Estera devine regina Persiei «...chiar și dintre popoarele țării mulți se făcură Iudei, pentru că îi cuprinsese frica de Iudei ». (*Estera*, 8:17). « Atunci au stârpit Iudeii pe toți dușmanii lor, ucigând cu sabia, omorând, pierzând și făcând cu dușmanii lor după voia lor ». (*Estera*, 9:5). Raportând acestea, Flavius Iosif precizează că mulți Perși s-au tăiat împrejur pentru a scăpa de moarte. Tot Flavius Iosif spune că marele preot Hircan a permis Idumeenilor să rămână în țara lor, cu condiția să se taie împrejur și să trăiască după legile iudaice. Atașați țării strămoșilor lor, Idumeenii s-au supus fără să crâcnească. Aristobulos a impus aceeași condiție Itureenilor. Flavius Iosif raportează cazul a doi nobili supuși ai regelui Agripa al II-lea, care au cerut azil Iudeilor. Aceștia nu le-au acordat azilul decât cu condiția să se taie împrejur. Flavius Iosif, care era guvernatorul acelei provincii a reușit să-i scape netăiați împrejur pe aceștia doi, considerând că fiecare trebuie să îl adore pe Dumnezeu așa cum crede el de cuviință. În aceeași ordine de idei, conform unei legende iudaice, Flavius Iosif ar fi refuzat să dea pâine unor Egipteni înfometați, înainte ca aceștia să se lase tăiați împrejur.

E). Cazul celor ce se nasc circumciși sau care sunt deja circumciși la data convertirii întru iudaism

Talmudul stipulează că o picătură de sânge trebuie totuși vărsată din glandul celui ce se naște gata tăiat împrejur, adică fără prepuț. Autorii de astăzi consideră că acest fenomen este extrem de rar, uneori fiind vorba de faptul că prepuțul este lipit de gland. În acest caz, trebuie așteptat ca prepuțul să se dezvolte, după care, eventual, va fi tăiat împrejur. Dacă totuși nu se dezvoltă nici un prepuț, tăietorul împrejur trebuie să-și dovedească măiestria smulgând ce poate de pe penisul celui în cauză. Dacă chiar nu poate și nu poate să smulgă

8. În afara tăierii împrejur, Iudeii atribuiau o mare valoare prepuțului, inclusiv prepuțurilor dușmanilor lor. Unii făceau colecții, ca vânătorii de capete, ce colecționau crani și scalpuri omenești. Regele Saul, de exemplu, pentru a-i da lui David fata lui de nevastă, a pretins « o sută de prepuțuri filistine, ca răzbunare împotriva vrășmașilor... ». Viitorul rege David nu s-a speriat pentru atâta lucru, nu s-a tocmnit pe prepuțuri: « ... se sculă și merse el însuși (...) și ucise 200 de Filistenii; și aduse lui David prepuțurile lor și le înfățișă regelui număr deplin, ca să se poată face ginerele regelui. Și a dat Saul după el pe Micol, fiica sa, de femeie ». (*I Regi*, 18: 25-27).

nimic, trebuie totuși să scoată cum-necum o picătură de sânge. Acest gen de operații nu poate însă avea loc sâmbăta.

Aceeași picătură simbolică de sânge trebuie stoarsă din penisul oricărui tăiat împrejur din diverse alte motive și cu alte ocazii, celui căruia i-a venit ideea să se convertească la iudaism. Acesta este cazul milioaneilor de Americani circumciși din oficiu în maternități, cu sau fără știința părinților, în afara oricărui ritual religios și cu un aparat de tăiat împrejur ce limitează aproape de zero pierderea de sânge. În aceeași situație se află orice tăiat împrejur de către un tăietor împrejur nerecunoscut ca atare de către autoritățile iudaice. În legătură cu acest ultim caz, semnalăm că Jidanii ortodocși sau tradiționaliști nu recunosc tăierea împrejur executată de un profesionist neortodox sau nereligios al bisturiului.

F) Cazul hermafrodiților și al celor cu două prepuțuri

Mișna discută cazul unei persoane al cărui organ sexual nu se știe bine ce-i, sau care are deopotrivă un organ sexual masculin și un altul feminin. O astfel de persoană poate oare fi tăiată împrejur într-o zi de sfânt sabat? În general și în teorie, răspunsul este negativ. Practic însă problema nu se pune, sau dacă s-a pus a fost trecută sub tăcere, fiind vorba de ceva extrem de rar.

Talmudul discută cazul cuiva cu două prepuțuri; întregul context este însă foarte puțin clar, neștiindu-se precis dacă este vorba de două penisuri sau de două prepuțuri pe același penis. Cazul acesta trebuie să fie la fel de excepțional ca cel de al șaselea deget la mână. Rabinii însă consideră că o astfel de persoană nu poate fi tăiată împrejur decât la lumina zilei. După alți rabini, în anumite condiții, nu se știe bine care, o astfel de persoană poate fi tăiată împrejur și ziua și noaptea.

Ce se întâmplă însă când prepuțul crește din nou, sau când a fost tăiat prea puțin din el? În acest caz, dacă prepuțul acoperă glandul, tăierea împrejur trebuie refăcută mai cu nădejde, fiind vorba de mântuirea omului, de un sfânt legământ cu Dumnezeu. Dacă este cazul, tăierea împrejur poate fi refăcută chiar și de o sută de ori. Această rigoare din partea rabinilor vizează Jidanii care prin diverse metode își trag sau atârnă o mică greutate de restul de prepuț rămas intact, din care, în unele cazuri, se reface un prepuț mai mult sau mai puțin estetic. În acest caz, pentru rabini, problema constă în aceea că, în loc să fie mândru de legătura și legământul lui cu Dumnezeu, Jidovul în cauză ascunde acest legământ, ascunde semnul alianței.

2) Actorii tăierii împrejur

Tăierea împrejur este o ceremonie socială la care participă un anumit număr de actori: tăietorul împrejur sau circumcizorul, nașii, publicul și profetul Ilie, căruia, la loc de cinste, i se instalează un scaun gol.

A) Tăietorul împrejur sau circumcizorul

Se zice că Avraam s-a tăiat împrejur de unul singur; potrivit altor surse, același Avraam ar fi fost tăiat împrejur de un scorpion! Apoi Avraam l-a tăiat împrejur cu mâinile lui pe Ismael (Gn, 17:23) și pe Isaac (Gn, 21:4). Fiul cel mare al lui Moise a fost tăiat împrejur de mama lui, Sefora (Ies, 4:25). Mulțimea Jidanilor născuți în deșert, în

timpul celor 42 de ani de pustie ar fi fost tăiată împrejur de către Iosua (Ios, 5:3).

Din faptul că Avraam este cel ce a primit ordinul să își taie împrejur fii și sclavii, rabinii au dedus că, în fiecare familie, această misiune revine tatălui. Dacă acesta refuză însă, ea poate fi îndeplinită și de mamă. Dacă și aceasta refuză, orice membru al comunității are datoria să taie împrejur pe cel rămas netăiat!

Se consideră că ar fi preferabil ca tatăl familiei să își taie personal băieții lui împrejur. Se constată însă că cei mai mulți tați preferă să încredințeze această misiune unui profesionist circumcizor sau tăietor împrejur. Mulți astfel de profesioniști trec întâi bisturiul prin mâna tatălui copilului, pentru a arăta astfel că tatăl ar trebui să facă această operațiune și că el însuși o va face în numele tatălui copilului. Alți circumcizori încredințază mamei, încă din ajun, bisturiul cu care a doua zi va fi operat copilul. În acest caz, mama copilului pune bisturiul sub perna pe care va dormi, Nu se știe despre ce fel de cutumă este vorba.

Femeile pot sau nu pot să săvârșească tăierea împrejur? Ortodocșii nu permit acest lucru decât în cazul absenței unui om. Ei consideră că nu Sefora, cu mâinile ei, și-ar fi tăiat împrejur băiatul cel mare, ci că ar fi încredințat această misiune unui bărbat. Deși tradiția se opune, Jidanii reformați sunt de acord ca femeile să poată face tăierea împrejur – din moment ce ele pot exercita meseria de medic.

Nu este necesar ca circumcizorul să fie rabin, nici medic – deși anumiți medici sunt special antrenați pentru a practica circumciziunea religioasă, după ritualul iudeo-jidovesc. Se crede că nu trebuie recurs la un medic decât în lipsa unui circumcizor. În acest caz, medicul trebuie să fie jidan, să cunoască ritualul și rugăciunile, să acționeze în spiritul poruncii divine privind această operație. De regulă, medicul este însoțit de un rabin care supervizează totul. În absența circumcizorului sau a medicului, se preferă amânarea tăierii împrejur. Dacă totuși aceasta are loc, atunci va trebui validată ulterior de către un rabin, care va face să curgă o picătură de sânge din glandul copilului. *Talmudul* precizează că numai un tăiat împrejur poate tăia pe altcineva împrejur și că un Jidan poate tăia împrejur un Samaritean, fără ca Samariteanul să poată tăia împrejur un jidan.

B). Nașii copilului și publicul asistent

Se consideră că tăierea împrejur, așa cum este ea descrisă în *Biblie*, trebuie să fie o sărbătoare familiară – deci trebuie să se deruleze în prezența membrilor familiei. Cu timpul însă, tăierea împrejur a devenit o afacere socială, ce se practică în cadrul adunărilor locale, ce se întrunesc și cu diverse alte ocazii: celebrarea sabatului, diverse sărbători religioase sau evenimente precum căsătorii, nașteri, decese și altele. În vechime, la aceste evenimente participau laici și religioși deopotrivă, dar numai bărbați, cu excepția femeilor, a sclavilor și a copiilor.

Apoi, tăierea împrejur a fost transferată la sinagogă, care încă nu avea o funcție religioasă clar definită, ceea ce permitea prezența femeilor. Cu timpul însă, sinagogile au devenit instituții religioase și au intrat sub dominația rabinilor, femeile fiind excluse de la tăierea

împrejur. Rabinii din Evul Mediu, de exemplu, considerau că mama nu are nici măcar dreptul să își ducă propriul ei copil la sinagogă. Această sarcină a fost încredințată unei alte femei, numită *ba'lat berit* (servitoarea alianței), care însă nici ea nu poate intra în sinagogă, trebuind să încredințeze copilul unui *ba'l berit* (servitor al alianței). În absența părintelui, abia acesta de pe urmă duce copilul la tăierea împrejur. În secolul al XI-lea, acest personaj purta numele de *sandak*, titlu inspirat din acela de *naș de botez*, de la creștini. *Sandakul* era considerat superior tăietorului împrejur și asimilat preotului sacrificator. Genunchii și pulpele lui, pe care stă copilul în timpul tăierii împrejur, sunt considerați un fel de altar, de unde se ridică tămâia și cântările către Dumnezeu. Acest personaj a fost introdus pentru a se elimina astfel mama copilului. Aceasta nu a fost admisă la sinagogă, pentru a participa la tăierea împrejur a copilului ei, decât începând cu secolul al XVI-lea, fără să poată ține însă copilul pe genunchii ei, în timpul circumciziei.

Unii consideră că este preferabil ca la tăierea împrejur să asiste zece persoane în vârstă de cel puțin 13 ani, în onoarea profetului Ilie. Aceasta este numărul minim necesar pentru orice rugăciune în comun. La reformati, aceste zece persoane pot fi bărbați și/sau femei, indiferent.

Conform unei credințe răspândite printre Iidani, participarea la o tăiere împrejur este un bun remediu contra sterilității. Pe această bază, anumiți tăietori împrejur aduc cu ei un cuplu ce nu are încă nici un copil, adesea fără să avertizeze familia în cauză, ceea ce crează uneori situații jenante.

C) Profetul Ilie

În timpul ceremoniei de tăiere împrejur sunt instalate numai două scaune: unul pentru *sandak*, celălalt pentru profetul Ilie, care aparent cel puțin, rămâne gol. Uneori, aceste două scaune sunt înlocuite cu o canapea cu două locuri, unul pentru *sandak*, celălalt pentru profetul Ilie. Scaunul respectiv sau canapeaua sunt împodobite cu următorul text: « Acesta este locul profetului Ilie, iar Dumnezeu să facă bine și să-și amintească », tradiție deja menționată într-un midraș din secolul al IX-lea.

Efectiv, Jidanii cred că profetul Ilie asistă la orice tăiere împrejur, conform versetului citat din I *Regi* 19, în care profetul se plânge lui Iahve că poporul lui a abandonat tăierea împrejur. Legenda spune că Dumnezeul jidănesc s-ar fi supărat pe Ilie, care exagera, și ar fi jurat pe viața lui că « în orice loc, vei fi mereu prezent acolo unde fii mei își vor pune această sfântă pecete pe corpul lor. Gura ce pretinde că Israel a uitat alianța cu mine va mărturisii în viitor că el a executat corect această alianță ». Legenda adaugă că atunci când un părinte își duce fiul la tăierea împrejur, Dumnezeu spune servitorilor săi. « Priviți ce face fiul meu în lume ». Apoi Ilie își ia zborul, la fața locului, asistă la tăierea împrejur, după care mărturisește în fața lui Dumnezeu că, într-adevăr, aceasta a avut loc. Legenda amintește un pasaj din profetul Maleahi, care spune: « Iată, Eu trimit îngerul Meu și [el] va găti calea înaintea feței Mele și va veni îndată în templul Său Domnul pe care îl căutați și Îngerul legământului pe Care voi Îl doriți. Iată, vine!, zice

Domnul Savaot ». (Maleahi, 3:1). Conform credinței iidovești, Ilie ar fi acest înger al alianței ce precede venirea lui Mesia. În acest caz, alianța înseamnă tăierea împrejur, la care Ilie este asociat și considerat protector al copiilor. Protecția despre care este vorba face referință la vindecarea de către Ilie a copilului unei văduve, mort în prezența lui. (I Regi, 17: 17-24).

Jidanii din Algeria, inclusiv cei care s-au stabilit în Franța, au obiceiul să pună o sticlă cu apă pe scaunul lui Ilie, din care beau ca remediu femeile sterile sau cele care au născut numai fete.

3) Modul de realizare a tăierii împrejur

A) Pregătirea materială și spirituală

Tăierea împrejur nu este o simplă operație chirurgicală ci pecetea alianței dintre Jidani și Dumnezeu. Ca atare, ea este însoțită de ceremonii peste care s-au amestecat fel și fel de cutume și legende.

Una dintre aceste legende spune că spiritele rele, între care prima muieră a lui Adam, numită Lilith, bântuie în jurul copilului, căruia încearcă să îi facă rău. Aceste spirite încearcă să-l facă pe bărbat să își piardă sămânța, să ștranguleze băieții în primele opt zile iar pe fete în primele douăzeci de zile. Tăierea împrejur ar pune capăt amenințării acestor spirite, ce dispar la vederea sângelui. Pentru a proteja copilul netăiat împrejur, Jidanii organizează privegheri peste privegheri în jurul lui, citind și comentând *Biblia*, mai ales în ajunul tăierii împrejur. Bineînțeles, sunt folosite și talismane. Unii Jidani pregătesc o masă cu de-ale gurii, astfel încât spiritele rele să mai tragă câte o cinzeacă și să-și pună burta la cale, în loc să atace copilul. Pe timpul nopții din ajunul tăierii împrejur, Jidanii din Yemen nu lasă singuri mama și copilul, aprinzând tămâie în camera lor, pentru a-i proteja contra acestor spirite.

Cu ocazia tăierii împrejur, Jidanii organizează te miri ce, cîm ar fi aplicarea versetului Ieirea 15:2 : «Tăria mea și mărirea mea este Domnul, căci El m-a izbăvit. Acesta este Dumnezeul meu și-l voi preaslăvi ». Festivitatea și preaslăvirea evenimentului se manifestă în sculele tăierii împrejur, în hainele copilului și în masa ce urmează. Pe timpul tăierii împrejur se aprind lumânări, care ar fi o referință la versetul « Că povața este un sfeșnic bun și legea o lumină... ». (*Pilde*, 6:23). Unii Jidani aprind 13 lumânări, ceea ce corespunde numărului de utilizări ale cuvîntului « circumciziune » din Geneza 17, alții aprind douăsprezece în contul numărului de copii ai lui Iacob-Israel, iar a treisprezecea în contul copilului ce se taie împrejur. Bineînțeles, unii cred că aceste lumânări se aprind pentru îndepărtarea spiritelor rele.

Împreună cu familia copilului, tăietorul împrejur participă la pregătirea spirituală și materială a circumciziunii. Unii autori consideră că tăietorul împrejur intermediază între Dumnezeu și părinții copilului, pentru împlinirea poruncii divine. El trebuie să se întâlnească din timp cu părinții și să-i lămurească în ce privește sensul foarte profund al tăierii împrejur, care nu este o simplă jugănire. El îi sfătuiește cu privire la toate pregătirile, stabilește ordinea celor ce poartă copilul de la sânul mamei până pe genunchii și pulpele *sandacului*, el stabilește prenumele jidănesc ce va fi dat băiețelului, eventualele medicamente,

sticla de vin⁹ și masa de după ceremonie. Tot tăietorul împrejur este cel ce îi învață sau reamintește părinților și invitaților sensul profund al principiilor jidănești.

B). Etapele tăierii împrejur

Biblia spune: « Să vă tăiați împrejur și acesta va fi semnul legământului dintre Mine și voi » (*Geneza*, 17:11), fără să precizeze lungimea prepuțului ce trebuie tăiat.

Se crede că, la origini, tăierea împrejur consta în a face să curgă o singură și simbolică picătură de sânge, din glandul penisului copilului. Abia apoi, tăierea împrejur a devenit extirparea totală a prepuțului ce depășește glandul, extirpare ce este numită *milah* sau *shituch*. Ceva mai târziu, într-o a treia fază, tăierea împrejur nu a mai fost simpla tăiere a prepuțului ci și îndepărtarea prin jupuire cu unghiile ascuțite a dublurii interioare a prepuțului, operație numită *periah*. Pentru a putea practica *periahul*, tăietorul împrejur își cultivă cu grijă și sfințenie unghiile de la cele două arătătoare și cele două degete mari, care sunt ascuțite în formă de sfinte săgeți. După ce a tăiat cu bisturiul sau cu foarfecele pielea ce depășește glandul, tăietorul împrejur belește sau trage înapoi pielea penisului, smulgând și jupuind, cu sfintele lui unghii, membrana sau mucoasa interioară a pielii penisului. Această sfântă practică *periahică* a fost însă criticată întrucât, oricât ar fi ele de sfinte, unghiile tăietorului împrejur conțin sfinți microbi, ce ar putea produce oarecari sfinte infecții. De aceea, tăietorii împrejur sunt sfătuiți să recurgă la sfintele foarfeci, pentru a realiza *periahul* în condiții de igienă absolută. Totuși, numeroși autori jidani continuă să preaslăvească practica ancestrală a jupuirii mucoasei penisului cu sfintele unghii ale tăietorului împrejur. Desigur, cu toată sfințenia lui incontestabilă, acest *periah* este discutabil, de vreme ce Caraiții și Samaritenii nu îl practică și nu l-au practicat niciodată. Acest fapt într-adevăr incontestabil demonstrează că *periahul* sau smulgerea cu unghiile a mucoasei penisului este o invenție rabinică tardivă.

În perioada *Mişna* (între anii 70 și 200 după I-C), sfinții rabini au adăugat o a treia etapă a tăierii împrejur, numită *mezizah* (sugere). După ce s-a executat extirparea prepuțului și smulgerea mucoasei penisului, rabinul își clătește sfânta lui gură cu un pic de vin, apoi se apleacă peste penisul copilului, căruia îi suge sângele ce este apoi recoltat într-un sfânt potir. Această sugere este repetată de mai multe ori. Se crede că rolul sau funcția ei ar fi dezinfectarea răni copilului. Unii autori arată însă că adesea efectul este contrar și că din cauza lui s-a ajuns la apariția unor epidemii printre copiii Jidanilor. Se zice că mii de Jidănuți ar fi decedat din cauza acestei *mezizah-sugeri* care, de exemplu, între 1805 și 1866 ar fi provocat opt epidemii de sifilis, soldate cu o sută de decese numai la Cracovia.

Imagine

În cele din urmă, pentru a evita infecția, s-a acceptat folosirea de către tăietorul împrejur a unor tuburi sau a altor mijloace pentru a

9. Cei cu sticla? De făcut o notăcu privire la ce spune rabinul Nuhăm (călugărul Neofit), despre asta.

aspira sângele și a usca rana copilului. Totuși, un tăietor împrejur, medic ortodox american, continuă să susțină *mezizahul-sugerea* cu gura, care încă se practică. Autorii moderni preconizează spălarea gurii cu un alcool puternic, înainte de a trece la sfânta sugere a penisului. În Israel, marele rabin sefard Bakshi-Doron a autorizat tăietorii împrejur să utilizeze tuburi cu gaze pentru aspirarea sângelui rezultat din operațiunea circumciziunii. Această decizie pare să fi fost luată nu din grijă pentru sănătatea copilului ci mai mult din frică de sida.

C) Ce se întâmplă cu prepuțul tăiat?

În anumite medii jidovești, rabinii usucă prepuțurile tăiate de ei și le păstrează până la moarte, pentru a fi îngropați împreună cu ele, asigurându-și astfel nu numai protecția contra demonilor ci și mântuirea veșnică. Unele credințe jidovești afirmă că gura ce a supt penisul copilului tăiat împrejur nu va putrezi nici măcar în prezența viermilor. La Jidanii din Libia, prepuțul este pus într-un ou, pe care femeia sterilă îl mănâncă, sperând că astfel va putea avea copii. Alții pun prepuțul tăiat în gura copilului încă necircumcis, pentru a îndepărta spiritele rele. Alții îl ard, considerându-l un sfânt sacrificiu holocaustic. *Biblia* vorbește adesea de sacrificiul prin ardere de tot. Suficient să amintim că Avraam decisese să-și ofere copilul în holocaust lui Iahve, înainte ca îngerul să intervină pentru a împiedica sfântul sacrificiu (*Facerea*, 22:1-8; 12). În capitolul destinat dezbaterei sociale din jurul tăierii împrejur vom vedea că, în zilele noastre, prepuțul se vinde în vederea efectuării unor grefe, pentru prepararea unor produse cosmetice sau pentru diverse experiențe de laborator.

4. Trecerea de la ritualul sângeros la ritualul nesângeros

Biblia nu prevede niciun ritual religios în timpul tăierii împrejur. Autorii jidani din zilele noastre insistă însă asupra unui astfel de ritual ce exprimă intenția împlinirii poruncii divine așa cum rezultă ea din capitolul 17 al *Genezei*. Acest lucru a devenit una din condițiile de validare a tăierii împrejur. Fără un astfel de ritual și o astfel de intenție, tăierea împrejur trebuie validată prin scurgerea unei picături de sânge din glandul copilului. În cadrul acestui ritual, tăietorul împrejur și ceilalți participanți la circumcizie recită un număr de rugăciuni, în timp ce copilul trece prin cele trei etape ale tăierii împrejur, după care își primește noul său nume jidovesc.

Opozanții tăierii împrejur văd în aceasta o operație sângeroasă și barbară, dar recunosc că ea nu poate fi respinsă sau ignorată datorită aspectelor ei sociale: reuniune de familie, sărbătoare, schimb de cadouri, comemorarea unității destinului întregului popor. Ei încearcă să salveze aspectele pozitive, combătând aspectele sângeroase și penibile pentru copil. În acest scop, opozanții tăierii împrejur au creat ritualuri numite *berit shalom* (alianța păcii, a integrității), care nu mai comportă extirparea prepuțului și în cadrul căreia, uneori, se taie simbolic un morcov, în locul prepuțului. Copilul este astfel primit în Alianța lui Avraam printr-un ritual alternativ nesângeros, primind din partea acesteia un nume jidovesc. În acest caz, în locul capitolului 17 din *Facerea* șeful ceremoniei citește pasajul următor din capitolul 22:

« Apoi și-a întins Avraam mâna și a luat cuțitul, ca să junghie pe fiul său. Atunci îngerul Domnului a strigat către el din cer și a zis: Avraame, Avraame! Răspunsul acesta: Iată-mă! Iar îngerul a zis: Să nu-ți ridici mâna asupra copilului, nici să-i faci vreun rău...» (*Facerea*, 22:10-12).

Desigur, acest ritual nesângeros este respins de marea majoritate a Jidanilor. Opozanții însă arată că 80% dintre tăierile împrejur din Statele Unite nu îndeplinesc condițiile rituale prescrise pentru că nu sunt executate de un tăietor autorizat, poate nici măcar jidan, nu au loc în cea de a opta zi și nu sunt însoțite de rugăciuni. În consecință, este mai bine să nu se insiste asupra operațiunii în sine. În ce privește salvarea unității religioase, ritualul nesângeros este un mai bun garant decât cel sângeros, având avantajul de a pune pe picior de egalitate băieții cu fetele, contrar ritualului sângeros.

V. Circumciziunea sau tăierea împrejur feminină la Jidani

1. Circumciziunea feminină în vechiul Orient Apropiat

Nu există nicio gravură care ne-ar putea confirma în mod explicit practica circumciziunii feminine în vechiul Egipt. Există însă trei documente tardive, ce afirmă că Egiptul a cunoscut această practică.

Primul dintre aceste documente este un papirus ce datează din anul 163 era veche, redactat în limba greacă. Este vorba de o cerere adresată guvernatorului din Memfis de către anahoretul-cerșetor Harmis, din cunoscutul Serapion local, prin care acesta cere dreptate în chestiunea unui abuz comis contra sa. Conform acestei petiții, o femeie numită Tathemis, din același templu al bouului Apis, câștigase bani cerșind din poartă în poartă, economisise 1300 de drahme, pe care i le încredințase lui Harmis. Mama lui Tathemis însă, pe nume Nephoris, s-a adresat lui Harmis spunându-i că fata ei a atins vârsta circumciziei, că are nevoie de haine convenabile și de zestre, în vederea unui posibil măritiş. Mama fetei a reușit să-l convingă pe Harmis să îi dea ei banii, pe care i-a întrebuințat în alte scopuri, iar Tathemis s-a adresat cerșetorului coleg, cerându-i banii încredințați. Pus în această situație, nefericitul cerșetor Harmis, care nu mai avea voie să își părăsească celula, s-a adresat guvernatorului pentru a-i face dreptate, adică a recupera banii de la mama fetei, pentru a-i da acesteia.

Al doilea document provine de la Strabon, care a vizitat Egiptul între anii 25 și 23 era veche. Strabon a scris:

« Un alt obicei special al Egiptenilor, la care aceștia țin foarte mult, constă în a-și crește copiii cu multă grijă și a practica atât tăierea împrejur a băieților cât și exciziunea fetelor. Este adevărat că acest dublu obicei se întâlnește și la Jidani, dar după cum am spus mai sus, când am descris țara lor actuală, Jidanii sunt originari din Egipt ».

Al treilea document este un text ce aparține Iudeului Philon, din Alexandria:

« Conform obiceiului lor regional, la vârsta de 14 ani, când masculul începe să prindă spermă iar femeile le vine regula curgătoare, Egiptenii practică circumcizia puberului și a nubilei. Pentru diverse motive, legislatorul sacru a impus ca circumcizia să se practice numai pe bărbați. Iată primul dintre aceste motive: bărbatul este mai sensibil la plăcere și mai pregătit decât femeia; de aceea, pe bună dreptate legislatorul a lăsat femeia în pace și prin simbolul tăierii împrejur a pus un obstacol numai impulsurilor excesive ale bărbatului. În al doilea rând, pentru ca materia regulilor ce se scurg să folosească fetei și pentru că bărbatul o provoacă prin arta sa, aducând mai mult din ceea ce este necesar pentru ca germinarea să se producă, pe

bună dreptate legislatorul a pus un obstacol orgoliului său sub forma tăierii împrejur. Elementul material fiind neînsușit, el nu știe ce înseamnă orgoliul ».

Vom reveni asupra practicării tăierii împrejur la Egipteni.

2. Practica circumciziei feminine la Jidani

Niciun text din *Biblie* nu vorbește despre circumciziunea feminină. Este oare posibil ca în ciuda inexistenței prescripțiilor biblice, pentru femei, Jidanii să fi practicat și circumcizia acestora. În textul citat, Strabon afirmă acest lucru. Într-un alt text, vorbind de moravurile tribului Creofagilor, Strabon scrie:

La acest popor, toți bărbații au glandul deformat și mutilat, iar femeile, conform obiceiului riguros al Iudeilor, suferă exciziunea buzelor mici.

Un alt pasaj ne spune că, după moartea lui Moise, « superstiția a impus cutare sau cutare aliment, tăierea împrejur, exciziunea și atâtea alte practici asemănătoare ».

Dimpotrivă, în textul citat, Filon pare să nege că Iudeii ar fi practicat circumciziunea feminină. Totul indică însă că cel puțin unii dintre Iudei au cunoscut cu adevărat și această practică.

O legendă ce ne-a parvenit prin autori musulmani ne spune că Sara și-ar fi circumcis sclava ei Hagar. Deși ne-a parvenit pe filieră musulmană, după toate probabilitățile legenda este de origine iudaică. Vom reveni asupra acestei chestiuni.

Mai aproape de noi, în legătură cu călătoria sa în Africa (1768-1772) James Bruce afirmă următoarele:

Ca și tăierea împrejur a bărbaților, exciziunea se practică și ea printre Felahi, ca și printre Agazis. Totuși, deși ambele popoare laudă meritele acestui ritual, ele se deosebesc atât prin modul de a-l practica cât și prin perioada când l-au adoptat. Locuitorii din Tigré pretind că au moștenit ritualul de la urmașii lui Ismael, cu care au avut foarte de mult relații comerciale ce implicau călătorii reciproce. Ei afirmă că precum toate femeile din părțile acelea, înaintea pubertății, regina din Saba a fost și ea supusă exciziei, înaintea călătoriei ei la Ierusalim. Felahii pretind că exciziunea se practica la Ierusalim, pe timpul lui Solomon și că ei înșiși o practicau pe vremea când au părăsit Palestina pentru a veni în Egipt.

James Bruce afirmă că misionarii catolici din Egipt « consideră că exciziunea femeilor copte este un obicei iudaic, din care cauză, sub pedeapsa excomunicării, aceștia au interzis celor pe care i-au convertit practicarea barbarului obicei ».

Un alt călător celebru, sir Richard Burton, a scris următoarele:

Tăierea împrejur feminină este regula printre anumite triburi jidovești, izolate, fiind complementul circumciziei masculine. Nivelând sensibilitatea organelor sexuale, circumcizia o reduce pentru ambele sexe: femeia ce nu a fost excizionată are orgasmul mai rapid și mai des decât un om tăiat împrejur iar practica sexuală exagerată dăunează sănătății femeii. În consecință, orice ar spune savanții istorici, eu cred că ea este practică în anumite triburi jidovești orientale.

Wolf Leslau scrie și el despre Felahi:

Conform obiceiurilor țării (Etiopia), fata este și ea excizată, fără însă ca o zi anume să fie fixată pentru asta. Fata este excizată la momentul potrivit, pe când este în plină forță. În mod normal, o femeie face circumcizia. Totuși, dacă nu se găsește o

femeie, atunci aceasta poate fi înlocuită de un bărbat (...) Înainte ca femeia ce a făcut circumcizia să se întoarcă la ea acasă, ea trebuie să își spele veșmintele și întregul corp și să nu ajungă în casa ei înainte de apusul soarelui.

Împreună cu alți medici occidentali, Jidanii au participat și ei la practica tăierii feminine împrejur, mai ales în Statele Unite. Nu este exclus ca unele Jidovcuțe să fi fost și ele supuse acestei practici. Personal, cunosc o femeie australiană în vârstă de aproximativ 30 de ani, fiica unui medic jidan și a unei non-jidoavce. Surprinzând-o pe când se masturba, la vârsta de 12 ani, tatăl ei a dus-o la un rabin, care a tăiat-o împrejur.

În ansamblul ei, comunității jidovești nu îi place să se spună că în interiorul ei se practică tăierea împrejur a femeilor, estimând că acesta poate fi un subiect de difamare ulterioară. Profesori și cercetători jidovi încearcă să prevină, să înlăture bănuielile de acest gen. Profesorul Rabello, de la Universitatea Ebraică din Ierusalim, inclusiv când îl citează pe Strabon, face cum face și adaugă: « Trebuie subliniat că iudaismul nu a practicat niciodată tăierea feminină împrejur ».

Iscată de diverși autori jidani, această polemică amestecă două probleme diferite. Este sigur că *Biblia* nu prescrie tăierea feminină împrejur. Asta nu înseamnă însă că tăierea feminină împrejur este necunoscută de anumiți Jidani. *Biblia*, de altfel, nu tratează toate obiceiurile jidovești, care ulterior au fost justificate de rabini printr-o interpretare extensivă a ei, care s-a numit *Mišna*. Acesta este cazul belirii și jupuirii penisului, numită *periah*, ca și al sfintei lui sugeri, numită *mezizah*, sugere executată de gura sacră a rabinului, despre care deja am vorbit. Aceasta se poate spune însă și despre obiceiul circumciziunii feminine la Felahi, care, după Bruce, se practica deja la Ierusalim, pe vremea lui Solomon. Felahii practicau tăierea feminină împrejur pe vremea când au părăsit Palestina pentru a veni în Abisinia. Oricum, nu are prea mare importanță dacă acest obicei a fost împrumutat de Jidani de la popoarele din jur, din moment ce chiar tăierea bărbătească împrejur a fost împrumutată de la Egipteni, și apoi trecută în *Biblie* ca venind din chiar sfânta gură a lui Dumnezeu.

3. Participarea fetelor la tăierea împrejur nesângeroasă

Dacă lăsăm deoparte dezmințirile și denegările disperate ale anumitor Jidani, în ce privește practica tăierii feminine împrejur, astăzi ca și în trecut, rămâne totuși faptul unei ceremonii speciale pentru fete, asemănătoare întru totul celei prevăzute pentru băieți. Poate că această ceremonie este un fel de răspuns la criticile privind inegalitatea dintre bărbați și femei în materie de tăiere împrejur. Cert este că această ceremonie există și nu credem că este lipsită de multiple semnificații.

În cadrul acestei ceremonii, fata este admisă în alianța lui Avraam și i se dă un nume jidovesc, așa cum se procedează cu băieții. Bineînțeles, se invocă faptul că Dumnezeu a schimbat nu numai numele lui Avraam (*Facerea*, 17:5), ci și pe cel al Sarei, (*Facerea*, 17:15).

Unii consideră sângele menstrual al fetelor ca un înlocuitor al sângelui de tăiere împrejur, din cazul băieților. Alții consideră că fetele trebuie scăldate în întregime, eventual numai parțial, ca semn al unei noi nașteri – invocând astfel povestea talmudică potrivit căreia Sara s-ar fi spălat după ce a primit numele ei cel nou. Alții propun

spălarea picioarelor fetelor, invocând faptul că Avraam a spălat picioarele invitaților săi (*Facerea*, 18:4). În sfârșit, unii propun instalarea unui bazin în mijlocul încăperii respective și invitarea fiecărui membru al asistenței să verse apă înainte de a spăla picioarele fetei ce vine la rând, recitând în același timp versetul din Isaia: « Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii » (Is, 12:3). Cu această ocazie, familia celei în cauză explică adunării generale a credincioșilor sensul numelui jidovesc dat fiicei lor.

CAPITOLUL DOI
TĂIEREA ÎMPREJUR SAU CIRCUMCIZIUNEA LA
CREȘTINI
I. CIRCUMCIZIA MASCULINĂ ÎN CĂRȚILE SACRE
CREȘTINE

1). Poziția lui Isus

Evangelhia după Luca raportează tăierea împrejur a lui Ioan Botezătorul (1:59) și a lui Isus (2:21). În rest, Evangheliile nu ne dau o idee clară despre opinia lui Isus în ce privește tăierea împrejur. Singura oară când Isus vorbește despre asta, este pentru a răspunde Iudeilor ce îi reproșau că vindecă un bolnav în ziua de sâmbătă, amintindu-le că și ei practică circumcizia în această zi (*Ioan*, 7: 21-22). Totuși, în *Evangelhia apocrifă după Toma* găsim condamnarea clară a tăierii împrejur. Ucenicilor ce îl întreabă dacă « Tăierea împrejur este utilă sau nu? », Isus răspunde: « Dacă ea ar fi fost utilă, tatăl lor i-ar fi făcut gata tăiați împrejur, încă din burta mamei lor. Veriabila tăiere împrejur a spiritului este însă foarte utilă ». După cum se știe, această evanghelie a fost găsită la Naga Hamadeh, în limba coptă. Unii consideră că această evanghelie a servit ca bază de inspirație pentru Evangheliile canonice, sau că ar fi vorba de un text stabilit de o sectă creștină, alți admit ambele ipoteze și altele încă.

Lăsând deoparte *Evangelhia după Toma*, s-ar putea spune că, aparent, Isus era în favoarea tăierii împrejur: « Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc ». (*Mt*, 5:17). De fapt însă, el a contribuit la slăbirea bazei iudaismului:

- El a contestat puterea rabinilor pe care i-a calificat de nebuni și de orbi (*Mt*, 23:17). De asemenea, ucenicilor le-a cerut: « Voi să nu vă numiți însă rabi. Că unul este învățătorul vostru: Cristos, iar voi toți sunteți frați » (*Mt*, 23:8).
- Isus a violat sabatul și a pus milostenia deasupra Legii; « Milă voiesc, iar nu jertfă (...), Că Domn este și al sâmbetei, Fiul Omului » (*Mt*, 12:7-8).
- Cristos a refuzat să aplice normele penale, iertând-o pe femeia adulteră și anulând legea talionului (*Mt*, 5: 38-39).
- Isus a frecventat persoanele pe care legea jidovească le consideră nefrecventabile. Astfel, el a mâncat cu păcătoșii (*Mt*, 9:1-11), a intrat în casa lui Zaheu (*Lc*, 19:7), a vorbit cu Samariteanca și chiar i-a cerut apă de băut (*Ioan*, 4:9), a lăudat grațitudinea samariteanului ce a venit să-i mulțumească (*Lc*, 17:18), credința centurionului roman (*Mt*, 8:10) și a Cananeenei (*Mt*, 15:28), a recomandat iubirea vrășmașilor. (*Mt*, 5:44).
- Isus a schimbat conceptul de puritate: « Nu este nimic în afară de om care, intrând în el, să poată să îl spurce. Dar cele ce ies din om, acestea sunt care îl spurcă », adică « adulterul, lăcomiile, vicleniile, înșelăciunea, nerușinarea, ochiul pizmaș, hula, trufia, ușurătatea » (*Mc*, 7: 15, 22), ceea ce îl face pe evanghelistul Marcu să spună că toate alimentele sunt pure : « că nu intră în inima lui ci în pânțe, și iese afară... » /

Plecând de la învățătura lui Isus, apostolilor nu le-a fost prea greu să respingă caracterul obligatoriu al tăierii împrejur.

2) Poziția Apostolilor

După răstignirea lui Isus, apostolii și-au asumat misiunea de răspândire a învățaturii acestuia, mai întâi printre Jidani, apoi printre păgâni. Noua comunitate s-a rupt curând în două – pe tema tăierii împrejur, care a făcut obiectul unic al dezbaterii primului Sinod din istoria creștinismului [anul 47], după cum citim în *Faptele Apostolilor*.

Preludiul acestui Sinod este clar. În urma unei viziuni, sutașul roman Cornelius, din Cezareea, îl invită pe Petre în casa lui, pentru a-i asculta învățătura. În calitatea sa de Jidan, Petre nu avea însă voie să intre în casa unui străin. O viziune cade la țanc, împingându-l să intre în casa lui Cornelius. În timpul viziunii, Petre aude îngerul ce îl îndeamnă să mănânce din hrana pe care Jidanii o consideră impură. Petre refuză, dar îngerul insistă de trei ori, zicându-i « Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate ». (Fp, 10:15). Petre se duce la sutaș, în casa căruia sfârșește prin a înțelege că « Cu adevărat (...) Dumnezeu nu este părtinitor. Ci în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate este primit de El ». (Fp, 10: 34-35). După care, Petre botează sutașul, familia și prietenii acestuia, eveniment ce stârnește nedumerirea primilor creștini de origine exclusiv jidănească. I se reproșează lui Petre că a intrat în casa netăiaților împrejur și a mâncat la masa lor. (Fp, 11:3), iar apostolul se justifică cu viziunea avută. Totuși, acești creștini de origine iudaică continuau să predice noilor convertiți păgâni: « Dacă nu vă tăiați împrejur, după rânduiala lui Moise, nu puteți să vă mântuiți ». (Fp, 15:1). În plus, unii dintre aceștia s-au ciocnit cu Pavel, la Damasc, cu Barnaba, la Antiohia, voind chiar să-l omoare pe primul. S-a decis trimiterea ambilor la Ierusalim, pentru a se explica și sfătui cu ceilalți apostoli. Apostolul Petre, care provocase conflictul, a cerut să nu se mai facă nicio distincție între Jidani și non-jidani, de a nu-i supraîncărca pe aceștia de pe urmă cu un jug pe care, spune el, nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta. În urma dezbaterii, decizia i-a revenit lui Iacob, care a concluzionat că păgânii nu trebuie tracasați cu tăierea împrejur, că nu trebuie să li se ceară decât să se abțină de la cele spurcate de idoli, să evite uniunile nelegitime, carnea înăbușită și sângele « căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întunericului... ». (Ef, 6:12).

Apostolii au abolit caracterul obligatoriu al tăierii împrejur, deși aceasta fusese decisă de Moise, cu sfânta lui gură. Ei au decis că distincția între Iudei și celelalte popoare nu trebuie să se facă prin sex și regulile de puritate atât de scumpe iudeo-jidănimii. Din acest punct de vedere se constată că interdicția de a mânca porc a fost abolită în mod implicit, odată cu abolirea tăierii împrejur. Ca totdeauna însă, teoria a fost una, iar practica alta. Pentru a nu-i ofusca pe creștinii de origine iudaică, apostolii au decis o împărțire tovărășească a sarcinilor.

Pavel și Barnaba s-au angajat să îi convertească pe păgâni, fără ca aceștia să fie nevoiți a se tăia împrejur. Câtă vreme Pavel era încă la Ierusalim, ceilalți apostoli i-au cerut să se facă totuși că respectă toate regulile iudaice, pentru a nu da apă la moara puriștilor: «... Fă deci ceea ce îți spunem (... , iar ei) vor cunoaște toți că nimic nu este adevărat din ceea ce au auzit despre tine, că tu însuși umbli după lege și o păzești » (Fp, 21: 23-24). De frica puriștilor, deviaționistul Pavel a acceptat chiar să îl taie împrejur pe Timotei, fiul unei femei iudaice, al cărui tată era Grec (Fp, 16:1-3, gest pe care nu l-a mai repetat și în cazul lui Tit, care era tot Grec (Ga, 2:3).

În virtutea împărțirii tovărășești a sarcinilor bisericești, problema tăierii împrejur nu va mai fi abordată decât în epistolele lui Pavel, ce a continuat să se confrunte cu Iudeii convertiți în toate călătoriile sale și pe care i-a înfruntat cu cuvinte din cele mai dure: « Păziți-vă de câini! Păziți-vă de lucrătorii cei răi! Păziți-vă de tăierea împrejur. Pentru că noi suntem tăierea împrejur, noi cei ce slujim în Duhul lui Dumnezeu și ne lăudăm întru Cristos Isus și nu ne bizuim pe trup » (Fi, 3:2-3). Epitetul de câine era cuvântul prin care Iudeii îi desemnau pe păgâni, un fel de echivalent al termenilor de goy și goyim, folosiți de Jidani de mai târziu contra restului omenirii. Isus însuși folosește cuvântul câine în acest sens peiorativ: « Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor » (Mt, 15:26), cuvânt pe care Pavel îl întoarce cu ironie și meșteșug contra foștilor săi coreligionari: « O, de s-ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc pe voi ». (Ga, 5:12); în acest verset, apostolul Pavel utilizează verbul a mutila în sensul de a castra (*apokópsontai* = a castra). Pavel consideră tăierea jidovească împrejur alături de celelalte incizii sângeroase din riturile păgânilor. El îi scrie lui Tit: « Mulți sunt răzvrățiții, grăitorii în deșert și înșelătorii, mai ales cei din tăierea împrejur, cărora trebuie să li se închidă gura... » (Tit, 1:10-11).

Fără a intra în chițibușării teologice, putem rezuma poziția lui Pavel în următoarele patru pasaje:

- « Pentru că nu cel ce se arată pe dinafară e Iudeu, nici cea arătată pe dinafară de trup nu este tăiere împrejur. Ci este Iudeu cel întru ascuns, iar tăierea împrejur este aceea a inimii, în duh nu în literă, a cărui laudă nu vine de la oameni ci de la Dumnezeu » (Ro, 2: 28-29).
- « Tăierea împrejur nu este nimic; și netăierea împrejur nu este nimic, ci paza poruncilor lui Dumnezeu ». (I Co, 7: 19).
- « Stați deci tari în libertatea cu care Cristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei. Iată eu, Pavel, vă spun vouă: că de vă veți tăia împrejur, Cristos nu vă va folosi la nimic (...) Cei ce voți să vă îndreptățiți prin lege v-ați îndepărtat de Cristos, ați căzut din har ». (Ga, 5: 1-2 și 4).
- « Toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinați și necredincioși nimeni nu este curat, ci li s-a întinat lor și mintea și cugetul ». (Tit, 1:15).

Simplificând un pic cam mult, putem totuși spune că, în materie de tăiere împrejur, adepții lui Cristos s-au divizat în două grupe principale:

- Primul grup este de origine jidovească, iar adepții lui se numesc nazarineni (de la Nazaret). Grupul acesta consideră că tăierea împrejur este o datorie, fiind indispensabilă pentru mântuire.
- Al doilea grup este de origine păgână, poartă numele de *creștini* și este condus de apostolul Pavel. Acest grup consideră tăierea împrejur ca o simplă permisiune, ce nu schimbă nimic.

Desigur, această ultimă atitudine față de tăierea împrejur este o consecință a învățăturii lui Isus, deși ea a fost, nu mai puțin, dictată și de considerente tactice: Păgânii nu s-ar fi lăsat tăiați împrejur, ei care îi ironizau pe Iudei pentru acest lucru. În cele din urmă, grație superiorității numerice a păgânilor, grupul creștin al lui Pavel a avut câștig de cauză. În ultima vreme însă, din cauza integriștilor creștini, acest grup începe și el să își piardă elanul de altădată.

Oricine poate constata că nici cărțile sacre iudeo-jidovești, nici cele creștine nu tratează chestiunea tăierii împrejur din punctul de vedere al integrității fizice și al autonomiei voinței, cum vedem noi lucrurile astăzi. Uitarea sau batjocorirea acestor principii a condus la aberații. Astfel, creștinii au refuzat tăierea împrejur, dar au sfârșit prin a accepta castrarea, care este și mai rea. Pentru corurile bisericesti de altădată, catolicismul a nenorocit milioane de tineri, pe care i-a castrat în numele lui Cristos.

II. Poziția Părinților Bisericii și a teologilor

1. Victoria curentului opus tăierii împrejur

Am văzut că primii adepți ai lui Cristos s-au rupt în două grupuri: nazarinenii și creștinii. Nazarinenii vorbeau limba siriacă și respectau legile lui Moise, refuzând carnea de porc, respectând sabatul și practicând tăierea împrejur. Ambele grupuri aveau propriile lor biserici și proprii lor rabini, care cu timpul și-au zis preoți sau pastori. Nazarinenii erau persecutați de către Iudei, care îi considerau apostati, fiind tot atât de disprețuiți și de către creștini. Ei îl detestau pe Pavel, care abolise legea iudaică, nu țineau cont de epistolele lui și nu îl considerau apostol. Bineînțeles, nazarinenii aveau propriile lor Evanghelii, dintre care unele au fost găsite în Egipt, fiind considerate apocrife de către *creștini*.

După creștinarea Imperiului roman, marea majoritate a nazarinenilor s-a integrat în creștinismul victorios. În anul 325, la Niceea, s-a întrunit primul Sinod Creștin, prezidat de tovarășul împărat Constantin în persoană. Deciziile adoptate au fost considerate legi ale Imperiului. Bineînțeles, acest sinod a ignorat complet problema nazarinenilor. Dintre cei 318 de episcopi delegați la Sinod, 18 proveneau din Palestina iar numele lor arată că erau Greci, nu Iudei, iar Jidanii nu apăruseră încă pe vremea aceea. Pe atunci, la Tiberiada, trăia un foarte zelos episcop nazarinean, foarte activ în ce privește

convertirea Iudeilor, dar care nu a participat la Sinodul niceean. Această absență a lăsat totul pe seama delegaților oficiali ai bisericii imperiale, care și-au impus punctul de vedere fără niciun fel de probleme.

În ciuda integrării multor Iudei convertiți în curentul majoritar, către sfârșitul secolului al IV-lea chestiunea iudaică devenise una dintre marile probleme ale epocii, așa cum va rămâne până astăzi. Multe din deciziile sinoadelor următoare, din scrierile Părinților Bisericii și ale diverșilor teologi vor fi consacrate problemei iudaice, care cu timpul va deveni iudeo-jidovească și apoi tot mai pronunțat jidovească. Dintre Părinții Bisericii și marii teologi creștini, vom spune câteva cuvinte despre Iustin, Ciril cel Mare și Thomas d'Aquino. Apoi vom arunca o scurtă privire asupra tăierii împrejur la coptii din Egipt și la creștinii foarte necopți din Statele Unite, ce practică pe scară întinsă tăierea împrejur.

2. Poziția lui Iustin

Martirizat către anul 165, Justin s-a născut în actualul oraș Naplouse, din Palestina, într-o familie de Greci. A scris în grecește, a aparținut comunității creștinilor și a fost unul dintre primii care au apărut noua credință creștină atât în fața Iudeilor cât și a autorităților romane. El este autorul unui dialog cu un Iudeu numit Trifon, în care tăierea împrejur ocupă un loc foarte important. Încă de la început, Trifon îi spune lui Justin ce are de făcut:

Mai întâi, trebuie să te tai împrejur, apoi respectă, după obicei, sfântul sabbat, sărbătorile, luna cea nouă; într-un cuvânt împlinește tot ce este scris în lege și atunci, fără îndoială, vei obține mila lui Dumnezeu.

Justin răspunde prin numeroase argumente, pe care le rezumăm în punctele următoare.

- Isaia (55:3) și Ieremia (Ie, 31: 31-32) au vorbit de o nouă alianță, aceea a lui Cristos. După venirea lui Cristos, trebuie practică noua tăiere împrejur, aceea a inimii (Dt, 10:16).
- Tăierea împrejur nu este esențială pentru mântuire. Dacă acesta ar fi fost cazul, Dumnezeu nu l-ar fi făcut pe Adam netăiat împrejur, nici nu ar fi acceptat sacrificiile lui Abel, netăiatul împrejur, nu le-ar fi acceptat nici pe cele ale lui Enoh, care a dispărut pentru că Dumnezeu l-a luat pe sus. Deși nu era tăiat împrejur, Lot a fost salvat din Sodoma iar Noe s-a urcat și el pe Arcă tot netăiat împrejur. Melchisedec, împărat al neprihănirii și al Salemului, Mare Preot al Dumnezeului Preaînalt nu a fost nici el tăiat împrejur.
- Nu ne reproșați prepuțul chestiei, adică al corpului, pe care chiar Dumnezeu l-a făcut.
- În ce privește preceptul tăierii împrejur, ce ordonă, fără excepție, tăierea copiilor la sex în a opta zi, el era figura concretă a circumciziunii veritabile ce rupe de eroare și de răutate pe cel ce este înviat din morți în prima zi a săptămânii, Isus-Cristos, Domnul nostru. Căci a doua zi de sabbat fiind prima din săptămână, ea este și a opta în ciclul zilelor ce se succed,
- Circumciziunea și celelalte precepte biblice au fost destinate poporului iudeu din cauza cerbiciei lui. După venirea lui Cristos, ele sunt destinate dispariției. Tăierea împrejur a cărnii a fost înlocuită de circumciziunea spirituală, aceea practică de Enoh și cei ca el. Creștinii au primit această ultimă tăiere împrejur prin botez, care este accesibil tuturor.

În acest dialog se vorbește și despre iudeo-creștinii ce practica tăierea împrejur, precum și celelalte legi ale lui Moise. Justin consideră că un tăiat împrejur va fi totuși mântuit, dacă

nu încercă să impună această practică și celorlalți oameni, popoarelor care, chiar prin Cristos s-au tăiat împrejur din eroare – dacă nu încercă să-i sperie pe aceștia spunându-le că nu vor fi mântuiți de nu respectă legile date de Moise, cu sfânta lui gură...

3. Poziția lui Ciril cel Mare

Decedat în anul 444, Ciril cel Mare a fost patriarh al Alexandriei, personaj cheie în Biserica coptă, ce îl consideră unul dintre stâlpii de susținere ai creștinismului. Ca și Iustin, Ciril și-a publicat operele în grecește. Ca și acesta sau ca Origene, mort cu aproape două secole înaintea lui (254), Ciril consideră tăierea biblică împrejur ca ceva spiritual, nu ca ceva ce se referă la mădularul dintre picioarele bărbaților. El îl invocă pe Pavel, care spune : «... tăierea împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în literă...» (*Romani*, 2:29); Ieremia, spune și el « Bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului tăiați-vă împrejur pentru Domnul și lepădați învârtosarea inimii voastre». (Ie, 4:4). Sensul circumciziei veritabile își atinge plinătatea nu în ceea ce suferă carnea ci în voința de a face ceea ce Dumnezeu prescrie.

Ciril consideră că înțelegerea *ad litteram* a *Bibliei* conduce la concluzii pe care rațiunea nu le poate accepta, intrând astfel în conflict cu perfecțiunea creației lui Dumnezeu. El scrie:

Tu consideri (...) tăierea împrejur a cărnii ca ceva important, ca elementul cel mai conform al cultului (...). Să examinăm însă care este utilitatea tăierii împrejur și ce avantaj ne aduce Legislatorul prin aceasta. Efectiv, pentru a-ți mutila cu tăierea împrejur acele părți ale corpului de care natura se servește pentru a perpetua omenirea este ceva ridicol, ba chiar o batjocorire a artei Creatorului, care ne-ar fi încărcat corpul cu organe de prisos. Ori, dacă așa punem problema și așa înțelegem noi ceea ce s-a spus, cum să nu ajungem la concluzia că inteligența divină se mai și înșală uneori? Dacă într-adevăr tăierea împrejur este cel mai bun lucru dintre cele ce convin naturii corporale, cum de nu a fost ea cea mai bună și mai preferabilă încă de la început? Spune-mi deci, dacă cineva zice că natura infailibilă și intactă s-a înșelat în cele ce convin, nu cumva asta va fi o afirmație absurdă și inacceptabilă pentru toți cei cu scaun la cap?

(...) Dumnezeu, care este deasupra lucrurilor, a creat mii de rase și de ființe vii lipsite de rațiune. Ori, în constituția acestora, care este orientată către frumusețea cea mai deplină, se pare că nimic nu este imperfect, nici superfluu. Toate sunt în afara acestor două calomnii și nu pot fi atinse cu această dublă acuzație. Nu se poate ca Dumnezeu, care a fost atât de atent cu cele mai mici lucruri, să fii comis o eroare în cadrul celei mai importante dintre creațiile sale. Iar când l-a introdus în lume pe cel ce este după imaginea sa, de ce l-ar fi făcut el mai urât decât ființele lipsite de rațiune? Dacă este adevărat că în aces-

tea de pe urmă nu există eroare, cum ar putea exista o imperfecțiune sau o aberație chiar în om?

4. Poziția lui Toma d'Aquino

Decedat în 1274, călugărul dominican Toma d'Aquino a influențat și continuă să influențeze gândirea catolică prin scrierile sale filosofice și teologice.

În faimoasa sa *Sumă teologică*, Toma arată că *Biblia* condamnă și interzice inciziile practicate de idolatri : «... să nu faceți creștături pe trupul vostru » (Dt, 14:1), pentru a nu semăna cu ei (Dt, 12:31; III Rg18:28). Tăierea împrejur nu este însă nimic altceva decât o astfel de incizie. Pentru rezolvarea acestei contradicții, Toma răspunde că tăierea împrejur nu seamănă cu creștăturile cultelor idolatre, că aceasta ar fi un protest al credinței într-un singur Dumnezeu, că ar fi vorba de un semn ce marchează credința în carne pentru a nu o uita, un mijloc de a slăbi senzualitatea excesivă în chiar mădularul interesat și de a arăta ridicolul unor culte precum cel al lui Venus sau al lui Priapus, care venerau chiar aceste părți ale corpului omenesc.

Toma își pune întrebarea: dacă tăierea împrejur este un articol de credință, și dacă aceasta se rezumă la facultățile cognitive, ale cărei operații se manifestă mai ales în craniu, în creier, de ce semnul credinței dumnezeiești ar fi fost pus exact în vârful penisului și nu în capul de pe umeri? Toma răspunde: tăierea împrejur era semnul prin care Avraam a crezut că mântuitorul Cristos se va naște în rasa lui. Apoi, pentru că circumciziunea era un remediu la păcatul strămoșesc, care se transmite din tată în fiu. În sfârșit, pentru că scopul tăierii împrejur era diminuarea poftelor cărnii ce rezidă mai ales în aceste organe, din cauza intensității plăcerii senzuale.

Putem oare abolii tăierea împrejur, din moment ce ea a fost prescrisă de Dumnezeu? Toma răspunde că ceremoniile trecutului, ce prefigurau cultele epocii noi, trebuie să se adapteze. Vechea lege subzistă pe vecie și fără rezerve, în ce privește preceptele morale. În ce privește însă preceptele ceremoniale, vechea lege nu subzistă decât în legătură cu realitatea pe care o prefigurează. Pentru Toma, tăierea împrejur prefigurează cultul noii vârste ce va fi instituit de Cristos, care va declara pe cruce: « Săvârșitu-sa! » (Ioan, 19:30). În chiar acel moment, dispozițiile legale au încetat complet, realitatea figurată de ele fiind împlinită pe deplin. Ca mărturie, catapeteasma templului s-a sfâșiat, pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despicat exact în timpul calvarului lui Cristos (Mt, 27:51). Toma adaugă că tăierea împrejur era profesiunea de credință a lui Avraam în promisiunea pe care i-o făcuse Dumnezeu. Pentru că aceasta s-a împlinit, credința trebuie să se exprime printr-un semn nou, adică prin botezul creștin, ce înlocuiește tăierea împrejur. În consecință, cel ce practică tăierea împrejur după venirea lui Cristos, comite un păcat de moarte. Desigur, nu se pune problema păcatului de moarte dacă cuiva i se taie prepuțul din motive de igienă, nu pentru a respecta vechea lege a tăierii

împrejur. Este adevărat însă că apostolii au autorizat tăierea împrejur pentru Iudeii convertiți. Această decizie era normală din perspectiva inerției Iudeilor; ea nu putea fi decât de scurtă durată, până ce *Evangelhia* va fi suficient de cunoscută, iar Iudeo-Jidanii se vor creștina.

III. Dezbaterea actuală printre creștini

1. Dezbaterea la Coptii din Egipt

A) Tăierea împrejur masculină la Copti

Iudeii, apoi iudeo-creștinii au încercat să introducă tăierea împrejur în societatea păgână, devenită treptat creștină. Apostolul Pavel și Părinții Bisericii s-au opus acestei tentative, înțelegând că sângeroasa și scârboasa practică iudeo-avraamică nu are nicio șansă printre Greco-Romani civilizați, care de altfel interziceau Iudeilor prin lege să taie împrejur pe cei aparținând celorlalte popoare. Egiptul a fost guvernat de către Romani, dar legile acestora nu erau aplicate foarte riguros în această parte a Imperiului foarte depărtată de Roma. Evident, legile romane nu erau aplicate, mai ales în ce privește tăierea împrejur, practică nu numai de Jidani ci și de adepții vechii religii egiptene. De altfel, legea romană lăsase o porțiță deschisă, autorizând tăierea împrejur pentru cei ce puteau dovedi că aparțin castei preoțești. În plus, Iudeii au continuat să facă prozeliți printre celelalte popoare, tăind împrejur nu numai noii convertiți ci și sclavii cumpărați. După cum a fost cazul mai întâi în Palestina, anumiți Iudei egipteni s-au creștinat și au format o comunitate separată de cea păgână. Deși creștini, mai mult sau mai puțin, aceștia continuau să respecte legile lui Moise și să practice tăierea împrejur. Atacurile lui Origen și mai târziu ale lui Ciril cel Mare constituie răspunsul Bisericii primelor secole la practicile comunității iudeo-creștine, care mai ales prin continuarea tăierii împrejur dovedea că nu reușise să se rupă cu adevărat de iudaism.

Evident, Iudeii din Arabia au continuat să practice tăierea împrejur. Mai târziu, după venirea lui Mahomed, ei s-au convertit la Islam, influențând foarte profund comunitatea musulmană, după cum vom vedea. Iudeii convertiți la Islam au reușit să introducă elementele credinței lor în noua religie, primul dintre acestea fiind chiar tăierea împrejur, pe care, cu câteva secole mai înainte, nu reușiseră să o impună în Imperiul roman. Este drept însă, lumea greco-romană și europeană era una, iar cea iudeo-arabă-africană era alta.

Înainte de cucerirea musulmană a Egiptului, creștinii copti din această țară erau prinși între trei focuri: iudeo-creștinii, iudeii locali și musulmanii influențați de Iudei. Ei au sfârșit astfel prin a adopta tăierea masculină împrejur, uitând poziția fermă, contra acesteia, a lui Ciril cel Mare.

Vorbind de practicarea tăierii masculine împrejur printre copti, cunoscutul teolog Ibn-al-Assal (d. v. 1265) amintește că altădată, la Iudei, aceasta fusese semnul ce îi distingea pe descendenții lui Avraam de celelalte popoare – ea fiind înlocuită

la creștini de către botez. Dacă totuși tăierea împrejur continuă să fie practică de către unii creștini, se înțelege că este vorba de o cutumă ce nu se confundă cu obligația religioasă, fiind unul dintre elementele pentru care inclusiv astăzi se vorbește de iudaizare sau jidănire. De altfel, tăierea creștină împrejur se cam face după ureche, nu în ziua a opta, cum cere *Biblia*. Dimpotrivă creștinii au interzis efectuarea tăierii împrejur la frageda vârstă de opt zile. Circumciziunea bărbătească a rămas însă un act facultativ, cum o spune apostolul Pavel, deja citat: «Tăierea împrejur nu este nimic și netăierea împrejur nu este nimic, ci paza poruncilor lui Dumnezeu ». (I *Corinteni*, 7:19).

Ibn-al-Assal insistă asupra faptului că tăierea împrejur nu trebuie în nici un caz făcută după botezul creștin, căci asta ar însemna diminuarea și chiar anularea acestuia, ceea ce ar fi un mare păcat. El consideră că tăierea împrejur nu are nicio importanță din perspectiva mântuirii veșnice. Dimpotrivă, botezul creștin este absolut indispensabil pentru mântuire. Evident, botezul a înlocuit tăierea împrejur.

Oricum am numi-o, tăierea împrejur a fost obiectul unei aprige dispute între Biserica romano-catolică, de o parte, și Biserica egipteano-etioopiană de alta. În cadrul Sinodului de la Florența (1431-1445), la care a participat și Andrei¹⁰, starețul mănăstirii Sfântul Anton, din Egipt, la 4 februarie 1442 a fost adoptată o *Bulă de Uniune cu Coptii*. Această Bulă menționează punctele esențiale ale credinței creștine, amintind poziția Bisericii care neagă și respinge tăierea împrejur, considerând-o un obstacol în calea mântuirii veșnice. Totuși, tăierea împrejur a continuat în Egipt și în Etiopia, practic la nivelul de sută la sută. Este drept însă, nu dispunem de nicio statistică în această chestiune.

Ca răspuns la o cerere, privind tăierea împrejur, a episcopului greco-catolic din Statele Unite, Anba Gregorius (d. 2001) al doilea prelat în cadrul ierarhiei Bisericii copte ortodoxe, scrie următoarele:

La Copti, tăierea [masculină] împrejur este un obicei moștenit și respectat, cu rădăcini în vechiul Egipt faraonic. În cadrul vechii alianțe, ea era simbolul botezului, ce a înlocuit-o în noua alianță. Din această cauză, la Copti, tăierea împrejur a pierdut sensul ei religios, devenind o chestiune de igienă și de utilitate pe planul fizic al prevenirii bolilor rezultate din impuritățile și microbii ce se pot acumula sub prepuț. În ce privește simbolul botezului, Biserica avertizează credincioșii că tăierea împrejur trebuie neapărat să aibă loc înaintea botezului, atenționându-i cu privire la legile Bisericii în această chestiune.

Putem spune că, pentru autoritățile religioase copte, tăierea împrejur nu mai este un ritual religios, din acest punct de vedere fiind înlocuită cu botezul. Totuși, ea continuă să fie practică la modul absolut, înaintea botezului însă, ca ceva ce ține exclusiv de igienă și de cutuma locală. Printre copti, nimeni nu pune la îndoială dimensiunea ei igienică și morală, contrar celor ce se petrec printre anumiți creștini și chiar Jidani

10. Trimisul patriarhului Ioan, al Iacobiților.

din Occident. Ierarhia religioasă coptă pare să ignore opoziția teologică și filosofică a lui Iustin și a lui Ciril cel Mare, în problema tăierii împrejur. Dacă discutăm cu un Copt oarecare, vom vedea imediat că acesta repetă vechile argumente religioase ale compatrioților săi musulmani, adică: tăierea împrejur a fost prescrisă de Dumnezeu lui Avraam, și cu asta basta! Întrebând-o pe doamna Ras-Work, coptă etiopiană și președintă a Comitetului inter-african de luptă contra tăierii împrejur feminine, cum se face că se bate numai contra acesteia, fără să spună nimic despre tăierea împrejur masculină, ea mi-a răspuns cu seninătate, în cadrul Colocviului de la Lausanne, din 1996: « Tăierea împrejur este prescrisă de *Biblie*, iar eu mi-am tăiat împrejur proprii mei fii ».

B) Tăierea împrejur feminină la Copti

Vorbind de tăierea feminină împrejur la Jidani, am semnalat că ea era practică în Egipt, înainte de venirea lui Isus-Cristos, fiind menținută și după convertirea Egiptenilor la creștinism ca și la religia musulmană.

Aetius din Amida, medic la curtea Bizanțului, în secolul VI, ne-a lăsat o descriere amănunțită a acestei practici la Egipteni:

Clitorisul anumitor femei crește și devine indecent, chiar rușinos și excitabil prin contactul cu hainele, excitând dorința de împreunare. Din această cauză, Egiptenii au decis extirparea lui, atunci când fetele sunt gata de măritiş. Chirurgia decurge astfel: fata este așezată pe un scaun și menținută ferm de un tânăr solid ce stă în spatele ei (...). Operatorul trage clitorisul cu mâna stângă, și apoi îl taie cu un clește dințat, pe care îl ține în mâna dreaptă.

La sfârșitul secolului al XIII-lea, Anba Athanasius, episcopul din Qus, în Egipt, a fost întrebat dacă tăierea împrejur feminină este autorizată. El a răspuns: « Ea nu este autorizată nici înainte, nici după botez ».

Totuși, tăierea feminină împrejur a continuat să fie practică de către Coptii din Egipt. În raportul său de călătorie, între 1768 și 1772, James Bruce furnizează unele detalii interesante cu privire la tentativele catolicilor de a interzice această practică în Egipt. Iată ce scrie Bruce:

Când preoții romano-catolici au început să predice în Egipt, ei nu au ezitat să își ușureze și să își favorizeze misiunea prin acordarea de avantaje și de cadouri prozeliților, funcție de nevoile acestora. Crezând însă că tăierea feminină împrejur este un obicei jidovesc, ei au interzis-o, sub pedeapsa excomunicării, fetele celor convertiți la creștinism nemaifiind tăiate împrejur. Ajunse însă la vârsta pubertății, aceste fete s-au trezit cu o deformare monstruoasă atât de vizibilă încât îi descuraja pe bărbați, iar populația nu se mai înmulțea. Fiind siguri că femeile de religia lor au la locul respectiv chestiunea pentru care aveau o aversiune invincibilă, bărbații catolici au preferat să își caute soții printre fetele de eretici, pe care tăierea împrejur le scăpase de această deformare naturală, mijloc prin care recădeau însă curând în erezie.

Văzând că numărul prozeliților lor nu va putea crește niciodată cât de cât și că interzicerea cutumei favorizate de climat se pune în calea succesului lor, preoții romano-catolici au raportat acest lucru Colegiului Propagandei de la Roma. Cardinalii luă foarte în serios această chestiune, după cum se și cuvenea. Curând fură trimiși în Egipt maeștri chirurghi foarte abili, pentru examinarea de aproape a chestiunii și întocmirea unui raport compe-

tent, în vederea găsirii unei soluții convenabile pentru toată lumea. Chirurgii au examinat de aproape chestiunea, declarând că Nilul, climatul sau alte cauze naturale produc o dilatare considerabilă în partea intimă a femeii, foarte diferită de ce se vede prin alte părți ale lumii și care îi dezgustă pe bărbați în așa hal încât preferă să evite căsătoria cu ele. Colegiul Propagandei de la Roma a reautorizat deci tăierea feminină împrejur, cu condiția ca atât tânăra fată cât și părinții ei să declare că este vorba doar de un obicei ce favorizează viitoarea căsătorie, nu de o lege iudaică. Trebuia neapărat ca deformarea de care se plângeau femeile să fie distrusă prin orice mijloace posibile. Așa că, de atunci, atât catolicii din Egipt cât și coptii au continuat să practice tăierea feminină împrejur. Îndată ce fetele ating vârsta de șapte sau opt ani, femeile comunității le supun operației, cu ajutorul unui cuțit sau al unui brici.

În zilele noastre, coptii încearcă să lupte contra tăierii feminine împrejur, invocând două motive: primul motiv este că această practică nu figurează în cărțile sfinte, iar al doilea că ea nu este fără efecte negative asupra sănătății celor în cauză.

În răspunsul menționat, către episcopul greco-catolic din Statele Unite, Anba Gregorius scrie că tăierea împrejur feminină este o « eroare ce ucide o parte vitală din corpul femeii ». El adaugă: « Noi învățăm poporul nostru că tăierea împrejur ordonată de Dumnezeu Vechiului Testament se limitează strict la bărbați ». În altă parte, citându-l pe Athanasius, el spune: « Legea creștină nu permite tăierea feminină împrejur, sursele creștine fiind unanime în această privință ». În plus, ceva mai încolo, el adaugă: «Tăierea împrejur feminină este o eroare și un păcat. Ea este interzisă atât pe planul religios, cât și pe cel umanist sau pe cel al sănătății. Pentru femeie, prin anumite aspecte ale ei, tăierea împrejur sau exciziunea este un delict similar cu acela al tăierii penisului bărbatului ». În sprijinul afirmațiilor sale, Anba Gregorius citează medici creștini și musulmani din Egipt.

2) Dezbaterea chestiunii la Creștinii din America

Statele Unite constituie cea mai mare țară creștină ce practică tăierea masculină împrejur la o scară foarte largă, pe motive pretins științifice foarte variate, asupra cărora vom reveni în cadrul dezbaterii religioase. Interpretarea literară a *Bibliei* a jucat un rol în propagarea acestei practici.

Tăierea împrejur feminină a fost și ea practică în Statele Unite, începând cu 1860, adică zece ani înaintea tăierii împrejur masculine. Ea continuă și astăzi, nu însă la scara înfricoșătoare a celei masculine. Argumentul religios nu este total absent, mai ales în legătură cu masturbatia – totuși în Statele Unite nu există o dezbateră care să justifice sau să condamne tăierea feminină împrejur pe o bază religioasă. Vom lăsa deci pentru partea medicală dezbateră privind relația dintre masturbatie, religie și tăiere feminină împrejur, limitându-ne aici numai la tăierea masculină împrejur.

A). Interpretarea ad litteram a *Bibliei*

Oricare ar fi motivarea tăierii împrejur, religia rămâne un factor incontestabil, motivele medicale ascund justificări religioase, parte componentă culturală specific americană, conș-

tientă sau inconștientă. În plus față de această influență directă sau indirectă a religiei, există un curent fundamentalist creștin, mai ales protestant-evangelist, care susține deschis tăierea împrejur, referindu-se exclusiv la argumente religioase. Acest curent consideră că *Biblia* este o carte revelată de către Dumnezeu. Tot ceea ce găsim în ea ar fi absolut veridic, fără distincție între *Vechiul Testament* și *Noul Testament*. În consecință, ordinul lui Dumnezeu către Avraam, de a se tăia împrejur și de a-și tăia împrejur descendenții este încă în vigoare și se aplică la toată lumea. Dumnezeu nu putea da un astfel de ordin dacă nu ar fi fost sigur că el este un bine pentru întreaga omenire. Cum a putut să apară un astfel de curent de gândire, sau mai degrabă de refuz al gândirii.

Jin Bigelow, pastor și psiholog opus tăierii împrejur, scrie că afacerea a demarat sub forma unei concurențe între medici și preoțime. Odată cu progresele medicinei și cu vindecarea unui număr cât mai mare de boli, poziția medicinei s-a consolidat în ochii publicului, în detrimentul celei a preoților și pastorilor. Când medicii au recurs la tăierea împrejur pentru a limita masturbația, considerată una din cauzele numeroaselor boli, preoțimea a găsit ocazia de vis pentru a-și consolida poziția șubrezită: « Nu v-am spus noi demult, dinainte ca medicina să se specializeze în tăierea împrejur, că aceasta este utilă? Vedeți bine că Dumnezeu avea dreptate, prescriind-o lui Avraam și descendenților acestuia ». Foarte curând, toată preoțimea s-a pus să caute în *Biblie* rețete medicale exploatabile, care să dovedească sau să pară a dovedi că *Biblia* este o carte *sacră*, revelată de Dumnezeu, o carte mai demnă de urmat decât opiniile medicilor.

Dornici de a suge atât la țâța medicinei cât și la aceea a religiei, unii medici sau alăturat castei preoțești, fenomen întâlnit nu numai la creștini ci și la Jidani sau Musulmani.

Macmillen este un reprezentant important al acestui curent. În calitate de medic creștin, el a publicat cartea *Niciuna dintre aceste boli* (1962). Am în fața ochilor cea de a cincisprezecea ediție a acestei cărți, adusă la zi de către nepotul autorului, doctorul Stern, în 1995. Coperta arată că un milion de exemplare au fost deja vândute, titlul cărții fiind inspirat de *Biblie*:

De vei asculta cu luare aminte glasul Dumnezeului tău, și vei face lucruri drepte înaintea lui și vei păzi legile lui, nu voi aduce asupra ta niciuna dintre bolile pe care le-am adus asupra Egiptenilor, că eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care te va vindeca (*Ieirea*, 15:26).

Macmillen se întreabă dacă această poruncă este încă valabilă pentru epoca noastră. El pretinde că știința medicală știe că respectarea poruncilor divine i-a salvat pe Jidani de boli, că supunerea în fața *Bibliei* este mijlocul ideal pentru salvarea de multe rele ce lovesc omenirea. Fiecare dintre edițiile acestei cărți consacră un capitol tăierii împrejur. În ultima ediție figurează un caz de cancer de penis, care l-a condus la moarte pe bărbatul respectiv. Autorul consideră că ceea ce face aceste

decese și mai tragice este că medicina a dovedit că un astfel de cancer ar fi putut fi evitat dacă s-ar fi respectat porunca dată lui Avraam, în urmă cu patru mii de ani. Bineînțeles, cartea pretinde că Jidani sunt foarte rar atinși de un astfel de cancer, că în anul 1932 nici un coborâtor din Avraam nu figura printre cei 1103 bărbați americani atinși de un astfel de cancer. De atunci până acum, numai șase cazuri de cancer de penis ar fi fost depistate printre evlavioșii credincioși ai tăierii împrejur. Vom reveni asupra acestei teorii în cadrul dezbaterii medicale.

Cartea lui Macmillen consideră că *Biblia* a prescris tăierea împrejur a copilului, la vârsta de opt zile, în virtutea unei cunoașteri pe care știința medicală a descoperit-o foarte târziu. Ar fi vorba, se crede, de prezența vitaminei K la cel mai înalt nivel chiar în această zi. Această vitamină joacă un rol important în coagularea sângelui. Dacă tăierea împrejur are loc mai curând, există un pericol de hemoragie. Având loc mai târziu, ea va traumatiza copilul, care o va considera o atingere, o agresiune la corpul lui. Cartea lui Macmillen adaugă:

Trebuie să fim recunoscători sutelor de persoane ce lucrează în laboratoare și care, după ani și ani de cercetare, au ajuns la concluzia că cel mai potrivit moment pentru practicarea tăierii împrejur este a opta zi de viață. Felicitând medicina, nu trebuie să uităm însă că *Biblia* ne-a spus acest lucru de atâtea mii de ani (...) Această zi nu a fost aleasă de un geniu în analize statistice ci de creatorul vitaminei K.

Macmillen respinge spusele anumitor Jidani, după care tăierea împrejur este semnul alianței dintre Dumnezeu și poporul său, nu o rețetă sau practică medicală. El spune că s-ar putea ca scopul lui Dumnezeu să nu fie de ordin igienic. Totuși, respectând această poruncă, Jidani au profitat pe plan medical. Chiar dacă nu cunoaștem motivele reale ale acestei porunci divine, respectul ei ne este profitabil atât în această viață cât și în cealaltă.

Trebuie totuși să arătăm că ceea ce susține Macmillen cu privire la Vitamina K este o eroare, poate chiar o minciună. Vitamina K nu devine o prezență semnificativă în corpul copilului decât în a 15-a zi. Pe de altă parte, noul născut este adesea expus unui icter al prepuțului, care foarte rar este independent de gland. Aceasta înseamnă că tăierea împrejur la această vârstă poate provoca o hemoragie fatală, motiv pentru care părinții sunt sfătuiți să nu o facă înaintea vârstei de trei sau de patru ani.

B). Refuzul interpretării literale

Opozanții tăierii împrejur își dau seama de influența pe care interpretarea *ad litteram* a *Bibliei* o poate juca în ce privește menținerea acestei practici. Evident, ei răspund în felul lor, încercând să își impună punctul de vedere. Acesta este cazul lui Jim Bigelow, pastor și psiholog, fondator al UNCIRC și autor al cărții *Bucuria de a scăpa de tăierea împrejur*.

Bigelow consideră că dacă tăierea împrejur trebuie practică în virtutea supunerii datorate poruncilor lui Dumnezeu, atunci trebuie să ne supunem tuturor acestor porunci, inclusiv

celor privind hrana, pe care nimeni în Occident nu le mai respectă. În acest sens el citează un verset din Deuteronom, care ar provoca un scandal dacă ar fi aplicat pe față, așa cum poruncește Dumnezeu, nu fără o divină ușurință, ba chiar iresponsabilitate. « Să nu mâncați nicio mortăciune ci s-o dați străinului de alt neam, ce se va întâmpla să locuiască în casa ta; acela s-o mănânce sau să i-o vinzi, căci tu ești poporul sfânt al Domnului Dumnezeului tău ». (*Deuteronom*, 14:21).

Bigelow insistă asupra faptului că el nu încearcă să ridiculizeze *Biblia* ci să dovedească numai că normele acesteia se bazează pe simboluri și pe supușenie. *Biblia* nu conține rețete medicale conforme medicinei moderne. Astfel, calificarea unui lucru ca pur sau impur, de către Dumnezeu, s-a făcut cu scopul de a da Iudeilor lecții de puritate și de supușenie necondiționată. Dacă tăierea biblică împrejur este într-adevăr profitabilă pentru sănătate, atunci trebuie să renunțăm la tăierea împrejur după ureche, care se practică astăzi de Jidani și de medici, dar care diferă foarte mult de tăierea împrejur practică pe vremea lui Avraam.

Dacă tăierea împrejur chiar era utilă, atunci de ce și-a lăsat Dumnezeu poporul să umble brambura prin pustie vreme de peste patruzeci de ani, fără să fie tăiat împrejur? De ce apostolul-șef Pavel consideră că tăierea împrejur este un nimic, ca și netăierea, de altfel (I Co,7:19), lăsând creștinii netăiați împrejur? Dumnezeu chiar își permite să expună poporul lui atâtor pericole? Dar celelalte popoare, acestea nu sunt tot ale lui Dumnezeu? Cum rămâne în acest caz cu *cărțile sfinte*, care, chipurile, ar fi inspirate de Sfântul Duh?

Răspunzând creștinilor ce invocă tăierea împrejur a lui Isus, Bigelow spune că Iosif și Maria erau Jidani simpli, ce nu puteau să nu aplice legea jidovească. Totuși, mai târziu, Cristos ne-a învățat alte porunci, de dragoste, în locul celor de supunere strictă, oarbă și de ură. În locul poruncilor crude, barbare, teroriste și rasiste din *Deuteronom*, Isus-Cristos introduce porunca iubirii : « Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul ». (*Ioan*, 13:34). Se știe ce a făcut Biserica din această iubire: ruguri pentrueretici, Inchiziția, exterminarea a mii și mii de oameni în Europa și pe alte continente, holocaustul unor popoare întregi. Deși constituie o altă problemă, acestea atârnă de gâtul Bisericii criminale și exterminatoare. Oricât ar fi de gravă și de reală această problemă, ea nu intră în cadrul preocupării noastre ce se limitează strict la chestiunea tăierii împrejur. Pe scurt, practica nătângă a tăierii împrejur înseamnă a urma exemplul supușeniei de robi a lui Iosif și ai Mariei, nu celei propovăduite mai târziu de către un Isus ai cărui ochi se deschiseseră între timp. Bigelow concluzionează astfel:

Din punct de vedere logic nu puteți alege așa cum ați crede de cuviință. Legile *Vechiului Testament*, ale unui Dumnezeu înțelept sau cine știe cum, ori constituie o bună medicină, ori cu

totul altceva. Judecând însă după normele arătate și comentate în acest capitol, putem trage concluzia că intenția Dumnezeului *Vechiului Testament* nu a fost să dea omenirii cunoștințe medicale că să-și meștească un popor unic pe pământ, unic mai ales prin supușenia, orbirea și râvna întru sclavie.

Ca și Bigelow, suntem întru totul de acord că *Biblia* nu este o carte de medicină. Totuși, noi nu împărtășim punctul lui de vedere, după care Jidanii ar fi un *popor unic pe pământ*. Pentru noi, *Biblia* este o carte ca toate celelalte cărți. Ea conține lucruri valabile dar și altele fără de valoare, ba chiar contrare moralei păgâne pre-creștine, fără să mai vorbim de principiile actuale de respect al drepturilor omului. Este deci inutil să ne dedăm la acrobațiile verbale ale politrucilor diverselor epoci, pentru a justifica ceea ce nu poate fi justificat din *Biblie*.

CAPITOLUL TREI

TĂIEREA ÎMPREJUR LA MUSULMANI

I. Coranul și tăierea împrejur

1). Tăcerea Coranului în materie de tăiere împrejur

Contrar *Vechiului Testament* și *Noului Testament*, *Coranul*, izvor fundamental al Dreptului musulman, nu conține nicio mențiune privind tăierea împrejur masculină sau feminină. Termenul de tăiere împrejur nu figurează în *Coran*. Vorbind însă de Jidani, *Coranul* utilizează în două rânduri expresia *qulubuna ghulufun*: inimile noastre sunt îmbrobodite cu un prepuț, ele sunt prepuțate, adică netăiate împrejur:

De fiecare dată că un profet a venit la voi aducându-vă ceea ce nu doreați, v-ați umplut de trufie și i-ați considerat mincinoși pe mai mulți dintre ei, ba chiar ați ucis câțiva. Voi ați spus: Inimile noastre sunt prepuțate. (*Coran* 2: 87-88).

I-am pedepsit pentru că au rupt alianța lor, pentru că nu au crezut în semnele lui Dumnezeu, pentru că au ucis profeți pe nedrept și pentru că au zis: inimile noastre sunt prepuțate (*Coran*, 4:155).

Expresia *inimile noastre sunt prepuțate* corespunde de fapt celei utilizate de *Biblie*, când vorbește de inimile netăiaților împrejur. Musulmanii nu folosesc aceste două versete pentru a justifica tăierea împrejur și nu văd legătura lor cu *Biblia*. În general, ei înțeleg această expresie în sensul de *inimi îmbrobodite*.

Coranul menționează de 69 de ori numele lui Avraam, care este considerat un frumos exemplu, demn de urmat (*Coran* 60: 4), fără să pomenească vreodată de tăierea împrejur.

2) Interpretarea unor versete echivoce

Din cauza practicii generalizate a tăierii masculine împrejur printre musulmani, autorii clasici și moderni nu au putut crede că această chestiune lipsește din *Coran*, mai ales că, precum se susține, *Coranul* ar fi reglat absolut totul: "Această carte, nu neglijează nimic" (*Coran* 6:38). Plecând de aici, ei au încercat să interpreteze trei versete echivoce în favoare tăierii împrejur:

Dumnezeu l-a încercat pe Avraam prin cuvinte, iar după ce acesta l-a împlinit, i-a spus: "Vreau să fac din tine un ghid pentru oameni". Avraam răspunse: "De asemenea și pentru descendenții mei?" Dumnezeu răspunse: "Alianța mea nu este pentru cei nedrepți". (*Coran*, 2:124).

Apoi ți-am revelat: "Urmează religia lui Avraam, un adevărat credincios, ce nu era din numărul politeiștilor. (*Coran* 16:123).

Cunoașterea lui Dumnezeu, principiile sau culoarea de bază – cine poate da această culoare mai bine decât Dumnezeu. (*Coran* 2:138).

Deși aceste versete nu spun nimic despre tăierea împrejur, partizanii acesteia proclamă că ea este obligatorie! Cum ajung ei la această concluzie? Ei consideră că expresia *Dumnezeu l-a încercat pe Avraam prin cuvinte* înseamnă: *Dumnezeu l-a încercat pe Avraam prin tăierea împrejur*. Și pentru că musulmanul este obligat să urmeze religia lui Avraam, el trebuie să se taie împrejur, ca Avraam. Apoi, ei au considerat că expresia

cunoașterea lui Dumnezeu, principiile sau culoarea de bază înseamnă tăierea împrejur, prin opoziție cu botezul creștinilor. Totuși, această interpretare nu este admisă în mod unanim de către juriști.

A) Dumnezeu l-a încercat pe Avraam prin cuvinte

Versetul 2:124 spune: "Când Dumnezeu l-a încercat pe Avraam prin cuvinte", după Al-Tabari (d. 923) asta înseamnă că Dumnezeu l-a supus pe Avraam unor *încercări* asupra naturii cărora exegezele diferă. Al-Tabari citează vreo zece opinii divergente. Conform uneia din aceste opinii, tăierea împrejur ar fi una dintre aceste încercări. Iar pentru că Avraam este un exemplu de urmat pentru Musulmani, trebuie ca aceștia să se supună tăierii împrejur, cum s-a supus și Avraam.

Coranul nu vorbește despre tăierea împrejur a lui Avraam, dar multe povestiri ale lui Mahomed vorbesc despre aceasta. Musulmanii se referă la aceste povestiri, nu la *Biblie*, pe care o consideră falsificată. Mahomed ar fi spus: "Avraam s-a tăiat împrejur la 80 de ani cu un topor (*qaddum*, sculă de tâmplărie, sau poate într-un loc numit Qadum)". Conform unei alte povestiri a lui Mahomed, Avraam ar fi avut atunci 120 de ani și apoi ar mai fi trăit încă 80. O a treia povestire spune: "Dumnezeu i-a ordonat lui Avraam să se taie împrejur. Avraam a făcut asta cu un topor și a suferit mult. Dumnezeu atunci i-ar fi revelat: prea te-ai grăbit, înainte ca eu să îți spun cu ce instrument anume trebuie să faci asta. Avraam ar fi răspuns: "Nu am vrut să amân executarea ordinelor tale".

Contrar poveștilor menționate, surse șiite pretind că Avraam s-at fi născut tăiat împrejur, ca și alți profeți: Adam, Seth, Noe, Idriss, David, Solomon, Lot, Ismael, Isus, Moise, Mahomed. Este evident că această poveste este inspirată de credințele jidovești, despre care am vorbit. Pe de altă parte, interpretarea dată de juriștii clasici versetului 2:124 este contestată de autorii musulmani moderni, cazul lui Al-Shawkani (d.1834), al lui Muhammad Abduh (d. 1905) și al lui Mahmud Shaltut (d. 1964), ultimul considerând această interpretare ca o *exagerare* pe care nu putem fonda tăierea împrejur.

B) Principiile, culoarea de bază a lui Dumnezeu

Versetul 2:138 spune: Cunoașterea lui Dumnezeu, principiile sau culoarea de bază – cine poate da această culoare mai bine decât Dumnezeu.

Culoarea de bază indică și vopseaua utilizată pentru colorarea unei rochii. Comentând acest verset, Al-Qurtubi (d.1273) spune despre Creștini că își botează copiii în a șaptea zi, pentru a-i purifica și a face din ei credincioși adevărați. Dumnezeu atunci le-a răspuns că vopseaua lui este mai bună decât a lor. Dumnezeu a comparat Islamul cu o vopsea pentru că aceasta se reflectă în actele credinciosului și în calitățile sale, prin analogie cu vopseau ce se reflectă în poalele rochiilor. Al-Quturbi adaugă că vopseaua este un nume dat tăierii împrejur, care corespunde însă și botezului creștin. Autorii musulmani moderni continuă să se refere la versetul 2:138 pentru a legitima tăierea împrejur.

3) Tăierea împrejur este contrară filosofiei Coranului

Față de amplificarea dezbaterii tăierii împrejur, masculine și feminine, bazată pe *Coran*, opozanții acesteia încearcă și ei să

revină la textul coranic, pentru a-și argumenta poziția și opiniile lor. Ei spun clar: nu numai că aceste două practici nu sunt evocate în *Coran*, dar ele sunt contrare filosofiei acestuia, ceea ce ar putea explica tăcerea cărții fundamentale a Islamului, în această problemă. De altfel, mai multe versete coranice insistă asupra perfecțiunii creației lui Dumnezeu.

El vă formează în sânul mamelor voastre, așa cum vrea el. (3:6).

Domnul nostru! Tu nu ai creat degeaba toate acestea! (3:191).

Orice lucru este măsurat de către El! (13:8).

Credeți voi că noi am creat fără niciun scop? (23:115).

Binecuvântat fie (...) cel ce a creat toate lucrurile, fixându-le rosturile într-un mod imuabil. (25:1-2).

Achită-te de obligațiile religioase ca un adevărat credincios și conform naturii dată de Dumnezeu oamenilor, când i-a creat. Nu există schimbare în creația lui Dumnezeu. (30:30).

El a făcut (...) bine tot ce a creat. (32:6-7).

Nu în zadar am creat cerul, pământul și tot ce se găsește între ele, așa cum gândesc necredincioșii. (38:27)

El v-a modelat după o formă armonioasă. (40:64).

Da, toate cele au fost create pe măsură și cu măsură. (54: 49).

El v-a modelat după o formă armonioasă. (64:3).

Tu, omule! Cum ai putut fii înșelat cu privire la nobilul tău Dumnezeu, care te-a creat, modelat și constituit în mod armonios; căci el te-a compus în forma pe care a vrut-o el. (82: 6-8).

Da, noi am fost creați în forma cea mai perfectă. (95:4).

[Demonul] zice: ”Da, îți voi lua un număr determinat dintre servitorii tăi, îi voi rățăci și le voi inspira dorințe deșarte; le voi da ordin și ei vor crăpa urechile animalelor; le voi da un ordin și vor schimba creația lui Dumnezeu”. Cel ce acceptă Demonul ca stăpân, în afara lui Dumnezeu, este pierdut în mod iremediabil. (4: 118.119).

Considerând că tăierea împrejur, masculină ca și feminină, constă în mutilarea unui organ sănătos și de neînlocuit, ce joacă un rol capital în protecția glandului și a relației sexuale, va trebui să admitem că această practică violează *Coranul*. Ba chiar mai mult: ultimul verset citat consideră despicarea urechilor animalelor ca supunere în fața Demonului. Ce putem spune atunci de cei ce atacă integritatea fizică a ființei omenești?

Argumentul perfecțiunii creației este invocat de către autorii musulmani moderni ce se opun tăierii feminine împrejur. Astfel, Al-Awwa scrie:

Mesagerul lui Dumnezeu a interzis modificarea creației lui Dumnezeu. Pe seama lui circulă o poveste autentică, după care el a blestemat ”cele ce schimbă creația lui Dumnezeu”. *Coranul* consideră că extirparea organelor este un delict, inclusiv a celor animale. Demonul chiar a promis să le utilizeze pe acestea și să-i rățăcească pe fiii lui Adam, sugerându-le să crape urechile animalelor, considerând acestea ca o creație a lui Dumnezeu (*Coran* 4:118:119). Tăierea feminină împrejur, așa cum este ea practică în Egipt și în alte regiuni ale lumii musulmane comportă o modificare a creației lui Dumnezeu și extirparea evidentă a unor organe ce beneficiază de imunitate. Dacă modificarea animalului constituie o rățăcire ce vine de la Demon, atunci ce putem spune despre modificarea ființei omenești?

Câțiva autori musulmani moderni condamnă atât tăierea împrejur feminină cât și pe cea masculină, considerându-le din perspective perfecțiunii creației dumnezeiești, cazul lui Nawal Al-Saadawi, care scrie:

În sensul ei general, religia este egalitate, dreptate, dragoste și sănătate pentru toate ființele omenești, bărbați și femei. Nu poate să existe o religie ce preconizează boala, mutilarea corpului fetelor și extirparea clitorisului lor. Dacă religia vine de la Dumnezeu, cum poate acesta să ordone tăierea

unui organ al corpului creat chiar de către el? Este de presupus că Dumnezeu nu a creat aceste organe în mod arbitrar. Dumnezeu nu poate să creeze clitorisul în corpul femeii și apoi să reveleze oamenilor o religie ce le ordonă să îl taie. Asta ar fi o gravă contradicție, pe care Dumnezeu nu o poate comite. Dacă Dumnezeu a creat clitorisul, ca organ sensibil pentru relația sexuală, al cărui unic scop este plăcerea sexuală, asta înseamnă că Dumnezeu permite plăcerea sexuală a femeii, care face parte din sănătatea ei fizică și psihică.

Acest text și multe altele condamnă tăierea feminină împrejur, dar nu spune nimic despre cea masculină, deși același argument ar trebui să conducă și la condamnarea acesteia. În acești ani de pe urmă, Al-Saadawi a arătat că tăcerea se explică prin cenzură, care zădărnicește tot ce contrazice sau condamnă tăierea masculină împrejur. Printr-o serie de articole ca și prin prefața volumului I al cărții mele, în limba arabă, despre tăierea împrejur, Al-Saadawi a confirmat opoziția totală și față de tăierea masculină împrejur. Alți autori musulmani moderni sprijină și ei această poziție, cazul judecătorului libian Mustafa Kamal Al-Mahdawi, pentru care tăierea masculină împrejur este o cutumă jidovească absolut contrară *Coranului*. În această privință, el citează versetul 3:191: "Dumnezeul nostru! Tu nu ai creat în zadar toate acestea!" Aceeași poziție a adoptat și Jamal Al-Banna, fratele mai mic al lui Hassan Aș-Banna, fondatorul *Frăției musulmane*.

II. Tăierea împrejur a lui Mahomed, în *Sunnah*

Sunnah (tradiția) lui Mahomed este a doua sursă a dreptului musulman, după *Coran*, servind la clarificarea unor lacune ale acestuia. Apărătorii tăierii împrejur, masculine ca și feminine, se referă adesea la *Sunnah*. Autenticitatea acestor povestiri atribuite lui Mahomed este însă foarte îndoielnică și nu a fost niciodată unanimă, mai ales că aceste povestioare sunt adesea contradictorii. Ca atare, ele sunt respinse de către opoziția tăierii împrejur.

1). Povestioare favorabile tăierii împrejur, masculine ca și feminine

Autorii musulmani favorabili tăierii masculine împrejur se referă mai ales la poveștile despre circumciziunea lui Avraam, despre care deja am vorbit.

Apoi, ei evocă faptul că Mahomed a fost tăiat împrejur. În consecință, orice musulman trebuie să se taie împrejur, precum Mahomed. Și în legătură cu acest subiect, informațiile sunt contradictorii. Unii autori consideră că Mahomed s-a născut gata tăiat împrejur, Mahomed ar fi spus cu gura lui: «Noblețea mea față de Dumnezeu se manifestă prin aceea că m-am născut gata tăiat împrejur și că nimeni nu a văzut organele mele sexuale». Alții consideră că Mahomed a fost tăiat împrejur de îngerul Gabriel. Unii cred că Mahomed ar fi fost tăiat împrejur în ziua a șaptea, de către bunicul lui Abd-al-Muttalib. În sfârșit, unii spun că Mahomed s-ar fi născut tăiat împrejur dar nu în totalitate, și că bunicul lui i-ar fi completat tăietura. Dacă Mahomed ar fi fost cu adevărat tăiat împrejur, o astfel de con-

tradiție nu ar fi putut să apară. Semnalăm că cei doi biografi ai lui Mahomed, Ibn-Ishaq (d. 767) și Ibn-Hisham (d. 828), nu spun nimic despre tăierea sau netăierea lui împrejur.

Unii consideră că tăierea împrejur este obligatorie pentru musulmani întrucât Mahomed și-a tăiat împrejur nepoții Hasan și Husayn, în cea de a șaptea zi. Această poveste nu figurează însă decât în culegerile šiite. Cele șase povestioare sunnite acreditate, culegerea lui Ibn-Hanbal și cei doi biografi menționați nu spun nimic pe acest subiect.

Alții invocă te miri ce povești care plasează tăierea împrejur printre legile naturii (*sunan al-fitrah*). Termenul de *fitrah* apare o singură dată în *Coran*: « Achită-te de obligațiile tale religioase ca un adevărat credincios și după natura (*fitrah*) pe care Dumnezeu a dat-o oamenilor când i-a creat (*fatara*). Nu există schimbare în creația lui Dumnezeu. Iată religia imuabilă » (30:30). Dacă plecăm însă de la faimosul comentariu al lui Ibn-Hajar, relativ la culegerea lui Al-Bukhari (d. 870), putem menționa povestirile următoare:

- Fac parte din *Sunnah*: tăierea mustăților și a unghiilor, epilarea subțiorilor.
- Patru fac parte din *Sunnah*: pudoarea, parfumarea, spălatul dinților și căsătoria.
- Cinci fac parte din natură: gargara, inhalarea apei, spălatul dinților, și între degete, stropirea cu apă.
- Poveste ce vine de la A'ishah, femeie alui Mahomed: zece fac parte din natură: tăierea mustăților, creșterea bărbii, spălatul dinților, inhalarea apei, tăierea unghiilor, spălarea între degete, epilarea subțiorilor, rasul pubisului, curățarea resturilor de scaune și de urină, Mi-s'ab spune că el a uitat al zecelea punct, care ar putea fi gargarisirea.

Aceste povestiri arată că legile naturii au trecut de la trei la 4, apoi la 5 și la zece. Niciuna dintre acestea nu menționează tăierea împrejur. Apoi, povestitorii au înlocuit un cuvânt printr-un altul. Astfel, o poveste raportată de Abu-Hurayrah (d. 679) spune: « Cinci fac parte din natură : a se tăia împrejur, a-și rade pubisul, a-și epila subțiorile, a-și tăia unghiile și mustățile ». Alte povestiri au schimbat *spălatul între degete* prin *tăierea împrejur*, etc. Ibn-Hajar afirmă că legile naturii sunt în număr de 16; totuși, după Abn-al-Arabi acestea s-ar dedica la numărul de 30:

Partizanii tăierii împrejur masculine și feminine consideră că tăierea împrejur din aceste povestiri se referă deopotrivă la bărbați și femei. Dimpotrivă, adversarii lor spun că tăierea împrejur din aceste povestiri ca și tăierea mustăților nu se referă decât la bărbați.

Sunniții citează un număr de povestiri ale lui Mahomed, care comandă tăierea masculină împrejur. Șiiții adaugă altele, atribuite imamilor lor:

- Povestea lui Uthaym ibn-Kulayb: Bunicul lui s-a prezentat la Mhomed și i-a declarat că s-a convertit la Islam. Atunci, « băr-

bierește-ți părul necredinței », i-a ordonat Mahomed. După o altă sursă, Mahomed i-ar fi spus: «bărbierește-ți părul necredinței și taie-te împrejur ». Despre această poveste, Ibn-Hajar spune că « lanțul ei de transmisiune este slab și nimic nu poate fi dovedit prin el ».

- Povestirea lui Abu-Hurayah. Mahomed a spus: « cel ce se convertește la Islam trebuie să se taie împrejur, chiar dacă este bătrân ». Ibn-Quâayyim Al-Jawziyyah (d. 1351) zice că povestirea aceasta nu are lanț de transmitere, deci nu o putem invoca.
- Mahomed a fost întrebat dacă un netăiat împrejur poate face pelerinajul. El a răspuns: « Nu, până nu se taie împrejur ». Ibn-al-Mundhir (d. 931) spune că lanțul de transmisie al acestei povești este necunoscut și nu poate fi dovedit.
- Poveste de Ali: În teaca săbiei lui Mahomed s-a găsit scriitura: « Netăiatul împrejur nu poate fi acceptat în Islam decât dacă se taie împrejur, chiar dacă are 80 de ani ». Povestea aceasta este raportată și de Ibn-Asakir (d. 1176) și de Al-Bayhaqi (d. 1066), ultimul spunând că numai șiiții o recunosc.
- Poveste de Ali : « Dacă un om se convertește la Islam el se va tăia împrejur chiar dacă are 80 de ani ».
- Poveste de Ja'Far Al-Sadiq (d.765): « Facem sacrificii pentru noul născut și îl tăiem împrejur în ziua a șaptea ».

Șiiții raportează povești ce consideră urina tăierii împrejur ca impură. Astfel, Mahomed ar fi spus: « Tăiați-vă copii împrejur în ziua a șaptea, căci este mai pur și face să crească carnea mai repede (...) Din cauza urinei netăiatului împrejur, pământul devine impur vreme de patruzeci de zile ». După altă versiune, «Pământul detestă urina netăiatului împrejur ». După o a treia versiune « Pământul urlă către Dumnezeu, din cauza urinei netăiatului împrejur ».

Partizanii tăierii împrejur masculine și feminine invocă o poveste de Mahomed raportată de Al-Hajjaj Ibn-Arta'ah, care spune: «Tăierea împrejur este o *Sunnah* pentru bărbați și o *makrumah* pentru femei ». În acest caz, termenul de *Sunnah* poate să însemne *tradiția lui Mahomed*, care este obligatorie, dar și o simplă *cutumă socială*, fără caracter obligatoriu. Cât despre termenul de *makrumah*, el înseamnă un act meritoriu, fără caracter obligatoriu. În plus, raportorul este un personaj ce nu prezintă încredere.

De asemenea, se invocă povestea lui Mahomed, raportată de femeia lui numită A'ishah, care zice: « Dacă două tăieri împrejur se întâlnesc sau se ating, trebuie să te speli, ceea ce înseamnă că dacă sexul masculin tăiat împrejur atinge sexul feminin tăiat împrejur, atunci trebuie să te speli ». De aici s-a dedus că tăierea împrejur era practică pe vremea lui Mahomed. Adversarii tăierii feminine împrejur spun că se obișnuiește ca Arabii să numească două lucruri printr-o referință la unul dintre ele. Astfel se spune cei doi sori, pentru a indica luna și soarele. Tot așa, se spun două tăieri împrejur, deși bărbatul singur este tăiat. Chiar dacă admitem că această poveste vorbește de două tăieri

împrejur în sens propriu, nu ni se spune că trebuie tăiat împrejur ci numai că trebuie să ne spălăm. Putem adăuga că această poveste contrazice regula după care nu este necesar să te speli dacă nu s-a produs ejaculare.

În sfârșit, partizanii tăierii feminine împrejur citează povestea unei femei specializate în tăiatul împrejur al sclavelor. Această poveste are două versiuni principale.

După prima versiune, Mahomed a întâlnit o tăietoare împrejur pe nume Um-Atiyyah și i-a spus: « Taie puțin, nu exagera, căci asta face fața femeii mai strălucitoare, și este mai bine pentru bărbat ». Această formulă circulă în mai multe variante, toate cu același sens. Abu-Da'ud (d. 888) consideră puțin demnă de încredere această poveste. Autorii clasici și moderni deduc că Mahomed nu a interzis tăierea feminină împrejur ci numai a arătat modul cum aceasta trebuie executată. Dimpotrivă, după adversarii tăierii împrejur, povestea arată că Arabii o practicau deja, pe vremea lui Mahomed. Întrucât acesta nu putea să o interzică cu totul, a încercat cel puțin să îi reducă efectele nefaste, sfătuind ca extirparea să fie minimă.

Conform altei versiuni, Mahomed a întâlnit tăietoarea împrejur numită Um-Habibah, care circumciziona sclavele, căreia i-a cerut să-și continue meseria. Aceasta ar fi răspuns: « Da, mesagerule al lui Dumnezeu, câtă vreme lucrul nu este ilicit și tu nu vrei să-l interzici ». Mahomed a replicat: « Nu, bineînțeles, este licit. Apropie-te de mine, ca să te învăț. Dacă tai împrejur, nu exagera, căci aceasta face fața mai strălucitoare, și este mai bine pentru bărbat ». Această versiune este citată mai ales de șeicul Azhar Jad-al-Haq (d. 1996). Contrar versiunii precedente, versiunea aceasta spune că Mahomed a considerat licită tăierea feminină împrejur, cu condiția să nu se exagereze, adică să nu se taie prea mult.

2). Falsitatea acestor povestiri care sunt opera Jidanilor

Al-Shawkani a respins toate povestirile cu privire la tăierea împrejur, spunând: « Nu există nicio dovadă autentică în sprijinul caracterului obligatoriu al tăierii împrejur ». Aceeași concluzie o regăsim la șeicul Shaltut, atât în ce privește tăierea împrejur feminină cât și cea masculină. Sabiq și Al-Awwa resping numai tăierea împrejur feminină.

Autori moderni opuși tăierii masculine împrejur o atribuie pe aceasta Jidanilor convertiți la Islam pe timpul lui Mahomed, cazul unora ca Isam-al-Din Hafni Nasif, Muhammad Afifi și Mustafa Kamal al-Mahdawi. În această privință semnalăm că există un precedent istoric iudaic. În primele secole de creștinism, Jidani au încercat să impună tăierea împrejur a păgânilor ce se creștinau. Această tentativă a eșuat mai ales din cauza puținei lor influențe în Imperiul Roman, care era ostil tăierii împrejur, dar și din cauza poziției ferme a apostolului Pavel, ce s-a împotrivit introducerii tăierii împrejur în religia creștină. Jidani însă au avut mai mult succes cu comunitatea musulmană. Practic, în societatea musulmană din timpul lui

Mahomed, Iudeii talmudiști pe cale de jidănire formau o elită intelectuală printre beduini. Cei ce s-au convertit la Islam au fost considerați ca o referință în interpretarea *Coranului*, ce a împrumutat multe elemente din *Biblie*. Din acest punct de vedere este suficient să citim comentariile lui Al-Tabari, care insistă asupra mării influențe a tradiției iudaice, menționând rolul important jucat de Ka'b Al-Ahbar (d. 652), un savant religios iudeu yemenit, convertit la Islam și unul dintre difuzorii povestirilor despre Mahomed.

3). Curentul ce respinge *Sunnah* în întregime

Curentul musulman contemporan numit *coranit* acceptă numai și numai *Coranul*, respingând orice referință la *Sunnah* și privând dreptul musulman de una dintre cele două surse ale sale. În cadrul acestui curent, tăierile împrejur, masculină și feminină, pierd orice legitimitate, întrucât *Coranul* nu spune nimic despre ele. Acestui curent îi aparține colonelul libian Mu'ammar Al-Gadafi (d. 2011) și compatriotul său, judecătorul Mustafa Kamal Al-Mahdawi, deja menționat. Acesta de pe urmă a respins tăierea masculină împrejur, întrucât ea nu este menționată în *Coran*.

În cadrul acestui curent, un grup de musulmani din Statele Unite și din Canada formează *Comunitatea internațională a supușilor*. Fondat în 1986 de către inginerul egiptean Rashad Khalifa, imam la Moscheia din Tucson, grupul acesta numără actualmente peste zece mii de aderenți din diferitele țări musulmane. Khalifa, care a fost asasinat de către un musulman, în 1990, afirmă că *Hadiths*¹¹ și *Sunnah* sunt inovații satanice, care trebuie respinse, în virtutea *Coranului* ce spune:

Iată versetele lui Dumnezeu, pe care noi le comunicăm ca adevăr adevărat. După aceste versete dumnezeiești, în ce povești (*hadiths*) vor mai crede ei? Vai lor, păcătoșilor mincinoși. (45:6),

Khalifa nu a abordat problema tăierii împrejur masculine și feminine, dar concepția lui religioasă a condus pe unul dintre reprezentanții comunității să o facă el, în lipsa imamului fondator asasinat. Într-un comunicat transmis prin internet, Edib Yurksel afirmă:

Ne putem întreba cum de un Dumnezeu bun ar putea preconiza un astfel de rău și de nedreptate contra copiilor... Pentru toți adevărații savanți ai *Coranului*, răspunsul este clar. În bunătatea și mila lui infinită, Dumnezeu nu poate fi de acord cu acest ritual crud, care nu este menționat în *Coran*. Numai în inovațiile numite *hadiths*, opere ale oamenilor, se întâlnesc astfel de ritualuri și legi crude... Să punem capăt acestor crime contra copiilor noștri, crime ce datează de multe secole.

Cu această ocazie semnalăm un nou grup musulman *coranit*, care gestionează situl <http://www.free-minds.org/>. Tăierile împrejur masculine și feminine sunt respinse și de acest grup, pentru aceleași motive ca cele invocate de grupul precedent.

11. Culegere de fapte și vorbe atribuite lui Mahomed.

III. Tăierea împrejur în legea profeților precedenți

În plus față de *Coran* și de *Sunnah*, juriștii musulmani consideră că legile profeților ce l-au precedat pe Mahomed au fost și ele revelate tot de Dumnezeu. În această ordine de idei, pentru a justifica tăierea masculină împrejur, juriștii moderni se referă la *Evanghelia lui Barnaba*, care prevede circumciziunea, și la o poveste, conform căreia Sara ar fi tăiat-o împrejur pe Hagar, roaba ei.

1) *Evanghelia lui Barnaba*

Această Evanghelie este un text apocrif din secolul al XIV-lea, care nu a ajuns la cunoștința autorilor musulmani moderni decât prin traducerea englezească a lui Lonsdale și Laura Ragg (1907), pe care s-a bazat Khalil Sa'adeh, creștin oriental, în traducerea sa arabă publicată de Muhammad Rashid Rida, în 1908, la Cairo, traducătorul arab atribuie acest text unui Jidan spaniol din Evul Mediu, convertit la creștinism și apoi la Islam.

Musulmanii consideră că această Evanghelie este singura autentică, pentru că ea anunță venirea lui Mahomed și povestește viața lui Isus așa cum este ea descrisă în *Coran*. Autorii musulmani se referă la această Evanghelie, pentru a justifica tăierea masculină împrejur.

În capitolul 22 al acestei Evanghelii, discipolii îl întreabă pe Isus: « Maestre, de ce ai răspuns acestei femei (cananeene), spunându-i că ei sunt câini? ». Isus răspunde: « Adevărat, adevărat zic vouă, un câine este mai bun decât un bărbat netăiat împrejur ». În capitolul 23, Isus își explică poziția în problema tăierii împrejur:

În Rai, după ce Adam, primul om înșelat de Satana, a mâncat din hrana interzisă de Dumnezeu, propria lui carne s-a revoltat contra spiritului său. Atunci, el s-a jurat cu aceste cuvinte: « Pe Dumnezeu, te voi tăia! » După ce a sfărâmat o piatră, și-a prins carnea pentru a o tăia cu una mai ascuțită. Pentru asta a fost certat de îngerul Gabriel, căruia i-a răspuns: « Am jurat pe Dumnezeu să o tai, și nu voi fi niciodată mincinos ». Îngerul i-a arătat atunci excrescența cărnii sale, iar Adam a tăiat-o. De aceea, pentru că fiecărui om îi vine carnea din carnea lui Adam, el este obligat să respecte ceea ce Adam a promis prin jurământ. Adam însuși aplică acest jurământ fiilor săi, apoi obligația tăierii împrejur se transmite din generație în generație. Pe timpul lui Avraam însă, idolatria luase amploare, și foarte puțini bărbați erau tăiați împrejur. Dumnezeu i-a revelat însă lui Avraam episodul tăierii împrejur a lui Adam, apoi a încheiat alianța sa spunând: « Voi azvârli pe vecie, din poporul meu, pe cel ce nu își va tăia carnea împrejur ». La aceste cuvinte ale lui Isus, ucenicii tremurau de frică, pentru că el le pronunțase cu multă vehemență de spirit. Atunci Isus le-a spus: « Lăsați frica pentru cel ce nu și-a tăiat prepuțul, pentru că el nu va ajunge niciodată în Rai ».

2) Povestea tăierii împrejur a lui Hagar

Musulmanii au justificat tăierea masculină împrejur prin referire la Avraam, model de credincios, părinte al Iudeilor, prin Isac, și al Arabilor prin Ismael. Unii au încercat să justifice tăierea feminină împrejur prin exemplul lui Hagar, mama lui Ismael, care a fost excizionată de stăpâna ei, Sara. Astfel, Al-Jahdih (d. 868) scrie: « Tăierea împrejur este practică de Arabi, bărbați și femei, în continuarea lui Avraam și a lui Hagar, până astăzi ». Numeroase cărți arăbești clasice, sunnite

și šiite, povestesc acest episod sub diverse foeme. Ibn-Qayyim Al-Jawziyyah scrie următoarele

În ce privește motivul tăierii împrejur a femeilor, se zice că atunci când Sara i-a oferit-o lui Avraam pe Hagar, acesta a avut raporturi sexuale cu ea și a lăsat-o gravidă. Pentru asta, Sara a devenit foarte geloasă, jurând să îi taie trei membre. Temându-se că Sara i-ar putea tăia nasul și urechile, Avraam a ordonat Sarei să găurească urechile lui Hagar și să o taie împrejur. De atunci, această practică a devenit o lege (*sunnah*) între femei. Nu putem nega acest fapt după cum nu putem nega nici că mersul între doi munți (cu ocazia pelerinajului) vine de la fuga lui Hagar între doi munți, pe când căuta ajutor pentru fiul ei, iar jetul de pietre contra diavolului vine și el de la tirul de bolovani ai lui Ismael, pe când a plecat cu Avraam. Astfel, în amintirea legii prietenului său Avraam, și pentru a-i omagia credința, Dumnezeu a instituit această lege pentru credincioșii săi.

Nu este exclus ca această poveste să aparțină tradiției Iudeo-Jidanilor arabi din timpul lui Mahomed, chiar dacă sursele jidovești de care dispunem nu spun nimic despre asta. De altfel, Al-Tabari citează această poveste făcând referință la raportorii lui Jidani. Deși atâția autori moderni se sprijină pe această legendă, un singur opozant o respinge ca element jidovesc fără niciun fundament.

IV. *Sunnah* și însoțitorii lui Mahomed

Musulmanii consideră că *Sunnah* (tradiția) însoțitorilor lui Mahomed poate servi ca sursă a Dreptului. În acest sens, ei citează versetul 9:100 care spune: « Cât despre cei ce au venit primii printre emigranții și auxiliarii profetului, și cei care i-au urmat în bine, Dumnezeu este satisfăcut de ei și ei sunt satisfăcuți de el ». Ei citează pe Mahomed care zice: « Eu am încredere în amicii mei, și amicii mei constituie un temelie de încredere pentru națiunea mea ». Națiunea trebuie deci să revină la ceea ce aceștia au zis și au făcut.

Partizanii circumciziei masculine și feminine consideră că însoțitorii lui Mahomed au practicat-o, ceea ce îi conferă un caracter de obligație religioasă. O astfel de afirmație nu este însă dovedită, deci este normal ca unii să se îndoiască de ea.

1. Însoțitorii lui Mahomed și tăierea masculină împrejur

Pentru a vedea dacă însoțitorii lui Mahomed au practicat sau nu tăierea masculină împrejur, trebuie văzut dacă această practică era cunoscută de Arabii de pe vremea lui Mahomed.

Al-Jahidh spune: "La Arabi, tăierea împrejur este practică de bărbați și de femei, din partea lui Avraam și Hagar, până astăzi. De asemenea, se citează un vers din poezia lui Imru Al-Qays (d. cc. 540), care ironizează împăratul roman din cauză că nu este tăiat împrejur. În sfârșit, unii se referă la o povestire a lui Al-Bukhari, care spune:

Când Hercule (d. 610) a venit la Ierusalim, îndată și-a pierdut voia bună. Anumiți episcopi s-au plâns de starea lui. (...) Hercule era astrolog. El le-a răspuns: « Astăzi am văzut în stele că regele tăierii împrejur a venit, Cine din acest popor practică tăierea împrejur ». Ei au răspuns: « Numai Jidanii o practică, nu-ți face griji despre ei. Scrie în toate orașele regatului tău pentru ca ei să fie uciși ». Pe când ei discutau, un mesager al regelui sasanid ajunge la Hercule și îl informează despre profetul Mahomed. Aflând aceste noutăți, el a ordonat să se verifice dacă acesta este tăiat împrejur. I s-a răspuns că da.

Hercule a întrebat dacă Arabii practică tăierea împrejur. Mesagerul a răspuns afirmativ. Hercule a tras concluzia că regele acestui popor și-a făcut apariția.

Totuși, pe baza acestor trei indicații nu se poate spune că toți Arabii erau tăiați împrejur. Pe timpul lui Mahomed, în Arabia existau trei comunități religioase principale: politeiștii, Jidanii și Creștinii. Cu certitudine absolută, Jidanii practicau circumciziunea. În ce-i privește pe Creștini, e foarte puțin probabil ca unii dintre aceștia să fi recurs la așa ceva. Poetul musulman Jarir (d. 733) stigmatiza poetul creștin Al-Akhtal (d. 710) pentru că acesta nu era tăiat împrejur.

Cât despre Arabii politeiști, nimeni nu a putut dovedi că aceștia ar fi practicat tăierea împrejur. *Biblia* descrie pe Arabi ca pe un popor de netăiați împrejur. Pe de altă parte, nu ne putem baza pe povestea lui Hercule, care ține de hagiografie. Aceeași îndoială planează și asupra versului din poezia lui Imru Al-Qays. Poeziile considerate din perioada pre-islamică sunt la fel de nesigure. Nici măcar tăierea împrejur a lui Mahomed nu este sigură. Dacă într-adevăr Arabii ar fi practicat tăierea împrejur, pe timpul lui Mahomed, o astfel de controversă ar fi fost imposibilă.

S-au găsit destule indicații ce pun la îndoială obligativitatea tăierii împrejur în general, printre musulmanii contemporani cu Mahomed. Cităm pe cele mai importante dintre acestea:

- Ibn-Hanbal raportează în culegerea lui că Uthman ibn Abu-al-As (d. 671) a fost invitat la o tăiere împrejur. Întrucât nu s-a dus, i s-a reproșat acest lucru, la care el a răspuns: « În timpul profetului Mahomed, nu se practica tăierea împrejur și nu eram invitați la așa ceva ».
- Imamului Hasan, fiul lui Ali, i s-a adresat întrebarea următoare: « Se zice că trebuie să tăiem copii împrejur în a șaptea zi, pentru a-i purifica, întrucât pământul strigă către Dumnezeu din cauza urinei celor netăiați împrejur. Din păcate, bărbierii noștri nu cunosc practica tăierii împrejur și nu circumcizează în ziua a șaptea. Avem însă pe aici și bărbieri jidani. Putem oare tăia împrejur copii musulmani la aceștia? ». Imamul Hasan răspunde: « *Sunnah* vorbește de a șaptea zi, Nu contraziceți *Sunnah* ». Această sursă dovedește că numai Jidanii practicau tăierea masculină împrejur, iar Arabii nici măcar nu dispuneau de bărbieri capabili să o practice.
- Ibn-Qayyim Al-Jawiziyyah raportează o poveste după care emirul din Basra, în Irak, i-ar fi întrebat pe bătrâni care le este religia. Ei au răspuns că sunt musulmani. Atunci, el a dat ordin să fie inspectați, cu care ocazie s-a descoperit că nu erau tăiați împrejur. Imediat, au fost circumcizionați cu toții, în timpul iernii. Unii chiar au murit. Mirându-se însă de felul cum a procedat acest emir, Hasan Al-Basri (d. 728) spune următoarele: « În timpul lui Mahomed, Bizantini, Persani și Etiopieni s-au tot convertit la Islam și nimeni nu i-a inspectat ». Ibn-Qudamah (d. 1223) vorbește de același emir și ne spune că acesta « se dezinteresa total de tăierea împrejur a celor ce se converteau la Islam, că negri și albi s-au convertit în masă pe timpul lui Mahomed și că nimănui nu i-a trecut prin cap să îi inspecteze, pentru a vedea dacă sunt circumcizionați ».
- Al-Navavi (d. 1277) raportează despre Ibn-al-Mundhir că în materie de tăiere împrejur nu există nici interdicție, nici date precise, nici *Sunnah* de urmat și că toate acestea rămân de domeniul a ceea ce este permis. Asta înseamnă că exista libertatea de a tăia sau de a nu tăia împrejur.
- Al-Tabri spune despre califul Umar ibn Abd-al-Aziz (d. 720) că a scris generalului său Al-Jarrah ibn Abd-Allah (d. 730), care tocmai cucerise regiunea Kharassan: « Pe cel ce se roagă în fața ta către Mecca scutește-l de

plata impozitului ». Oamenii s-au înghesuit atunci să se convertească la Islam. I s-a spus generalului că gloata se convertește pentru a nu plăti impozit și că toți ar trebui trecuți prin proba tăierii împrejur. Generalul l-a consultat pe calif, care a răspuns: « Dumnezeu l-a trimis pe Mahomed pentru a chema oamenii la Islam, nu pentru a-i tăia împrejur ».

2) Însoțitorii lui Mahomed și tăierea feminină împrejur

L-am citat deja pe Al-Jahid, care spune că tăierea împrejur, masculină ca și feminină, a fost practică de Arabi încă de pe timpul lui Avraam și al lui Hagar. El adaugă că diferența dintre Arabi și Indieni este că aceștia de pe urmă « nu practică tăierea împrejur pentru că apreciază foarte mult plăcerea raporturilor sexuale ».

Autorii musulmani moderni invocă trei povești pentru a demonstra că tăierea feminină împrejur se practica încă de pe vremea lui Mahomed. Fără să contestăm că aceasta ar fi fost practică, putem spune însă că, pe atunci, ea nu era nici generală, nici obligatorie. Nu vom prezenta ca dovadă decât faptul că expresia de « *fiu al unei tăietoare de clitoris* » era, pe atunci, o adevărată insultă. Semnalăm de asemenea că deși Mahomed a avut patru fete, biografia lui nu suflă o vorbă despre tăierea împrejur a acestora.

În această privință, Ibn-al-Haj spune că a avut o controversă pe tema practicării sau nepracticării tăierii feminine împrejur, în mod general și obligatoriu, sau dacă nu s-ar cuveni, mai curând, a se face distincția între femeile din Orient, care prezintă o *excrescență*, și cele din Magreb, care nu au așa ceva. Aceasta pare să indice că numai femeile din Orient ar trebui tăiate împrejur. Cu alte cuvinte, această practică era limitată la anumite regiuni, cum este cazul și astăzi.

De asemenea, se pare că tăierea feminină împrejur a fost rezervată unei anumite clase sociale. Dacă unele povești amintesc tăierea feminină împrejur în general, altele nu pomenesc decât de tăierea împrejur a sclavelor (*jariyah* sau *amah*). Al-Baji (d. 1081) raportează că Malik (d. 795) ar fi zis: « cel ce cumpără o sclavă (*amah*) trebuie să o taie împrejur, dacă vrea să o păstreze. Dacă vrea să o vândă însă, atunci nu este obligat să o taie împrejur ».

Putem deci concluziona că nu a existat nici un fel de *Sunnah* printre însoțitorii sau companionii lui Mahomed. În consecință, partizanii de astăzi ai tăierii împrejur, masculine ca și feminine, nu pot invoca nici un fel de *Sunnah*, de tradiție. Totuși, juriștii de mai târziu s-au arătat mai catolici decât papa de la Roma și au impus obligativitatea tăierii împrejur, masculine și feminine, prin fel și fel de chițibușării juridice. Exact despre asta vom vorbi la punctul următor.

V. Poziția juriștilor musulmani clasici

După cuceririle și expansiunea societății musulmane, trebuiau formulate normele pe baza cărora urma să funcționeze comunitatea largită, iar sursele acestor norme le-am văzut. Așa au apărut tratatele de drept, adaptate noii situații prin analogie,

aceasta devenind o nouă sursă de drept, sun numele de *qiyas*. Când juriștii erau de acord între ei cu privire la o soluție dată, unanimitatea lor a devenit și ea o sursă de drept, numită *ijma*. Din acest punct de vedere, se poate oare vorbi despre unanimitatea juriștilor musulmani cu privire la tăierea împrejur masculină ca și feminină?

1) Juriștii musulmani clasici și tăierea împrejur

Cel ce examinează masivele și enormele volume de drept redactate de către juriștii musulmani clasici se vor mira că aceștia au acordat un spațiu extrem de restrâns tăierii împrejur, masculine ca și feminine. Adesea, tăierea împrejur este tratată indirect, alături de alte norme, cum ar fi spălarea dinților, sacrificiul oferit la nașterea unui copil sau despăgubirea plătită de un meșter ce nu a executat corect lucrarea care i s-a încredințat. Putem chiar spune că, în aceste tratate de drept, spălatul dinților ocupă un loc mai important decât tăierea împrejur, ceea ce spune mult privire la preocupările juriștilor, care erau cu totul altele. Astfel, Al-Ghazali (d. 1111), în enormă sa enciclopedie intitulată *Ihya ulum al-din*, nu consacră tăierii împrejur decât cinci rânduri. Marea culegere colectivă, de drept, numită *Al-fatwa al-hindiyyah*, redactată între 1664 și 1672, expediază foarte complexa și grava problemă a tăierii împrejur în 17 linii. Singurul volum de drept ce tratează cât de cât acest subiect este cel al lui Ibn-Qayyim Al-Jawziyyah, care îi consacră un lung capitol, raportând opiniile divergente ale juriștilor ce l-au precedat.

Dacă se consultă exegezele *Coranului*, precum acelea ale lui Al-Tabari sau Al-Qurtubi, sau comentariile și culegerile *Sunnah* precum acelea ale lui Ibn-Hajar sau Al-Shawkani regăsim o imagine ce nu diferă întru nimic de aceea a juriștilor. Aceste culegeri ne pun în fața celor mai divergente și contradictorii opinii privind tăierea împrejur, punându-l pe cercetător și mai ales pe simplul cititor în situația de a nu ști ce să mai creadă.

2) Exemple de poziții ale juriștilor musulmani clasici

În ordine cronologică, vom da câteva exemple de astfel de poziții, indicând, între paranteze, școlile respective.

- Ibn-al-Jallab (malikit, d. 988), citează din Malik povestea lui Mahomed despre legile naturii, dintre care ar face parte și tăierea împrejur. El consideră că circumciziunea masculină și feminină este *Sunnah*, pentru bărbați ca și pentru femei.
- Al-Tusi (șiiit, d. 1067) spune că nu putem lăsa un bărbat netăiat împrejur, chiar dacă este foarte bătrân. Cât despre femeie, tăierea ei împrejur este un act meritoriu, deși o putem lăsa la fel de bine și netăiată împrejur.
- Al-Nazawi (ibadite¹², d. 1162) spune că tăierea împrejur este obligatorie pentru orice musulman. Dacă un musulman refuză să se taie împrejur, el poate fi executat. Cât privește tăierea

12. Ibadite sau kharidjite, adept al doctrinei rigoriste, pe baza căreia, în anul 657, a apărut secta dizidentă ce poartă acest nume.

feminină împrejur, Al-Nazawi consideră că aceasta nu este obligatorie, deși putem cere femeilor să onoreze astfel pe bărbații lor.

- Ibn-Qudamah (hanbalite, d. 1233) spune că tăierea împrejur este o datorie pentru bărbați și un act meritoriu pentru femei, dar nu obligatoriu.
- Al-Nazawi (shafi'ite¹³, d. 1277) spune că tăierea împrejur este o obligație pentru bărbați, ca și pentru femei.
- Ibn-Mawdud Al-Musili (hanafite¹⁴, d. 1284) susține că tăierea împrejur este *Sunnah* pentru bărbați și act meritoriu pentru femei. Dacă locuitorii unei regiuni decid unanim să abandoneze tăierea împrejur, imamul trebuie să declare război acestora, pentru că ea face parte din ritualurile și specificitățile Islamului.
- Ibn-Juzay (Malkite, d. 1340) spune că tăierea împrejur este *Sunnah* confirmată pentru bărbați, fără să fie însă obligatorie.
- Al-Mardawi (handbalit, d. 1480) spune că tăierea împrejur este obligatorie pentru bărbați, nu însă și pentru femei.
- Al-Bahuti (handbalit, d. 1641), spune că tăierea împrejur este obligatorie și pentru bărbați, și pentru femei.

Din cele ce preced constatăm că, în general, legiștii musulmani insistă mai mult asupra circumciziei masculine. Totuși, unii dintre ei, tratează cele două sexe pe picior de egalitate.

VI. Argumente indirecte

1) Circumciziunea și purificarea

Povestirile atribuite lui Mahomet situează circumcizia printre practicile legate de purificare – practici care sunt numite *legi ale naturii*: tăierea mustăților, spălatul dinților, inhalarea apei pe nas, gargara, tăiatul unghiilor, spălatul încheieturilor degetelor, depilatul subțiorilor, bărbieritul pubisului, spălatul urmelor de urină și de excremente.

Ibn-Qayyim Al-Jawaziyyah justifică circumcizia masculină și feminină prin faptul că diavolul se ascunde în prepuțul celui netăiat împrejur și în vaginul femeilor necircumcise, ca și în părul din regiunea pubiană sau chiar sub unghii.

Chiar și în zilele noastre, limba populară consideră că circumcizia masculină și feminină reprezintă o purificare, pe care o numesc *taharah* sau *tathir*. A tăia împrejur sau a executa circumcizia se zice *tahara*, care înseamnă a purifica. Al-Abbudi, autor contemporan, spune că, în Emiratele Arabe Unite, copiii de peste șase ani nu pot rămâne netăiați împrejur, în primul rând din motive religioase. Un astfel de copil este considerat impur, din care cauză

13. Adept al chafismului, una dintre cele patru mari școli juridice sunnite, caracterizată prin rigorism și dominantă în Siria, Yemen, Oman, Emiratele Arabe Unite, Bahrein, Kuweit, prezentă deopotrivă în Iordania și Egipt.

14. Adept al hanafismului, una dintre cele patru mari școli sunnite, caracterizată printr-un anumit rigorism, de forță și influență egală cu a chafismului, prezentă în aceleași țări cu acesta.

el nu are voie să pătrundă în moschee, rugăciunea lui nefiind valabilă. Copilul rămas netăiat împrejur este disprețuit și stigmatizat, toată lumea numindu-l *banyan*, ca și pe budiști.

2) Tăierea împrejur, semn distinctiv al Musulmanilor

Clasici sau moderni, autorii musulmani continuă să considere circumcizia masculină, ca și pe cea femină, drept un semn distinctiv al musulmanilor. Citându-l pe Ibn-Qayyim Al-Jawziyyah, un autor modern scrie următoarele:

Non-circumcizia este semnul distinctiv al adoratorilor crucii (creștinii) și al focului (zoroastrienii), în vreme ce tăierea împrejur este emblema celor din *hanafa*, adică a monoteiștilor. De aceea, primul care s-a lăsat tăiat împrejur a fost Abraham, ghidul tuturor celor din *hanafa*, practica abrahamică fiind apoi urmată de descendenții acestuia. [...] În consecință, se interzice orice asemănare cu adoratorii netăiați împrejur ai crucii și ai credinței în așa numta Treime.

Un autor musulman modern scrie că bărbatul sau femeia care, pe timp de război, își pierde documentul ce indică religia și identitatea lor, grație tăierii împrejur vor fi totuși recunoscuți ca musulmani și deci înmormântați în cimitirele acestora.

3). Obiceiul sau cutuma

Cutuma este una dintre sursele dreptului musulman, completând lacunele din *Coran* și din *Sunnah*. Totuși, cutuma nu este recunoscută ca valabilă decât numai în măsura în care nu contrazice nici *Coranul*, nici *Sunnah*. Astfel, deși oamenii au obiceiul să bea vin, acest lucru nu este o cutumă valabilă întrucât contrazice *Coranul*. Pentru justificarea circumciziei masculine și feminine, Al-Sukkari scrie următoarele:

Masculină sau feminină, tăierea împrejur a fost și nu încetează a fi o cutumă urmată de oameni încă din timpurile cele mai îndepărtate. Este limpede că circumcizia a devenit un obicei acceptat de toată lumea. Ca dovadă, mamele și buncile noastre, ci și mamele și buncile lor, au fost tăiate împrejur de zeci și zeci de ani, fără să sufere niciodată pretinsele consecințe negative ale acestei practici. Dreptul musulman a stabilit cele trei condiții pe care trebuie să le îndeplinească această cutumă [...]: să nu contrazică nici un text din dreptul musulman, să fie veche și de demult, să fie acceptată de toată lumea.

Al-Awwa, opozant al circumciziei feminine, respinge recursul la argumentul cutumei în acest domeniu, considerându-l ”o metodă foarte periculoasă și eronată”, întrucât nu toate cutumele sunt conforme dreptului musulman. El consideră că dreptul musulman nu aprobă această *cutumă scârboasă*, din care cauză juriștii clasici au prevăzut o pedeapsă pentru inconvenientele ocazionate de ea, iar medicina o consideră prejudiciabilă pe plan fizic și psihic. De altfel, Al-Awwa adaugă că povestirile musulmane din *Sunnah* nu autorizează această cutumă. Cei ce profesează opinii contrare sunt vinovați și își asumă toată responsabilitatea.

VII. Consecințele tăierii împrejur

1). Caracterul obligatoriu al normelor musulmane

Șeicul Al-Sha'rawi (d. 1998) spune că cel ce refuză dreptul musulman trebuie pedepsit cu moartea. El scrie următoarele:

Dacă aş fi şeful acestei ţări, ori dacă aş fi însărcinat să aplic legea lui Dumnezeu, aş da răgaz de un an celui ce respinge islamul, acordându-i dreptul de a spune că el nu este musulman. Apoi l-aş dispensa de aplicarea legii musulmane, condamnându-l la moarte ca opozant al acesteia.

Uneori, o astfel de ameninţare este aplicată sau pusă în practică de către persoane private. De exemplu, la 7 iunie 1992, gânditorul egiptean laic Faraj Fodah a fost asasinat de către un islamist, pentru opoziţia lui în ce priveşte aplicarea dreptului musulman. Chiar şi atunci când o normă religioasă nu conduce neapărat la pedeapsa cu moartea, ea are totuşi consecinţe pe mai multe planuri. Acesta este cazul violării normelor privind circumcizia masculină şi feminină. Întrucât însă opiniile privind aplicarea acestei norme sunt diferite, consecinţele violării ei diferă şi ele.

2) Circumcizia între recomandare şi permisiune

Pentru unii, tăierea împrejur este o practică permisă sau, cel mult, recomandată. În primul caz, aceasta înseamnă că suntem liberi să tăiem sau să nu tăiem împrejur. În al doilea caz, este preferabil să tăiem împrejur. Cel ce taie sau este tăiat împrejur dobândeşte un merit în faţa lui Dumnezeu, iar cel ce nu se taie împrejur nu comite nici un păcat – deci nu va fi pedepsit.

În general, această poziţie este adoptată de autorii musulmani clasici şi moderni, în ce priveşte, mai ales, circumcizia feminină. Când priveşte circumcizia masculină, această poziţie este mult mai puţin frecventă – tăierea masculină împrejur rămânând o practică obligatorie. Totuşi, adepţii acestei poziţii nu lasă decizia tăierii sau ne-tăierii împrejur pe seama femeii interesate ci pe aceea a tutorelui sau a părintelui ei, dacă este minoră. Pentru cazul femeilor măritate, decizia tăierii sau ne-tăierii împrejur aparţine soţului. Dacă părintele unei fete sau soţul unei femei decide tăierea împrejur, aceasta devine obligatorie pentru fata sau femeia în cauză.

Tantawi, actualul şeic din Azhar scrie: ”juriştii clasici sunt unanimi asupra faptului că circumciziunea masculină sau feminină este licită. Opiniile lor diferită numai cu privire la caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al acesteia. Cei doi imami Abu-Hanifah (d. 765) şi Malik consideră că circumcizia feminină este o *Sunnah* neobligatorie. Totuşi, cei ce renunţă la ea comit un păcat”.

3). Uciderea celui ce refuză tăierea împrejur

Adepţii circumciziei obligatorii consideră că aceasta trebuie impusă cu forţa. Dacă o persoană refuză să se taie împrejur, ea este pasibilă de pedeapsa cu moartea – care se aplică pentru bărbaţi, ca şi, după unii, şi pentru femei.

Al-Nazawi (d. 1162), deja citat, spune că circumcizia masculină este obligatorie. Cel ce refuză şi persistă în acest refuz urmează să fie executat.

Ibn-Mawadud (d. 1284) merge până la a autoriza războiul contra celor ce refuză circumcizia masculină sau feminină. Citându-l pe Al-Tahhawi (d. 933), el spune că ”circumcizia este *Sunnah* pentru bărbaţi şi un act meritoriu pentru femei. Dacă locuitorii unei regiuni decid în unanimitate renunţarea la tăierea împrejur, imamul

trebuie să le declare război întrucât aceasta se numără printre ritualurile și specificitățile islamului”.

În zilele noastre, această opinie extremă a fost exprimată, în două ocazii, de către Jad-al-Haq (d. 1996), precedentul șeic din Azhar: prima dată în *fatva* sa din 1981, în care ea apare de două ori; apoi, a doua oară, în *fatva* din 1994, în care ea apare de trei ori. Al-Quaradawi afirmă aceeași opinie, însă numai cu privire la circumcizia masculină.

4). Rugăciuni, pelerinaje, sacrificarea animalelor

Am văzut că circumcizia masculină a fost considerată necesară, întrucât starea de curățenie, necesară pentru efectuarea rugăciunii, nu poate fi realizată altfel. Juriștii clasici consideră că rugăciunea celui netăiat împrejur nu este valabilă. Al-Ristaqi (ibadite din secolul al XVII-lea) spune că el trebuie să refacă toate rugăciunile făcute pe când nu fusese încă circumcis. De asemenea, rugăciunea în spatele unui non-circumcis este interzisă, mai puțin în cazul când această netăiere împrejur a fost impusă de un motiv valabil. Unii autori moderni consideră însă că nici rugăciunea femeii nu este valabilă, dacă aceasta nu este tăiată împrejur.

O povestire de pe vremea lui Mahomet consideră că circumciziunea este o condiție pentru efectuarea pelerinajului. Ibn-Abas (d. 687) interzice consumul cărnii unui animal înjunghiat de un musulman netăiat împrejur. Totuși, juriștii clasici consideră că de vreme ce se permite consumul cărnii unui animal ucis de către un creștin, cu atât mai mult trebuie permis și consumul cărnii animalului sacrificat de către un musulman.

În sfârșit, semnalăm că juriștii clasici contestă mărturia unui necircumcis, dacă acesta refuză să se taie împrejur din cauza disprețului sau a aroganței lui față de religie, în care caz încetează de a fi echitabil.

5). Căsătoria unui netăiat împrejur

Al-Ristaqi (secolul XVII) spune că dacă un bărbat se căsătorește înainte de a fi tăiat împrejur, și își consumă căsătoria, aceasta trebuie desfăcută, întrucât nu este valabilă. Totuși, după unii, dacă el se taie împrejur înainte de a-și consuma căsătoria, aceasta rămâne valabilă. După alții însă, căsătoria trebuie anulată și făcută din nou. Musulmanul netăiat împrejur nu se poate căsătorii nici cu o musulmană, nici cu o creștină sau jidoavcă, fiind considerat magician politeist, fără dreptul de a fi nașul sau tutorele unei alte căsătorii. Dacă, eventual, acesta își dă acordul pentru căsătoria unei femei aflată sub tutela lui, căsătoria respectivă trebuie desfăcută, mai puțin dacă, eventual, ea a fost deja consumată. În caz că netăiatul împrejur este martor într-o căsătorie, aceasta trebuie considerată ca invalidă.

Al-Bahuti (d. 1641) arată că soțul își poate constrânge nevasta musulmană să se taie împrejur, după cum o poate constrânge să își facă rugăciunile.

Trecând în revistă opiniile unor juriști clasici, Al-Sukkari, un autor egiptean modern, exprimă opinia următoare:

Întrucât este dovedit în mod sigur că existența prepuțului este un viciu de gust, întrucât acesta este locul de acumulare a murdăriei, este neîndoiește că acest viciu dă femeii posibilitatea de a desface căsătoria ei cu un musulman netăiat împrejur.

6. Inhumarea netăiatului împrejur

Unii juriști clasici se întreabă dacă nu cumva musulmanul decedat necircumcis trebuie totuși tăiat împrejur înainte de a fi înmormântat. La această întrebare, cei mai mulți dintre ei răspund în mod negativ – răspuns bazat pe următoarele trei considerente:

- Tăierea împrejur ar fi un atentat la pudora mortului.
- Tăierea împrejur este inutilă după moarte, întrucât scopul ei este purificarea în vederea rugăciunii și a pelerinajului.
- După moarte, bărbatul reintră oricum în proprietatea prepuțului său, deci nu are nici un rost ca acesta îi fie tăiat.

Alți juriști clasici consideră că trebuie făcută o diferență între copii și adulți. Numai aceștia de pe urmă trebuie tăiați împrejur chiar și după moarte, întrucât, de-a lungul vieții lor, ar fi trebuit să se îngrijească de asta. În acest caz, prepuțul va fi depus în giulgiul mortuar.

Autorii moderni consideră că Musulmanul mort necircumcis nu trebuie tăiat împrejur. Totuși, practica pare să fie diferită. Sonen, de exemplu, semnalează că beduinii din regiunea lacului Genezaret, din Palestina, taie împrejur copilul decedat necircumcis, chiar dacă acesta este în vârstă de o singură zi. În acest caz, circumcizia este practică chiar de șeicul ce oficiază înmormântarea. În romanul său intitulat *Batista (Le Mouchoir)*, Mohammed Kacimi raportează un fapt real: un Francez din Orleanville, comunist și partizan, și-a exprimat dorința ca, după moarte, să fie îngropat în cimitirul musulman. La moartea acestuia însă, musulmanii au amenințat că, dacă se va permite prezența unui *netăiat împrejur* printre morții musulmani, atunci ei își vor dezgropa morții lor. Soluția a fost găsită numai prin bisturiu, care a tăiat partea incriminată din cadavrul ce trebuia îngropat. Odată purificat, cadavrul a fost admis fără probleme în cimitirul musulman.

7. Incriminarea circumciziunii

Autorii musulmani contemporani, care sunt contra tăierii feminine împrejur, doresc ca Statul să declare ilegală și delictuală orice atingere a organelor sexuale femeiești. Partizanii circumciziunii feminine se opun însă unei astfel de reglementări, întrucât aceasta ar viola dreptul musulman. Astfel, Al-Sayyid scrie următoarele:

Ni se spune că circumciziunea feminină este un delict pedepsit prin lege. Suntem în drept să întrebăm despre care lege este vorba? Se știe că legea cerului recomandă circumcizia femeiască, pe care o consideră act meritoriu și purificator pentru femeie. Așadar, nu rămâne decât legea pământului. Credințioșii însă nu admit decât legea lui Dumnezeu și a mesagerului său Mahomet. De când și cu ce drept, în prezența legii cerului, enunțată de mesagerul lui Dumnezeu, se invocă însă legea pământului?

VIII. Operația tăierii împrejur la Musulmani

1). Persoanele supuse tăierii împrejur

Am văzut că, masculină sau feminină, circumcizia nu era obligatorie și nu se practica pe toți musulmanii, în ciuda opiniei juriștilor

clasici și rigoriști. Cu timpul însă, practica circumciziei masculine s-a generalizat asupra oricărui bărbat născut musulman și asupra oricărui convertit, în vreme ce circumciziia feminină nu subzistă decât în anumite țări musulmane.

A). Asupra oricărei persoane născută musulmană

Orice băiat sau fată din părinți musulmani este candidat la tăierea împrejur. Potrivit dreptului musulman, orice copil născut cel puțin dintr-un părinte musulman este automat musulman. La nașterea copilului lor, părinții nu pot alege religia acestuia, nici să îi lase posibilitatea de a-și alege singur religia, când va fi major.

B). Ziua tăierii împrejur

La musulmani, nu există o vârstă anume pentru executarea tăierii împrejur sau circumciziei. Anumiți juriști se referă la povestirile potrivit cărora Mahomet ar fi fost tăiat împrejur de către bunicul lui, la vârsta de șapte zile; că el însuși, apoi, la aceeași vârstă, și-ar fi tăiat împrejur cei doi nepoți ai lui. Pe această bază, se pretinde că, de preferință, tăierea împrejur trebuie efectuată în a șaptea zi de viață. Alții juriști însă sunt împotriva acestei zile, întrucât ea corespunde vârstei la care tăierea împrejur este practică de către Jidani (fără să se pună la socoteală ziua nașterii). Alți autori consideră însă că tăierea împrejur nu trebuie efectuată înaintea împlinirii a 10 ani, aceasta fiind vârsta la care copilul poate fi lovit pentru a fi forțat să se roage. Aceștia consideră că suferința tăierii împrejur este mai mare decât aceea a forțării copilului să se roage. Alții invocă faptul că Ismael a fost tăiat împrejur la 13 ani, aceasta fiind vârsta la care părintele trebuie să își taie împrejur copiii. În ciuda acestor diferențe, toți autorii sunt de acord că tăierea împrejur trebuie să se facă înainte de atingerea vârstei adulte, iar această dezbatere privește în egală măsură copiii de sex bărbătesc ca și cei de sex femeiesc. Anumiți autori clasici consideră că nebunii nu trebuie tăiați împrejur, aceștia nefiind capabili de a-și asuma vreo obligație oarecare. Alți autori consideră însă că chiar și într-un astfel de caz, tutorul unui copil nebun trebuie să îl taie împrejur pe acesta.

Practica arată însă că tăierea împrejur poate fi efectuată la orice vârstă, înainte de maturitate. Se întâmplă ca aceeași familie să taie împrejur mai mulți frați odată, deci la vârste diferite. În general, o astfel de alegere este preferată din motive economice, pentru evitarea cheltuielilor necesare organizării mai multor astfel de ceremonii. Un profesor din Aden mi-a spus că, în anumite regiuni din Yemen, tăierea împrejur are loc înainte de căsătoriei, soțul dovedind astfel soției că este capabil să suporte suferința. Pe de altă parte, aceasă operație îl va calma de-a lungul primelor nopți de după căsătorie. Un autor saudian denunță practica tăierii împrejur după împlinirea a cincisprezece ani, într-o serie de orașe saudiene, cerând ca această operație să aibă loc între 7 și 21 de zile, după ziua nașterii.

C). Amânarea tăierii împrejur în caz de moarte sau pericol de moarte

Juriștii clasici recomandă amânarea circumciziei până la vârsta la care copilul o poate suporta, respectiv evitarea ei într-o perioadă foarte caldă sau foarte rece. Al-Nawawi (d. 1277) explică necesitatea amânării acestui ritual religios, dacă el pune în pericol viața celui în cauză. Al-Nazawi (d. 1162) scutește de tăierea împrejur copiii familiilor în care deja alți copii au murit din cauza ei. Totuși, Sahnun refuză să scutească băieții de această operație, chiar dacă există riscul ca cel în cauză să își piardă viața. El gândește prin analogie: mâna celui ce fură trebuie tăiată, chiar dacă cel în cauză, riscă să moară. Problema se pune la fel și în cazul tăierii împrejur.

Un autor modern refuză amânarea sau scutirea de tăierea împrejur, din cauza pericolului de moarte implicat de aceasta. El consideră că progresele medicinei reduc acest risc, circumcizia fiind necesară pentru îndeplinirea ritualurilor religioase musulmane ca și pentru evitarea cancerului. Alți autori sunt însă mai puțin stricți, admitând, în caz de pericol, amânarea sau scutirea de tăierea împrejur sau de orice altă datorie religioasă ce implică un pericol. Potrivit unui medic sirian, copilul bolnav nu trebuie tăiat împrejur decât după vindecare. În plus, același medic scutește de această operație bolnavii de sida.

D). Converteții

Am văzut că Hasan Al-Basri (d. 728) a dezaprobat tăierea împrejur a bătrânilor convertiți la Islam. De asemenea, califul Umar Ibn Abd-al-Aziz (d. 720) a dezaprobat sfatul dat generalului său cu privire la tăierea împrejur a convertiților, după cucerirea țărilor lor. El a dat generalului său următorul răspuns: ”Dumnezeu l-a trimis pe Mahomet pentru a-i chema pe oameni sub steagul Islamului, nu pentru a-i tăia împrejur”.

Totuși, juriștii clasici s-au dovedit adesea mai riguroși. Ei citează o povestire a lui Mahomet, care ar fi cerut circumcizia unui convertit de 80 de ani. Aceștia consideră că dacă un convertit refuză să se taie împrejur, el este pasibil de pedeapsa cu moartea. În acest punct se invocă tăierea împrejur a lui Abraham, care a avut loc la vârsta de 80 de ani. Dacă cel în cauză refuză tăierea împrejur din motive de sănătate, fie pentru că este prea cald, fie din cauza frigului, aceasta poate fi amânată pentru o perioadă mai potrivită – regulă ce se aplică atât pentru bărbați cât și pentru femei. Al-Sawi (d. 1825) consideră că un adult ar trebui să se taie împrejur el însuși, întrucât nu are dreptul să arate altora organele sale sexuale. În caz că adultul nu se poate circumciziona singur, atunci el poate fi dispensat. Acest motiv este la fel de valabil și în cazul femeii adulte, ce nu se poate circumciziona singură.

Ahmad Amin raportează că în 1950, un trib sudanez a scris unui savant religios din Azhar, întrebându-l ce condiții trebuie îndeplinite pentru a deveni musulman. Acesta a trimis o listă întreagă de condiții, între care prima era tăierea împrejur. Văzând aceasta, tribul a renunțat la proiectul său de a se converti.

O familie străină din Arabia saudită și-a exprimat dorința de a se converti la Islam. Prin *fatwa* sa de răspuns, muftiul a cerut familiei în cauză să se spele, mai întâi, apoi să se taie împrejur. Față de

ezitățile familiei respective, Comisia *fatwei* a îndulcit pilula, spunând că tăierea împrejur este obligatorie pentru bărbat și meritorie pentru femeie. Totuși, de teamă că familia respectivă va renunța la convertire din cauza tăierii împrejur, comisia respectivă a recomandat amânarea circumciziei până ce credința noilor convertiți se va consolida în inima lor.

E) Cel ce se naște sau se convertește deja circumcis

Unii juriști clasici, mai ales printre știți, consideră că în cazul copilului ce se naște fără prepuț, trebuie totuși trecut cu cuțitul peste locul unde ar fi trebuit practică circumcizia. Cu această ocazie se amintește faptul că pelerinul trebuie să își radă părul. În caz că pelerinul este chel, totuși se trece cu briciul peste capul lui. Prin analogie, aceeași regulă se aplică și în cazul celui născut deja circumcis. Alți juriști resping însă această practică, pe considerentul că ridiculizează religia și constituie un atentat la pudoare, fără nici un fel de necesitate. După acești juriști, scopul tăierii împrejur este descoperirea sau decalotarea glandului. Dacă acest lucru este deja realizat prin naștere, circumcizia nu mai are nici un rost, fiind chiar imposibilă. Totuși, dacă prepuțul nu este absent în întregime, atunci trebuie tăiat restul care încă există. Această regulă se aplică și în cazul celui ce este deja tăiat împrejur la data convertirii.

F). Hermafroditul și cel ce are două penisuri

Juriștii clasici se întreabă cum trebuie procedat cu hermafroditul ce prezintă organe sexuale aparente atât masculine cât și feminine.

Al-Nawawî consideră că ambele organe trebuie tăiate împrejur. Al-Bahutî împărtășește și el aceeași opinie, totuși mai mult din precauțiune. Alții însă consideră că trebuie așteptat până când cel în cauză ajunge la maturitate, pentru a fi sigur de adevăratul lui sex și a nu tăia împrejur decât sexul dominant. Unii însă, consideră că hermafroditul trebuie scutit de tăierea împrejur. Din precauțiune, alți autori moderni înclină și ei către tăierea împrejur a ambelor organe sexuale.

Juriștii clasici dezbat această problemă și în ce privește bărbatul prevăzut cu două penisuri. Într-un astfel de caz, Al-Nawawî consideră că trebuie tăiat împrejur numai penisul pe care are lor urinarea. Dacă ambele penisuri urinează, atunci ambele trebuie tăiate împrejur. Al-Ansari (d. 1596) este și el de aceeași părere, adăugând însă că, în caz de îndoială, este mai bine să nu se taie împrejur niciunul dintre cele două penisuri.

2). Actorii tăierii împrejur

La musulmani, tăierea masculină împrejur implică mai puține formalități religioase decât la Jidani, deși, la fel ca în cazul acestora, și ea poate da naștere unor festivități religioase. Singurul lucru care ne interesează însă este de a ști cine poate practica tăierea împrejur.

Juriștii clasici insistă asupra faptului că circumcizia trebuie executată de către o persoană de același sex. Astfel, o fată sau o

femeie nu trebuie tăiată împrejur decât de o femeie, iar un băiat sau un bărbat nu poate fi circumcis decât de către un bărbat.

În cazul că cel circumcis este deja adult, Al-Nazawi consideră că acesta nu trebuie să își descopere decât partea ce urmează a fi operată, ascunzând cealaltă parte a organelor sexuale. Pentru astfel de cazuri, tratatul Al-fatwa al-kindiyah arată că cel în cauză trebuie să se taie împrejur el însuși, fără ca organele lui sexuale să fie văzute de altcineva. Plecând de aici, Al-Sawi admite chiar scutirea de tăierea împrejur.

În ce privește hermafroditul, Al-Nawawi susține că dacă cel în cauză este un copil, el poate fi tăiat împrejur fie de către un bărbat, fie de către o femeie. În cazul că cel în cauză este adult, atunci el trebuie să se taie singur împrejur. Dacă acesta nu este însă capabil să se circumcizioneze pe sine însuși, atunci el trebuie să își cumpere o sclavă, care să opereze în locul lui. Dacă nu reușește să găsească o sclavă capabilă să facă acest lucru, atunci poate fi circumcis de către un bărbat sau de o femeie. Al-Adawi (d. 1775) spune că hermafroditul adult trebuie să se taie singur împrejur.

Apartenența religioasă a celui ce oficiază tăierea împrejur nu pare să fie pus probleme juriștilor clasici. În Franța de astăzi, în ciuda ostilității dintre Jidani și Musulmani, aceștia de pe urmă își circumcizionează copiii pe lângă tăietorii împrejur jidani.

Autorii musulmani moderni par să opteze pentru o poziție mai riguroasă. Ei insistă asupra faptului că circumcizia trebuie practică de către un bărbat sau femeie medic musulman, dar și funcție de sexul persoanei ce trebuie circumcisă. Medicul musulman este cel ce trebuie să decidă dacă cel în cauză poate suporta operația respectivă sau dacă trebuie scutit de ea. Al-Sukkari cere tăietorilor sau tăietoarelor împrejur să fie musulmani pioși, chirurghi specialiști, să cunoască învățătura lui Mahomet în acest domeniu și să utilizeze toate mijloacele medicale posibile pentru a reduce suferința.

În ciuda rigorii acestor autori, practica demonstrează că majoritatea circumciziilor masculine și feminine este opera unei moașe sau a unui bărbier. Acesta este motivul pentru care, prin decretul 261 din 8 iulie 1996, ministrul egiptean al sănătății interzice non-medicienilor să practice aceste operații. În cadrul dezbaterii juridice, com reveni asupra acestui decret.

3) Modalități ale circumciziei masculine și feminine

Juriștii clasici spun că este de dorit ca circumcizia masculină să fie urmată de o masă pentru invitați iar cea feminină să fie cât mai discretă.

Cutumele privind circumcizia variază de la o țară sau regiune la alta, dar și funcție de mediul social considerat. În general se preferă executarea ei într-o zi propice, ca orice sărbătoare religioasă.

Circumcizia masculină constă în tăierea prepuțului. Important este ca glandul să rămână descoperit. Dacă partea tăiată este insuficientă, atunci operația trebuie repetată. Dacă prepuțul crește după circumciziune, unii consideră că el trebuie tăiat din nou. Alții însă se mulțumesc cu ceea ce s-a făcut și atât.

Anumite grupuri musulmane au practicat și probabil continuă să practice circumcizia numită *salkh*, care constă în jupuirea pielii de pe întreg penisul. Această parctică este însă condamnată de către autoritățile religioase.

În ce privește circumcizia feminină, Mahomet a recomandat tăietoarelor împrejur după cum urmează: "Dacă tai, taie ușor, fără să exagerezi".

În general, juriștii clasici precizează că circumcizia feminină vizează partea deasupra orificiului de deschidere a uretrei. De asemenea, ei consideră că trebuie tăiat cât mai puțin, astfel încât circumcizia să nu diminueze apetitul sexual al femeii. Precizările juriștilor clasici sunt însă imprecise. Ele nu spun dacă trebuie tăiat glandul clitorisului sau clitorisul în întregime, eventual numai capușonul sau glandul acestuia. Un medic egiptean consideră că trebuie tăiate buzele mici și o parte a clitorisului. Un alt medic consideră că se poate tăia o treime din din buzele mici, fără ca aceasta să însemne un prejudiciu pentru femeia în cauză.

În general recomandările privind reducerea la maxim a părții ce se taie nu sunt respectate de către tăietorii și tăietoarele împrejur. În Sudan și Somalia se recurge adesea la la infibulare, care poate fi repetată de mai multe ori. Prima infibulare are loc pe când fata este încă minoră. Apoi, ea este refăcută după nașterea fiecărui copil, ca și după divorț sau văduvie. Eventual, infibularea poate fi refăcută dacă părinții consideră că orificiul deschis pentru scurgerea urinei sau a sângelui menstrual este prea mare. În general, celelalte tipuri de tăiere împrejur sunt practicate o singură dată. Totuși, se întâmplă ca operația să fie repetată de mai multe ori, dacă părinții consideră că nu s-a tăiat destul sau dacă clitorisul crește din nou.

4). Ce se întâmplă cu ceea ce se taie

Al-Nawawi semnalează două opinii cu privire la părțile separate de restul corpului omenesc. Potrivit uneia dintre aceste opinii, ceea ce s-a tăiat trebuie îngropat împreună cu întregul corp, în care scop părțile tăiate se pun în chiar lițoliul mortuar. Potrivit celeilalte opinii, cele tăiate trebuie într-adevăr îngropate, dar nu în mormântul întregului cadavru. Al-Nawawi optează pentru această soluție de pe urmă. Ibn-Juzay consideră că prepuțul este impur și nu trebuie îngropat în interiorul unei moschei, cum procedează unii din ignoranță.

Ahmad Amin arată că prepuțul se sărează și se pune într-o batistă, care se leagă la gâtul copilului. După vindecarea acestuia, prepuțul se aruncă în Nil, cu batistă cu tot. Alte surse vorbesc despre o practică similară în ce privește ceea ce se taie din organul sexual feminin.

Deși Musulmanii consideră prepuțul ca impur, ei cred că acesta este recuperat, după moarte, în cadrul vieții de dincolo de mormânt. Această credință se bazează pe două versete coranice:

Pentru că el v-a creat, vă veți întoarce la el (7:29).

În ziua în care vom plia cerul precum ruloul pe care scriem, tot așa, după cum am procedat cu ocazia primei creații, o vom reîncepe pe aceasta. Este o promisiune ce ne privește și care se va împlini (21:104).

În această privință, Mahomet ar fi spus: ”Veți învia desculți, goi pușcă dar cu prepuțul la locul lui”. Citând *Coranul* și pe Mahomet, Ibn-Qayyim Al-Jawziyyah scrie:

Celui ce își respectă totdeauna promisiunea, Dumnezeu i-a promis că va reface toate creaturile, așa cum le-a făcut pentru prima oară. Întru îndeplinirea acestei promisiuni, este normal ca oamenii să fie refăcuți în integritatea perfecțiunii tuturor părților lor.

Qayyim Al-Jawziyyah explică motivele recuperării prepuțului:

În cadrul acestei vieți, circumcizia a fost decretată pentru desăvârșirea purității și debarasarea de urină. Oamenii din Rai nu urinează însă și nu elimină nici un fel de excremente. În consecință, nu există nici un fel de impuritate care să le atingă prepuțul și de care ar trebui să ne păzim. Pe de altă parte, prepuțul nu împiedică și nu reduce plăcerea împreunării (în Rai) și nu este un obstacol pentru acesta.

5) Ritualul tăierii împrejur

Spre deosebire de Jidani, Musulmanii nu însoțesc tăierea împrejur de nici un fel de ritual religios, deși, bineînțeles, aceasta are o conotație religioasă și pentru ei. Totuși, surse știute afirmă că imamul Al-Sadiq a recomandat recitarea unei rugăciuni, cu ocazia tăierii împrejur a copilului sau înainte ca el să ajungă capabil de a ejacula. Se consideră că această rugăciune protejează copilul de orice rău cauzat prin fier (rană mortală sau orice altceva). Iată rugăciunea respectivă:

Dumnezeul nostru, aceasta este legea ta și a profetului tău – rugăciunile tale sunt peste el și peste ai săi; urmărește modelul tău [Avraam], cărțile tale, profetul tău, voința și judecata ta, pentru un motiv voit de tine, un decret pe care tu l-ai impus și un ordin pe care tu l-ai executat. Tu i-ai impus suferința fierului cu ocazia tăierii împrejur ca și pe aceea a bărbieritului, pentru motive pe care tu le cunoști mai bine decât noi. Dumnezeu nostru, purifică-i păcatele, prelungește-i viața, salvează-i corpul de rele și de suferință, dăruiește-i bogăția, protejează-l contra sărăciei. Căci tu ești cel ce știe iar noi nu știm nimic.

Al-Sukkari spune că acela sau aceea care ”trebuie să înceapă tăierea împrejur trebuie mai întâi să rostească locuțiunea: în numele Dumnezeului milos și cumpătător, laudă lui și profetului său care a instituit acest act meritoriu și magnific”.

PARTEA A TREIA

DEZBATEREA MEDICALĂ

Unii consideră că tăierea împrejur este un ordin divin care nu are nimic de-a face cu medicina. În consecință, nu se pune problema căutării de argumente medicale pentru descurajarea celor care o practică. Dimpotrivă, alții cred că fiind de ordin divin, circumcizia nu poate contraveni normelor științifice. În caz de contradicție evidentă, norma divină are prioritate, cea științifică fiind considerată eronată. În virtutea acestor trei concepții, elementul religios se regăsește constant în dezbaterea medicală privind tăierea împrejur masculină sau feminină. Prima problemă care se pune este de a ști dacă tăierea împrejur se justifică cel puțin în raport cu durerea și suferința îndurate de cei în cauză.

CAPITOLUL I

DUREREA LEGATĂ DE TĂIEREA ÎMPREJUR

Orice durere nejustificată, impusă altuia, este imorală și contrară rugului de aur care spune: "Ci toate câte voiți să vă faceți vouă oameni, asemenea și voi faceți lor, că aceasta este legea și proorocii". Chiar dacă există un motiv medical valabil în favoarea unei intervenții chirurgicale, pentru salvarea vieții unui bolnav, durerea trebuie redusă la minim, prin utilizarea anesteziei sau a altor mijloace, arătându-se toată compasiunea celui în cauză. Bineînțeles, nu se pune problema de a ne bucura de durerea și de suferința celor în cauză, arătându-le că intervenția este în propriul lor interes.

Realitatea însă este că majoritatea tăierilor împrejur masculine ca și feminine se petrec fără nici un motiv de ordin medical, pe un organ sănătos, fără anestezie. În vreme ce copilul suferă fără să știe de ce, anturajul lui se bucură. Culmea este că partizanii tăierii împrejur pretind că cel în cauză nu suferă deloc sau că, în orice caz, durerea resimțită va fi trecătoare și uitată foarte repede.

I. Cine nu suferă: copilul sau martorul?

Nu există nicio îndoială că tăierea împrejur masculină sau feminină, practică la pubertate sau la vârsta adultă implică o durere și o suferință greu suportabile. Femeile egiptene spun că ziua tăierii lor împrejur este o zi neagră și evită să vorbească despre asta.

Maimonide susține că suferința este mai mică în cazul copilului, față de cel al adultului. Cunoscutul rabin-filosof justifică pe această bază alegerea celei de a opta zile de viață a copilului, pentru efectuarea circumciziei jidovești: "Copilul nu suferă în aceeași măsură ca un adult, întrucât membrana lui este tandră, iar imaginația foarte slabă; adultul, dimpotrivă, consideră această suferință drept teribilă și crudă, înainte chiar ca ea să se producă".

Rabinii repetă această idee fără încetare. De exemplu, rabinul și tăietorul împrejur Ronald Weiss susține că circumciziunea este "în esență fără dureri, ca atunci când mergi la frizer, pentru a te tunde".

Unii construiesc teorii peste teorii, în sprijinul opiniei lui Maimonide. Astfel, despre creierul copilului se estimează că nu este suficient de dezvoltat pentru a memoriza, nici pentru a resimți emoții. În 1994, Gerald N. Weiss scria următoarele:

Grija privind durerea resimțită pe timpul tăierii împrejur este foarte puțin justificată în ce privește noul născut... Studiile actuale indică slaba organizare a reflexelor și mecanismului de receptare a durerii, de către noii născuți. Aceste descoperiri arată că recursul la anestezie nu este absolut necesar, în cazul copiilor sub zece zile.

Credința că noul născut nu suferă a condus la efectuarea multor intervenții chirurgicale, fără anestezie, pe copii de această vârstă, între care tăierea împrejur. Această concepție este atât de înrădăcinată în gândirea medicală americană încât Academia americană de pediatrie s-a simțit obligată, în *Raportul său despre tăierea împrejur*, din 1999, să indice următoarele: "Există o dovadă importantă că noii născuți tăiați împrejur, fără anestezie, suferă o durere și o tensiune fiziologică". Așadar, durerea resimțită de către noii născuți nu este ceva care poate fi înțeles fără studii serioase, care ne arată însă că noul născut suferă.

Iată ce scrie despre aceasta psihiatra jidoavcă Jenny Goodman:

Noii născuți simt durerea, ba chiar o simt mai intens, mai durabil și pe o mai mare suprafață a corpului lor decât copii mai mari, care sunt supuși aceleiași stimulament [...]. Sistemul nervos al noului născut diferă de acela al copilului mai mare sau al adultului, atât din punct de vedere anatomic cât și pe plan fiziologic. Se înțelege că ceea ce constituie un stimulament nedureros pentru un copil mai mare sau pentru un adult, poate produce o mare durere noului născut. Pe de altă parte, acesta nu dispune de mecanismele inhibitoare sau reductoare ce se găsesc într-un sistem nervos mai consolidat, din care cauză noul născut nu se poate proteja contra durerii așa cum ar putea să o facă la o vârstă mai avansată.

II. Motivele negării durerii copilului

Așa stând lucrurile, suntem îndreptățiți să ne întrebăm care sunt motivele pentru care unii medici și personalul religios neagă durerea copilului. În acest sens, au fost avansate mai multe explicații:

-Noul născut este într-o stare de șoc, care împiedică reacțiile sale. El poate încă să se afle sub efectul anesteziei administrate mamei sale înainte de naștere, Altfel spus, copilul se naște drogat.

-Durerea poate fi negată și din cauza sentimentului de vinovăție al adulților, pentru suferința pe care ei o impun noului născut.

-Tăietorul împrejur poate simula că circumciziunea nu implică nicio durere, pentru a-i calma astfel pe părinți, care altfel ar putea renunța la această intervenție.

-În araba populară, individul insensibil este numit "crocodil", ceea ce înseamnă că el are o piele groasă, care îl ajută să nu sufere. Acest lucru se remarcă la măcelari, care după ce au înjunghiat sute de animale nu mai aud urletele de groază și de durere ale acestora.

-Influența grupului împiedică pe cel în cauză să își formeze propria sa opinie. Întrucât medicii știu că părinții copilului și colegii lor aprobă tăierea împrejur, ei nu ezită a tăia și a produce astfel noi și noi suferințe. Pe de altă parte, medicul ce efectuează pentru prima dată o tăiere împrejur, o face sub supravegherea și responsabilitatea unui coleg mai experimentat. El se supune deci

medicului mai experimentat, executând operația respectivă în stare de supușenie. Desigur, el nu caută să sporească suferința copilului, încercând să se convingă că acesta nu suferă. Odată efectuată prima tăiere împrejur, el nu mai poate da înapoi fără să condamne ceea ce deja a făcut odată. În acest fel, tăietorul împrejur este angajat pe o pantă care îl incită să nege suferința copilului. De altfel, Goldman semnaleză că cei ce au participat la atrocitățile din Vietnam nu recunosc că le-au comis pe acestea.

Se pune problema dacă părinții sunt conștienți de durerea impusă copilului pe timpul tăierii împrejur. Dacă într-adevăr sunt conștienți de acest lucru, cum se face că totuși își dau copilul pe mâna tăietorului împrejur, care îl mutilează pe viață?

Când tăierea împrejur are loc la spital, părinții nici măcar nu își dau seama de suferința copilului. De altfel, starea mamei, de după naștere, nu îi permite cu adevărat să înțeleagă suferința care este impusă copilului. De altfel, se consideră că, în momentul nașterii, părinții nu resimt încă o mare afecțiune pentru copilul lor. După Maimonide, acesta este unul dintre motivele pentru care tăierea împrejur a fost fixată în a opta zi de după naștere. "Dacă tăierea împrejur s-ar face la doi sau trei ani după naștere", adaugă Maimonide, "asta ar conduce la neglijarea circumciziei de către părinți, din cauza afecțiunii și a dragostei pentru copilul lor".

De asemenea, se avansează argumentul că, dacă tatăl este el însuși tăiat împrejur, el va fi tentat să admită că circumcizia copilului este și ea cât se poate de normală. Tatăl copilului are nevoie de mult curaj și perspicacitate pentru a spune: "eu însumi am suferit un prejudiciu, din partea părinților mei. Aceștia au comis o eroare. Totuși, eu nu vreau să prelungesc eroarea lor, impunând aceeași mutilare fiului meu".

Pe de altă parte, nu trebuie minimizată euforia ce însoțește manifestările colective, mai ales cele religioase. Această euforie are un efect anesteziant asupra părinților și al tuturor participanților. Sub efectul acestei euforii, preoții și servanții zeiței Cibela se castrează cu propriile lor mâini. În zilele noastre, cu ocazia doliului solemn numit *Ashura*, în memoria morții violente a lui Husayn, nepotul lui Mahomet, în anul 680, au loc procesiuni anuale în timpul cărora oamenii se biciuiesc și se torturează singuri, lovindu-se cu lanțuri de fier până ce le curge sânge, mai ales din cap. Tot așa, creștinii din Filipine se răstignesc în Vinerea Mare, pentru a semăna lui Cristos, sperând ca prin acest gest să obțină grația divină atât în această viață cât și în cadrul celei de după moarte. Ce putem spune însă despre tăierea împrejur, a cărei victimă este un copil?

III. Recursul la anestezie

Circumcizia masculină este adesea executată fără nici un fel de anestezie. În Statele Unite, în 1994, numai 4% dintre obstetricienii mai tineri de 34 de ani practicau anestezia pentru circumcizia de după naștere. Pe ansamblul anestezia era utilizată de 14% printre obstetricieni și 20% printre obstetriciene.

Cam aceeași situație se constată și în ce privește tăierea feminină împrejur. Potrivit unei anchete egiptene, 77% dintre femei au declarat că au suferit tăierea împrejur fără nici un fel de anestezie.

Neutilizarea anesteziei se datorează mai multor factori: credința că tăierea împrejur nu este penibilă pentru noul născut, indiferența față de durere, ignoranța în ce privește utilizarea anesteziei la noii născuți și consecințele posibile ale acesteia. Desigur, în această discuție intră și costul anesteziei, ce trebuie făcută de un specialist diferit de chirurg, ceea ce reduce câștigul tăietorilor împrejur. O anumită înclinare sado-masochistă, a tăietorilor nu poate fi exclusă.

La aceste considerații trebuie adăugate și cele de natură religioasă. Rabinul Meir Arik din Galicia (d.1926) interzice anestezia, susținând că durerea trebuie pusă în valoare. Copiii și noii convertiți la iudaism trebuie să se pună în poziția lui Avraam, experimentată de acesta la vârsta de 99 de ani. Aceasta poate să facă parte din calculele și contabilitatea dumnezeiască privind administrarea pedepselor și a iertăciunilor. La fel de bine însă, acest lucru poate fi considerat și din perspectiva dorinței omenești de a suporta durerea cu speranța unei recompense. Alte opinii religioase neagă valoarea durerii dar mențin interdicția anesteziei, uneori pentru simplul fapt că jidănimea ortodoxă o privește pe aceasta cu suspiciune. Pur și simplu, aceștia consideră că durerea tăierii împrejur este benefică pentru copil, fiind un fel de imunizare.

De altfel, în Statele Unite, utilizarea anesteziei pune anumite probleme inclusiv adversarilor tăierii împrejur. Aceștia se tem că introducerea și generalizarea utilizării anesteziei în cadrul operațiilor de tăiere împrejur ar putea întârzia abolirea pur și simplă a acestora, ca urmare a aspectului lor barbar și penibil. De altfel, din această perspectivă se observă că descoperirea și introducerea anesteziei, către mijlocul secolului al XIX-lea, a sporit numărul operațiilor chirurgicale, între care tăierea împrejur.

Organizația *Infirmierele și drepturile copiilor* militează pentru utilizarea anesteziei în cursul tăierii împrejur, considerând că, fără anestezie, această intervenție este contrară deontologiei medicale. Pentru această organizație medicală, introducerea anesteziei în cadrul tăierii împrejur ar fi o primă etapă în lupta pentru abolirea totală a acestei practici barbare și penibile pentru copil, care nu este altceva decât un act de tortură.

Organizația Națiunilor Unite, Organizația Mondială a Sănătății și diversele organizații non-guvernamentale luptă contra tăierii feminine împrejur, respingând orice medicalizare a acestei practici barbare, inclusiv utilizarea anesteziei. Există temerea că introducerea anesteziei în practica circumciziunii ar putea prelungi existența acestei practici barbare, privându-i pe cei ce luptă pentru abolirea ei totală de unul din argumentele lor principale: durerea și suferința provocate de tăierea împrejur, masculină ca și feminină. Unii cred că în afară de reducerea suferinței, anestezia va conduce la evitarea complicațiilor datorate rezistenței și opoziției femeilor, care sunt forțate să suporte precum animalele această dureroasă, umilitoare, sălbatică, rușinoasă și barbară mutilare. Alții consideră

că introducerea anesteziei o va face pe surata tăietoare împrejur să taie o parte și mai mare din organul sexual al femeii.

CAPITOLUL II

CONSECINȚELE NEGATIVEALE TĂIERII ÎMPREJUR ASUPRA STĂRII GENERALE DE SĂNĂTATE

Masculină sau feminină, tăierea împrejur este o amputare a unui organ sănătos al corpului omenesc, pe care îl privează astfel de funcțiile sale naturale, expunându-l complicațiilor implicate de orice intervenție chirurgicală. Din aceste motive, tăierea împrejur nu ar trebui să aibă loc decât dacă eventualele ei avantaje ar fi mai importante decât efectele ei negative absolut sigure. Din partea multora, se constată însă banalizarea și simpla negare a inconvenientelor tăierii împrejur.

I. Banalizarea sau negarea inconvenientelor circumciziei

Banalizarea sau negarea totală a inconvenientelor tăierii împrejur, masculine sau feminine, se datorează următorilor factori.

A) Motive religioase

Cel ce crede că tăierea împrejur este un ordin divin, nu poate să admită că ea comportă anumite inconveniente pentru cel în cauză. Asta ar însemna punerea la îndoială a justiției divine și a credinței religioase, cu riscul căderii în apostazie față de comunitate și toate consecințele ce decurg din aceasta.

În 1994, doctorul Shimon Glick, directorul Centrului de educație medicală al Universității Ben-Gurion din Israel, mi-a trimis un articol de Kreiss și Hopkins, cu privire la tăierea împrejur și prevenirea sidei. La acest articol, doctorul Glick a adăugat un bilețel scris cu propria lui mână, în care spunea următoarele: "Pentru interesul vostru personal și al colegilor dumneavoastră. Dacă Dumnezeu a comandat această acțiune, ea nu poate fi dăunătoare".

În filmul *It's a boy*, al lui Victor Schonfeld, difuzat de televiziunea britanică în 1995, în care este vorba de tăierea împrejur a unui jidănuț ajuns în sala de reanimare, Doctorul Morris Sifman, membru al organizației Initiation Society, ce antrenează tăietorii împrejur, declară următoarele:

Dacă s-ar dovedi că tăierea împrejur este într-adevăr dăunătoare, probabil că ar trebui să reanalizăm chestiunea. Nu am însă nici un fel de îndoială, nici cea mai mică umbră de îndoială că o poruncă dumnezeiască nu poate fi decât o poruncă bună.

B) Ignoranța legăturii dintre circumcizie și efectele ei

Consecințele nefaste ale circumciziei feminine sunt adesea asociate unor cauze iraționale. Astfel, în Benin, în caz de hemoragie, pentru aflarea cauzei acesteia este consultat un oracol. Într-un astfel de caz, oamenii cred că este vorba de un sacrificiu făcut rău sau deloc, în legătură cu vreun fetiș sau un loc sacru. În urma unui deces, tăietoarea respectivă împrejur afirmă că așa ceva nu se petrece decât în cazul femeilor adultere sau ai căror părinți, eventual bunici sau străbunici, au comis vreo greșală gravă, pentru iertarea căreia un membru al familiei trebuie sacrificat.

Același fenomen se întâlnește și în legătură cu tăierea masculină împrejur, de exemplu în mediile musulmane. Orice eventuală complicație este atribuită destinului și voinței divine. Din această cauză, foarte rar se întâmplă ca cineva să depună plângere contra medicului sau a hahamului tăietor împrejur care a operat. O astfel de plângere ar însemna revoltă contra voinței dumnezeiești. În plus, o astfel de plângere nu poate decât să complice și mai mult o situație deja fără ieșire.

Nu trebuie să credem însă că astfel de lucruri se petrec numai în țările africane sau musulmane. Oricine se poate înșela în ce privește cauzele reale ale inconvenientelor și accidentelor ocazionate de tăierile împrejur. După cum vom vedea mai departe, medicii americani sunt la fel de expuși anumitor riscuri ca și vrăjitoarele africane sau bărbierii musulmani.

C). Absența oricărei posibilități de comparație

În țările unde tăierea împrejur este practică de toată lumea, dificultatea înțelegerii efectelor circumciziei masculine sau feminine vine și din lipsa oricărei posibilități de comparație cu o situație normală, naturală.

Lightfoot-Klein declară că atunci când le întreba pe femeile sudaneze infibulate care sunt complicațiile de care suferă, acestea răspundeau invariabil că nu suferă de nicio complicație. Totuși, era evident că orice femeie infibulată are nevoie de peste un sfert de oră pentru a urina, iar soțul unei astfel de femei avea nevoie de două până la douăsprezece săptămâni pentru realizarea deflorării. Practic, aceste femei nu aveau nicio idee despre ceea ce este sau nu este normal, nu știau nimic despre forma și caracteristicile normale ale organelor lor sexuale.

Opozanții tăierilor împrejur consideră că pentru a putea lupta cu eficacitate contra acestei barbarii masculine și feminine, prima dificultate constă în a-i face pe cei în cauză să înțeleagă inconvenientele și neajunsurile de care suferă, lucru nu lipsit de anumite riscuri, chiar pentru aceștia. Favazza amintește cazul unei Sudaneze infibulate care, ajunsă în Statele Unite, a început să se intereseze, prin intermediul cărților și al filmelor, de raporturile sexuale ale femeilor albe. Treptat, înțelegând situația ei personală, Sudaneza a căzut într-o depresiune necesitând tratamentul unui psihiatru. Dacă ar fi rămas în Sudanul ei natal, unde toate femeile sunt infibulate, ea nu ar fi realizat niciodată în ce situație se află și ar fi suferit mai puțin, considerând că așa este normal. Totuși, se speră că trezirea la realitate va ajuta aceste persoane să înceteze de a perpetua practica barbară a tăierii împrejur asupra copiilor lor.

II. Efectele circumciziei masculine asupra sănătății

Opozanții tăierii masculine împrejur citează un număr de probleme și neajunsuri ce pot rezulta din această intervenție chirurgicală absolut inutilă. Iată câteva dintre acestea:

1) Hemoragie

Cam 2% dintre tăierile masculine împrejur sunt urmate de hemoragii greu de combătut, cauza acesteia fiind mulțimea de vene și vase sanguine ce irigă penisul. Dacă hemoragia provine dintr-o

rană a vreunei ramificații arteriale, ea poate fi foarte rapidă și cu consecințe grave, putând conduce la moartea copilului. Pe de altă parte, unii copii suferă de hemofilie ereditară, ceea ce face extrem de dificilă oprirea hemoragiei.

2). Infecția rănii

Rana datorată tăierii împrejur este expusă urinei și excrementelor, putând provoca infecții, ulcerarea deschiderii uretrei sau strâmtarea acesteia, în care caz se ajunge la o a doua operație, pentru lărgirea deschiderii uretrale. Infecția se asociază cu temperatură, puroi și tumefacția întregii zone. Cu sau fără antibiotice, infecția se poate complica cu supurarea rănii, cangrenă, tetanos, meningită, difterie, infecția oaselor, septicemie, etc.

3. Reținerea inelului plastibelului

În cazul realizării operației cu ajutorul plastibelului, inelul acestuia rămâne atașat penisului până ce cade odată cu pielea ce se usucă, în jur de zece zile după data tăierii împrejur. Se întâmplă însă că inelul plastibelului este prins în pliurile pielii penisului, ceea ce cauzează dureri și complicații putând conduce la o nouă intervenție chirurgicală. În acest caz, eliberarea inelului plastibelului implică adesea deformarea permanentă a penisului.

4). Retenție urinară

Tăierea împrejur se soldează adesea cu o retenție urinară mai mult sau mai puțin gravă, ce se poate complica din cauza pansamentului rănii sau a inelului plastibelului. Copilul atins de retenție suferă enorm, plânge și încetează de a se alimenta. Apoi, retenția urinară tratată necorespunzător poate conduce la o insuficiență renală permanentă.

5. Necrozarea glandului

Aceasta înseamnă pur și simplu moartea unei părți din corpul copilului. Necrozarea poate interveni fie din cauza bandajului prea strâns, fie din cauza inelului insuficient de larg, al plastibelului.

6. Rănirea și pierderea glandului

Din neatenție, tăietorul împrejur poate răni sau tăia glandul, în ciuda diverselor mijloace de protecție a acestuia.

7). Eliminarea excesivă a pielii penisului

Orice amputație a pielii penisului este o pierdere sigură și iremediabilă, a cărei gravitate variază în funcție de cantitatea de piele jupuită. Fanatizați de religia lor, mulți tăietori împrejur belesc și taie cât mai multă piele, ceea ce reduce spațiul de extensie viitoare a penisului, pe timpul erecției. Din această cauză penisul va lua forma unui iatagan, vârful lui fiind tras înapoi de către pielea scrotului, întinsă și forțată din cauza erecției.

8).Fistulă uretrală

Din neatenție și insuficientă îndemânare, medicul sau tăietorul împrejur poate provoca o deschidere uretrală, cu ocazia amputării prepuțului. De altfel, o astfel de deschidere poate rezulta și din simpla închidere a instrumentelor chirurgicale utilizate pentru comprimarea uretrei sau a venelor în vederea prevenirii hemoragiei.

9). Ulcer sau ulceratie meatic(a)

Prepuțul protejează glandul copilului. Prin amputarea prepuțului, glandul rămâne descoperit, adică expus direct pampersului, scutelelor sau chiloților îmbibați cu urină. De aici se ajunge la ulcerarea și infecția deschiderii uretrale. Se estimează că între 8 și 31 % din copii tăiați împrejur sunt atinși de acest gen de ulceratie.

10). Hipospadias nedectat

Este vorba de o deformatie congenitală constând într-o fistulă căreia i s-a dat numele de *hipospadias*. Această deformatie banală este corijată fără probleme, printr-o mică intervenție chirurgicală ce utilizează prepuțul disponibil, în mod normal. Tăierea împrejur fiind executată fără să se observe deformatia hipostadice, atunci când se va pune problema corectării hipostadice nu se va mai dispune de rezerva de prepuț, prevăzută de natură. În consecință, chirurgul va fi obligat să recurgă la un auto-transplant de piele, ceea ce reprezintă o complicație cu riscurile ei.

11) Pericolul anesteziei

Cele spuse cu privire la pericolul anesteziei pentru copii sunt valabile și aici.

12). Deformarea externă a penisului

Cicatrizarea răni tăieturii împrejur poate da naștere la unele complicații. De exemplu, cicatricea poate avea un aspect exterior dezagreabil, implicând adesea prezența unui chist sau a unui cheloid, ceea ce necesită intervenții de natură estetică, pentru corectarea acestui neajuns.

13). Pierderea penisului

Tăierea împrejur conduce uneori la complicații ce antrenează cangrena penisului, putându-se ajunge la amputarea totală a acestuia și chiar la schimbarea sexului copilului.

14). Moartea

Tăierea împrejur poate conduce la decesul copilului, fie sub efectul anesteziei, fie din cauza infecției postoperatorii. Bineînțeles, ca întotdeauna, moartea este atribuită unor cauze pur imaginare, nu circumciziei. După Deniston, orice deces ce intervine în zece zile după tăierea împrejur trebuie considerat ca suspect.

15. Complicații specifice tăierii jidovești împrejur

Pe lângă cele deja arătate, circumcizia jidovească implică o complicație specială datorată așa numitului *meziah*, procedeu în cadrul căruia tăietorul împrejur suge penisul copilului, după tăierea prepuțului. De la acest *meziah* s-a ajuns la infecții și chiar epidemii printre Jidani. Pentru mai buna înțelegere a acestei complicații, amintim că, în general, tăierea jidovească împrejur are loc în a opta zi de viață a copilului, adică într-o perioadă când prepuțul nu este separat pe deplin de gland. Tăietorul împrejur jidan trebuie deci să sfășie prepuțul, mai ales că în cea de a doua fază a intervenției se operează pur și simplu cu unghiile degetului mare și ale arătătorului. Riscul suplimentar de hemoragie este deci evident.

III. Efectele circumciziei feminine asupra sănătății

Opozanții tăierii feminine împrejur citează un număr important de inconveniente și complicații ale acestei intervenții chirurgicale aberante, printre care:

1). Hemoragia

Tăierea feminină împrejur prezintă riscuri mai mari decât aceea masculină. Efectele acestei hemoragii sunt de aceeași natură ca în cazul circumciziei masculine.

2). Efecte asupra organelor din vecinătate

Pe timpul tăierii împrejur, din cauza durerii și a fricii, fata sau femeia se agită, din care cauză concentrarea tăietoarei împrejur asupra sexului celei în cauză este destul de delicată. Din această cauză, adesea se produc diverse leziuni pe organele din vecinătate: deschiderea uretrei, rănirea vaginului, a perineului sau a anusului, cu consecințe asupra evacuării urinei sau/și a excrementelor. Se cunosc chiar cazuri de fracturi ale gambelor, pulpelor sau claviculei, datorate presiunii exercitate asupra celei în cauză de către gealații ce o țin ca într-o cămașă de forță.

3. Dificultăți urinare

Fata sau femeia tăiată împrejur resimte o mare durere când urina vine în contact cu rana respectivă. Bineînțeles, frica sau/și durerea pot conduce și ele la retenția urinei și sporirea riscurilor de inflamații. Frica, durerea, inflamația constituie un întreg complex clinic ce favorizează înmulțirea microbilor în vezica urinară, putându-se ajunge la infectarea uretrei și a rinichilor.

4). Infecții

Tăietura împrejur este expusă și altor genuri de infecții, datorate instrumentelor și materialelor contaminate prin simpla apropiere de deschiderea uretrei sau a anusului. Dacă aceste infecții nu sunt îngrijite, ele pot provoca numeroase boli, precum tetanos, cangrenă, meningită, difterie, infecția oaselor, septicemie, etc.

5). Malformațiuni

Rana se cicatrizează dând adesea naștere unor țesuturi fibroase, cu chisturi dureroase și greu de suportat, mai ales cu ocazia raporturilor sexuale. Uneori, pielea nu este tăiată în mod uniform, ajungându-se uneori la intervenții estetico-chirurgicale. Cicatrizându-se, rana poate închide deschiderea vaginului, ca și cum acesta ar fi infibulat.

6). Sterilitate

Infecțiile pot atinge vaginul și închide traseul ovulelor, ajungându-se adesea la sterilitate. Se estimează că aproximativ 20-25% din cazurile de sterilitate din Sudan se datorează circumciziei feminine. Când soția sa este infibulată, soțul poate provoca o deschidere marginală, confundată cu vaginul. În astfel de cazuri este nevoie de o intervenție chirurgicală calificată, pentru efectuarea deschiderii normale, fără de care femeia nu poate fi însărcinată.

7). Dificultăți la naștere

Țesuturile rezultate din cicatrizarea vaginului nu prezintă aceeași elasticitate ca țesuturile normale. Cu ocazia nașterilor se va ajunge deci la necesitatea lărgirii bordurii vaginului, ceea ce înseamnă tăierea perineului pentru a permite trecerea capului copilului. În cazul când capul copilului rămâne blocat un timp mai lung sau mai scurt la ieșirea din vagin, el poate să moară sau să vină pe lume cu sechele, datorate lipsei de oxigen, care îl vor urmări toată viața. În unele cazuri se ajunge la o fistulă între vezică și vagin, ceea ce înseamnă o incontinență urinară permanentă.

8). Inflamarea și degenerarea glandelor lui Bartholin

Aceste glande secretă materia ce umezește vaginul, pentru facilitarea raporturilor sexuale. Cu ocazia circumciziei feminine, aceste glande pot fi lezate și infectate, din cauza obturării lor prin cicatrizare.

9. Dificultăți menstruale

Acestea pot fi rezultatul unui șoc inițial, ce se repetă în fiecare perioadă. De asemenea, ele pot fi cauzate de infecții sau de acumulări sanguine.

10. Moartea

Tăierea feminină împrejur poate conduce la moarte, fie ca urmare a hemoragiei, fie din cauza infecției sau a anesteziei. Ligfoot-Klein estimează că între 10 și 30% dintre fetele sudaneze mor din această cauză, ceea ce explică, după, după ea, dota importantă a femeilor din această țară. Thaim consideră că între 5 și 6 % dintre decesele anuale ale populației feminine din triburile Afar și Issa se datorează tăierilor feminine împrejur. Victimele sunt foarte numeroase printre femeile ce nasc, întrucât vinele și arterele cicatrizate, după circumcizie, se rup la naștere, provocând hemoragii foarte puternice, care, adesea, se soldează cu moartea celei în cauză.

11. Complicații specifice infibulării

În afară de complicațiile deja menționate, infibularea dă naștere unor inconveniente specifice, precum:

- Formarea de calculi în dosul cicatricei
- Dificultatea examinării organului sexual din cauza închiderii lui aproape totale, prin infibulare.
- Acumularea de sânge și de urină în dosul cicatricei, ceea ce mărește riscul infecțiilor, al tumorilor și al sterilității. În astfel de cazuri se constată un puternic miros neplăcut, perioadele menstruale putând dura până la zece zile, perioadă în care femeia sau copila este adesea obligată să rămână la pat.
- Dificultăți la naștere.

CAPITOLUL III

INCONVENIENTELE SEXUALE ALE TĂIERII ÎMPREJUR

Omul are un drept natural și imprescriptibil la plăcerea sexuală, care este la fel de necesară echilibrului său fizic și psihic precum dreptul la hrană sau la somn. Plăcerea sexuală este unul dintre

obiectivele căsătoriei. Pentru comparație, semnalăm că amputarea unei părți din limbă reduce gustul și plăcerea gustativă. Care este însă efectul tăierii împrejur asupra plăcerii și a raporturilor sexuale?

I. Circumcizie masculină și plăcere sexuală

1. Opinia vechilor autori

Jidani, creștini sau musulmani, vechii autori au văzut în circumcizia masculină un mijloc de reducere a plăcerii sexuale a bărbatului și a partenerei sale. Cu rare excepții, datorită percepției lor negative în ce privește sexualitatea, ei s-au declarat totdeauna de acord cu această practică.

Iudeul Filon, din Alexandria, scrie că scopul principal al circumciziei este extirparea sau eradicarea plăcerilor ce fascinează, seduc și subjugă spiritul. Întrucât uniunea bărbatului cu femeia este cea mai captivantă dintre plăceri, legislatorii, trecuți, în general, de o anumită vârstă, au prescris mutilarea organului ce face posibile aceste raporturi. În acest fel, legislatorii au impus societăților respective nu numai renunțarea la această plăcere excesivă și inutilă, ci și la alte plăceri.

Iată ce scrie Maimonide: Cred că [...] unul dintre motivele tăierii împrejur este diminuarea coabitării și slăbirea organului sexual, cu scopul de a-i restrânge acțiunea și de a-l păstra cât mai mult timp posibil în stare de repaus [...]. Veritabilul scop urmărit este durerea impusă acestui organ, durere însă ce nu deranjează întru nimic funcțiunile normale și conservarea individului. Această durere nu distruge facultatea procreației, ea diminuează numai pasiunea și prea marea ardoare senzuală. Fără îndoială, tăierea împrejur slăbește ardoarea sexuală și diminuează voluptatea, căci asta înseamnă sângerarea sexului încă de la naștere, dezvelirea lui totală, prin extirparea prepuțului, care nu poate decât să slăbească vârtoșenia organului sexual. De altfel, doctorii arată că "femeia ce a făcut dragoste cu un netăiat împrejur nu va putea decât foarte greu să se separe de acesta" (Berechit Rabba, 80); după mine, acesta este motivul cel mai important al tăierii împrejur. De altfel, cine a practicat tăierea împrejur, pentru prima oară? Acesta a fost Abraham, un om foarte renumit pentru, virtutea și neprihănirea lui.

Teologul copt Ibn-al-Assal scrie următoarele: "Unii foarte distinși filosofi și medici afirmă că tăierea împrejur slăbește instrumentul voluptății, ceea ce este foarte de dorit". Thomas d'Aquino scrie că tăierea împrejur este un mijloc de "slăbire a voluptății în organul interesat". El justifică faptul că Dumnezeu a stabilit semnul alianței pe organul sexual bărbătesc, și nu pe cap sau alt organ, prin aceea că "scopul circumciziei era pornirea sexuală ce stă în chiar acest organ, din cauza intensității plăcerii cărnii".

Îbn-Qayyim Al-Jawaziyyah scrie că circumcizia, masculină ca și feminină, moderează plăcerea sexuală care "dacă este exagerată, face din om un animal; dacă însă această plăcere este extirpată, sau distrusă, omul devine un lucru neînsuflețit. Circumcizia moderează intensitatea plăcerii sexuale. Din această cauză, bărbații sau femeile ce nu sunt tăiați împrejur nu se satură niciodată de acuplare".

La rândul lui, Al-Mannawi (d. 1622) precizează:

Glandul este foarte sensibil. Dacă el rămâne ascuns sub prepuț, el face mai puternică plăcerea acuplării. În schimb, dacă prepuțul este tăiat, glandul devine mai dur și plăcerea slăbește, ceea ce convine perfect legilor noastre: Plăcerea este redusă fără a fi suprimată, fixându-se astfel o justă cale de mijloc între exces și abținere.

2. Opinia adversarilor tăierii împrejur

Opozanții circumciziunii masculine sunt de aceeași părere cu vechii autori, în ce privește faptul că tăierea împrejur reduce plăcerea sexuală. În plus însă, ei încearcă să găsească acestui fapt o explicație științifică. Spre deosebire însă de vechii autori, ei se opun tăierii masculine, întrucât aceasta contrazice percepția lor pozitivă în ce privește sexualitatea. Pentru ei, plăcerea sexuală este un drept individual imprescriptibil.

Opozanții tăierii împrejur consideră că plăcerea sexuală se obține nu prin intermediul glandului ci prin coroana acestuia, care frânează prepuțul. Contrar opiniei partizanilor tăierii împrejur, glandul este un organ relativ puțin sensibil, călcâiul, de exemplu, fiind singura parte din corpul omenesc care este mai puțin sensibilă decât glandul. Prin extirparea prepuțului, glandul și coroana sa își pierd protecția lor naturală, se durifică, se usucă și devin relativ insensibili, precum talpa picioarelor desculțe. Astfel, tăierea împrejur provoacă pierderea progresivă a sensibilității glandului și a coroanei sale. Pe de altă parte, ea privează omul de o parte din pielea penisului, mai mult sau mai puțin importantă, funcție de mână tăietorului împrejur. Oricât ar fi tăietorul de puțin îndoctrinat, pielea extirpată prin circumcizie atinge adesea 80% din totalitatea pielii peniene. Partea tăiată astfel este cea mai sensibilă din întreg corpul omenesc. Ea conține peste un metru de vene, artere și capilare, 78 de metri de nervi și peste 20 000 de terminații nervoase. Prin tăierea împrejur, mușchii prepuțului, glandele și membranele mucoase, întreg țesutul epitelial este distrus. Bineînțeles, se întâmplă adesea că tăierea împrejur lezează sau distruge frenulumul sau ața penisului.

Chiar dacă tăierea împrejur nu împiedică erecția penisului, reducerea suprafeței pielii lui sporește tensiunea erecției, pielea peniană rămasă fiind mai puțin elastică și mai puțin glisantă pe penis. Când cantitatea de piele extirpată este deosebit de excesivă, penisul se curbează ca un iatgan, forțând sau trăgând pielea scrotului ce protejează testiculele, fără să se poată însă compensa pierderea de piele suferită.

Între preliminariile actului sexual, bărbatul mângâie clitorisul și prepuțul femeii, iar aceasta mângâie și ea penisul bărbatului, făcând să alunece pielea penisului pe toată lungimea acestuia și pe gland, condiție necesară menținerii erecției și realizării actului sexual în condiții normale. Mângâierea corectă, de către femeie, a penisului tăiat împrejur este însă imposibilă, întrucât penisul lipsit de pielea lui naturală este forțat, puțină piele rămasă nemaiputând să alunece în lungul lui. Nu numai gesturile caline și tandre ale femeii devin foarte dificile ci și penetrarea ca atare, întrucât glandele ce secretă smegma lubrifiantă au fost distruse și înlăturate prin tăierea împrejur. Pentru a remedia acest inconvenient, bărbații tăiați împrejur

recurg adesea la un lubrifiant chimic, ceea ce este prejudiciabil ambilor parteneri. Opozanții tăierii împrejur consideră că aceste două inconveniente sunt motivele principale pentru care, în cadrul civilizației americane, femeile recurg adesea la felațiune, compensând lipsa lubrifiantului bărbătesc prin propria lor salivă. Desigur, lipsa lubrifiantului și imposibilitatea mângâierii corecte a penisului este unul dintre motivele pentru care preliminariile sexuale devin aproape simbolice, trecându-se adesea direct la penetrare, una dintre consecințe fiind frigiditatea femeii și complicațiile psiho-nervoase ce pot conduce la isterie și chiar nebunie. Privarea bărbatului și a femeii de plăcerea preliminariilor penetrării face aproape imposibil un act sexual normal, adică omenesc, cei doi parteneri realizând ceva foarte asemănător cu monta animală.

Amputarea prepuțului și lipsa materiei lubrifiante a penisului face actul sexual dureros atât pentru bărbat cât și pentru femeie. În mod normal, penisul intact alunecă, în interiorul vaginului, dar și în propria lui piele, care este reținută de mușchii vaginului. Prezența prepuțului reduce frecarea ambilor parteneri. Dimpotrivă, lipsa prepuțului provoacă asprimea penisului, ceea ce implică frecarea dureroasă și iritarea ambilor parteneri. Din acest punct de vedere, este evident că actul sexual cu un bărbat tăiat împrejur este diferit de cel cu un bărbat normal. Tăiații împrejur practică o penetrare violentă și rapidă, în căutarea imposibilei excitații normale, la care ar fi avut dreptul dacă nu ar fi fost circumcizionați.

3. Opinia partizanilor tăierii împrejur

Văzând că mentalitatea generală a evoluat și vremurile s-au schimbat, partizanii tăierii împrejur au răsturnat argumentele înaintașilor lor. De exemplu, ei afirmă că tăierea împrejur nu reduce plăcerea sexuală, de vreme ce nici cei circumcizionați, nici partenerii lor nu se plâng. Ei estimează chiar că tăierea împrejur întărește plăcerea sexuală și întârzie ejacularea. Aceste două argumente sunt însă false.

Faptul că tăiații împrejur sunt satisfăcuți de starea lor nu înseamnă că circumciziunea nu diminuează plăcerea sexuală. Dacă majoritatea nu se plâng, faptul se datorează decenței, inutilității plângerii și imposibilității remedierii mutilării suferite. Pe de altă parte, este vorba de un subiect tabu, pe plan religios mai ales, dar și pe plan sexual și chiar social. Oamenii bine crescuți nu vorbesc de funie în casa spânzuratului! Tăiatul împrejur care s-ar plânge ar pune astfel în lumină defavorabilă propria lui virilitate, din care cauză bărbății se abțin de a se plânge. Dimpotrivă, în loc să se plângă, tăiații împrejur sunt tentați să se laude excesiv, afirmându-și astfel și protejându-și cum pot o virilitate mutilată, compromisă. Pe de altă parte, cei circumcizionați foarte timpuriu nu au nicio posibilitate de comparație, după cum cei ce nu văd decât alb și negru nu pot înțelege în ce constau culorile. În sfârșit, tăiații împrejur ignoră funcția prepuțului de care au fost privați și mutilați, mai ales că cele mai multe dintre cărțile de medicină populară prezintă adesea penisul sub forma gata mutilată, prin tăierea împrejur, descriindu-l pe acesta ca și cum ar fi vorba de penisul normal.

În ce privește ejacularea precoce, apărătorii circumciziei estimează că prin amputarea prepuțului se reduce spațiul de piele excitabilă și deci sensibilitatea glandului, ceea ce întârzie ejacularea. În Statele Unite, multe scrieri populare recomandă tăierea împrejur pentru remedierea ejaculării precoce. Această teorie însă contrazice atât definiția ejaculării precoce cât și cauzele acesteia, făcând imposibilă educația și tehnica sexuală, prin care actul sexual poate fi lungit suficient de mult pentru ca femeia să realizeze zeci și zeci de orgasme.

Masters și Johnson definesc ejacularea precoce ca fiind incapacitatea de a controla procesul ejaculator suficient de mult pentru satisfacerea partenerei. Alții consideră că nu putem vorbi de ejaculare precoce decât în măsura în care ambii parteneri sunt de acord cu aceasta sau dacă bărbatul consideră că procesul ejaculator este prea rapid și nu îi permite suficienta satisfacție. După Solignac, în majoritatea cazurilor, ejacularea precoce se datorează "lipsei de control central al erecției, hiper-emoțivității, anxietății, oboselii sau scăderii tonusului psihic sau, ceea ce este frecvent, inhibiției psihice din care face parte și imposibilitatea fantasmelor. Ejacularea precoce se poate datora lipsei excitației periferice, care nu facilitează menținerea erecției (femeie pasivă) sau unor probleme de circulație arterială sau venoasă". Religia poate juca și ea un rol în ce privește ejacularea precoce. Astfel, Jidanii ortodocși consideră că bărbatul trebuie să ejaculeze de îndată ce și-a penetrat femeia.

Nu există nicio dovadă științifică între netăierea împrejur sau normalitate și ejacularea precoce. În Statele Unite și în Israel, două țări care fac una în materie de tăiere împrejur, tăiații împrejur suferă din greu de ejaculare precoce. Unii tăiați împrejur pretind că ei nu ejaculează prematur. Declarațiile acestea sunt însă mai mult de fațadă, aceiași indivizi declarând curând exact contrariul celor declarate anterior. Tăiații împrejur care au reușit să își refacă prepuțul au mărturisit că refacerea acestuia i-a ajutat să se controleze mai bine și să frâneze ejacularea precoce.

În ce privește satisfacerea partenerei, adesea citim sau auzim că femeile preferă bărbații tăiați împrejur. Bineînțeles, citim și auzim uneori și ipoteza contrară. Ca în orice alt domeniu, înainte de a ne întreba cine spune adevărul trebuie să descoperim cine și de ce spune ceea ce spune!

Maimonide a scris: "Femeia care s-a culcat odată cu un bărbat normal, netăiat împrejur, foarte greu se va despărți de acesta".

O anchetă pe un eșantion de 139 de femei, care au avut relații multiple cu tăiați și netăiați împrejur, arată următoarele:

- Cu partenerii lor tăiați împrejur, femeile au mai puține posibilități de a parveni la orgasm vaginal.
- Partenerii lor tăiați împrejur aveau foarte adesea o ejaculare precoce.
- Femeile se plâng adesea de inconfort vaginal cu tăiații împrejur, nu cu bărbații normali.
- Mai multe femei se plâng de inconfort vaginal cu tăiații împrejur decât cu bărbații normali, intacti.

- Mai multe femei afirmă că nu au avut niciodată orgasmi multiple cu tăiații împrejur.

- Femeile afirmă că secrețiile vaginale diminuează pe durata actului sexual mai curând cu tăiații împrejur decât cu bărbații normali.

- Femeile ce au preferat bărbații tăiați împrejur sunt, în majoritate, cele care au avut parteneri mai mulți.

- În majoritatea lor, femeile preferă raporturi sexuale vaginale cu bărbați intacti, nu cu bărbați fabricați cu bisturiul ritual al tăietorilor împrejur.

Ancheta respectivă concluzionează: "E clar că penisul intact din punct de vedere anatomic oferă, pe durata actului sexual, o experiență mai satisfăcătoare femeii".

De altfel, este limpede că preferința femeilor pentru bărbații fabricați prin tăiere împrejur sau bărbații normali depinde și de criteriile religioase, culturale sau psihice. O jidoavcă ortodoxă sau o musulmană poate considera respingător un penis normal, chiar fără să îl fi văzut sau experimentat. Dimpotrivă, o femeie dintr-o lume de oameni normali, intacti, poate fi surprinsă plăcut sau neplăcut, când se trezește în fața unui penis aranjat cu cuțitul preasfințitului rabin sau pur și simplu tăietor de penisuri. Pe de altă parte, după cum schimbăm regimul alimentar sau moda vestimentară, unele femei vor să schimbe partenerii. Pentru cele mai multe însă, mai important decât tpierea sau netăierea împrejur este tandrețea și înțelegerea între parteneri, dincolo de aspectele externe sau funcționale ale penisului.

II. Tăierea feminină împrejur și plăcerea sexuală

Tăierea împrejur feminină este obiectul aceiași controverse ca și cea masculină.

1). Opinia vechilor autori

Juriștii musulmani clasici văd în tăierea feminină împrejur un mijloc de reducere a intensității plăcerii sexuale feminine, acesta fiind principalul motiv pentru care ei sprijină această mutilare. Comentând zisele lui Mahomet : "Taie puțin și nu exagera, căci aceasta face fața mai luminoasă, ceea ce este mai bine pentru bărbat", Al-Jahid scrie:

Femeia cu clitoris cunoaște o plăcere inaccesibilă celei tăiate împrejur. Această plăcere este invers proporțională cu mărimea părții amputate din sexul ei. (...) Profetul a spus tăietoarei împrejur: "O, Um-Atiyyah, taie puțin, nu exagera, căci aceasta face fața femeii mai strălucitoare, ceea ce este foarte bine pentru bărbat". S-ar zice că profetul dorea reducerea plăcerii feminine la proporții moderate. Căci dacă plăcerea este distrusă, nu mai există nicio satisfacție, iar dragostea între soți se reduce. Dragostea reciprocă a soților este însă o frână în calea destrăbălării (...). Judecătorul Jannab Ibn Al-Khashkhash pretinde că a numărat femeile tăiate împrejur dintr-un sat, descoperind că cele cinstite și caste sunt tăiate împrejur, iar cele netăiate împrejur sunt de moravuri ușoare. Adulterul și căutarea bărbaților sunt generale la femeile netăiate împrejur din India, Bizanț sau Persia, pentru că ele trăiesc o plăcere mult mai mare, în brațele bărbatului, decât femeile circoncizionate sau infibulate. De altfel, acesta este motivul pentru care India permite existența bordelurilor. Se zice că aceasta se datorează faptului că ele au un clitoris sănătos și un prepuț abundent.

Această opinie a lui Al-Jahid este adesea citată literă cu literă de către autorii clasici și moderni. Am citat mai sus opinia lui Ibn-Qayyim Al-Jawayuyyah, după care, masculină sau feminină, circumcizia moderează libidoul sau apetitul sexual care, "dacă este exagerat, face din om un animal, iar dacă este distrus transformă omul într-un lucru neînsușit. Astfel, circumcizia moderează apetitul sexual. Din această cauză, bărbații și femeile netăiați împrejur nu se satură niciodată de acuplare".

2. Poziția opozanților

Între altele, opiniile adversarilor tăierii feminine împrejur se bazează pe faptul că aceasta reduce plăcerea sexuală a femeii, pe care ei o înțeleg ca un drept individual al acesteia. Astfel, Doctorul Mahran scrie următoarele:

Aproximativ 54% dintre femeile tăiate împrejur nu reacționează (la excitația sexuală), din cauza amputării părților sensibile, ce fac posibilă această excitație. Fără îndoială, acest fapt produce ruptura cooperării sexuale între cei doi soți, ceea ce provoacă o congestie în pelvis, dureri, tensiune nervoasă și psihică.

Doctorul Al-Hadidi scrie:

Ce s-ar întâmpla dacă, după ce ni s-ar tăia limba ni s-ar cere să gustăm și să apreciem o mâncare? Fără îndoială, ne-ar fi imposibil să apreciem acea mâncare (...) Femeia amputată de organele sensibilității sale sexuale nu poate gusta plăcerea sexuală. Fără îndoială, satisfacerea unei astfel de femei este pe cât de dificilă, pe atât de lungă.

Sexologul Gérard Zwang arată că femeia dispune de un circuit orgasmic ce începe a se dezvolta încă de la vârsta de doi sau trei ani, mai întâi prin atingere, când fata își explorează propriul ei corp. Acest circuit orgasmic nu devine funcțional decât la șase sau șapte ani. Începând cu vârsta de zece ani, fata atinge o dezvoltare suficientă pentru contactul sexual cu un bărbat. Chiar dacă clitorisul i-a fost amputat, ea poate simți plăcerea prin intermediul nervilor vaginului, care se dezvoltă către vârsta de șase sau șapte ani. Dacă fata a fost tăiată împrejur înaintea acestei vârste, ea nu va putea ajunge în nici un caz la orgasm. În cadrul unui colocviu ținut la Geneva, în martie 1977, Zwang a estimat că "90-95% dintre femeile mutilate prin tăiere împrejur sunt frigide total și definitiv".

3. Opinia partizanilor tăierii feminine împrejur

Apărătorii actuali ai tăierii feminine împrejur afirmă că aceasta nu reduce apetitul sexual, ba chiar ar putea accentua plăcerea bărbatului și a femeii, dacă este făcută în limitele prescrise de Mahomet: "Taie puțin, nu exagera". Conform opiniei acestora, chiar dacă tăierea împrejur este exagerată, ea nu împiedică femeia să cunoască plăcerea sexuală. În sfârșit, după acești autori, în anumite culturi, bărbații preferă partenerile tăiate împrejur celor netăiate împrejur.

În legătură cu partea tăiată din organul sexual femeiesc, șeicul Shaltut scrie următoarele:

Această excrescență deranjează atât femeia cât și bărbatul pe timpul relațiilor sexuale, acesta de pe urmă nefiind obișnuit să o simtă, ba chiar manifestând repulsie. În consecință, din perspectiva raporturilor cunoscute, extirparea ei este un act meritoriu atât

pentru femeie cât și pentru bărbat. În acest sens, circumcizia feminină nu este nimic altceva decât acel ceva la care ne obligă confortul psihic și menținerea afecțiunii cordiale între soț și soție, precum, precum parfumarea și purificarea de alte excedente învecinate cu acest domeniu.

În 1959, Doctorul Rathmann a publicat un articol favorabil circumciziei feminine, a cărei "valoare întru ameliorarea funcțiunii a fost acceptată de deferite culturi, vreme de 3500 de ani". El propune tăierea prepuțului femeilor cu un aparat inventat de el, care înlesnește accesul la clitoris în caz de fimozis. Între altele, el propune reducerea clitorisului supra-abundent. În afara acestor două indicații, el consideră că tăierea feminină împrejur este utilă în situațiile următoare:

- 1). Dacă pacienta este grăsună, tăierea împrejur poate fi indicată deși femeia nu prezintă nici un defect anatomic.
- 2). Dacă soțul este foarte neîndemânatic și greu de educat, uneori este necesar ca clitorisul să fie mai ușor de găsit.
- 3). Dacă clitorisul este mic și greu de găsit, tăierea împrejur poate să îl facă mai ușor accesibil.

În octombrie 1973, revista *Playgirl* a publicat un articol intitulat "O chirurgie sută la sută pentru viață sexuală la un milion de dolari". Peste câțiva ani, în noiembrie 1976, *Cosmopolitan* a publicat un articol ce descrie operațiile mai frecvente pentru ameliorarea reacțiilor sexuale. Circumcizia feminină figura pe primul loc, fiind însoțită de reclama că de ea ar putea profita 10 % dintre femeile ce au clitoris puțin cooperant.

În cartea sa publicată în 1980, Wallerstein estimează că între 2000 și 3000 de tăieri feminine împrejur sunt practicate anual în spitalele din Statele Unite, cifră care, după el, trebuie multiplicată de 50 de ori pentru a afla numărul circumciziilor efectiv practicate în clinicile private ale medicilor.

Cele precedente demonstrează că tăierea feminină împrejur nu a fost totdeauna înțeleasă ca un mijloc de reducere a sexualității feminine, dimpotrivă. Informațiile privind impactul negativ al tăierii feminine împrejur sunt contradictorii, chiar și atunci când vin din partea opoziților acestei mutilări. Astfel, trecând în revistă diversele opinii, Doctorul Nahid Toubia scrie:

Toate tipurile de mutilări sexuale feminine împiedică mai mult sau mai puțin reacțiile sexuale ale femeilor, fără să suprimă neapărat posibilitatea ajungerii la plăcere sexuală și orgasm. (...) Anumite țesuturi senzitive ale corpului și ale regiunii clitoridiene sunt situate în profunzimea pubiană și nu sunt suprimate prin amputarea părților ce ies în relief. Chiar și femeile infibulate conservă intacte părțile țesutului senzitiv al clitorisului și buzelor. Unele studii consideră că în afară de organele sexuale externe, în corp există și alte zone erogene, a căror sensibilitate sporește în cazul femeilor mutilate din punct de vedere sexual, mai ales când experiența sexuală este plăcută, cu un partener tandru. Pe de altă parte, la femeia mutilată sexual, componentele psihologice și corticale ale experienței sexuale sunt influențate de diferiți factori, nu totdeauna previzibili. Înainte de a putea aprecia efectele mutilării sexuale asupra sexualității femeilor, este necesară efectuarea unor studii aprofundate privind aceste chestiuni.

În ce privește satisfacția partenerului, șeicul Shaltut consideră că circumcizia feminină este benefică pentru femeie ca și pentru băr-

bat, întrucât ea suprimă partea repugnantă pentru acesta de pe urmă. Din această perspectivă, Doctorul Al-Ghawwabi se întreabă cum poate suporta bărbatul să se culce cu o parteneră dispunând de un organ în erecție, ca și al său.

În societatea egipteană, bărbații provenind din mediile ce practică circumcizia feminină refuză căsătoria cu o femeie necircumcisă. Tot așa, bărbații din regiunile ce practică infibularea feminină refuză femeile neinfibulate, considerând că plăcerea lor sexuală va fi mai mare cu o femeie al cărei vagin este strâmtat, îngustat. Semnalăm însă că primele raporturi sexuale cu o femeie infibulată se dovedesc adesea foarte dureroase și laborioase, atât pentru bărbat cât și pentru femeie.

Koso-Thomas consideră că anumiți bărbați preferă femeile circumcise întrucât excitația clitorisului femeii intacte îl obligă să ejaculeze prematur. Ori, în general, bărbatul preferă să conducă raportul sexual și să îl prelungească după dorință, lucru posibil grație circumciziei feminine, care transformă femeia într-un partener pasiv în cadrul relației sexuale.

Totuși, un studiu pe un eșantion de 300 de bărbați sudanezi poligami, având soții circumcise și necircumcise, arată că 266 dintre aceștia preferă relațiile sexuale cu femeile necircumcise.

III. Legătura dintre circumcizie și droguri

Deși există o dezbatere pe această temă, din cauza sensibilității și a multiplelor interese în joc, încă nu s-a ajuns la studii mai profunde privind legătura dintre circumcizie și drog. În lipsa unor astfel de studii, vom prezenta opiniile pe care le-am întâlnit.

1). Circumcizia masculină și drogurile

Singura referință occidentală pe care am întâlnit-o aparține psihologului Goldman, care scrie:

Dacă acceptăm ceea ce ne spune logica, cercetarea atentă și bărbații circumciși de vârstă adultă, tăierea împrejur reduce sensibilitatea și funcția sexuală. În consecință, indiferent de cunoașterea sau necunoașterea, de către bărbați, a consecințelor tăierii împrejur, din cauza acesteia ei vor avea mai puțină stimă față de bărbăția lor înșile.

În general, cei ce au mai puțină stimă față de ei înșiși, au aceeași opinie și față de alții. Diminuarea stimei de sine se asociază cu insatisfacția relațională, starea proastă a sănătății, conformismul, depresiunea psihică, izolarea și folosirea drogurilor. Pentru compensarea acestei diminuări a stimei de sine, unii bărbați adoptă un comportament special.

Într-un text inedit, publicat în versiunea arabă a acestei cărți, șeicul Khadir consideră, dimpotrivă, că netăierea împrejur poate conduce la folosirea drogurilor. Opinia lui este că datorită supraexcitării, netăiatul împrejur ejaculează în mod prematur. Pentru a face față acestui inconvenient, bărbatul recurge la droguri, care calmează supraexcitarea și prelungesc relația sexuală. În acest scop, unii utilizează chiar prezervativul, deși nu au nevoie de acesta ca mijloc anticoncepțional.

2). Circumcizia feminină și drogurile

Numeroase scrieri egiptene sunt consacrate legăturii dintre tăierea feminină împrejur și utilizarea drogurilor. Iată ce scrie pe această temă doctorul Al-Hadidi:

În ciuda dificultăților și a legilor foarte represive contra consumatorilor și a traficanților, drogurile de toate felurile sunt foarte răspândite în țara noastră, depășind în mod clar statisticile altor țări. (...). Căruia fapt se datorează această stare de lucruri? Desigur, mulți oameni recurg la droguri din necunoaștere sau chiar din cauza unei deficiențe cerebrale. Ce se poate spune de cei care folosesc drogurile deși sunt oameni de succes în viața lor practică, științifică, literară și materială, dovedindu-se nu numai echilibrați din punct de vedere mintal ci chiar într-o stare excelentă? Răspunsul este simplu: ceea ce îi împinge către droguri este dorința de a-și anestezia sensibilitatea pentru a regăsi un echilibru între ei și femeile tăiate împrejur cu care au raporturi sexuale.

Multe alte surse afirmă același lucru. Scopul recurgerii la droguri, eventual la alcool, este satisfacerea femeii, frigidizate de tăierea împrejur, prin prelungirea actului sexual.

Apărătorii circumciziei feminine afirmă însă contrariul. Ei consideră că femeia netăiată împrejur rămâne foarte doritoare de relații sexuale, deși este la o vârstă avansată, când dorința sexuală a bărbatului traversează un regres continuu. În această situație, pentru a face față situației, bărbatul recurge la droguri. Dacă femeia este însă tăiată împrejur pe jumătate, sensibilitatea și dorința ei devin rezonabile, cei doi soți găsindu-se astfel în poziție de relativă egalitate sexuală.

Al-Sayyid spune: "Vreme de secole, femeile au fost tăiate împrejur fără ca aceasta să provoace vreo tulburare bărbaților, fără să existe vreun raport între circumcizia feminină și droguri". Apoi acest autor adaugă: "După apelul lui Mahomet la tăierea feminină împrejur, cum se poate oare afirma că aceasta contribuie la răspândirea drogurilor?" Acest autor condamnă însă circumcizia faraoanică, pe care o consideră contrară legii lui Dumnezeu întrucât privează bărbatul și femeia de plăcerea sexuală, împingând bărbații mai ales la consumul de alcool și de droguri.

IV. Tăierea împrejur și homosexualitatea

Homosexualitatea înseamnă raporturi sexuale între doi bărbați sau două femei. Simplificând la maxim, homosexualitatea poate fi:

- Organică, când hormonii feminini ai bărbatului depășesc pe cei masculini sau, dimpotrivă, când hormonii masculini ai femeii depășesc pe cei feminini. În aceste două cazuri, bărbatul este înclinat către raporturi sexuale cu un bărbat, iar femeia către o altă femeie.

- Conjuncturală: când bărbații sau femeile nu reușesc să găsească parteneri de sex diferit, cum este cazul în închisoare, situații în care se ajunge la raporturi homosexuale.

Dintre cele două forme de homosexualitate, numai cea de pe urmă ne interesează. Problema care se pune este de a ști dacă tăierea împrejur, masculină sau feminină, contribuie la homosexualitatea conjuncturală.

1). Circumcizia masculină și homosexualitatea

Occidentul a practicat circumcizia masculină pentru a trata masturbația, despre care se credea că duce la homosexualitate. Vom reveni asupra acestui aspect.

Romberg afirmă că a fost informat că majoritatea homosexualilor din Statele Unite sunt tăiați împrejur și preferă parteneri tăiați împrejur și ei. Nu mai puțin însă, Romberg arată că homosexualitatea există deopotrivă în Europa și alte regiuni ale lumii, în care nu se practică tăierea împrejur – ceea ce arată că circumcizia nu este unicul factor al homosexualității. Așa stând lucrurile, această cercetătoare avansează trei explicații privind eventuala legătură dintre tăierea împrejur și homosexualitate:

-Traumatismul circumciziei și resentimentul pentru absența prepuțului conduc la complexul castratului. Un pacient homosexual întâmpina dificultăți în relațiile sale sexuale cu femeile. De fiecare dată când a încercat să penetreze o femeie, a simțit durerea operației de tăiere împrejur.

- Noul născut este o persoană sensibilă și conștientă. Desigur, suferința impusă penisului încă din primele zile de viață va influența întreaga sa sexualitate ulterioară. Anumite experiențe demonstrează că, cu toată vârsta lui fragedă, copilul poate fi excitat sexual, până la o anumită intensitate. Ce efect poate avea faptul că prima senzație a penisului său nu este una plăcută ci dimpotrivă, extrem de penibilă?

- S-a remarcat că unii bărbați tăiați împrejur manifestă un interes special pentru prepuțul altor bărbați. Este posibil ca asta să însemne o adevărată nostalgie pentru prepuțul pierdut. Sentimentul că le lipsește ceva poate să fie punctul de plecare al homosexualității anumitor bărbați.

Ronald Goldman precizează că unii bărbați circumciși trăiesc cu sentimentul că ceva le lipsește, fără să știe prea bine ce anume. În această situație, ei încep a căuta ceea ce le lipsește, căutare ce are loc prin intermediul femeilor care, la rândul lor, pot trăi această nevoie de pasiune și de excitație. Contribuind la reducerea emoției, circumcizia afectează sentimentele femeii. Nimic de mirare că cei doi parteneri simt că ceva lipsește din relația lor, ceea ce poate conduce bărbatul tăiat împrejur la căutarea plăcerii cu o altă femeie decât soția sa sau chiar cu un bărbat sau altul.

Goldman adaugă că tăierea împrejur face glandul mai dur și mai uscat, din care cauză relația sexuală devine penibilă. Acesta pare să fie motivul pentru care, în Statele Unite, sexualitatea orală este mult mai practică decât în alte societăți. Autorul se întreabă dacă nu cumva absența lubrificării naturale a penisului tăiat împrejur este cauza principală a sexualității orale.

2). Circumcizia feminină și homosexualitatea

Occidentul a practicat circumcizia feminină ca mijloc de luptă contra masturbației și a homosexualității feminine. În cartea sa *Chirurgia iubirii* (1975), James Burt afirmă că tăierea feminină împrejur reduce homosexualitatea feminină, idee pe care o regăsim și în Egipt. În sprijinul circumciziei feminine, culegerea de *Sunnah* publicată de ministerul egiptean al afacerilor religioase avansează următorul argument: "Faptele demonstrează că renunțarea la circumcizia feminină conduce la cel mai periculos dintre obiceiuri, lesbianismul. Statisticile dovedesc că acest obicei nu există decât în țările unde femeile nu sunt tăiate împrejur".

Această teorie are adepți și în Occident, nu numai în Egipt. Și într-un caz și în celălalt, se consideră că femeile se servesc de clitorisul lor ca de un mic penis, în cadrul relațiilor sexuale dintre ele. Argumentul opozanților tăierii împrejur este însă decisiv:

aceștia răspund că deși penisul bărbatului este mult mai mare decât clitorisul femeii, nimeni nu se gândește să îl taie pentru a preveni homosexualitatea masculină.

V. Tăierea împrejur și viața conjugală

Pretinsele avantaje ale tăierii împrejur pentru sănătate

I. Tăierea împrejur și igiena personală

1. Igiena personală în textele vechilor autori

Biblia nu vorbește de tăierea împrejur ca de un mijloc de igienă personală. Totuși, nu este exclus ca unul dintre scopurile tăierii împrejur, în antichitate, să fi fost curățenia și igiena personală. Herodot raportează că ”Egiptenii practică tăierea împrejur ca măsură de curățenie personală, preferând să fie curați cu adevărat, nu numai să pară. De altfel, la fiecare două zile, preoții egipteni își rad întreg corpul, pentru ca nu cumva vreun purice sau păduche să se cuibărească pe pielea lor, în timp ce servesc zeii”. Filon din Alexandria vorbește și el de tăierea împrejur din aceeași perspectivă a igienei personale.

2. Igiena personală în cadrul surselor arabe

În jurul lui Mahomet circulă o serie întreagă de povești, a căror autenticitate este pusă la îndoială. Potrivit acestor povești, tăierea împrejur ar fi *una dintre legile naturii*. În una dintre aceste povești citim, de exemplu, că ”Cinci lucruri fac parte dintre legile naturii: tăierea împrejur, bărbieritul regiunii pubiene, epilarea subțiorilor, tăierea unghiilor și tăierea mustăților”. Comentând această poveste, Ibn-al-Arabi spune: ”Tăierea împrejur vizează spălarea prepuțului de urina care se poate acumula”.

Autorii musulmani ce disting între circumcizia masculină și cea feminină justifică distincția lor prin argumentul igienei și al curățeniei. Ei consideră că prepuțul penisului poate ascunde unele secreții, din care cauză tăierea împrejur este necesară – problemă ce nu se pune în cazul prepuțului clitorisului. Unii autori evocă însă argumentul curățeniei și în cazul tăierii feminine împrejur. Lightfoot-Klein semnalează că în mediile populare sudaneze circulă credința că femeia non-infibulată este murdară, putând ascunde viermi în vagin.

3. Igiena și curățenia în cadrul surselor occidentale

Partizanii occidentali ai tăierii împrejur utilizează și ei argumentul curățeniei. După ei, lipsa curățeniei ar fi principala cauză a bolilor sexuale, între care cancerul și adenomul prostatei. Opozanții tăierii împrejur refuză însă astfel de argumente, ce arată mai curând disprețul cu care partizanii circumciziei privesc femeile ca și bărbații, considerați incapabili să mențină curățenia propriilor lor organe sexuale sau pe aceea a copiilor lor.

Unii medici consideră că argumentul curățeniei este o insultă la adresa omenirii. Penisul nu este mai greu de spălat decât degetul iar utilizarea cuțitului în locul săpunului și a apei este de-a dreptul o idioțenie. De vreme ce copilul este capabil de a învăța să se spele pe dinți și să își sufle nasul, el este capabil și să își spele penisul,

menținându-l într-o permanentă stare de curățenie. Acești medici arată că dacă acceptăm argumentul curățeniei în favoarea tăierii masculine împrejur, atunci circumcizia feminină este și mai necesară, întrucât organele sexuale femeiești sunt mai greu de spălat decât cele bărbătești. Astăzi însă, nimeni în Statele Unite nu se servește de argumentul curățeniei în favoarea tăierii feminine împrejur.

Semnalăm însă că, în urmă cu cincizeci sau șaiszeci de ani, argumentul curățeniei figura printre motivele circumciziei feminine în Statele Unite.

II. Tăierea împrejur și masturbația

Prevenirea masturbației a fost argumentul cel mai utilizat în Occident, pentru justificarea circumciziei masculine ca și feminine. Deși sursele musulmane clasice nu au utilizat niciodată acest argument, autorii musulmani contemporani vorbesc aproape numai despre asta.

1). Masturbația în sursele arabe

Sursele musulmane condamnă masturbația, în virtutea următoarelor versete coranice:

- Fericiți credincioșii (...) ce se mulțumesc cu raporturile sexuale realizate cu soțiile, sclavele sau captivile lor. Aceștia nu pot fi blamați. Cu totul alta este situația celor ce practică și alte raporturi sexuale, transgresând astfel cadrul conjugal. (23:1 și 5-7).

- Cei ce nu reușesc să se căsătorească se vor abține de la relațiile sexuale până ce Dumnezeu îi va îmbogăți cu grația sa. (24:33).

Juriștii clasici nu admit masturbația decât ca mijloc de a evita adulterul. În acest caz, cel ce o practică alege de fapt o soluție mai puțin gravă. Această poziție este adoptată de autorii musulmani moderni care, în afară de versetele menționate invocă și un altul: "Nu vă expuneți pierderii, cu propriile voastre mâini" (2:195). De asemenea, aceiași autori invocă povestirea lui Mahomet: "Nici păcat, nici păcat reciproc". Ei consideră că masturbația este ceva nociv pe plan fizic, sexual, psihic și mintal. Pentru a preveni acest obicei, ei preconizează căsătoria precocă, postul, depărtarea de ceea ce excită, hrana nu foarte condimentată, consumul moderat de ceai, cafea și carne, evitarea somnului pe spate sau pe burtă.

Scrierile musulmane clasice nu conțin nicio aluzie privind recursul la tăierea împrejur ca mijloc de prevenire a masturbației. Totuși, oricât ar părea de curios, partizanii musulmani moderni au tăierii împrejur, masculine ca și feminine, utilizează adesea acest argument. Procedând astfel, partizanii musulmani ai tăierii împrejur preiau automat argumentele dominante ale Occidentului, fără să cerceteze cum s-a ajuns la acestea, nici consecințele ulterioare ale acestora.

2. Masturbația în cadrul surselor occidentale

Sub influența iidovească, Occidentul creștin a dezvoltat adevărată fobie în ce privește masturbația. Textul de bază este acela din Geneza, 38:6-10:

Apoi Iuda a luat pentru Ir, întâiul născut al său, o femeie cu numele de Tamara. Dar Ir, întâiul născut al lui Iuda, a fost rău înaintea Domnului și de

aceea l-a omorât Domnul. Atunci a zis Iuda către Onan: "Intră la femeia fratelui tău, însoară-te cu ea în puterea leviratului, și ridică urmași fratelui tău. Știind însă Onan că nu vor fi urmașii ai lui, de aceea, când intra la femeia fratelui său, el vărsa sămânța jos, ca să nu ridice urmași fratelui său. Ceea ce făcea el era rău înaintea lui Dumnezeu, care l-a omorât și pe acesta.

Acest text se referă la o normă jidovească încă în vigoare, numită *legea leviratului*, care obligă cumnatul să se culce cu femeia fratelui său, mort fără descendenți, pentru a-i face un fiu care să îi ducă numele mai departe. (Dt 25:5-10). Prin întreruperea actului sexual, Onan a violat această lege, împiedicându-și cumnata să rămână gravidă, act pedepsit de Dumnezeu Jidovilor cu moartea. Prin interpretare extensivă, rabinii au dedus că vărsarea inutilă a spermei, prin masturbație, este condamnată.

Mišna condamnă masturbația masculină în termeni foarte severi: "La femei, mâna ce examinează frecvent sexul este lăudabilă, în vreme ce mâna bărbatului trebuie tăiată". În acest pasaj talmudic, se consideră că femeia își examinează sexul pentru a vedea prezența regulilor ei, în scopul respectării normelor religioase de purificare, care îi sunt prescrise. Așa stând lucrurile, gestul ei este lăudabil. Pe marginea acestui pasaj talmudic există o dezbatere între rabini. Unii dintre aceștia preconizează pedeapsa cu moartea contra celor ce se masturbează. Alții consideră că "cei ce își țin penisul când urinează seamănă cu cel ce aduce potopul peste lume".

În afara textului citat din *Facerea*, teologii creștini mai citează un pasaj din I *Corinteni* (6: 9-10):

Nu știți oare că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: Nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiții, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

Anul 1715 a marcat debutul unei adevărate fobii contra masturbației, în Occident. Atunci, la Londra, a fost publicată broșura *Onania sau odiosul păcat al masturbației – cu toate consecințele pentru cele două sexe, cu sfaturi de ordin moral și fizic pentru cei ce și-au cauzat neajunsuri prin această practică abominabilă*.

Titlul *Onania* evocă povestea lui Onan, citată mai sus. Numele autorului este necunoscut și se consideră că ar fi vorba de un șarlatan. Pentru acesta, boli precum blenoragia, impotența, ulcerele, convulsiile, epilepsia, slăbiciune generală și chiar moartea – toate s-ar datora masturbației. Potrivit acestei broșuri, chiar dacă masturbatorul va reuși să aibă copii, aceștia vor fi anemici și nu vor atinge vârsta adultă. Femeia care se masturbează, de exemplu, riscă să devină sterilă, neputând duce o sarcină până la capăt.

Tradusă în mai multe limbi, această broșură a cunoscut un mare succes de librărie, influențând gândirea occidentală a epocii – de exemplu pe medicul elvețian Tissot (d. 1797) care, prin notorietatea lui, a contribuit la răspândirea fobiei masturbației. Ca anexă la o lucrare mai voluminoasă, în latină, consacrată febrei hepatice și biliare, acest medic a publicat un prim text consacrat masturbației. Doi ani mai târziu, el a publicat textul său definitiv despre masturbație într-o versiune franceză mai vastă, intitulată *Onanismul – disertație fizică despre bolile produse prin masturbare*. Această

lucrare a fost reeditată anual până în 1782, fiind tradusă în numeroase limbi europene. Tissot era prieten cu J. J. Rousseau, care practicase masturbația și avertiza cititorii contra pericolelor acesteia.

Șarlatanul englez și medicul elvețian au înrădăcinat fobia de masturbație în Europa, apoi în Statele Unite, de-a lungul întregului secol al XIX-lea. În *Dicționarul Științelor medicale* (1819) citim următoarele: "Efectele teribile ale funestei masturbații au fost studiate de medicii tuturor timpurilor (...) După aceștia, excitarea continuă a organelor sexuale este susceptibilă de a produce aproape toate bolile cronice care pot deranja armonia noastră fiziologică".

Din fobia masturbației a apărut teoria după care toate bolile ar avea o cauză fundamentală: fie diminuarea, fie creșterea energiei nervoase. Această teorie a fost formulată de medicul american Rush, care studiasse la Edinburg. Dacă energia nervoasă este la originea tuturor bolilor, risipa cea mai evidentă de energie nervoasă se produce în cadrul orgasmului. În 1812, doctorul Rush scria că indulgența excesivă în materie de sex conduce la slăbiciune seminală, impotență, disurie, tabes dorsal, insuficiență pulmonară, tulburări digestive, amețeli, slăbirea vederii, disfuncții nervoase cu pierderea memoriei, moartea.

Fobia exceselor sexuale și a masturbației s-a răspândit astfel în toate țările Occidentului, mai ales în Anglia și Statele Unite, ce profesau valorile puritane ale epocii victoriene (1837-1901) – despre existența unei clase albe superioare. Această clasă trebuie să își tempereze risipa energiei sale sexuale, pentru a-și putea menține dominația asupra celorlalte clase. John Harvey Kellog a fost una dintre figurile marcante ale luptei contra masturbației. Se pare că a făcut o adevărată avere din vânzarea cărților prin care încerca să convingă oamenii că masturbația este o boală aparent puțin gravă, ce poate însă provoca alte 31 de boli grave.

Treptat, medicina și-a schimbat atitudinea cu privire la masturbație. În 1975, medicul englez Paget spunea: "Putem spune că masturbația nu face nici mai mult nici mai puțin rău decât relațiile sexuale practicate cu aceeași frecvență, în aceleași condiții de sănătate generală, vârstă și de împrejurări". Pentru acest medic, efectele negative țin mai ales de excese, nu de masturbație ca atare.

Masturbația fiind considerată periculoasă, trebuiau găsite soluții pentru a o eradica. În plus, față de mijloacele spirituale, precum regretul, asceza, renunțarea sau bunele acțiuni, se recomandau o serie de mijloace ne-chirurgicale. De exemplu, se preconiza spălarea organelor sexuale cu apă rece sau practica sportului până la epuizare, pentru ca tinerii să se arunce la pat morți de oboseală, fără a se mai gândi la masturbare. Alte măsuri de prevenire a masturbației erau evitarea culcării pe spate sau pe partea stângă. Pentru tinerii ce manifestau o înclinație prea puternică în acest sens, se preconiza culcarea cu o persoană adultă de același sex. Bineînțeles, s-a preconizat și un regim alimentar. De exemplu, autorul *Onaniei* recomanda evitarea boabelor, a mazării, anghinarei și a altor alimente ce produc umflarea regiunii sexuale. În *Emile*, Rousseau

(d. 1778) recomanda frecventarea prostituatelor în locul masturbației. Până și Kant (d. 1804) s-a pronunțat cu privire la masturbație, considerând că un tânăr trebuie să aleagă între masturbație și legătura cu cineva de celălalt sex. "Dacă problema se reduce la alegerea între acestea două, cea de a doua cale este cea bună".

Au apărut chiar mijloace mecanice de prvenire a masturbației, de exemplu haine speciale. Între 1861 și 1932, Oficiul de Patente din Statele Unite a eliberat aproximativ 20 de patente de aparate pentru prevenirea masturbației. În ediția din 1914 a manualului *Infant Care*, Biroul pentru Copii din guvernul american (Children's Bureau) recomandă părinților mijloace mecanice contra acestei practici dăunătoare, ce riscă să compromită sănătatea copilului. Noaptea de exemplu, se pune problema atașării mâinilor copilului de marginea patului, ba chiar și legarea picioarelor. Aceste mijloace mecanice se regăsesc și în ediția din 1921. Dimpotrivă, ediția *Infant Care* din 1929 nu mai recomandă acest gen de mijloace, avertizându-i chiar pe părinți contra genului de tratamente care ar putea marca psihologia copilului în cauză.

Pe lângă mijloacele arătate, pentru cei ce puteau plăti acest lux, medicii recomandau anumite intervenții chirurgicale.

Printre aceste mijloace, la sfârșitul secolului al XVIII-lea, autorul german Vogel recomanda infibularea. În cadrul dezbaterii ei din 13 ianuarie 1864, Societatea de Chirurgie din Paris semnalează diferite metode utilizate de medicii epocii, pentru a împiedica masturbația: 1) sutura metalică a buzelor mari cu lăsarea la partea inferioară a unui mic orificiu, pentru scurgerea urinei și, mai târziu, a sângelui menstrual; 2) cauterizarea; 3) amputarea completă a clitorisului; 4) folosirea bromurii de potasiu. În 1920, o carte de medicină populară din Ohio recomanda infibularea contra fetelor dovedite masturbatoare inveterate.

În Europa, circumcizia masculină este practică exclusiv de către Jidani. Totuși, în 1836, medicul francez Claude-François Lallemand recomandă și el circumcizia, ca mijloc de luptă contra masturbației. Acest medic l-a influențat pe omologul său american Edward H. Dixon care, printr-o carte publicată în 1845, a devenit unul dintre primii partizani ai generalizării tăierii împrejur în Statele Unite – considerată mijloc de prevenire a masturbației și de prevenire a bolilor organelor sexuale. Totuși, cea mai mare contribuție la generalizarea tăierii împrejur pe pământ american au avut-o medicii jidani, între care s-au remarcat Abraham Jacobi și M. J. Moses. Ei și alții pretindeau că tinerii jidani sunt imunizați contra masturbației prin însuși faptul că sunt tăiați împrejur.

În 1914, Abraham L. Wolbarst, un alt medic jidan, scrie următoarele: "Fiecare medic are datoria morală de a încuraja tăierea împrejur a tinerilor". În 1932, acest medic nu a ezitat să propună sterilizarea masturbatorilor adulți și chiar interzicerea căsătoriei pentru aceștia.

După trecerea fobiei masturbației, medicii americani și-au revenit și au încetat să recomande tăierea împrejur ca mijloc suveran de prevenire și de vindecare a acesteia. În 1942, vorbind de utilitatea

tăierii împrejur masculine sau feminine, Doctorul Benjamin Spock ajunge la concluzia că "circumcizia sau orice altă intervenție chirurgicală trebuie evitată în tratamentul masturbației". Totuși, în 1942, Benjamin Spock rămâne favorabil circumciziei copiilor, la care nu a renunțat decât în 1976,

Doctorul Alan F. Guttmachert arată că până către anii 1940, fetele americane erau adesea circumcizionate, în scopul prevenirii sau vindecării masturbației.

Pentru combaterea masturbației, tăierea împrejur a fost practică nu numai pe băieți ci și pe fete. Circumcizia feminină consta mai ales în amputarea clitorisului și uneori în infibulare. Clitoridectomia era inspirată din practicile tribale africane, despre care s-a aflat din scrierile călătorilor și ale antropologilor, care semnalaseră că în cazul netăierii clitorisului, acesta se dezvoltă enorm la femeile africane, provocând supraexcitarea și isteria.

Prima mențiune, în Europa, a clitoridectomiei, are loc la Berlin, în 1822. În anii 1860, pentru o perioadă relativ scurtă, doctorul Gustav Braun din Viena a practicat clitoridectomia. Anglia însă a fost singura țară în care clitoridectomia a fost practică pe larg între 1858 și 1866, mai ales de către doctorul Isaac Baker Brown, președintele *Medical Society* din Londra.

Din diverse motive însă, stabilimentul medical englezesc s-a revoltat contra doctorului Brown, negând pretinsele efecte pozitive ale teraputicii prin clitoridectomie și calificându-l de șarlatan. La 3 aprilie 1867, doctorul Brown este exclus din *Obstretical Society* iar la 21 aprilie, același an, el demisionează de la președinția *Medical Society*. În sfârșit, la 3 august 1867, doctorul Brown demisionează și din spitalul la care lucra, apoi, în 1873, el moare uitat de toți și în plină mizerie.

Deși clitoridectomia a dispărut rapid din Anglia, ea a cunoscut o mare extindere în Statele Unite. În 1866, o revistă medicală americană amintea că doctorul Brown vindeca epilepsia și alte boli nervoase femeiești prin simpla tăiere a clitorisului. Începând cu această perioadă, clitoridectomia a fost în mare vogă în Statele Unite, practicându-se uneori numai amputarea prepuțului clitoridian. Manualul american din 1940, al preoților ce spovedeau credincioasele, recomanda cauterizarea sau amputarea clitorisului pentru vindecarea de *viciul lesbianismului*.

Tăierea feminină împrejur continuă încă în Statele Unite, de acum fiind prezentată ca mijloc de sporire a plăcerii sexuale, după cum am văzut în capitolul precedent.

Orice opinie am adopta cu privire la masturbație, problema constă în a ști dacă tăiații împrejur, bărbați sau femei, se masturbează mai puțin decât cei necircumciși. Nici un studiu nu dovedește acest lucru iar medicii occidentali au încetat de mai multe decenii să invoce masturbația pentru justificarea tăierii împrejur. În zilele noastre, acest argument nu mai este invocat decât de către medicii și autorii musulmani, care încă nu și-au dat seama că el a fost complet abandonat de către confracții lor occidentali.

III. Tăierea împrejur și prevenirea bolilor

1). Ce spun vechile texte?

Philon susține că motivul cel mai important pentru care tăierea împrejur se practică încă din vechime este că

ea permite evitarea unei boli a prepuțului, dureroasă și greu de vindecat, numită cărbune, și al cărei nume vine de la faptul că produce inflamarea cronică ce afectează și colorează de obicei prepuțul celor non-circumciși.

2). Sursele occidentale

În fața bolilor socotite nevindecabile, medicii occidentali, mai ales cei americani, au recurs adesea la diverse intervenții chirurgicale, între care tăierea împrejur, masculină sau feminină. Din această perspectivă, semnalăm *Orificial Surgical Society*, fondată în 1890 de către E. H. Pratt, chirurg la *Cook County Hospital din Chicago*. Această societate se ocupa foarte pe larg de toate orificiile de sub centură, asigurând o formație pentru chirurgia prepuțului, a clitorisului și a rectului.

Societatea respectivă avea sute de membrii și de susținători la nivel național, dintre care mulți au efectuat mii și mii de astfel de operații. Între 1892 și 1923, *Orificial Surgical Society* și-a avut proprie ei revistă, a cărei examinare arată câteva practici terapeutice foarte de mirare:

- Doctorița Cora Smith Eaton a tăiat împrejur două femei, pentru a le vindeca de dureri de cap.
- Doctorul M. K. Kreider a tăiat împrejur un copil pentru a-l vindeca de dureri musculare în regiunea coloanei vertebrale.
- Doctorul C. B. Wals recurgea curent la tăierea împrejur pentru tratarea durerilor din regiunea femurului. El pretindea că Jidanii suferă foarte rar de această boală și că 60 % dintre boli se datorează stării anormale a organelor sexuale.
- Doctorul T. E. Costain recomanda tăierea împrejur pentru tratarea hidrocefaliei.

Odată cu generalizarea nașterilor în maternități, recursul la tăierea împrejur, ca mijloc de prevenire a atâtor boli, s-a generalizat, mai ales pentru noii născuți băieți. S-a estimat că întrucât tăierea împrejur trebuie practică în atâtea și atâtea cazuri, mai bine să se facă de la bun început și în mod sistematic, încă de la naștere, când copiii ar fi mai puțin sensibili la durere – după cum am văzut.

3). Surse arabe și africane

Gândirea medicală occidentală a influențat medicii arabi începând cu secolul al XIX-lea. Într-o carte publicată în 1894, doctorul Soubhy, care și-a făcut studiile la Paris, face elogiul tăierii împrejur, masculine ca și feminine:

Din motive de igienă și chiar de curățenie, este de dorit ca noii născuți de parte bărbătească, oricărei credințe ar aparține, să fie automat tăiați împrejur. Pe de altă parte, întrucât în anumite familii există boli ereditare precum epilepsia, isteria sau nebunia, tinerele fete ar trebui și ele tăiate împrejur, pentru a diminua sau chiar distruge predispoziția către aceste boli. Consecințele acestor două operații nu sunt chiar așa de penibile cum cred unii: La băieți, cicatrizarea intervine adesea în 24 de ore, putând dura o săptămână, în caz de supurație a răni. În ce privește fetele, în aproximativ 36 de ore, ele revin la starea lor normală.

Koso-Thomas semnalează că Africanii sunt convinși că tăierea împrejur menține buna sănătate a femeilor. Se citează cazul fetelor bolnăvicioase, care au devenit robuste și cu o bună poftă de mâncare după ce au trecut prin tăierea împrejur. Se pretinde că tăierea

împrejur ar vindeca femeile de melancolie, nimfomanie, isterie, nebunie, epilepsie și chiar de cleptomanie sau vagabondaj.

În cele ce urmează vom vedea cele cinci boli despre care se pretinde că tăierea împrejur le-ar preveni în toate cazurile: bolile venerice, cancerul, fimozis, infecțiile urinare și sida. Ajunși aici, nu trebuie să uităm că vreme îndelungată s-a pretins că aproape toate bolile pot fi prevenite prin tăierea împrejur: nebunia, calviția, durerile coloanei vertebrale, etc. Singura boală uitată de tăietorii împrejur, despre care încă nu s-a pretins că poate fi vindecată prin circumcizie este probabil alergია la frunzele verzi, seva plantelor și paralelismul căilor ferate. În viitor vom vedea probabil alergiile, stările de urgență și chiar postulatul lui Euclid pe lista celor vindecate ca prin minune de tăierea împrejur.

IV. Bolile venerice

1). Surse arabe

Sub ochii mei se găsesc două din cărțile medicilor arabi care, bazându-se exclusiv pe surse occidentale, favorabile circumciziei bărbatești masive, afirmă că aceasta ar preveni toate bolile venerice. Doctorul Pascha scrie:

Nu există nicio îndoială că toate bolile venerice sunt mai răspândite printre netăiații împrejur decât printre cei circumciși. În 1988, doctorul Fink a publicat o carte consacrată tăierii împrejur (...) în cadrul căreia trece în revistă peste 60 de studii științifice ce dovedesc frecvența mai mare a bolilor venerice printre ce non-circumciși.

2. Surse occidentale

Înainte de descoperirea microbilor, bolile venerice, între care sifilisul, constituiau o adevărată teroare în Occident, fiind considerate o pedeapsă divină – mulți medici refuzând chiar să le trateze.

În studiul său din 1855, Metropolitan Free Hospital, din Londra, arată că dintre toate grupurile religioase, Jidanii par cei mai puțin atinși de bolile venerice. Un studiu american din 1884 a ajuns la aceeași concluzie. Ambele studii au tras concluzia că tăierea împrejur reprezintă un serios obstacol în calea bolilor venerice. Nimeni nu s-a gândit atunci că obstacolul în calea bolilor venerice ar putea fi nu circumcizia în sine ci comportamentul sexual al grupului în cauză. Efectiv, grupul Jidanilor era protejat prin sistemul de gheto în care trăia, care reducea riscul relațiilor sexuale cu parteneri sau partenere de altă religie – relații interzise, potrivit legilor jidovești, de multe secole, ba chiar milenii. În plus, Jidanii aveau unele practici igienice, de exemplu băile rituale, care îi protejau contra unor astfel de infecții.

În perioada de maximă isterie populară cu privire la bolile venerice, la 12 iunie 1947, medicul militar Eugen A. Hand a prezentat, la reuniunea anuală a *American Medical Association* un raport intitulat *Tăierea împrejur și bolile venerice*. Comparând numărul de bolnavi din rândul Jidanilor, Negrilor și Albilor, Hand estima că tăierea împrejur putea fi un obstacol în calea bolilor venerice. Revista *Newsweek* a comentat amănunțit raportul lui Hand, masele ignorante de Americani fiind tot mai convinse de bazele științifice ale circumciziei, generalizarea acesteia fiind,

nu-i așa, o măsură de securitate pentru întreaga populație americană.

În 1973, doctorul Abraham Ravich a publicat lucrarea intitulată *Prevenirea bolilor venerice și a cancerului cu ajutorul circumciziunii*. La apariția acestei cărți, bolile venerice atinseseră proporții epidemice în Statele Unite, mai ales printre tineri. În cartea sa, doctorul Ravich a discutat numeroase chestiuni, avansând și o viziune medicală în ce privește interpretarea Bibliei: epidemiile preistorice s-ar fi datorat imoralității sexuale iar epidemiile ulterioare menținerii prepuțului. În concluzie, doctorul Hand sugera obligativitatea generală a tăierii împrejur, ca și vaccinarea contra variolei.

În 1997, după ce a trecut în revistă toate opiniile pe acest subiect, dintre 1855 și 1997, doctorul Van Howe ajunge la concluzia următoare:

Până în ultima vreme, nici un studiu nu a fost consacrat examinării impactului circumciziei asupra bolilor transmisibile pe cale sexuală. Toate datele disponibile, în Statele Unite, arată că cei tăiați împrejur sunt mai expuși decât cei netăiați împrejur. Prin cvasi-generalizarea circumciziunii la naștere, numărul bolnavilor de boli venerice a crescut, în loc să scadă. Printre țările cele mai dezvoltate din lume, în Statele Unite găsim proporția cea mai ridicată de bolnavi de sida și alte boli transmisibile pe cale sexuală, dar și proporția cea mai mare de tăiați împrejur în cadrul populației de sex masculin.

V. Cancerul penisului și cancerul cervical

1). Surse arabe

Șeicul Shaltut a stabilit o distincție între circumcizia feminină și cea masculină, considerând că numai cea de pe urmă trebuie considerată obligatorie, din punctul de vedere al dreptului musulman, avantajele acesteia fiind mai importante decât durerea resimțită de cel în cauză. După el, aceste avantaje constau sau provin din aceea că:

În interiorul prepuțului există un mediu favorabil pentru apariția și reținerea secrețiilor ce putrezesc, dând naștere microbilor susceptibili de a provoca cancerul sau alte boli mortale. Așadar, consideră el, tăierea masculină împrejur devine un mijloc preventiv ce protejează viața omului.

Doctorul Pasha s-a inspirat din sursele occidentale favorabile tăierii masculine împrejur, între care scrierile doctorilor Schoen și Wiswell, ajungând la concluzia că circumciziunea masculină previne cancerul penisului și al creierului. De altfel, aceleași argumente sunt utilizate și de partizanii circumciziunii feminine.

2). Surse occidentale

Teoria după care circumcizia protejează contra cancerului a fost lansată prin intermediul unui articol al medicului jido-american Abraham Wolbrast, în 1932. Plecând de la ideea că Jidanii sunt imunizați contra cancerului penisului, Wolbrast a construit o teorie după care acest gen de cancer este provocat de "acumularea de produse patogene în spațiul prepuțial" – produse ce se limitează însă la secreția locală numită smegmă.

În 1942, doctorul jido-american Abraham Ravich face o legătură între prepuț și cancerul prostatei, adăugând că smegma bărbatului provoacă cancerul cerebral al partenerei sale. Revista Newsweek a

raportat pretinsele descoperiri ale lui Ravich, inclusiv cererea lui de a practica tăierea împrejur a tuturor noilor născuți de parte masculină. În 1951, Ravich a publicat un nou articol, în care pretinde că 25 000 dintre decesele provocate de cancer se datorează prepuțului și că între trei și opt milioane de Americani au făcut un cancer de prostată din cauza prepuțului. În concluzie, Ravich estimează că tăierea împrejur obligatorie și sistematică, a întregii populații americane, este o importantă măsură de profilaxie medicală.

Această teorie a fost apoi pritică într-o lungă serie de articole, toate amintind pe cel publicat de Wolbrast, în 1932. Opozanții tăierii împrejur au respins această teorie, arătând că smegma nu este cancerigenă, că cifrele partizanilor tăierii împrejur sunt trase de păr și că profilaxia propusă este mai mortală decât boala pe care pretinde că o combate.

În ce privește smegma umană, un cercetător a introdus în vaginul unei maimuțe cercopitec, de două ori pe săptămână, vreme de trei ani, o cantitate impresionantă se smegmă, fără ca maimuța în cauză să dezvolte un cancer cerebral. Un alt cercetător a introdus smegma omenească în vaginul unei șoricioaice, de două sau de trei ori pe săptămână, vreme de 12 luni. Nici acest cercetător nu a reușit să provoace astfel vreă formă de cancer, în vreme ce introducerea unor substanțe cancerigene cunoscute provoacă cu regularitate un cancer vaginal. Oricum, dacă ar fi să acceptăm teoria Wolbrast-Ravich ar trebui să tăiem împrejur și femeile, întrucât smegma se ascunde între pliurile organului sexual feminin. Pe de altă parte, caii și alte mamifere produc și ele smegmă, ceea ce ar însemna că ar trebui să tăiem împrejur atâtea și atâtea mamifere. Nimeni însă, până acum, nu a emis o astfel de idee. Teoria tăietorilor împrejur Wolbrast-Ravich vizează numai omenirea.

Pe de altă parte, opozații tăierii împrejur consideră că dacă smegma ar fi cancerigenă, cancerul penisului ar trebui să fie și el mult mai frecvent decât cancerul uterin, întrucât smegma este în contact mai mult cu penisul decât cu colul uterin. Ceea ce se constată însă este exact contrariul: astfel, în 1977, în Statele Unite, 225 de bărbați au decedat de cancer al penisului, contra a 7600 de femei moarte de cancer uterin.

Opozații tăierii împrejur consideră că cifrele propuse de către partizanii acesteia sunt exagerate în mod deliberat și că nu le putem acorda nici un fel de încredere. Astfel, cancerul uterin reprezintă cam 5% din toate formele de cancer, în vreme ce partizanii tăierii împrejur umflă această cifră la 35%! De asemenea, se reduce numărul jidoavcelor atinse de cancer uterin, uitându-se că aceasta se datorează nu tăierii împrejur ci băilor rituale. Mulți doctori din Statele Unite afirmă că, în țara lor, cancerul de penis reprezintă mai puțin de 1% din totalul cazurilor de cancer, în vreme ce acest procent este de 12% printre cazurile de cancer de la Hinduși. Pe această bază bază, falsă după cum vom vedea, ei au dedus că tăierea împrejur este o bună protecție contra cancerului la penis. Acești medici se bazează pe un articol publicat într-o revistă medicală din Australia și Noua Zeelandă – revistă ce nu cita cifra însă de 12%

cazuri de cancer de penis printre Hinduși ci cifra de 2%. Diferența de zece procente a fost adăugată din burtă. Wallerstein a pus în evidență numeroase erori și trucaje de acest gen. În 1997, Wiswell scria următoarele: "În ultimii 45 de ani s-au constatat patru decese datorate circumciziei, printre noii născuți. În aceeași perioadă însă, s-au constatat 11000 de cancer de penis printre Americanii netăiați împrejur. Doctorul Fleiss arată însă că Wiswell nu dă nicio referință pentru cifrele incredibile cu care jonglează.

Pe de altă parte semnalăm că Academia Americană de Pediatrie respinge argumentele partizanilor tăierii împrejur, considerând că, pentru moment, nu există "nicio dovadă științifică convingătoare în sprijinul aserțiunii că tăierea împrejur reduce eventualitatea incidenței viitoare a cancerului de prostată". În scrisoarea sa din 16 februarie 1996, către Academia Americană de Pediatrie, Societatea Americană a cancerului afirmă că ea nu consideră tăierea împrejur rutinieră drept "o măsură valabilă și eficientă pentru prevenirea vreunui cancer. Prezentarea tăierii sistematice împrejur drept un mijloc preventiv eficient nu face decât să distragă atenția publicului de la necesitatea evitării comportamentelor dovedite ca putând contribui la apariția cancerului de penis sau de col uterin – de exemplu fumatul sau relațiile sexuale întâmplătoare, cu parteneri multipli. Nu servește la nimic să perpetuăm falsa credință că tăierea împrejur previne cancerul".

Scrisoarea sus-menționată a Societății Americane a cancerului arată că "numărul deceselor cauzate de accidente survenite cu ocazia tăierii împrejur este egal cu acela al deceselor din cauza cancerului de penis". Dacă ținem cont și de alte complicații ale tăierii împrejur putem spune că nu face să ne pierdem vremea cu astfel de nimicuri și că așa numita prevenire a cancerului prin circumcizie este mai periculoasă decât boala ce se pretinde a fi combătută. Doctorul Deniston se explică:

Este anormal și contrar regulilor de corectitudine să se sugereze amputarea unui țesut normal pe 100 000 de bebeluși normali, pentru posibila prevenire a a unui singur și deloc sigur caz de cancer de penis la viitorii adulți. Prin comparație, riscurile cancerului de sân sunt de o sută de ori mai mari, fără ca cineva să sugereze amputarea sânilor tuturor femeilor, pentru prevenirea acestei grave boli viitoare.

VI. Fimozis și parafimozis

Fimozisul constă în dificultatea de a retrage prepuțul prea strâmt, pentru a descoperii glandul. Vorbim de parafimozis atunci când prepuțul prea strâmt se găsește dedesubtul glandului, fără a putea fi adus deasupra acestuia.

1). Surse arăbești

În legătură cu fimozisul, faimosul medic arab Al-Zahrawi (d. 1036) scrie următoarele:

Aderența prepuțului la gland intervine în cazul indivizilor cu un prepuț intact, adică la aceia care nu au fost tăiați împrejur. Această aderență nu se datorează totdeauna unei tumori sau ulcerării. În astfel de cazuri, aderența trebuie disecată cu bisturiul plat, făcând turul coroanei glandului până la eliberarea completă a acestuia. Dacă întâlnim o mică zonă de aderență foarte intimă și greu de separat,

este preferabil să pișcăm un pic glandul nu prepuțul, care este o membrană foarte subțire, ce se sfășie cu multă ușurință. Apoi, între gland și prepuț vom pune o compresă fină de în îmbibat în apă rece, pentru a evita relipirea prepuțului. Apoi, cu voia lui Dumnezeu vom continua acest pansament îmbibând inul în vin astringent. Dacă Dumnezeu nu este contra, vindecarea poate interveni destul de repede.

Doctorul Saïd Mestri, traducătorul lui Al-Zahrawi, se întreabă ”de ce în cazurile de fimozis, ce privesc mai ales pe cei netăiați împrejur, nu se prescrie pur și simplu circumciziunea rituală sau o operație apropiată din punct de vedere tehnic”. Al-Zahrawi avertizează contra operațiilor chirurgicale inutile, care ”pot da naștere la hemoragii și la pierderi importante de sânge. Nu trebuie niciodată să pierdem din vedere că sângele este suportul fundamental al vieții. Consecințele operațiilor inutile pot da naștere la complicații grave, chiar mortale”.

Fimozisul constituie astăzi argumentul principal al medicilor occidentali și arabi, care practică tăierea împrejur, operație extrem de rar necesară pe plan medical, dar interesantă pentru buzunarul medicilor și celorlalți barbieri și tăietori împrejur.

2) Surse occidentale

În secolul al XIX-lea, medicul american Lewis A. Sayre (d. 1900) considera că prepuțul aderent poate cauza diverse paralizii și boli ale articulațiilor femurale, hernie, probleme de digestie, inflamația și paralizia vezicii urinare, epilepsie, malformații ale picio-rului, etc. Acest medic susținea că prin simpla tăiere împrejur, toate aceste boli au fost vindecate. Sute de alți medici americani au publicat rapoarte în sprijinul aserțiunilor medicului Lewis A. Sayre. An după an, lista bolilor provocate de fimozis s-a tot lungit. Acești medici considerau fimozisul drept prima cauză a masturbației, care la rândul ei trecea drept sursa a numeroase boli și comportamente inacceptabile.

În secolul XX, medicul jido-american Abraham L. Wolbrast, despre care deja am vorbit, considera că fimozisul este cauza cancerului, a sifilisului, șancrului și a țesuturilor șancroide. Pentru toate aceste afecțiuni, tăierea împrejur era prezentată drept remediu miraculos. Fiecare copil trebuia deci examinat la naștere. În caz de prepuț ne-retractabil, copilul era considerat atins de fimozis, urmând să fie tăiat împrejur.

Până în 1949, aceeași concepție a predominat și în Anglia, până ce Dr Douglas Gairdner a reușit să dovedească, printr-un răsunător articol științific, că, în marea majoritate a cazurilor, ceea ce era considerat fimozis nu era decât un fenomen benign, absolut natural. Douglas Gairdner considera că băieții sub cinci ani, al căror prepuț nu era retractil, trebuie considerați normali. În ce privește băieții de peste cinci ani, separarea prepuțului de gland se poate face foarte ușor, fără nici un fel de chirurgie. De asemenea, acest medic a semnalat importanța protecției glandului de către prepuț, mai ales contra dermatitei amoniacale, copilul tăiat împrejur riscând o ulcerare meatică, ca urmare a expunerii prelungite la scutecele, pampersul și lenjeria îmbibată de urină. Ca urmare a reacțiilor la articolul doctorului Gairdner, *Serviciul național de sănătate* din

Anglia a decis să nu mai ramburseze tăierea împrejur de după naștere, determinând astfel prăbușirea acestui gheșeft foarte rentabil pentru unii.

În 1968, în Danemarca, doctorul Jacob Oster extinde studiul lui Gairdner și la copiii mai vârstnici. Doctorul Oster era medic într-un oraș danez în care niciun copil între 6 și 17 ani nu era tăiat împrejur. El a efectuat un număr de 9545 de observații, descoperind 63% de adeziuni prepuțiale la băieții între 6 și 7 ani, dar numai 3 % la băieții între 16 și 17 ani. Printre cei 95 de băieți de 17 ani, nu a fost descoperită nicio aderență a prepuțului la gland. Pe ansamblul eșantionului de 1968 de băieți urmăriți, patru au avut nevoie de o neînsemnată dilatație prepuțială, iar trei au fost circumciși – ceea ce face un procent de 0,15% de tăiați împrejur. Oster însă a considerat că și aceste trei cazuri ar fi putut fi evitate, dacă nu s-ar fi produs o manipulare prealabilă nejustificată a prepuțului. Concluzia lui a fost că prepuțul trebuie lăsat să se dezvolte normal și liber. Cu un pic de răbdare, adeziunile se rezolvă aproape totdeauna, prin simpla creșterea copilului.

Aceste două cercetări medicale nu au fost luate în considerație de către Statele Unite, țară în care 90% dintre noii născuți de parte bărbătească continuă să fie tăiați împrejur, sub pretext de fimozis. Totuși, ca urmare a acestor două cercetări medicale, pediatrii nu mai procedează la diagnosticarea vizuală a fimozisului, la nașterea copilului. Treptat, examinarea vizuală a fost înlocuită printr-o analiză bacteriologică, care a condus la o nouă definiție a fimozisului. Simplul fapt că băiețelul are un prepuț non-retractil ce depășește glandul, nu mai este considerat fimozis ci un caz absolut normal, cel puțin până la vârsta de cinci ani. Chiar și după această vârstă, intervenția chirurgicală nu este indispensabilă.

În ce privește parafimozisul, pentru care medicii recomandă tăierea împrejur, trebuie semnalat că acest fapt se datorează manipularii eronate a prepuțului copilului, fie de către părinți, fie de către medic. Forțând prepuțul să se retracteze înaintea dezvoltării sale normale și naturale, acesta este adus dedesubtul glandului, fără să mai poată fi adus deasupra acestuia. În astfel de cazuri se ajunge la o inflamație cu alte complicații posibile. Trebuie deci procedat cu multă delicatețe pentru repunerea prepuțului în poziția sa normală, deasupra glandului. În general, inflamația se vindecă singură după câțva timp. Dacă prepuțul se dovedește totuși prea strâmt, provocând urinarea cu dificultate, o simplă tăietură dorsală poate fi utilă. Pe cât posibil însă, trebuie evitată tăierea împrejur a copilului pentru astfel de nimicuri.

VII. Infecția căilor urinare

1). Surse arăbești

Doctorul Pasha s-a inspirat foarte pe larg din cercetările doctorului Wiswell, unul dintre partizanii necondiționați ai tăierii masculine împrejur, susținând, ca și inspiratorul său, că în acest fel ne protejăm contra infecțiilor căilor urinare. Întrucât doctorul Pasha nu

citează nicio opinie contrară, mă voi mulțumi să citez un singur paragraf din scrierile sale.

Numeroase cercetări publicate în 1989 afirmă că băieții netăiați împrejur sunt de 39 de ori mai expuși infecțiilor căilor urinare, decât băieții circumciși. Într-un studiu pe 400 000 de copii, vreme de zece ani, doctorul Wiswell și colegii săi au descoperit un risc de infecție a căilor urinare mai mare la copiii netăiați împrejur decât la cei tăiați împrejur. Cercetătorii consideră că dacă Statele Unite nu ar practica tăierea împrejur, am avea de-a face cu alte 20 000 cazuri de inflamații ovariene și renale.

2). Surse occidentale

Teoria prevenirii infecțiilor căilor urinare prin tăierea împrejur a fost lansată în anii 1980, campionul ei fiind medicul american Wiswell. În una dintre cercetările lui, pe un eșantion de 5261 de copii născuți în spitalele militare americane, Wiswell afirmă că 1,14% dintre copiii non-circumciși sunt expuși la această infecție, contra a 0,14% dintre copiii tăiați împrejur. Ideile lui Wiswell au fost difuzate foarte pe larg în revistele științifice și populare din Statele Unite, contribuind la tăierea masivă împrejur a noilor născuți americani. S-a remarcat însă că dureroasa infecție urinară atinge mai ales femeile. Pe de altă parte, întrucât decizia de tăiere sau ne-tăiere împrejur revine adesea mamelor, s-a constatat că nu este prea dificil ca acestea să fie convinse în sensul dorit de corpul medical corupt – chipurile pentru evitarea infecțiilor viitoare.

Opozanții tăierii împrejur au semnalat că presupunând că cifrele lui Wiswell sunt corecte, ele arată că pentru protejarea a 1,4 copii trebuie tăiați împrejur 100 de alți copii, deși prevenirea și vindecarea infecției urinare este posibilă fără nici un fel de recurs la chirurgie. Ținând cont de riscurile inerente operației de tăiere împrejur, trebuie să admitem că așa numita protecție propusă de Wiswell este mult mai periculoasă decât răul pe care pretinde că vrea să-l evite. Pe de altă parte, am văzut că infecția căilor urinare privește mai ales pe femei. În consecință, dacă tăierea împrejur este un mijloc de prevenire a acestor infecții, se impune tăierea împrejur a femeilor. Nimeni însă nu propune o astfel de măsură preventivă pentru femei, infecția respectivă fiind tratată cu antibiotice.

De altfel, opozanții tăierii împrejur arată că, din punct de vedere logic, păstrarea integrității copilului este o măsură de protecție contra oricăror infecții, în primul rând a celor urinare. Păstrarea integrității noului născut este o protecție contra infecției căilor urinare, nu atentatul contra integrității corporale a copilului. Este greu de contestat că prepuțul reprezintă o bună protecție a glandului contra urinei și a excrementelor. Extirparea prepuțului, prin tăierea împrejur, lasă glandul descoperit, deci mult mai expus infecțiilor pe care partizanii tăierii împrejur pretind că vor să le combată.

VIII. Sida

Teoria după care circumcizia ar preveni sida este ultima găselniță a partizanilor necondiționați ai tăierii împrejur, masculine ca și feminine.

1). Surse arăbești

Doctorul Pasha scrie următoarele:

Tăierea împrejur este o protecție contra sidei. Acesta este subiectul unui articol publicat de revista americană *Science*, în 1989. Autorul acestui articol, doctorul Marx, semnalează trei studii științifice realizate în Statele Unite și în Africa, care demonstrează că cei tăiați împrejur ar beneficia de o oarecare protecție antisidaică. Doctorul Marx concluzionează pripit în sensul existenței unei legături probabile între sida și faptul netăierii împrejur. Alți cercetători, de exemplu doctorul Simonsen și colaboratorii lui, consideră că tăiații împrejur ar fi de nouă ori mai expuși virusului sidei decât cei tăiați împrejur.

La 5 septembrie 1995, ziarul egiptean *Aquidati* a publicat un articol intitulat: *Un martor din casa miresii spune că tăierea împrejur este o protecție contra sidei*. Autorul acestui articol, doctorul Ahmad Shafiq scrie: "Un organism medical european a mărturisit că tăierea împrejur este o protecție contra sidei, această ciură a epocii moderne". Ceva mai departe, doctorul Shafiq adaugă: "Această mărturisire din partea unui organism medical este probabil răspunsul cel mai puternic și cel mai elocvent contra campaniei feroce CNN, vizând compromiterea Islamului ce persistă în sensul continuării tăierilor împrejur". Acest articol face aluzie la un film difuzat de CNN la 7 septembrie 1994, pe marginea tăierii împrejur a unei fete, la Cairo.

După ce, la 24 iunie 1997, s-a obținut anularea decretului ministrului egiptean al sănătății, de interdicere a tăierii feminine împrejur, șeicul Yusef Al-Badri a adăugat următoarele:

Este vorba de religia noastră. Ne rugăm, postim și tăiem împrejur. Mamele și bunicile noastre practică tăierea împrejur de paisprezece secole. Cele ce nu sunt tăiate împrejur se îmbolnăvesc mai ușor de sida.

Este clar că presa egipteană și șeicul Al-Badri doresc să convingă publicul egiptean că tăierea feminină împrejur este o protecție contra sidei, în care scop invocă mărturia unui organism medical european, fără să îl numească însă. Ori, informația publicată în Occident, deja falsă în sine, nu se referea la tăierea feminină împrejur, ci la cea masculină.

Opozanții tăierii feminine împrejur afirmă că aceasta contribuie la propagarea sidei, din cauza insuficienței sterilizării a instrumentelor utilizate și a infecției post-operatorii. La toate acestea trebuie adăugat pericolul ce rezultă din utilizarea aceluiaș instrument pentru tăierea împrejur a mai multor fete.

2) Surse occidentale

Teoria prevenirii sidei prin tăierea împrejur a fost lansată către sfârșitul anilor 1980, pe când anumite studii africane au pretins că ar exista o anumită legătură între propagarea sidei și penisul netăiat împrejur. Partizanii tăierii masculine împrejur au profitat de această ocazie pentru a ataca adversarii lor tot mai numeroși. Printre acești partizani trebuie citat mai ales medicul jido-american Aaron Fink care, în 1986, a trimis o scrisoare pe această temă, unei reviste medicale, pronunțându-se în favoarea tăierii împrejur. Totuși, intervievat de către un ziarist, Fink a declarat că nu poate dovedi justetea teoriei pe care o susține. Numeroși alți medici jido-americani l-au susținut pe colegul lor Fink.

Ce spun însă cifrele? În 1995, OMS a publicat statistici privind numărul de persoane bolnave de sida. S-a dovedit astfel că, în ciuda

practicării pe scară foarte largă a tăierii împrejur, Statele Unite figurează în fruntea țărilor occidentale atinse de sida.

Deși practică pe scară largă tăierea împrejur, în urmă cu douăzeci de ani, țările din tabloul de mai jos prezentau cifrele următoare de bolnavi de sida la suta de mii de locuitori:

Zimbabwe	96,7
Congo	58,4
Malawi	49,2
Kenya	24,8
Tchad	20,2
SUA	16,0

Aceste cifre arată că deși majoritatea bărbaților activi sexualmente, din Statele Unite, sunt tăiați împrejur, totuși această țară ocupă poziția șase în lume, printre statele cele mai atinse de această boală. De asemenea, printre țările dezvoltate, Statele Unite prezintă proporția cea mai mare de sidaici. Dimpotrivă, tabloul următor arată că țările ce nu practică aproape deloc tăierea împrejur sunt cele mai puțin atinse de această boală:

Italia	8,9
Elveția	6,5
Danemarca	4,4
Franța	3,5
Olanda	2,7
Germania	2,2
Austria	2,0
Suedia	2,0
Norvegia	1,6
Finlanda	0,9
Polonia	0,2
Ungaria	0,2

Opozanții tăierii masculine împrejur afirmă că departe de a preveni propagarea sidei, circumcizia este un factor de difuzare a acesteia. Ei invocă următoarele date:

- În urma tăierii împrejur rămâne o cicatrice uscată ce face pielea penisului mai sensibilă. În consecință, penisul tăiat împrejur este mai expus rănirii, cu ocazia raporturilor sexuale.

- Tăiații împrejur sunt mai înclinați către practicarea sexului oral sau anal sau chiar către raporturile homosexuale.

- Tăiații împrejur schimbă mai des partenerii lor sexuali.

- Tăiații împrejur sunt mai reticenți în ce privește folosirea prezervativului și penetrează partenera sexuală fără o pregătire suficientă.

- Crezându-se la adăpost de sida, tăiații împrejur riscă raporturi sexuale periculoase.

Trebuie adăugat că pentru prevenirea unui singur caz de sida ar trebui tăiați împrejur 23148 de copii, ceea ce ar costa 9,6 milioane de dolari. Dacă adăugăm pericolele inerente tăierii împrejur, putem spune că recursul la aceasta, în scopul prevenirii sidei, este mai periculos și mai costisitor pentru societate decât sida însăși.

IX. Poziția organizațiilor medicale

În cadrul dezbaterii juridice, vom reveni asupra poziției acestor organizații în ce privește circumcizia feminină, care este respinsă fără drept de apel. Deocamdată ne limităm la a indica poziția a trei

organizații medicale din țările în care tăierea masculină împrejur este larg practică.

Astfel, în 1996, Asociația medicală britanică a decis că:

Tăierea împrejur a unui copil este foarte rar necesară din punct de vedere medical.

Tot în 1996, Asociația australiană a chirurgilor pediatri a decis că:

Asociația nu susține tăierea împrejur rutinieră a noilor născuți sau a copiilor australieni. Pe baza datelor disponibile actualmente, amputarea prepuțului este inutilă și aberantă. (...) Circumcizia masculină la naștere nu este indicată din punct de vedere medical.

La rândul ei, în martie 1999, Asociația americană de pediatrie a decis că:

Dovezile științifice existente demonstrează beneficiile medicale potențiale ale tăierii împrejur a noilor născuți. Totuși, aceste dovezi sunt insuficiente pentru a recomanda generalizarea tăierii împrejur a tuturor noilor născuți. În cazul tăierii împrejur, ce comportă beneficii și riscuri potențiale, deși procedura nu este esențială, în ce privește sănătatea copilului, părinții sunt aceia care trebuie să determine ceea ce este în interesul superior al sănătății copilului. Pentru ca părinții să poată lua o decizie justă și în cunoștință de cauză, ei trebuie să fie informați în mod exact și imparțial, să aibă posibilitatea de a discuta această decizie. În luarea acestei decizii, dincolo de considerentele de natură medicală, este normal și legitim ca părinții să țină seama de tradițiile lor culturale, religioase și etnice.

În ce ne privește, este clar că aceste organizații medicale nu văd întru nimic necesitatea medicală a circumciziei masculine. În același timp, ele nu se opun însă circumciziei practicate din motive personale, culturale, religioase și etnice.

Totuși, aceasta constituie o violare a normelor deontologiei medicale, ce nu autorizează nicio încălcare a integrității fizice a unei persoane fără motive medicale sigure, fără consimțământul luminat al celui în cauză sau al tutorelui acestuia. În cazul tăierii împrejur, aceste două condiții sunt foarte rar îndeplinite. Pe de altă parte, niciuna dintre aceste organizații medicale nu acceptă tăierea feminină împrejur din motive personale, culturale, religioase sau etnice, poziție ce vine în contradicție cu principiul non-discriminării. Vom reveni asupra acestui punct în cadrul dezbaterii juridice.

CAPITOLUL V

Restaurarea prepuțului

Deși se pretinde că tăierea împrejur este benefică, fie ea masculină sau feminină, această intervenție chirurgicală se dovedește aberantă. În marea majoritate a cazurilor, ea constă în amputarea unui organ sănătos și funcțional, cauzând inconveniente de natură fizică, sexuală și psihică. Neavând posibilitatea anulării tăierii împrejur, victimele acesteia caută remedii pentru a reduce dimensiunile mutilării și efectele ei. Ne vom limita la remediile strict medicale, în special restaurarea prepuțului. În ultimul capitol al acestei cărți, cititorul va putea lua cunoștință de remediile de natură psihică.

I. Restaurarea prepuțului în cadrul istoriei

Legende de jidovești raportează că Esau, fiul lui Isac și nepotul direct al lui Abraham este primul care a încercat să își restaureze

prepuțul, suprimând în acest fel semnul alianței între Yahve și iudei. Rabinii speculează acest fapt, spunând că acesta este motivul pentru care Yahve l-a blestemat pe Esau.

Pe timpul dominației grecești, *Biblia* raportează că unii Iudei au acceptat asimilarea: ”Și au zidit școală în Ierusalim, după legile neamurilor. Și nu s-au tăiat împrejur, s-au depărtat de legea cea sfântă, s-au împreunat cu neamurile și s-au vândut a face rău” (I M, 1:16-17). Regele Antiochus Epiphane i-a ajutat, interzicând în anul 168 era veche tăierea împrejur, sub pedeapsa cu moartea. Aceasta provocat revolta unor Iudei care cu forța ”au tăiat împrejur pe pruncii câți au aflat în hotarele lui Israel” (I M 2: 46).

În prima sa *Epistolă către Corinteni*, apostolul Pavel vorbește de restaurarea prepuțului: ”A fost cineva chemat, fiind tăiat împrejur? Să nu se ascundă [adică să nu-și facă prepuț Nt]. A fost cineva chemat în netăierea împrejur? Să nu se taie împrejur” (I Co. 7:18).

Acest fapt constituie o problemă pentru *Talmud*, întrucât avem de-a face cu suprimarea sau ștergerea semnului alianței. Pentru a împiedica acest lucru sau pentru a-l face cât mai greu cu putință, rabinii au impus o dublă tăiere împrejur, tăind adică prepuțul cât mai jos cu putință, inclusiv mucoasa lui internă. De asemenea, rabinii au preconizat refacerea tăierii împrejur de îndată ce prepuțul acoperă glandul. La nevoie, după rabini, tăierea împrejur poate fi refăcută chiar și de o sută de ori.

Medicul roman Celsus descrie două operații de restaurare a prepuțului *decoris causa* (pentru frumusețe). Prima din aceste operații constă în a tăia pielea penisului la baza acestuia, a trage pielea menținând-o peste gland, păstrând deschiderea necesară urinării. Cea de a doua operație este destinată celor ce practică tăierea împrejur. Ea constă în a trage pielea penisului pe deasupra glandului și de a pansa glandul în întregul său, pentru a menține pielea întinsă în poziția dorită.

Pentru a înțelege acest fenomen trebuie să știm că, în cadrul activității sportive din gimnazii, Grecii și Romanii erau complet dezbrăcați. Ereția penisului și apariția glandului erau considerate contrare regulilor decenței și provocau râsetele și ironia generală. Pentru a se pune la adăpost de astfel de surprize, sportivii trăgeau prepuțul și îl atașau deasupra glandului, cu o sforică. Unii dintre ei recurgeau la un tub metalic de formă conică, numit *Pondus judaeus*, greutate iudaică, în care penisul era introdus astfel încât glandul să fie acoperit de prepuț.

La toate aceste considerente trebuie adăugat că Imperiul roman scutise iudeii de serviciul militar și de oferitul ofrandelor pentru divinități. În compensație însă, ei erau obligați să plătească un *fiscus judaicus* – impozit special pentru Iudei. Pentru a nu plăti însă acest impozit, Iudeii făceau cum făceau și își restaurau prepuțul.

Operația descrisă de Celsus a reintrat în actualitate pe vremea Germaniei național-socialiste (1933-1945), când Jidanii își lăsau copii netăiați împrejur și făceau chiar apel la medicii polonezi, ce practicau operații estetice menite să ascundă identitatea jidovească.

II. Restaurarea prepuțului astăzi

În ultimele două sau trei decenii s-a produs returul în forță al restaurării prepuțului prin metode non-chirurgicale, mai ales în Statele Unite. Au apărut multe asociații și mișcări benevole, ce sfătuiesc pe cei ce vor să își restaureze prepuțul amputat. În 1992, Jim Bigelow, fondatorul unei astfel de mișcări, a publicat o carte foarte interesantă, care în scurtă vreme a cunoscut mai multe ediții. Cartea lui Bigelow este consacrată diverselor amănunte privind tăierea împrejur și mai ales restaurării ulterioare a prepuțului.

R. Wayne Griffiths, fondatorul unei alte astfel de mișcări, estimează că aproximativ 7000 de bărbați și-au restaurat prepuțul prin metode non-chirurgicale. El a primit peste 5000 de cereri de informații, ceea ce demonstrează că tăierea împrejur și lipsa prepuțului constituie o veritabilă problemă pentru cei în cauză, care încep să se revolte și să caute orice cale posibilă pentru a ieși din impas.

Restaurarea prepuțului se bazează pe faptul că pielea este un țesut elastic și adaptabil, capabilă de expansiune și dezvoltare dacă este supusă regulat, vreme de câteva ore, unei tensiuni moderate și continue, mai multe luni. Timpul necesar restaurării prepuțului variază funcție de cantitatea sau dimensiunile pielii ce trebuie reconstituită și de regularitatea cu care cel interesat se consacră aplicării stricte a metodei de reconstituire. Se pare că, pentru a obține acoperirea totală a glandului este nevoie de o perioadă de la unu la trei ani. Metoda constă în utilizarea unei bande medicale adezive, care menține pielea trasă deasupra glandului și de care, într-o anumită fază, se atașează greutăți pentru a forța expansiunea continuă a pielii. Cei interesați pot găsi informațiile necesare pe internet, căutând "Restaurarea prepuțului", "Foreskin restoration", "Restauration du prépuce", etc.

Restaurarea prepuțului este un proces ce poate fi continuat la infinit. Cel în cauză trebuie să se oprească la timp, atunci când pielea penisului acoperă glandul în întregime. Dacă coroana glandului a fost atinsă cu ocazia circumciziei, prepuțul nu se va retrage automat, în care caz manevra respectivă se va face manual. Cei în cauză au remarcat că deschiderea prepuțială obținută este mai largă decât aceea a prepuțului natural. Pentru a o reduce, este necesară intervenția unui chirurg de încredere. Se cunosc însă cazuri când după mai mulți ani de restaurare a prepuțului, chirurgul ce trebuia să reducă deschiderea prepuțului și-a tăiat pacientul, sub anestezie, din nou împrejur – probabil pentru că nu știa să facă altceva.

III. Motivele restaurării prepuțului

În 1994, am petrecut o seară întreagă cu Jim Bigelow, unul dintre principalii reprezentanți ai mișcării de restaurare a prepuțului. Pastor și doctor în psihologie, el a experimentat restaurarea propriului său prepuț. Fiind un om plin de umor, prima întrebare pe care i-am pus-o a fost următoarea: "Dragul meu, nu ai găsit pe lume alte probleme de care te-ai putea ocupa, mai importante decât de ați pierde vremea cu întinsul pielii pulii? Ce mi-ai putea

spune despre sensul acestei povești incredibile?”. Foarte calm, cu multă răbdare, Bigelow mi-a răspuns:

”Dacă cineva se simte rău și vede că și alții se simt tău, nu cumva are dreptul și datoria să caute o soluție pentru durerea lui și a altora?”

Răspunsul meu:

”Desigur, are dreptul, ba chiar datoria”.

La aceasta, Bigelow m-a întrebat:

”Cine decide dacă o persoană suferă sau nu. Tu, sau persoana respectivă?”

Am răspuns că persoana în cauză decide dacă suferă sau nu, la care Bigelow mi-a explicat:

”Sunt pastor. Am suferit din cauza tăierii împrejur. Am încercat să mă ușurez, restaurându-mi prepuțul. Satisfăcut de rezultatul obținut, am încercat să îi ușurez și pe alții, de aceeași durere. Ce este rău în asta?”

Eu însă l-am întrebat: ”Ce folos ai tras tu din asta? Există vreo diferență între situația ta dinaintea restaurării prepuțului și după restaurarea acestuia?”

El mi-a răspuns: ”Da. Există o mare diferență. Înainte, făceam dragoste în alb/negru. Acum fac dragoste în culori și cunosc o plăcere mult mai mare în cadrul raporturilor mele sexuale”.

L-am întrebat: ”Cine ți se adresează? Cât costă consultația?” Bigelow a răspuns: ”Sunt consultat atât de Creștini cât și de Jidani, din care cauză rabinii sunt furioși. Consultațiile mele sunt gratuite. Scopul meu este de a face bine altora”.

IV. Poziții contra restaurării prepuțului

După cum ne puteam aștepta, mediile favorabile tăierii împrejur, mai ales cele din jurul sinagogilor și rabinilor, se simt contrariate de mișcarea de restaurare a prepuțului. *Biblia* îi califică pe cei ce refuză tăierea împrejur, sau care și-au restaurat prepuțul, de generație de neisprăviți și fără de lege (I M 1: 12). În cadrul revoltei lor contra acestora, rabinii ”au tăiat împrejur pe pruncii câți au aflat în hotarele lui Israel” (I M 2:46). Am văzut deja modul cum rabinii au încercat să zădărnicească restaurarea prepuțului, prin impunerea altei sau altor tăieri împrejur.

Medicul psihiatru Michel Erlich scrie următoarele:

Un recent studiu american semnalează sporirea cererilor de refacere a prepuțului, cereri venind de la homosexuali americani non-jidani, fără probleme psihiatrice, care, în mod abuziv, au fost tăiați împrejur la naștere.

Un alt psihiatru, Fawaza, consideră că militanții pentru restaurarea prepuțului fac parte din ”sub-grupurile de homosexuali a căror preocupare pentru prepuțul pierdut atinge proporțiile unui adevărat fanatism”.

În scrisoarea lui din 9 august 1994, profesorul Shimon Glick, directorul Centrului de Educație Medicală al Universității Ben Gurion din Israel, scrie următoarele:

Procedura de restaurare a prepuțului, care cere 15 luni de eforturi susținute, îmi sugerează o foarte serioasă problemă de psihopatologie din partea celor ce își bat capul cu asta. Freud ar avea multe de spus, din acest punct de vedere.

I-am trimis această scrisoare doctorului John Warren, fondatorul NORM-UL. În răspunsul său către Glick, la 20 august 1994, Warren scrie următoarele:

Sunt foarte interesat de sugestia Dv că cei ce se preocupă de restaurarea prepuțului suferă de o foarte serioasă psiho-patologie. Totuși, cred că medicul nu poate să avanseze un diagnostic fără să examineze pacientul. Eu însumi sunt pe cale să îmi restaurez prepuțul și nu sunt conștient de nicio psiho-patologie în mine însumi. Mă consacru din plin profesiei medicale (...) și nu am avut nevoie să consult un psihiatru. Dacă aceasta constituie un semn al psiho-patologiei, atunci este vorba de ceva foarte izolat, care lasă restul creierului absolut sănătos și intact. Din punctul meu de vedere, unica patologie rezidă în mutilare și în dorința celor în cauză de a avea un corp intact și un răspuns normal la problemele vieții.

Mă întreb dacă în cazul unei femei ce ar încerca să își refacă sânii pierduți, ați considera, de asemenea, că și aceasta suferă de o foarte severă psiho-patologie. În afara alăptării însă, sânul nu are nicio funcțiune practică, iar sânul reconstituit nu îl poate înlocui pe cel natural. Totuși, în Anglia, colegii mei chirurghi oferă permanent o asemenea chirurgie femeilor în cauză, recunoscând importanța sânelui ca parte din imaginea corpului femeii – altfel spus se recunosc astfel consecințele psihologice serioase ale mutilării.

Pe de altă parte, prepuțul nu este numai o parte importantă a imaginii corpului bărbătesc, fără de care cel în cauză se simte mutilat. Dincolo de imagine, prepuțul are o funcție sexuală importantă.

PARTEA A PATRA

DEZBATEREA SOCIALĂ

Tăierea împrejur este un fenomen social. Ca orice fenomen social, tăierea împrejur a început pe un singur individ. Apoi, gestul acestuia a fost adoptat de un întreg grup, devenind un gest social și cultural. La rândul ei, ca produs social, tăierea împrejur influențează și ea societatea. În cadrul dezbaterii medicale am văzut efectele ei asupra vieții conjugale și a raporturilor sexuale. În cele ce urmează vom vedea efectele psihice și sociale. Abolirea fenomenului social al tăierii împrejur necesită mobilizarea unor mijloace sociale și psihice. Acestea sunt temele dezbătute în cea de a patra parte a lucrării noastre.

CAPITOLUL I

De la automutilare la mutilare culturală

1. Automutilarea – între spirite și psihiatrie

Biblia spune că că Avraam și-a mutilat penisul la vârsta de 99 de ani, din ordinul lui Yahve, zeul tribal al Iudeilor. Evanghelia după Marcu raportează povestea unui bărbat ”care își avea locuința în morminte și nimeni nu putea să-l lege în lanțuri (...). Neîncetat, noaptea și ziua era prin morminte și prin munți, strigând și tăindu-se cu pietre”. Isus l-a vindecat gonind din el ”spiritele impure”, cărora le-a permis să între însă într-o turmă de porci, care s-au aruncat de pe țărnul înalt în mare, unde s-au înecat. (Mc 5:2-13).

În loc să atribuie astfel de comportamente unor forțe non-omenești sau chiar extraterestre (Yahve, spirite impure, etc.) psihologii și psihiatrii de astăzi le consideră rezultatul unor boli neurologice, isterice sau organice, condiționate pe plan intern ca și pe plan social.

II. Rolul religiei și al sexului

Religia joacă un rol important în cadrul auto-mutilării. Cei în cauză pretind că aud voci, care le comandă să se mutileze. Uneori, o viziune este interpretată ca indicând necesitatea de a se mutila. Bolnavii mintal sunt exaltați pentru că au fost aleși, crezându-se obligați să joace rolul ce le este încredințat. Fawaza semnalează motivele femeilor ce se automutilează: control din partea unor spirite (72%), se simt relaxate (65%), se simt mai puțin nenorocite/(58%), se simt în sfârșit ele însele (55%), se simt mai puțin singure (47%), pedeapsă pentru un păcat (40%), răspuns la unele voci (20%), răspuns la spirite impure (12%). Cert este că 72% dintre aceste femei leagă automutilările lor de considerente religioase, 32% fiind convinse că acționează din ordin ”extraterestru”.

Una dintre automutilările influențate de religie este scoaterea ochiului. Fawaza estimează că aproximativ 500 de persoane își scot ochii an de an în Statele Unite, fenomen ce nu se întâlnește decât printre Creștini: Aceștia sunt influențați de textul evanghelic ce spune: ”Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pe tine, scoate-l și

aruncă-l de la tine, căci mai de folos îți este să piară unul din măduarele tale, decât tot trupul tău să fie aruncat în gheenă” (M 5:29).

Adesea, tot din motive religioase, organele sexuale cad și ele pradă automutilărilor. Fawaza dă exemplul următor:

Un om de 32 de ani a încercat vreme de șase ani să își purifice spiritul predicând public, purtând semne religioase, bărbierindu-și craniul și meditănd pe coclauri. Atins de sentimentul vinovăției, din motive de beție, agresiuni și transgresiuni sexuale, acesta și-a tăiat cele două testicule și le-a oferit ofrandă voluntară lui Dumnezeu. Cinci ani mai târziu, în urma morții tatălui său, omul în cauză a avut relații homosexuale. Curând însă, dezgustat de propriul său comportament, revine la *Noul Testament* în care citește pasajul următor: ”Că sunt eunuci (fameni, NT) care s-au născut așa din pânțele mamei lor; sunt eunuci pe care oamenii i-au făcut eunuci, și sunt eunuci care s-au făcut eunuci pe ei înșiși, pentru împărăția cerurilor” (Mt 19:12). După două săptămâni, prins de un teribil libido, și-a tăiat penisul cu o lamă și l-a ars spunând: ”Chiar dacă se va certifica în mod legal că sunt nebun și voi fi considerat astfel de toată lumea, mult mai bine pentru mine este că m-am putut purifica”.

Direct sau indirect, majoritatea automutilărilor sunt legate de sex, bărbații fiind mai expuși decât femeile – probabil din cauza faptului că organele lor sexuale sunt mai ușor accesibile decât cele femeiești.

III. Masochism

Se pare că orice plăcere conține un dram de durere, inclusiv în cazul relațiilor sexuale – de exemplu deflorarea. Există însă oameni ce manifestă o tendință patologică pentru suferința pe care și-o impun ei înșiși. În acest caz se vorbește despre masochism, care poate fi asociat cu tendința contrară, de a se da în vânt după suferința altora, în care caz este vorba de sadism. Termenul de masochism vine de la contele Leopold Sacher-Masoch. În operele sale literare, acesta a descris plăcerea sexuală ce derivă din durerea și suferința impusă de alții. Mutilările ar putea fi rezultatul sau consecința unei astfel de patologii.

IV. Instinct de viață

Karl Menninger vede în automutilare o imagine a instinctului de viață. În acest sens, automutilarea ar fi un mijloc de vindecare: în loc să se sinucidă, persoana respectivă se automutilează. Cel ce suferă tensiuni intolerabile, angoasă și neliniște se poate simți uneori ușurat în mod instantaneu, dacă își face singur o rană. Tot așa, o persoană ce suferă de paranoia sau de culpabilitate sexuală se poate libera, prin castrare, de aceste sentimente. Cei ce se automutilează afirmă că, prin actul lor, se simt ca și cum o marmită sub presiune sau un balon ar fi explodat.

V. Influența mediului

Animalele aflate în mediul artificial și nefiresc al laboratoarelor sau grădinilor zoologice sunt predispuse la automutilare. Izolarea socială accentuează această predispoziție. Evenimente stresante

precum amenințările, actele sexuale frustrante sau agresiunile pot intensifica acest comportament. Mulți dintre cei ce s-au automutilat au avut o copilărie încărcată din punct de vedere patologic: abuzuri fizice sau psihologice, lipsa dragostei din partea părinților, etc. Adesea aceștia manifestă o iritabilitate și o furie maximă contra destinului lor personal sau a lumii injuste. În astfel de cazuri, automutilarea este o soluție ce le pare mai sigură decât exprimarea nemulțumirii lor față de cei din jur, care nu i-ar crede sau care s-ar răzbuna. Cei ce pierd controlul asupra altor situații concep automutilarea ca un comportament pe care îl pot controla în întregime, ei fiind singurii care îl pot iniția sau opri.

VI. Viclenie și simulare

Unele persoane se mutilează pentru obținerea unor avantaje, în care caz suntem în fața unei viclenii sau simulări. Din această perspectivă, putem întâlni fel de fel de situații:

- Indivizi ce se mutilează pentru a atrage simpatia sau mila altora.
- Soldați sau recruți ce se mutilează pentru a scăpa de armată.
- Indivizi ce se mutilează pentru a-și contraria anturajul.
- Indivizi ce se mutilează pentru a înșela pe cineva.
- Indivizi atinși de sindromul lui Munchausen. De exemplu, prin minciuni peste minciuni, aceștia pot solicita îngrijiri și intervenții chirurgicale pentru ei, pentru copilul lor sau pentru altcineva. Specialiștii vorbesc de sindromul lui Munchausen par procură, care este un fenomen paralel – de exemplu o patologie inventată de către o mamă pentru unul dintre copiii ei sau o altă persoană, iresponsabilă, din anturajul ei.

VII. Analiza psihiatrică a circumciziei lui Avraam

Mai în glumă, mai în serios, Jidani, Creștinii și Musulmanii consideră că Avraam s-a tăiat împrejur, la o vârstă avansată, în urma unui ordin divin. În cei aproape patru mii de ani de când datează incredibila poveste, nimeni nu a încercat să analizeze gestul lui Avraam care, evident, avea vedenii, auzea voci! Mulți istorici pun la îndoială existența reală a lui Avraam. Totuși, nimic nu ne împiedică să analizăm, pe baza *Bibliei*, cazul acestui personaj, ca și cum am analiza un personaj creat de Shakespeare sau de Balzac. Aceasta ne poate ajuta să înțelegem mai bine gestul în sine, al celui ce aude voci și are halucinații, contribuind astfel, în felul nostru, la salvarea multor viitori copii sau adulți pe care îi amenință mutilarea pornită din scrânteala ”întru Domnul” a acestui patriarh biblic.

Potrivit *Bibliei*, viața familială a lui Avraam era destul de hazlie, nu chiar un model de urmat. El și-a părăsit părinții, casa, pământul și a întins-o hăt departe (Gn 12: 1-4). În timpul sejurului său în Egipt, a făcut proxenetism cu propria lui soție, Sara, pe care i-a oferit-o lui Faraon, prezentând-o drept sora sa – considerând că astfel își pune pielea la adăpost și face un bun gheșeft grație generozității și favorurilor faraonice (Gn 12: 10-20). Femeia lui, Sara, a acceptat gheșeftul, nu l-a dezamăgit pe Faraon, care nici el nu a dezamăgit-o pe ea! Cu timpul însă, Sara ajunge bătrână, fără să aibă vreun copil, ceea ce, după așa viață sexuală pilduitoare, nu este chiar de mirare. Avraam, bătrân și el de acum, continua să audă voci, fiind sigur că îi vorbește un spirit, același care îi ordonase să lase baltă casa părintească și țara lui. De data asta aude că trebuie

să se taie împrejur el însuși, la fel descendenții și sclavii lui (Gn 17: 1-14), apoi că trebuie să își alunge concubina numită Hagar și băietul acesteia, care era și al lui, Ismael (Gn 21: 12-13). Apoi aude că trebuie să sacrifice într-un sfânt holocaust cel de al doilea fiu, adus pe lume în mod foarte miraculos de curvulița Sara, la vârsta ei respectabilă, în jurul sutei de ani (Gn 22: 1-2). În sfârșit, în chiar momentul când urma să își asasineze copilul, Avraam aude din nou vocea, care îi spune să înlocuiască copilul deja legat ca un miel (Gn 22: 11-13). Când i s-a ordonat să se taie împrejur, fiind în vârstă de 99 de ani, Avraam cade cu fața la pământ (Gn 17:3). O legendă iudeo-jidovească ne spune că ridicându-se de la pământ, după leșinul său, a descoperit că un scorpion îl tăiaze împrejur la mare fix, acest animal dovedindu-se înainte mergătorul și strămoșul glorioșilor hahami și tăietori împrejur de peste zecile de secole scurse de atunci. Greu de spus dacă leșinul avraamic a ocazionat mușcătura maestrului scorpion, sau dacă nu cumva, dimpotrivă, patriarhul patriarhilor a leșinat tocmai din cauza mușcăturii acestuia, sau poate a tăieturii auto-mutilante, pe care și-o va fi făcut singur, ca alți și alți plecați întru domnul, de atunci încolo. Circumcizia lui, vocile, spiritele, scorpionul, holocaustul se pot explica prin sentimentele sale de îndelungată și sfântă, desigur, culpabilitate proxenetică, relațiile lui cu Sara continuând, ca să zicem așa, pe muchie de cuțit! După tăierea împrejur, s-a sculat în el mândria, sentimentul că va fi stimat, că va deveni părintele atâtor popoare, că întreg pământul va fi al descendenților lui, după cum i-a promis vocea auzită.

Potrivit criteriilor științifice din zilelor noastre, toate acestea arată că Avraam era atins de schizofrenie și de megalomanie, ceea ce se explică prin întreaga lui viață, izolarea în care trăia, concubinajul cu Hagar, tensiunea cu Sara, etc. Pe de altă parte, această automutilare la o vârstă foarte avansată poate să însemne că tovarășul patriarh Avraam suferea de senilitate.

Un intelectual kuweitan m-a întrebat într-o zi pentru care motiv Jidanii și Musulmanii își taie copiii împrejur. Când i-am spus că toate astea pornesc de la Avraam, care s-a tăiat împrejur la 99 de ani, el mi-a răspuns: abia acum înțeleg sensul proverbului arab care spune "Avraam nu are de ce să se plângă". Apoi, intelectualul respectiv mi-a explicat că, în Kuwait, când vreun Abraham se comportă anormal, lumea îl scuza cu vorba "Abraham nu are de ce să se plângă". De fapt, continuă interlocutorul meu, acest proverb corespunde altuia, care spune: "Nebunul nu are de ce să se plângă". Alt kuweitan, funcționar într-un minister, mi-a explicat altfel gestul lui Abraham care, mutilându-se, spera să-și contrarieze baba, pe Sara. Acesta mi-a semnalat două proverbe kuveitane, care, în termeni diferiți, spun același lucru: "Pentru a-și contraria nevasta, el și-a tăiat penisul și testiculele". Cert este că Avraam sau Abraham avea probleme cu nevasta lui care, după sfânta liturghie sexuală cu faraonul, vedea lumea foarte de sus – lucru ce se înțelege!

Aceste explicații și altele asemenea, ale automutilării avraamice, la vârsta de 99 de ani, demonstrează că personajul cel mai venerat

din cele trei religii monoteiste are o imagine populară ce diferă de portretul zugrăvit, vehiculat și venerat de comisarii și politrucii iudei, care au scris, rescris și continuă rescrierea *Bibliei*.

VIII. Auto-mutilarea și supravegherea medicală

Isus a vindecat nebunul ce umbla prin cimitire și se tăia cu pietre, gonind spiritele rele ce se cuibăriseră în el. *Anormalii* sunt vindecați și astăzi prin exorcism. Întrucât ei nu cred în spiritele rele, psihiatrii și psihologii au propriile lor metode pentru prevenirea și tratarea anomaliilor ce pot conduce la automutilare.

Se pune problema îndepărtării celor susceptibili de textele biblice care i-ar putea inspira, mai ales în cazul că tendințele automutilante ale acestora se combină cu anumite înclinații pseudo-religioase. Dacă un eventual candidat la automutilare are probleme de natură sexuală, acesta trebuie educat și format din această perspectivă. De la caz la caz, specialiștii recurg la un tratament psihologico-social, inclusiv la scurte internări în clinici psihiatrice. Cel în cauză trebuie ajutat să învețe a-și stăpâni accesele de furie sau de paranoie – de exemplu prin ținerea unui jurnal, prin organizarea de ședințe colective sau private, prin diverse activități, productive, recreative, etc. Trecutul unui astfel de bolnav ne ajută totdeauna să îi înțelegem comportamentul. Uneori se poate pune problema îndepărtării lui de un mediu contagios, pentru el sau alții, evitându-se astfel epidemiile de furie socială, nebuniile colective ce colorează mai toate așa numitele revoluții populare. Aspectul principal al acestor anomalii se reduce de regulă la integrarea celor interesați într-o celulă socială compatibilă cu problemele lor.

Psihiatri recurg la medicamente pentru prevenirea auto-mutilării și îngrijirea schizofreniei, a depresionilor, halucinațiilor și melancoliei ce însoțește aproape invariabil aceste stări. Unii imaginează chiar intervenții psiho-chirurgicale pe creier, prin care s-ar putea neutraliza țesuturile responsabile de anumite emoții.

IX. De la automutilare la mutilarea culturală

Automutilarea poate rămâne un act izolat și respins de către societate, dar ea poate fi și contagioasă, devenind un act colectiv și dobândind, cu timpul, un mare prestigiu.

Astfel, în plin sfânt delir social, Creștinii filipinezi se supun unor mortificări corporale inimaginabile, mergând până la răstignirea din Vinerea Mare. La fel, cu ocazia sărbătorii *Ashura*, un doliu solemn întru comemorarea morții violente, în anul 680, a lui Husayn, nepotul lui Mahomet, Musulmanii šiiti organizează slujbe și procesiuni anuale, în cadrul cărora oamenii se bat pe ei înșiși cu lanțuri de fier, până le curge sânge, mai ales din cap, unde a fost lovit cel sărbătorit. Cel mai faimos caz de automutilare, devenit mutilare colectivă cu caracter cultural și ritual-religios este tăierea împrejur a lui Avraam. În mod progresiv, această practică s-a propagat până a devenit cutumă obligatorie, foarte greu de abandonat și chiar de refuzat, de către un individ. Pe cât de grea este abandonarea sau refuzarea tăierii împrejur, pe atât de dificilă este și explicarea ei. În acest sens, Wallerstein scrie următoarele:

După ce am condus zeci de dezbateri și de seminarii despre tăierea împrejur, o reacție și o atitudine tipică am găsit mai ales printre medicii jidani. Iată cum aș putea parafraza comentariile lor: "Sunt de acord că tăierea împrejur nu prezintă nici un avantaj pentru sănătate, ba chiar gândesc că este pe deplin eronată. Totuși, dacă voi avea un băiat îl voi tăia împrejur și vă rog să nu mă întrebați de ce! Deși nu sunt de loc religios, știind bine că este vorba de ceva irațional, totuși mi-aș tăia împrejur băiatul".

Iată ce scrie Maurice Bloch:

Pentru membrii tribului Merina (Madagascar), netăierea împrejur a noilor născuți este inconcevabilă. Tocmai pentru că refuzul tăierii împrejur este inconcevabil, membrii acestui trib nu pot spune de ce tăierea împrejur trebuie făcută neapărat. Este ca și cum am întreba popoarele Europei de ce refuză consumul cărnii de câine.

Apariția unei cutume și menținerea ei poate fi rezultatul influențelor mediului, al religiei, sexului, familiei, al tribului, politicii sau economiei, după cum vom vedea în capitolele următoare.

CAPITOLUL II

INFLUENȚA MEDIULUI ASUPRA TĂIERII ÎMPREJUR

Automutilarea se poate transmite sub influența contagiunii dintr-un anumit mediu. Contagiunea tăierii împrejur poate să țină de influența familiei, a societății, profesiunii, culturii dominante, etc.

1. Influența familiei

Conformismul familial joacă un rol în cadrul deciziei de tăiere împrejur a noului născut, lucru ilustrat, de exemplu, printr-un studiu pe părinții a 124 de noi născuți, în maternitatea din Denver. Motivele părinților de a-și tăia băieții împrejur erau fondate mai ales pe dorința lor de a stabili o asemănare între noul născut și tatăl lui. Dintre părinții netăiați împrejur, doar 23 % au acceptat circumcizia băiatului lor. Dimpotrivă, 90 % dintre părinții circumciși și-au tăiat împrejur băieții lor. Părinții voiau ca bebelușii să fie precum tații lor și erau convinși că și aceștia doresc asta.

Un motiv însă poate foarte bine să ascundă un altul. Optând pentru tăierea împrejur a băieților, tații par să ascundă de fapt resentimentele lor înșile în legătură cu propria tăiere împrejur. Refuzarea tăierii împrejur a copiilor, ar însemna dezaprobarea propriei lor tăieri împrejur – un pas pe care ei nu sunt gata să îl facă.

Argumentul conformității se verifică și în cazul tăierii feminine împrejur, după cum o demonstrează un studiu egiptean pe 500 de medici. Medicii provenind din familiile ce și-au tăiat împrejur fetele sunt mai favorabili acestei practici decât medicii provenind din familiile ce au refuzat să-și măcelărească fetele lor.

II. Influența societății

Iată ce scrie despre tăierea împrejur un autor marocan:

Dincolo de orice justificare socială sau religioasă, există dorința, nevoia și necesitatea de a face ca ceilalți. Fiind vorba de un fapt ce privește toți băieții, de ce ar trebui excepția băieții unei familii sau alta?

În societatea americană, părinții consideră că dacă și-ar lăsa copilul netăiat împrejur ar însemna să îl expună sarcasmului celor circumciși, ajungându-se cu timpul la ideea că el este cel anormal,

nu ceilalți. Aceasta se explică mai ales prin faptul că, în societatea americană, se practică pe larg dușurile colective, la pielea goală, mai ales după sport, în cadrul serviciului militar și în alte ocazii.

În societatea sudaneză, fata netăiată împrejur este permanent ironizată și umilită de celelalte, sfârșind prin a cere ea însăși să fie circumcisă. În această societate, o fată netăiată împrejur este considerată o neîmplinită trupește, o nebună sau ca fiica unei prostituate.

Conformismul se întinde și în ce privește efectele circumciziei. Cei ce au fost abuzați, abuzează la rândul lor de alții. O sudaneză arată că femeile vârstnice, care au suportat tăierea împrejur, și cele ce decurg din aceasta, le fac și pe altele să sufere ceea ce au suferit ele însele, privându-și fiicele și nepoatele de ceea ce ele însele au fost private. Când ele își taie împrejur proprii lor băieți, ele impun altuia aceeași suferință pe care au suportat-o împreună cu soții lor.

III. Influența profesională

Ca toate meseriile, profesiunea medicală reflectă societatea pe care o servește, adoptând standardele acesteia și evitând chestiunile inconfortabile. Este vorba de o problemă de supraviețuire. Ca individ, medicul este tentat să se conforme practicii și ideologiei dominante printre colegii săi. De exemplu, medicii americani practică tăierea împrejur fără să se simtă obligați să prezinte justificarea medicală a gestului lor care, de fapt, este mai mult sau mai puțin automat, inconștient, după unii chiar criminal, precum vaccinarea obligatorie. Dacă acești medici sunt forțați să se justifice din punct de vedere științific, atunci inventează povești fantastice, afirmând, de exemplu, că noul născut nu suferă, că este bolnav de fimozis, că ei vor binele bolnavilor, ca s-a descoperit imunitatea artificială...

Totuși, unii medici americani, după ce au practicat tăierea împrejur vreme de decenii, sfârșesc prin a o condamna, recunoscând că s-au înșelat, că și-au înșelat pacienții – cazul, de exemplu, al doctorului Spock.

IV. Influența culturii dominante

Conformitatea cu gândirea dominantă poate fi impusă sau voluntară. Astăzi se preconizează vaccinarea obligatorie, după exemplul Iudeilor, ce au impus tăierea împrejur sclavilor și popoarelor pe care le-au subjugat. Cei slabi de înger optează ei înșiși pentru vaccinare sau tăierea împrejur, pentru a scăpa astfel de persecuțiile statului iudeo-jidovit. Convertiți la creștinism, Iudeii au încercat să impună această practică păgânilor, convertiți și ei, Totuși, din cauza disprețului cu care erau priviți de Romani, Greci și de alți Păgâni, Iudeii și mai târziu Jidanii nu au reușit să impună tăierea împrejur printre Creștini. Singura excepție o constituie cazul Statelor Unite, țară ce nu este locuită de un popor adevărat, ci de o adunătură eterogenă, din care cauză, mulți o consideră un simplu județ al minuscului Israel din Palestina. Dimpotrivă, în Arabia, unde erau elita intelectuală, fiind recunoscuți ca *oameni ai cărții*, Iudeii și mai târziu Jidanii au reușit să impună tăierea împrejur printre Arabii convertiți la Islam. Nu este exclus ca tot ei să fie la originea impunerii tăierii feminine împrejur printre Musulmanii din Arabia și Etiopia, probabil prin intermediul Falahilor. În Israelul contem-

poran, Jidanii sovietici netăiați împrejur au fost obligați să se "taie", dovadă că circumcizia este mai puternică decât leninismul, stalinismul, comunismul și alte "tâmpenisme" la un loc.

Expansiunea musulmană în Asia și Africa a contribuit în mare măsură la răspândirea circumciziei printre popoarele cucerite și convertite. În Sudan, copii tribului Dinka sunt răpiți și vânduți ca sclavi Arabilor, care îi taie împrejur. Cel de al patrulea Raport ONU despre Crimele de Război, din fosta Iugoslavie (1992), arată că trupele neregulate de musulmani și de mujahedini, unele recrutate în Afganistan, Arabia și alte țări musulmane, au practicat pe scară largă tăieri împrejur din cele mai sălbatice, mergând până la desfigurarea Sârbilor din Bosnia și nu numai! Astăzi, numeroși imigranți asiatici, lipsiți de un minim de mijloace materiale, acceptă tăierea împrejur pentru a putea rămâne în bogata Arabie.

Prezența armatelor americane de ocupație în Asia, Germania și alte țări europene a jucat și joacă un rol important în generalizarea pe nesimțite a tăierii masculine (deocamdată!) împrejur. În Coreea de Sud, de exemplu, ocupată de Americani de peste 60 de ani, aproximativ 90% dintre autohtonii, de diverse religii, sunt deja tăiați împrejur. În ultimii douăzeci de ani, după apariția și generalizarea internetului, s-a aflat că trupele americane de ocupație din Italia și Germania contribuie la răspândirea tăierii împrejur în aceste două țări, care au avut nefericirea să fie învinse, în al II-lea Război mondial, de mai vechii tăiați împrejur – unii mai ales cerebralicește, cazul glorioșilor soldați sovietici care, precum se știe, violau orice fustă le ieșea în cale! Puțini oameni știu că sportivii italieni și de alte nații, ce se duc ca mercenari în Statele Unite, sfârșesc adesea prin a se tăia împrejur. Într-o bună zi vom afla că soldații-mercenari români, aflați sub comandă americană, într-o regiune sau alta a globului, au fost tăiați împrejur nu numai la creier ci și la penis. Efectiv, după cum s-a văzut, tăierea cerebrală împrejur poate fi simulată și adesea se dovedește reversibilă de la o zi la alta.

CAPITOLUL III

INFLUENȚA RELIGIEI ASUPRA TĂIERII ÎMPREJUR

I. Mitologiile religioase ca mijloc de explicație

Miturile și legendele comportă vechi credințe colective ce contribuie la înțelegerea cutumelor și la menținerea lor. S-a observat de mult că mutilarea domină gândirea mitologică și legendară pe tema creației lumii.

În cadrul civilizației Orientului Apropiat, cea mai faimoasă legendă este aceea a lui Isis și Osiris. Acesta de pe urmă ar fi fost tăiat, de către Seth, în paisprezece bucăți, care apoi au fost împrăștiate în lungul și în latul Egiptului. Isis însă a căutat aceste bucăți, pe care le-a regăsit, cu o singură excepție, aceea a penisului, a falusului, care ar fi fost înghițit de trei pești, reprezentând forțele Răului. Triburile africane au și ele miturile lor, în ce privește tăierea împrejur. Pentru populațiile respective, aceste mituri nu diferă de povestea tăierii împrejur care, potrivit capitolului 17 din *Geneza* biblică, i-ar fi fost ordonată lui Avraam de către tovarășul dumnezeu tribal Yahve, al Iudeo-Jidovilor. Jidanii, Musulmanii și Creștinii continuă să creadă această poveste sângeroasă și scârboasă, milioane și milioane de copii și de adulți fiind mutilați în numele ei.

II. Tăierea împrejur ca sacrificiu pe altarul lui Dumnezeu

După cum încercăm să ne servim oaspeții de seamă cu cele mai alese mâncăruri posibil, tot așa, din totdeauna, oamenii s-au străduit să ofere zeilor ceea ce considerau mai prețios, mai de seamă, mai altfel decât orice altceva. Se cunosc o mulțime de cazuri de animale și de oameni, inclusiv copii, care au fost jertfiți pe altar și apoi holocaustizați prin ardere de tot, cazuri ce continuă și în zilele noastre, în anumite loji și obediențe supermasonice și satanice. În calitatea lor de surse ale vieții, organele sexuale erau considerate hrana favorită a zeilor.

Vechii Egipteni ofereau Nilului o păpușă îmbrăcată în roche de mireasă. Ei erau convinși că dacă nu fac asta, Nilul va înceta să le aducă mărul din care trăiau cu toții. Chiar și astăzi, sezonul de inundații ale Nilului este perioada propice pentru tăierea împrejur a fetelor. Părțile amputate sunt puse pe ață și agățate o vreme la gâtul celei în cauză, după care sunt aruncate în Nil, adică jertfite Nilului. Egiptenii de astăzi, care nu mai sunt cei de altădată, sunt convinși că dacă nu fac astfel, fata în cauză nu va putea găsi un soț, ori va rămâne sterilă sau, eventualii copii vor muri în fragedă vârstă.

Biblia povestește că Avraam a primit de la Yahve dispoziția de a-și sacrifica propriul fiu, pe Isac, și de a-l holocaustiza. Îngerul însă l-ar fi împiedicat pe Avraam să-și ucidă fiul, arătându-i un berbec, cu care să îl înlocuiască. Deși sacrificiile omenești au fost interzise de către *Biblie*, se cunosc o mulțime de cazuri în care vechii Iudei sau Jidanii de astăzi continuă să

sacrifice dumnezeului lor, mai ales copii¹⁵. Din această perspectivă, se consideră că tăierea împrejur este o substituție a sacrificiului primului născut, om sau animal, pârg sau floarea recoltei agricole, inclusiv o cinzeacă, măcar, căci acest dumnezeu mai trage și la măsă, după cum citim în versetul următor: "Nu întârzia a-mi aduce pârga ariei tale și a teascului tău; pe cel întâi născut dintre fii tăi să mi-l dai mie! Asemenea să faci cu boul tău, cu oaia ta și cu asinul tău: șapte zile să fie ei la mama lor, iar în ziua a opta să mi-i dai mie!". (*Ieșirea* 22: 29-30).

III. Religia ca justificare a tăierii împrejur

Fără să fie prevăzută de normele religioase, tăierea împrejur poate să decurgă din instituțiile prevăzute totuși de către religie. De exemplu:

- Dreptul musulman permite bărbatului să aibă mai multe femei. Întrucât nu le poate satisface pe toate, el le taie împrejur pentru a le reduce apetitul sexual.

- Dreptul musulman permite bărbatului să se însoare cu fete mult mai tinere decât el. Consecința acestui fapt este un dezechilibru sexual între cei doi soți. Bărbatul corectează dezechibrul tot prin tăierea împrejur, tot pentru reducerea apetitului sexual al femeii sale.

- Dreptul musulman prevede că bărbatul trebuie să plătească o dotă pentru oricare dintre nevestele sale. Această dotă este mult mai mare în cazul virginelor. Cu scopul de a păstra virginitatea fetelor lor, pentru a obține un preț cât mai mare când le vor ceda (vinde!) unui bărbat, Musulmanii își taie împrejur și adesea chiar își infibulează fetele.

- Dreptul musulman interzice relațiile sexuale în afara căsătoriei. Pe această bază, Musulmanii își infibulează fetele înainte căsătoriei, dar și după divorț, repudiere sau văduvie – evident, pentru a le împiedica să aibă vreo relație sexuală.

15. Cf. Ariel Toaf, *Pasqua di sangue*, Roma, 2007.

CAPITOLUL IV

TĂIEREA ÎMPREJUR – MIJLOC DE CONTROL AL INSTINCTULUI SEXUAL

După cum am văzut, sexualitatea joacă un rol important în cazul auto-mutilărilor. Ea joacă însă un rol la fel de important în cadrul raporturilor sociale, tăierea împrejur, masculină sau feminină, fiind parte integrantă a concepției negative despre sexualitate, constituind un mijloc de coerciție contra bărbaților și a femeilor.

I. Tăierea masculină împrejur – mijloc de control

Filon din Alexandria, Maimonide, Thomas d'Aquino, Ibn-al-Assal, Ibn-Qayyum, Al-Jawaziyyah și mulți alții au considerat că tăierea masculină împrejur este un bun mijloc de înfrânare a poftelor și a nevoilor sexuale. Abia apoi, Occidentul a recurs și el la tăierea împrejur, cu scopul împiedicării masturbației. motivare acceptată inclusiv astăzi, de către autorii musulmani.

În afară de tăierea împrejur, Occidentul a inventat instrumente și haine speciale contra masturbației, acestea funcționând pe principiul centurii de castitate. Un sistem mai puțin complicat este acela al infibulării, care desemnează astăzi circumcizia feminină faraonică, dar care, inițial, privea deopotrivă și pe bărbați. Acest termen derivă din *fibula*, cuvânt ce desemnează agrafa metalică din antichitate, cu care se închidea mantaua peste corp. Infibularea înseamnă plantarea uneia sau a mai multor agrafe metalice pe deschizătura sexului feminin, operație de care vorbește deja medicul roman Celsus. În cazul bărbaților, prepuțul era tras peste gland, găurit, pentru a permite evacuarea urinei și apoi cusut cu un fir metalic.

Această operație se practica pe sclavi, actori, cântăreți și atleți, cu scopul de a împiedica erecția, care devenea imposibilă din cauza durerii provocată de firul metalic. Pe de altă parte, prin împiedicarea erecției se evita și risipa sepermei, în scopul menținerii bunei condiții fizice a atletului sau a vocii cântărețului. Departe însă de a constitui o frână pentru sexualitate, această operație excita unele femei. Acestea considerau că bărbatul infibulat, privat de relații sexuale pe o perioadă oarecare de timp, putea fi mai performant pe plan sexual. Se cunosc cazuri de matroane romane geloase pentru infidelitățile sclavilor favoriți, pe care îi infibulau pentru a le păstra bărbăția numai în folosul lor propriu.

În Europa, infibularea a fost propusă ca mijloc de a controla nașterile. Medicul francez Dionis, prieten du regele Ludovic al XIV-lea, (d. 1715), a descris această operație, al cărei scop era interzicerea raporturilor sexuale înaintea vârstei de 25 de ani. În acest fel se urmărea evitarea risipei premature a bărbăției și fabricarea ulterioară a unor copii puternici, pentru nevoile foarte importante, nu-i așa, ale Statului ! În anul 1827, doctorul Karl August Weinhold a propus recursul la infibularea în masă a

unei mari părți a populației bărbățești, între 14 și 30 de ani, mai ales a cerșetorilor, șomerilor și soldaților.

În cursul secolului XX, Occidentul a practicat infibularea cu scopul evitării masturbației feminine ca și masculine. Fără prea multă publicitate, în anumite medii ea continuă să fie practică și astăzi.

II. Tăierea feminină împrejur – mijloc de control

Și în cazul femeilor găsim aceleași mijloace folosite pentru infibularea bărbaților. Reamintim că scopul principal al tăierii feminine împrejur este diminuarea apetitului sexual.

Forma cea mai severă a tăierii feminine împrejur este infibularea. Ea a fost utilizată mai ales de cei ce nu dispuneau de eunuci pentru paza femeilor, nici de centuri de castitate. Ea se putea face prin utilizarea unui fir metalic sudat de către un meseriaș, a unui lacăt (a cărui cheie era păstrată de stăpânul femeii), sau prin coasere cu un fil metalic, ca și în cazul infibulării bărbățești. În Sudan și în Somalia, uneori se recurge la spini, cu ajutorul cărora se apropie părțile amputate, care astfel se lipesc și închid intrarea vaginului. Infibularea se practică pe fetele tinere dar și pe femei – după nașterea copiilor, în caz de absență a soților, repudiere, divorț sau văduvie. Scopul ei este împiedicarea relațiilor sexuale ilegite. Uneori se recurge la infibulare pentru a ascunde urmele unui viol care deja a avut loc. Se pare însă că nu toate infibulările feminine sunt sută la sută sigure. Femeile îndemânate reușesc să se defibuleze, să aibă relații sexuale în absența soțului și să se reinfibuleze. În astfel de situații, mulți cred că o eventuală graviditate nu poate fi decât opera Sfântului Duh!

CAPITOLUL V

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI CĂSĂTORIA

Masculină sau feminină, tăierea împrejur este utilizată nu numai pentru reducerea apetitului sexual ci și ca pregătire în vederea căsătoriei.

I. Tăierea împrejur – operație de separare a sexelor

Mitologia africană și egipteană presupune bisexualitatea sufletului, ceea ce reflectă credința în bisexualitatea zeilor. Conform acestei mitologii, sufletul feminin al bărbatului este situat în prepuțul său, iar sufletul masculin al femeii în clitorisul ei. Tânărul adolescent trebuie să se debaraseze de aspectul său feminin, prin amputarea prepuțului, înainte de a fi primit în societatea bărbaților. Tot așa, fata adolescentă trebuie să se debaraseze de aspectele ei bărbătești, prin amputarea clitorisului, eventual chiar a buzelor mari și mici, înainte de a fi considerată o adevărată femeie.

Această concepție despre bisexualitate continuă a fi vehiculată în Egipt și printre triburile africane. Ea are însă adepți și în Occident – de exemplu tovarășa jidoavcă Elidabeth Badinter, soția fostului ministru socialist al Justiției, Robert Badinter. Sexologul Gerard Zwang consideră însă că aceasă bisexualitate nu este decât o ”bătrână stupiditate”.

1. Tăierea masculină împrejur și estetica

Dacă întrebăm Jidanii sau Musulmanii, vedem că aceștia consideră penisul tăiat împrejur mai frumos decât cel netăiat. Revistele pornografice expun o mulțime de penisuri tăiate împrejur, unul mai frumos, evident, ca celălalt! Un grup ”german” favorabil tăierii masculine împrejur afirmă și el că penisul tăiat împrejur este mai frumos! Frumusețea aceasta este însă contestată de opoziția tăierii împrejur, între altele pentru că intervenția chirurgicală în sine, cicatricea care urmează și lipsa prepuțului constituie o deformare dezagreabilă la vedere și care, de altfel, a provocat o mulțime de procese.

În afara acestor elemente, adversarii tăierii împrejur susțin că sculptorii și pictorii greco-romani sau ai Renașterii au prezentat fără excepție penisul intact, inclusiv atunci când știau că personajul reprezentat a fost cu siguranță tăiat împrejur. De exemplu copilul Isus, în general, este reprezentat netăiat împrejur. La fel stau lucrurile cu faimoasa statuie a lui David, sculptată de către Michelangelo (d. 1564). Evident, artiștii au voit să prezinte un corp omenesc perfect, nu mutilat, prin tăierea împrejur de brișca vreunui bărbier. Foarte interesant, din acest punct de vedere, este că cei ce își dau silința să își restaureze prepuțul avansează și ei argumentul estetic, ca motiv principal al acțiunii lor.

2. Tăierea feminină împrejur și estetica

Există două concepții diametral opuse despre estetica organelor sexuale feminine. Unii le preferă cât mai alungite, prin tragere, alții, dimpotrivă, amputate cu totul.

În Benin, fetele în vârstă de 9-11 ani practică un masaj de lungire a buzelor vaginului, cu o bucățiță de lemn lustruit. Această practică continuă vreme de cel puțin doi ani. La masajul interior, cu bucățița de lemn, se adaugă unul exterior, cu degetele, urmărindu-se îngroșarea buzelor prin dezvoltarea mușchiului respectiv. Femeile cu buzele vaginale insuficient dezvoltate sunt considerate lipsite de frumusețe. Tot în Benin, însă, mediile musulmane recurg la amputarea clitorisului și a buzelor mici, evident din aceleași motive estetice. *De gustibus et coloribus non est disputandum!*

În Egipt, tăierea feminină împrejur a fost justificată pentru motive estetice, femeile din această țară suferind de o hipertrofie a clitorisului, aserțiune însă ce nu este confirmată pe deplin. Argumentul a fost utilizat și de Ibn-al-Haj, ce distinge între femeile din Orient, care, după el, prezintă această excrescență, și cele din Magreb, care nu o au. În consecință, el consideră că numai femeile orientale trebuie supuse tăierii împrejur.

Adversarii tăierii feminine împrejur resping argumentul estetic. Pentru ei, operația estetică este aceea care dă organului în cauză un aspect cât mai natural, suprimând ceea ce este deformat sau excedentar. Ori, arată ei, tăierea feminină împrejur constă în a amputa un organ sănătos, natural, în a-l deforma, cu aceeași ușurință cu care se taie, de exemplu, coada câinilor.

III. Tăierea împrejur, pregătire și condiție a căsătoriei

1). Tăierea masculină împrejur și căsătoria

Jidanii și Musulmanii consideră tăierea împrejur drept condiție prealabilă căsătoriei. Ultimele două puncte, cel privind separația sexelor și estetica tăierii împrejur sunt și ele considerate, între altele, o pregătire pentru căsătorie. De altfel, la anumite popoare, tăierea împrejur se face chiar înaintea căsătoriei. După cum afirmă Filon, acesta a fost cazul Egiptenilor, dar la fel stau lucrurile și astăzi, în cadrul anumitor triburi arabe. De altfel, *Biblia* spune că Ismael a fost tăiat împrejur la vârsta de 13 ani. Prescripția biblică a celor opt zile, pentru tăierea masculină împrejur pare să indice evoluția tardivă a tărășeniei, în scopul controlării copilului, a deturnării lui și, pe această cale, a rezidirii, a deturnării ființei omenești.

Legătura dintre tăierea împrejur și căsătorie se reflectă în termenul arab de *khatan*, care desemnează și tăierea împrejur, și tatăl sau fratele soției sau soțul fetei. Acest termen evocă implicit și verigheta sau inelul alianței matrimoniale, care se grafiază cu o infimă și greu observabilă diferență față de primul –*khatan*. Avem așadar *khatam* și *khatan*.

Un autor marocan scrie că, pentru compatrioții lui, "tăierea împrejur conferă bărbatului puritatea. A face dragoste cu un netăiat împrejur înseamnă a-l huli pe Dumnezeu". Aceeași aversiune pentru penisul netăiat împrejur se întâlnește și în Tunisia, unde Bouhdiba scrie următoarele:

De câțiva ani, Tunisia începe să admită că o Tunisiană musulmană poate să se căsătorească cu un non-musulman. Este vorba de o reglementare îndrăzneată și unică în lumea musulmană, care a ocazionat multiple interpelări în parlamentul tunisian. Ceea ce șochează însă în această chestiune este ideea însăși că o musulmană se poate culca cu un netăiat împrejur. Șocul este la fel de mare inclusiv în cazul căsătoriei legale.

2). Tăierea feminină împrejur și căsătoria

Circumcizia feminină face parte din pregătirile pentru căsătorie, fiind o condiție a acesteia. Din cea mai fragedă vârstă, fetelor din Sudan li se spune că nu vor putea găsi un soț, dacă nu sunt mai întâi tăiate împrejur. Cu această ocazie, fetele sunt îmbrăcate cu cele mai frumoase haine și bijuterii, parfumate, buzele, tenul și părul sunt vopsite cu henne și în unele locuri sunt chiar numite mirese. Iată ce scrie Somaliana Waris Dirie:

De teamă că fetele lor nu vor găsi un soț, mamele acceptă mutilarea fiicelor lor. Femeia non-excizată, adică netăiată împrejur, este considerată impură, obsedată sexual, imposibil de măritat. Într-o cultură nomadă ca aceea în care am fost crescută eu, nu există nici un loc pentru femeia celibatară, iar mamele consideră că datoria lor este să facă totul pentru ca fetele lor să aibă un maximum de șanse în viață – ceva în genul familiilor occidentale care sunt convinse că datoria lor este să își înscrie copiii în cele mai bune școli.

CAPITOLUL VI

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI SISTEMUL COMUNITAR

Prin acest capitol intrăm într-un cerc mai întins decât acela al sexului și al măritişului – comunitatea tribală și religioasă. În cadrul comunității, tăierea împrejur devine o distincție, așa cum am văzut pentru cazul bărbaților jidani sau musulmani. Ca și în cazul acestora, ea este un semn de alianță și de solidaritate, un examen și rit inițiativ, un remediu contra violenței, o garanție de protecție din partea comunității.

I. Tăierea împrejur, semn de alianță și de solidaritate

În cadrul *Bibliei*, tăierea împrejur este prezentată ca semn al alianței dintre dumnezeul tribal jidovesc și Iudei (Gn 17:4). De asemenea, tăierea biblică împrejur arată că cel ce nu poartă acest semn va fi exclus din clanul, neamul și tribul său (Gn 17:14). Maimonide consideră și el că tăierea împrejur este semnul solidarității între membrii grupului religios. În zilele noastre, inclusiv cei ce nu cred că *Biblia* este opera vreunui dumnezeu, perpetuează totuși tăierea împrejur ca un semn ce îi leagă între ei. Această concepție iudeo-jidovească despre circumcizie și solidaritate se regăsește și la triburile africane, mai ales printre cei care au fost tăiați împrejur în cadrul aceleiași festivități tribale. Iată ce scrie despre asta fostul președinte al Kenyei, Jomo Kenyatta (d. 1978):

Bărbații tăiați împrejur în aceeași perioadă sunt uniți între ei prin legături aproape la fel de puternice ca cele de sânge; între ei nu poate să apară niciun litigiu sau neajuns. Totuși, dacă vreunul dintre aceștia comite o nedreptate oarecare către vreunul dintre confrăți, gestul acestuia va fi considerat de către ceilalți ca o insultă la familia lor și a fiecăruia dintre ei.

Vorbind de tăierea împrejur, masculină ca și feminină. Jomo Kenyatta spune că este ”simbolul unității organizației tribale”, iar abolirea ei ar însemna ”dezintegrarea tribului”.

Ritul tăierii împrejur la populația Merina, din Madagascar, joacă un rol la fel de important în ce privește coeziunea socială: comunitatea se reunește, fiecare își pregătește hainele potrivite, mâncărurile ce se vor servi (după operația de tăiere împrejur) sunt pregătite în colectiv, ceea ce indică și întărește unitatea comunității. Tăierea împrejur are loc în colțul nord-estic al casei tribale, colț ce este considerat un loc la fel de sacru ca mormintele străbunilor. Cu această ocazie, întreg cadrul este decorat cu plante ce simbolizează forța și unitatea, între care un bostan enorm gătit ca un cap de om și care este numit *Arivo lahy*, adică o mie de oameni! Numele acesta evocă un proverb malgaș care spune ”o mie de oameni nu mor în aceeași zi” – ceea ce pare să corespundă zicalei ”unde-i unu nu-i putere”. Pentru această populație, unitatea înseamnă continuitatea neîntreruptă între cei în viață și strămoșii lor. Înaintea tăierii propriu-zise împrejur, un bărbat și o femeie psalmodiază o foarte sfântă rugăciune către Dumnezeu și strămoși, cerându-le să fie prezenți și să-i binecuvânteze pe toți participanții la ceremonie. După operația propriu-zisă, unul sau mai mulți dintre bătrâni, dacă este cazul, înghite prepuțul între două felii de banană. La fel se petrec lucrurile și pentru cazul tăierii feminine împrejur, cu diferența că de data asta o bătrână va înghiți clitorisul tăiat, tot între două felii de banană.

Semnalăm că la sfârșitul celui de al XVIII-lea secol, regele Madagascarului a dat un fast extraordinar ritualului tăierii colective împrejur, care a devenit astfel un fel de legătură între el și popor. Atunci au fost promulgate legi în virtutea cărora toți copiii de șapte ani împliniți urmau a fi tăiați împrejur la o dată fixă. Bineînțeles, majestatea lui, regele, participa personal la ceremonia tăierii împrejur, iar vistieria lui primea o taxă fixă pentru fiecare nou circumcis. Naționalizând tăierea împrejur, regele și-a consolidat astfel legitimitatea, în ochii poporului. Ulterior, cu scopul vădit de a rupe legăturile dintre regele Madagascarului și poporul său, autoritățile franceze au abolit ceremoniile naționale de tăiere împrejur. Totuși, aceste ceremonii nu au putut fi efectiv interzise, ele continuând pe plan tribal, cu toată opoziția și invidia clerului, a sfinților teologi creștini.

II. Tăierea împrejur ca ritual inițiativ

În societatea modernă, atât bărbații cât și femeile traversează diferite etape ce îi conduc de la școală la universitate sau la învățarea și apoi exercitarea unei meserii sau profesii. Bineînțeles, în cadrul fiecărei dintre aceste etape, cei în cauză susțin un examen. Cam aceleași etape și examene se regăsesc și în

cazul societăților tribale. Una dintre aceste etape este ritualul inițierii, care, între altele, cuprinde tăierea împrejur, masculină ca și feminină.

Vârsta prevăzută pentru acest ritual variază de la un trib la altul. În triburile invadate de viața modernă și de obligațiile școlare, tendința actuală este coborîrea acestei vârste. Data ceremoniei este fixată de către vrăjitorul tribului și este însoțită de sacrificii oferite divinităților și spiritelor.

Inițiații sunt izolați de trib pentru o perioadă între o săptămână și câteva luni. Cu această ocazie, băieții învață cutumele și sensul măștilor utilizate de trib pe timpul ceremoniilor religioase. În semn de purificare, ei își rad părul de pe cap și se supun la diferite încercări fizice colective. Astfel, ei trebuie să suporte focul, înțepăturile furnicilor, biciuirea, consumarea urinei și a excrementelor.

În ziua operației, după ce și-au spălat penisul în cadrul băii rituale din apa unui fluviu, tânărul Nandi trebuie să mărturisească eventualele contacte pe care le-a avut cu vreo femeie tăiată împrejur. După această spovedanie, un bărbat vârstnic unge capul fiecărui candidat cu o mixtură de lapte de caolin, pentru îndepărtarea spiritelor rele.

Tăierea feminină împrejur se desfășoară tot în cadrul unui rit inițiativ. La populația Nandi, de exemplu, pe timpul retragerii sau refugiului inițiativ, tinerele fete poartă podoabe tipic masculine, între care un clopot de fier folosit de vânători pentru a speria leii. În tribul Kikuyu, fiecare fată are o nașă, însărcinată să îi verifice virginitatea și să vegheze ca tăierea împrejur să aibă loc cu cel puțin 20 de zile înaintea regulilor lunare. Tânăra fată trebuie să mărturisească acestei nașe eventualele ei păcate, în cazul că a violat vreun tabu. Practic, nașa este un fel de purificatoare cunoscută și agreată de familia fetei. Pe durata fazei pregătitoare se celebrează o serie de sărbători cu cântece dansuri și libații de bere, ultima dintre acestea sărbători fiind consacrată binecuvântării fiecărei fete de către părinții ei.

Tribul Nandi practică clitoridectomia prin cauterizare, cu ajutorul unui lemn ars pe jumătate, provenind din focul cu lemn din arborele sacru al tribului, aprins în ajunul ritualului respectiv. Majoritatea celorlalte triburi folosesc cuțitul. În Oubangui (Africa centrală), ceremonia începe dimineața, printr-o baie rituală. De fiecare dată când o fată este tăiată împrejur, femeile vârstnice urlă de bucurie, mama și surorile inițiatei forțând-o să danseze: este vorba de un dans erotic ce mimează actul sexual.

Ceea ce interesează este însă că ritualul inițierii triburilor africane are un sens religios la fel de elaborat ca ritualurile iudeo-creștine sau musulmane, pentru aceeași ocazie. Ca și Jidanii, Creștinii sau musulmanii, triburile africane pretind că tăierea împrejur este un element capital în cadrul religiei lor.

III. Tăierea împrejur, remediu contra violenței

Psihologii consideră că automutilarea este un substitut al sinuciderii și că ea îl calmează pe cel în cauză. Această violență

se poate exprima prin agresivitate, relații sexuale, masturbatie sau mutilare. Pentru a face față acestei violențe care ar putea să o distrugă, societatea o pune pe seama sau în spatele cuiva, de preferință a unui ins lipsit de orice apărare. În cadrul tăierii împrejur, această victimă este copilul – care cu cât este mai mic, cu atât este mai ușor manipulabil și exploatabil.

IV. De la dominația tribală la aceea a medicilor și a armatei

Societatea modernă a pierdut spiritul de clan ce domnește în orice trib. Totuși, acest spirit a fost recuperat de către medici, care și-au impus dominația atât în spitale și în cadrul armatei. La această concluzie s-a ajuns în urma observării evoluției tăierii împrejur în Statele Unite.

Numărul foarte mare de tăieri împrejur din Statele Unite, atât masculine cât și feminine, a coincis cu sporirea numărului de medici și abandonarea nașterii acasă, în favoarea celei din maternități, unde medicii se consideră un fel de dumnezei pe pământ. La începutul secolului XX, nici măcar 5%, dintre copiii Statelor Unite, nu se nașteau în maternități. În decada anilor 1920, această cifră a urcat la aproximativ 30 %, ba chiar 50 % în marile orașe. Apoi, în decada următoare, numărul nașterilor în maternități a oscilat între 60 și 70 %. În perioada celor două decade, numărul de tăieri împrejur a crescut enorm și el, ajungându-se la 50% dintre noii născuți. Nu numai noii născuți au căzut victime terorismului medical, ci și mamele și, în general, femeile, întrucât, în aceeași perioadă au sporit enorm și nașterile prin cezariană și alte intervenții vagino-uterine, mai mult sau mai puțin inutile, abuzive – pentru a nu spune iresponsabile și chiar criminale.

Medicii americani, cu deformație cazonă, ce lucrează în armată, au contribuit din greu la răspândirea și generalizarea practicei tribale a tăierii împrejur. Justificarea acestor medici era pe cât de absurdă, pe atât de ridicolă: tăierea împrejur a noilor născuți ar garanta sănătatea viitorilor soldați și i-ar menține în permanenta stare de luptă absolut necesară unei puteri ce și-a propus dominația mondială. În zilele noastre, majoritatea familiilor consideră că tăierea împrejur este o condiție *sine qua non* pentru cei ce vor să facă o carieră militară. Cu toate acestea, nicio lege americană nu impune încă acest lucru. Romberg se bazează pe mărturia a numeroși soldați, care au fost tăiați împrejur cu forța, operație fără de care nu ar fi fost admiși în armata americană. Un medic explică acest comportament prin aceea că armata ține cu tot dinadinsul să ofere chirurgilor ei posibilitatea de a se antrena în acest gen de chirurgie care vizează, de pe acum, toți noii născuți de pe fața pământului. Alții cred însă că generalizarea pe tăcute a tăierii împrejur nu ar avea decât scopul de a obișnui cu violența atât pe soldați cât și familiile acestora. Soldatul mutilat sexual se obișnuiește repede cu violența, având toate șansele să devină o excelență brută agresivă, înclinată să ucidă pe oricine, fără să simtă nicio strângere de inimă și cu atât mai puțin vreun regret.

CAPITOLUL VII

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI INSTINCTUL DE DOMINAȚIE

Prin diverse tentative s-a încercat înțelegerea sensului tăierii împrejur – toate aceste tentative bazându-se pe instinctul de dominație înrădăcinat în profunzimile omului. Precum se știe, Freud a insistat asupra complexului lui Oedip și a castrării. Alții cred că tăierea împrejur se reduce la un act de sadism, o vicleanie sângeroasă, o simulare în materie de umanism, drepturile omului și alte idiotii ipocrite, de genul acesta.

I. Complexul lui Oedip și angoasa castrării

Freud s-a inspirat din tragedia *Oedip Rege*, a lui Sofocle (d. 406 av. I. C.), pentru a interpreta și comenta tăierea masculină împrejur.

În această tragedie, Oedip își ucide tatăl, care era rege, și, fără să știe, se însoară cu regina, care era propria sa mamă. În tragedia lui Sofocle citim fraza următoare:

Fără să ști, întreții o relație infamă cu o ființă care îți este dragă. Nici nu bănuiești oroarea în care trăiești.

După Freud și discipolii lui, complexul Oedip reprezintă un ansamblu de instincte sexualo-agresive ale copilului, față de proprii săi părinți. În mod inconștient, ca și Oedip, copilul tinde să își ucidă tatăl, de același sex cu el, pentru a lua în posesiune sexul opus. Acest complex predomină la băiețelul între trei și cinci ani, care se atașează de mama sa și își gelozeste tatăl, care îi este concurent. La această vârstă, copilul dezvoltă un interes special pentru penisul său, pe care, în prezența mamei sale și parcă voind să o seducă, îl atinge continuu, în căutarea plăcerii. Totuși, în fața amenințărilor tatălui, ce pare gata să îi taie penisul, copilul este obligat să se arate destul de reținut. Teama de a se vedea cu penisul tăiat este parcă și mai puternică când copilul își dă seama că mama lui este lipsită de acest organ, care probabil i-a fost tăiat. Treptat, copilul începe să dezvolte un sentiment de neliniște și anxietate, temându-se de tatăl său care l-ar putea castra, pe care ajunge să îl deteste, dorindu-i moartea. Treptat, această frică îl face să abandoneze relația tiranică cu mama sa, acceptând autoritatea tatălui și interdicțiile impuse de acesta, salvându-și astfel penisul de la amputare.

Urcând pe firul preistoriei imaginate de el, Freud consideră că în trecutul îndepărtat omul puternic își ucidea concurentul sau îl castra. Astăzi însă, totul se limitează la amenințarea copilului cu castrarea. Tăierea împrejur s-ar situa între cele două etape. Amputând prepuțul copilului, acesta se simte amenințat dacă nu încetează concurența opusă tatălui.

Lăsând la o parte elucubrațiile lui Freud, constatăm că tăierea masculină împrejur poate fi interpretată ca mijloc de separare a mamei de fiul ei. De altfel, unul dintre elementele răspândirii tăierii împrejur este privarea sexuală pe care și-o impune bărbatul după nașterea copilului. La Musulmani, această privare este de 40 de zile. Unii bărbați prelungesc însă această absti-

nență pe toată durata alăptării copilului, adică vreme de doi ani – perioadă care înseamnă nu numai separarea bărbatului de femeie ci și atașarea profundă a acesteia de fiul ei. Acesta este contextul în care tatăl decide tăierea împrejur a fiului, manieră de a-l separa de mama lui și de a-și impune autoritatea asupra ambilor.

Din această perspectivă, se insistă asupra complotului tăcerii, unul dintre mijloacele utilizate de tată pentru a-și impune dominația asupra celorlalți. De altfel, cel ce violează o femeie o împiedică pe aceasta să țipe și o amenință cu moartea dacă divulgă relația avută cu el. În materie de tăiere împrejur, bărbaților care au trecut prin asta nu le place să își amintească sau să comenteze acest lucru, refuză orice discuție pe această remă și, la rândul lor, continuă să își taie împrejur proprii lor copii. Multe femei participă ele însele la acest complot al tăcerii. Majoritatea mișcărilor feministe ce luptă contra tăierii feminine împrejur refuză să ia poziție contra tăierii masculine împrejur.

II. Tăiere împrejur, dragoste și sadism

Relațiile omenеști cele mai tandre și mai bine intenționate pot comporta o anumită formă de violență. Psihologii interpretează comportamentul excesiv de violent ca fiind sadism, care, eventual, poate fi asociat cu masochismul – în care caz se vorbește de sado-masochism. Uneori, sadismul ia forma vampirismului, ce constă în a suge sângele victimei. Alteori, sadismul poate fi practicat de un grup cuprins de un fel de beție extatică colectivă, în care caz avem de-a face cu o orgie, unii ajungând la orgasm prin intermediul durerii și suferinței altora. Când victima este un copil, suntem în fața unui caz de pedofilie, despre care se vorbește mult în ultima vreme. În astfel de cazuri, sadicul neagă că intenția lui este de a-și face victima să sufere.

Din această perspectivă, ce putem spune despre tăierea împrejur? În cadrul acestei operațiuni, tăietorul împrejur dezbracă copilul, se înstăpânește pe organele lui sexuale, din care taie o parte, fără nici un fel de justificare medicală. În plus, la Jidani, tăietorul împrejur ia în gură penisul copilului, suge cu nădejde sângele acestuia, totul în cadrul unui bairam ce nu este o orgie, ci doar o ”sărbătoare” colectivă. Nu insistăm, dar rugăm cititorul să-și facă singur o idee despre diferența dintre sărbătoare și orgie. Nu se cunoaște decât sărbătoarea în cadrul căreia tăietorul de prepuțuri suge penisul în sânge al victimei sale, iar asistența în delir cântă aleluia întru slava celui ce a ordonat această măcelărie. Tăierea împrejur are loc în acest cadru de sărbătoare extatică colectivă, care nu este foarte depărtată de ceea ce se cheamă orgie. De altfel, după cum am văzut în cadrul dezbaterii medicale, partizanii tăierii împrejur neagă durerea copilului care, atunci când se întâmplă să moară, moare probabil de plăcere, nu de durere, nici din cauza hemoragiei sau a unei eventuale infecții!

Sărbătoarea sau orgia tăierii împrejur trebuie oare considerată așa cum apare ea oricărui om cu capul pe umeri sau, dimpotrivă, trebuie să închidem ochii, să ne facem că nu vedem anumite lucruri, întrucât este vorba de o operație practică de niște persoane pe care societatea sau o parte a societății le consideră *onorabile*? Bineînțeles, la această "onorabilitate" se adaugă faptul că toată orgia are loc la cerea părinților și întru împlinirea unei porunci divine, eventual, uneori sub un pretext pseudo-medical. Opozanții tăierii împrejur menționează că, pe timpul operației orgiei, cum o numesc ei, tovarășii tăietorii împrejur fac comentarii deplasate în fața infirmierelor, a publicului. Exaltarea unora dintre tăietorii împrejur este cât se poate de evidentă, propriul lor penis intrând într-o erecție vizibilă pentru toți participanții, ei înșiși cuprinși de dambă erecției generale. Se înțelege de ce grupurile de tendință masochistă, mai ales medicii atinși de această dambă, sunt permanent în căutarea de candidați la tăierea împrejur, indiferent că este vorba de noi născuți, de adolescenți, adulți, inclusiv morți.

Evident, calificarea negativă a tăierii împrejur pune o serie de probleme celor ce s-ar risca în această direcție. Aceasta explică de ce opoanții convinși ai tăierii împrejur ezită să o condamne pe aceasta. Pe de o parte efectul calificării ei negative ar putea fi contra-productiv, pe de alta nu rare sunt situațiile când se ajunge la amenințarea cu moartea, la adevărate atentate. Pe urmele lui Lenin, unii se întreabă care ar fi metoda după care am putea face omletă fără să spargem ouălele? Cum putem ajunge la adevăr fără să demascăm minciuna, înșelătoria?

III. Tăierea împrejur ca violență

Biblia povestește pățania fiilor lui Iacob, care au refuzat să dea lui Sichem, în căsătorie, pe sora lor, pe Dina, care fusese răpită și cunoscută, ca femeie, de către acesta. Condiția pusă de frații Dinei a fost ca Sichem și toți ai lui să se taie împrejur. "Iar a treia zi, când erau ei încă în dureri, cei doi fii ai lui Iacob, Simion și Levi, frații Dinei, și-au luat săbiile, au intrat fără temă în cetate și au ucis pe toți cei de parte bărbătească. Au trecut apoi prin ascuțișul săbiei și pe Hemor și pe fiul său Sichem, și au luat pe Dina din casa lui Sichem și au plecat (Gn 34: 25-26).

Pseudo-Acro (aprox. 400), în scoliile sale asupra *Satirelor* lui Horațiu, atribuie originea tăierii jidovești împrejur faptului că Moise a fost circumcis prin neglijența unui medic. De aceea, pentru a nu se simți inferior semenilor săi, Moise a impus tuturor Iudeilor tăierea împrejur.

Fetele sudaneze, victime ale unui viol, sunt tăiate împrejur, de către părinți lor, în forma faraonică, pentru a masca astfel pierderea virginității. Familiile sudaneze ce nu vor să își taie fetele împrejur organizează ceremonia solemnă, invită o tăietoare împrejur pe care o plătesc pentru a mima gesturile și întreaga operație cunoscută.

În armata americană, soldații se supun tăierii împrejur pentru a profita gratuit de câteva săptămâni de convalescență, în loc să

facă război prin Afganistan sau Irak. Soldații creștini din Siria acceptă tăierea împrejur, pentru a obține două săptămâni de vacanță în cadrul familiei.

Adesea, tăierea împrejur poate fi mijlocul prin care cel în cauză poate scăpa de anumite persecuții. După proclamarea ca împărăteasă a Esterei, în împărăția persană, ”chiar și dintre popoarele țării, mulți se făcură Iudei, pentru că-i cuprinsese frica de Iudei” (*Estera* 8: 25). Raportând acest fapt, Flavius Iosif precizează că mulți Perși s-au tăiat împrejur, punându-și viețile la adăpost. Se consideră că Jidanii au răspândit tăierea împrejur în Statele Unite, pentru ca să nu mai fie doar ei circumciși, deci ușor de identificat în caz că Americanilor le-ar veni mintea la cap și ar începe să îi persecute.

CAPITOLUL VIII

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI FACTORII ECONOMICI

I. Rădăcinile economice ale tăierii împrejur

Jidanii și Musulmanii credincioși consideră că tăierea împrejur este un ordin divin, dat de Dumnezeu lui Avraam. Oricare ar fi baza acestei credințe, sociologii nu se pot împiedica să caute și cauzele mai concrete ale acesteia. Mulți sociologi sunt convinși că tăierea împrejur a apărut și s-a dezvoltat pe baza anumitor factori economici. Iată ce scrie Nawal Al-Saadawi:

Istoria arată că tatăl a ținut totdeauna să știe care îi sunt adevărații lui copii, pentru a le lăsa moștenire averea sa. Din acest fapt, rezultă că familia patriarhală s-a născut mai ales din motive economice. Pe de altă parte, societatea trebuia să construiască un sistem de valori morale și religioase, plus unul juridic, astfel încât interesele ei economice să fie protejate și garantate. Putem spune cu suficientă certitudine că tăierea feminină împrejur, centura de castitate și alte practici sălbatice aplicate femeilor au fost rezultatul intereselor economice care guvernau societatea. Existența acestor practici s-a prelungit până în societatea contemporană, ceea ce înseamnă că aceste interese încă există. Miile de tăietori împrejur, infirmieri, infirmiere, medici alți indivizi trăiesc din tăierea feminină împrejur, împotrivindu-se din toate puterile la orice schimbare în ce privește măcelăria tăierii împrejur și abuzurile legate de aceasta, sursă importantă de venituri pentru ei.

O teorie mai nouă consideră că apariția tăierii împrejur s-ar fi datorat unor factori geo-economici. Conform acestei teorii, în urmă cu 6000 de ani ar fi avut loc schimbări climaterice foarte severe în regiunea *Saharasia*, adică din Africa de Nord până în Asia centrală. În virtutea acestor schimbări climaterice, sistemul patriarhal violent l-a înlocuit pe cel matriarhal, care era pașnic și democrat. În cadrul societăților dominate de sistemul patriarhal, sexul este considerat dintr-o perspectivă îngrijorătoare, bărbatul dominând femeia iar Dumnezeu jucând un rol foarte important.

Foametea și sărăcia rezultate din schimbările climaterice au redus interesul părinților pentru copiii lor. Obligată în permanență să își caute hrana de toate zilele, mamle nu au mai putut arăta copiilor tandrețea de altădată, de care, adesea, nici ele nu avuseseră parte. Degradarea relației mamă-copil a antrenat-o pe aceea dintre femeie și bărbat, ceea ce a condus la dezvoltarea violenței și la sadism, mai ales în ce privește organele sexuale. Masculină sau feminină, tăierea împrejur este una dintre formele acestei violențe. Când aceste practici se instalează într-o societate, ele devin marca distinctivă pe care aceasta o poartă cu ea în lungul migrațiilor sale, afectând astfel și alte populații. Chiar dacă situația geografică diferă de schimbările care au condus la apariția tăierii împrejur, aceasta persistă, devine cutumă, care apoi este întărită prin forța legii. Pentru abolirea tăierii împrejur, mai întâi trebuie desființat sistemul patriarhal violent care o condiționează și o însoțește.

Factorul economic contribuie la schimbarea naturii tăierii împrejur, dintr-un ritual religios în unul pseudo-medical. Numeroși Jidani preferă tăierea medicală împrejur, efectuată de

personalul medical calificat, în primele două-trei zile după naștere, fără să se mai adreseze tăietorului împrejur prescris de *Biblie*, în cea de a opta zi de viață. Între altele, această schimbare este dictată și de faptul că tăierea medicală împrejur costă mai puțin decât aceea religioasă, efectuată la sfânta sinagogă jidovească, sfânta moscheie musulmană sau sfânta biserică a anumitor creștini. Această evoluție a tăierii împrejur se constată în toate comunitățile: iudaică, musulmană, creștină americană și chiar tribală. Treptat, s-a renunțat la ritualul religios al tăierii împrejur, chirurgia respectivă fiind practică tot mai des la maternitate, imediat după naștere. De asemenea, se constată că tăierea faraonică împrejur înlocuiește centura de castitate, care este greoaie, excesiv de tehnică. Aceeași tăiere faraonică împrejur este pe cale să înlocuiască instituția haremului, care este prea scumpă și inaccesibilă celor mulți.

Schimbarea condițiilor economice este un mijloc important în sensul abolirii tăierii feminine împrejur. Mama cu zece copii, ce nu reușește să asigure acestora mijloacele de subzistență, nici să găsească o slujbă convenabilă, este obligată să accepte tăierea împrejur a fetelor ei, dacă asta este voința viitorilor posibili gineri. Dimpotrivă, dacă fetele și femeile au o slujbă convenabilă, dacă nu sunt obligate să conteze pe soț, pentru a supraviețui, ele sunt libere să accepte sau să refuze tăierea împrejur. De aceea, opoziția tăierii feminine împrejur cer Statelor occidentale ca o parte din sumele destinate dezvoltării țărilor africane să fie consacrate asigurării independenței economice a femeilor africane.

II. Câștigul – factor de extindere a tăierii împrejur

1) Tăierea împrejur, sursă de câștig

Primul și singurul scop al chirurgului ce taie împrejur nu este totdeauna realizarea unui câștig. Este sigur însă că medicul american ce refuză să taie împrejur noii născuți se expune unei pierderi anuale de aproximativ 7500 de dolari, care vor trece astfel în buzunarele altor medici.

Rolul câștigului realizat prin tăierea împrejur apare foarte clar în cadrul celor ce s-au petrecut în Anglia. În această țară, tăierea împrejur se practica la o scară similară cu cea din Statele Unite. Către începutul celui de al II-lea Război mondial, în cadrul înaltei societăți engleze, proporția tăiaților împrejur era de aproximativ 80 %, în vreme ce, printre muncitori și funcționari se situa cam la 50%. Pe atunci, se pretindea că în acest fel se combate masturbația. După adoptarea unui nou sistem de securitate socială, în decada anilor 1970, această proporție a scăzut aproape la zero. Noul sistem de securitate socială a antrenat pierderea câștigului realizat de medici prin rentabila tăiere împrejur, ei fiind de acum plătiți cu un salariu fix, indiferent că taie sau că nu taie împrejur.

Problema se pune la fel și în ce privește tăierea feminină împrejur, adesea efectuată de un bărbier, moașă, vrăjitoare, etc. Moștenită în cadrul familiei, meseria de tăietor sau tăietoare împrejur a femeilor este foarte respectată, mai ales în mediul rural. Se înțelege de ce moașele se opun din toate puterile abolirii tăierii feminine împrejur, efectuării nașterilor în maternități, nu la domiciliul mamelor, ca pe vremuri. De asemenea, moașele de pretutindeni se opun democratizării demografiei prin larga răspândire a prezervativelor și a celorlalte mijloace anti-concepționale, care le-ar reduce câștigurile și le-ar afecta prestigiul lor social. Nimeni nu își taie creanga de sub el!

2). Tăierea împrejur și comerțul cu instrumentele medicale respectice

Când medicii au ajuns să recomande tăierea împrejur, Jidanii au fost primii ce s-au grăbit să inventeze scule pentru facilitarea muncii medicului, contribuind la și mai larga răspândire a circumciziei. Medicul chirurg sau tăietorul împrejur ce și-a cumpărat astfel de scule, sau un aparat ce taie automat clitorisul, de exemplu, va căuta să își amortizeze cheltuiala cât mai rapid. Interesul și dorința celui ce a inventat sculele și aparatul de tăiat împrejur merg în același sens, al vinderii cât mai multor instrumente de tăiere împrejur. Nici inventatorii sau industriașii ce produc astfel de scule, nici medicii, bărbierii, moașele sau vrăjitoarele ce le utilizează nu au vreun interes să ia poziție contra tăierii împrejur. Dimpotrivă.

În anii 1950, industria americană a sculelor de tăiere împrejur a încercat să îmbobineze în această practică și Europa, mai ales Germania, care era și continuă să fie o colonie ocupată de armata americană, supusă propagandei iancheilor și destul de profund tăiată cerebralicește împrejur. Către 1957, concernul american *Gomco surgical manufacturing corporation*, a înființat la Ulm, în Germania ocupată, un centru de european de distribuție a sculelor de tăiere împrejur. Apoi, în 1959, 150 dintre noii născuți într-o clinică din Darmstadt au fost tăiați împrejur, în mod experimental, desigur, fără anestezie, cum cere *Biblia*, *Coranul* și celelalte cărți foarte sfinte, cum o cerea și promovarea sfintelor interese ale concernului *Gomco*, de tăiere mondială împrejur, peniană și cerebrală. În 1963, doctorul H. Koester a lansat campania de tăiere împrejur, cu acest aparat foarte modern, a tuturor noilor născuți germani din maternitatea Universității din Giessen. În 1968, de exemplu, 2832 de noi născuți germani au fost tăiați împrejur în cadrul campaniei de promovare a acestui aparat-minune, care taie tot, dintr-un foc!

Totuși, la începutul anilor 1970, medicii și chiar părinții bebelușilor germani au început să priceapă cum stau lucrurile și chiar să deschidă ochii, opunându-se jidăniri sau musulmanizării copiilor lor prin tăierea clandestină împrejur. În acest context, foarte promițătoarea experiență de tăiere peniană împrejur, a popoarelor europene, a luat sfârșit chiar în țara în care

începuse, în Germania ocupată. Între timp însă, alți reprezentanți și merituosi samsari ai grupului *Gomco* de tăiere împrejur s-au deplasat în Danemarca, reușind să mutilizeze 18 bebeluși danezi în anul 1973. Presa zisă daneză a făcut o foarte largă publicitate meșteșugului de jidănire sau musulmanizare prin tăierea împrejur. Danezii însă nu s-au grăbit să priceapă binefacerile foarte democratice ale iudeo-musulmanizării și africanizării prin tăierea împrejur, preferând să rămână în urma înălțătoarelor exemple din Sudan, Uganda, Somalia, Egipt, Israel și ale țării din lume.

3). Tăierea împrejur și comerțul sau gheșeftul cu prepuțuri

De-a lungul secolelor de iudeo-creștinism și de islamism, prepuțul a dat naștere multor obiceiuri cu caracter superstițios. Foarte repede, s-a ajuns la înțelegerea faptului că sfântul prepuț jidănesc, musulman sau creștin poate fi izvorul unor nu mai puțin sfinte gheșefturi, al unor profituri fabuloase și poate chiar vreun apartament în Rai! De ce nu? Prepuțul bărbătesc, clitorisul femeiesc, placenta fetei avortați sau chiuretați au găsit multiple utilizări în anumite ritualuri satanice, în industria cosmetică, alimentară, medico-farmaceutică, prepararea grefelor de piele, a extractelor de opoterapie, etc. Subiectul acesta este foarte vast și depășește cadrul strict al tăierii împrejur, de care ne ocupăm. Vom spune câteva cuvinte despre grefele de piele.

Începând cu anii 1980, foarte multe spitale și clinici au aprovizionat cu prepuțuri omenești laboratoarele și companiile farmaceutice, care au nevoie de carne omenească pentru cercetările privind manipularea ființei umane și popularea lumii cu oameni de tip nou, la care visa și Lenin. Aceleași spitale și clinici alimentează cu prepuțuri societățile transnaționale, ce realizează și ele foarte interesante profituri. Către 1992, a devenit evident că marile companii farmaceutice, alimentare și altele consideră că piața mondială a prepuțurilor va atinge în curând nivelul promițător de miliarde și miliarde de dolari.

Opozanții tăierii împrejur sunt însă și împotriva acestor sfinte profituri democratice, care nu fac rău nimănui – dimpotrivă! Aceștia au început să alerteze părinții inconștienți că spitalele și medicii practică tăierea împrejur în vederea furtului de prepuțuri și clitorisuri, pe care le vând. Spitalele americane foarte creștine, de exemplu, vând un prepuț cu 35 de dolari iar anumiți medici reduc prețul operației de tăiere împrejur, despăgubindu-se cu ceea ce primesc din vânzarea prepuțurilor și a clitoriselor.

III. Tăierea împrejur și asigurările

Opozanții industriei de tăiere împrejur încep să alerteze companiile de asigurări medicale, arătându-le că ele rambursează intervenții chirurgicale ce nu se justifică pe plan medical. Aceste companii de asigurări au însă propria lor logică. De exemplu, la 21 septembrie 1994, *Blue Cross and Blue Shield* (BCBS), din Utah, a răspuns că:

Se știe de decenii că tăierea împrejur nu servește un obiectiv medical ce ar putea fi demonstrat ca necesar. Totuși, ea s-a înrădăcinat în cultura noastră,

iar eforturile pentru abolirea ei nu au avut aproape nici un efect. BCBS nu are o politică socială. Contractele noastre exclud cu regularitate plata serviciilor ce nu sunt necesare, din perspectivă medicală, de exemplu amputarea apendicelui normal. Totuși, BCBS rambursează un număr de operații chirurgicale fără justificare medicală – cazul ligamentelor tubulare, al secționării parțiale sau totale a canalelor excretoare testiculare, pentru provocarea sterilității masculine, al inversării ligamentelor tubulare sau al implantării de proteze peniene, etc. (...) BCBS rambursează aceste operații nu pentru că ar considera că ele trebuie plătite ci pentru că publicul cere ca aceste servicii să fie incluse în contractul de asigurare medicală.

Totuși, unele companii de asigurări refuză să plătească tăierea împrejur pe motivul că nu este vorba de o intervenție chirurgicală justificată din punct de vedere medical. De exemplu, începând cu 1 ianuarie 1987, acesta este cazul companiei *Pennsylvania Blue Shield*.

Subliniem însă că medicii prezintă adesea tăierea religioasă împrejur drept una medicală, cu scopul ca asigurările să plătească în locul părinților care, bineînțeles, dau și ei, după cum se obișnuiește, un plic de bani domnului doctor! Un profesor egiptean, trăitor la Londra, mi-a spus că, în 1998, și-a tăiat copiii împrejur la spital, pe banii Statului englez, explicându-mi că ”medicul ce a efectuat tăierea împrejur a fost foarte înțelegător, menționând pe dosar că operațiile respective au fost efectuate pentru corectarea fimozisului. Această practică este foarte curentă în Franța, țară ce se jidănește și musulmanizează cu multă dăruire creștină și sfânt entuziasm democrat.

IV. Tăierea împrejur și arma banului

Schimbarea societății cere nu numai brațe de muncă ci și bani. În Franța, de exemplu, se spune că ”Banul este nervul războiului” iar în Elveția că ”Cel ce plătește are dreptul să comande”. Este deci normal ca cel ce plătește să vegheze ca banul său să fie utilizat cum dorește el.

Deși sunt principalii contribuabili ai luptei contra tăierii feminine împrejur, Occidentul și organizațiile internaționale refuză să finanțeze și lupta contra tăierii masculine împrejur. Organizațiile naționale africane ce luptă contra tăierii feminine împrejur sunt foarte grijulii în ce privește separarea acesteia de tăierea masculină împrejur, altfel riscă să piardă finanțarea occidentală de care se bucură.

Țările occidentale nu s-ar limita la suspendarea finanțării luptei contra tăierii feminine împrejur, amenințând cu suspendarea oricărui ajutor economic pentru țările ce nu participă la această luptă. Organizația germană Pământul Femeilor indică foarte clar că unul dintre obiectivele sale este de a convinge toate statele occidentale să adopte această politică.

Partizanii tăierii masculine împrejur utilizează Banul ca armă pentru menținerea și permanentizarea acestei mutilări bărbătești. Astfel, doctorul Wiswell a avertizat:

Dacă în zece ani copii netăiați împrejur vor face dializă pentru insuficiență renală cauzată de infecția căilor urinare, asigurările ce refuză plata tăierii împrejur ar putea fi considerate ca responsabile.

Opozanții tăierii masculine împrejur îndeamnă părinți să dea în judecată medicii care practică această chirurgie nejustificată din punct de vedere medical. Pierzând procese peste procese, destul de costisitoare, societățile de asigurări și spitalele înfeudate finanței iudeo-jidovești și musulmane ar putea fi forțate să renunțe la această practică sălbatică, de origine africană.

CAPITOLUL IX

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI FACTORII POLITICI

I. Jidanii, tăierea împrejur și conflictul politic

1). Opoziția contra tăierii împrejur și antisemitismul

Rabinii consideră că tăierea masculină împrejur este o importantă componentă a religiei și identității jidovești. Orice campanie contra acestei practici este considerată de ei un atac la adresa credinței lor, din care cauză toți opozanții ne-jidani ai tăierii împrejur sunt considerați antisemiți de către ei. În ce privește opozanții jidani, aceștia sunt considerați ca animați de o inexplicabilă *ură de sine*.

Deși este una dintre invențiile secolului XX, acuzația de antisemitism atârână deasupra capetelor idioților de creștini ca o sabie a lui Yahve, având repercusiuni foarte profunde asupra dezbaterii privind tăierea împrejur sau mutilarea sexuală bărbătească. Pentru a menaja susceptibilitatea jidovească, prin nedemniilor lor reprezentanți, creștinii degenerați, conduși de Biserica jidovită și vândută au înlocuit termenul consacrat de *tăiere feminină împrejur* prin acela de *mutilare sexuală feminină*, în încercarea disperată de a șterge orice asemănare între cele două. Pe de altă parte, legislatorul occidental și multe organizații guvernamentale și non-guvernamentale, păstrează o tăcere suspectă cu privire la tăierea masculină împrejur, tăcere ce este un adevărat complot, o veritabilă conspirație a tăcerii.

Teama de acuzația de antisemitism a obligat organizațiile contra tăierii împrejur din Statele Unite să nu scoată o vorbă despre crima contra omenirii care este tăierea împrejur, cea de toate zilele, care are loc în spitale și maternități – după naștere, în primul rând sub un pretext medical, excluzându-se astfel orice aluzie privind *tăierea religioasă împrejur*. Binențeles, aceasta pune o reală problemă morală organizațiilor respective, întrucât asta înseamnă abandonarea protejării jidănuților, a copiilor și bebelușilor jidani. De altfel, opozanții jidani ai tăierii împrejur nu ezită să le reproșeze această atitudine, ce poate fi considerată o formă de antisemitism.

2). Răspândirea de către Jidani a tăierii împrejur

Jidanii au contribuit din toate puterile lor la răspândirea tăierii împrejur printre Creștini și Musulmani. În această privință, Romberg scrie următoarele: ”Dacă Jidanii și-ar fi tăiat împrejur fetele, am fi făcut și noi exact la fel”.

Dincolo de influența lor istorică prin *Biblie*, care prescrie tăierea masculină împrejur, semnalăm că Jidanii au sprijinit această mutilare și sălbăticie prin inventarea tot felul de aparate medicale de tăiere împrejur. Nu mai puțin, ei au contribuit la aceasta printr-un număr impresionant de texte literare sau pseudo-medice pe aceeași direcție propagandistică, inventând de fiecare dată un nou pretext, ultimul fiind acela al bolii inventate de laboratoare, boală numită sida! Sprijinul lor permanent în ce privește difuzarea tăierii masculine împrejur a suscit

îndoieli cu privire la motivele și scopurile lor, mai ales că tăierea lor împrejur este o practică religioasă și o chestiune de credință în alianța dintre ei și dumnezeul tribal iudeo-jidovesc, nu o problemă sau chestiune medicală. Putem distinge patru motive probabile ale tăierii jidovești împrejur.

- Înainte de toate, subliniem voința castei rabino-preoțești de protejare a idolatriei, ce este fondul de comerț al castei respective, din care aceasta trăiește de 3000 de ani, fără să fii muncit vreodată. Prin reformele lor, Jidanii din Germania secolului al XIX-lea au încercat să desființeze tăierea împrejur, pentru a scoate jidănimia din ghetoul în care fusese înfundată de mafia rabinică și casta preoțească iudeo-creștină. Politrucii, rabinii și comisarii jidovi au văzut în aceasta o încercare de compromitere a reputației *Bibliei* – carte revelată, chipurile, care de mii de ani stă la baza puterii și a exorbitantelor privilegii rabinice și preoțești, iudaice, creștine sau musulmane. În fața mișcării anti-circumcizioniste actuale din Statele Unite, rabinii ca și preoții creștini se simt izolați și încep să o scalde, gata să abandoneze ideea de tăiere împrejur. Riscul de revenire la dezbaterea reformelor jidănimii germane din secolul al XIX-lea este cât se poate de real. Pentru a nu se ajunge la această catastrofă, casta rabinică jidovească și alte organizații jidovești mai mult sau mai puțin cunoscute fac tot ce pot pentru a stimula inconștiența, nepăsarea și ignoranța creștinilor, religioși sau anti-religioși, în ce privește tăierea împrejur. Efectiv, în proporție covârșitoare, preoții creștini sunt printre ultimii imbecili care au existat vreodată pe fața pământului, neavând nicio idee precisă despre tăierea împrejur, în ce constă aceasta, care sunt efectele ei mai mult sau mai puțin cunoscute sau complet ignorate de lenea, prostia și comoditatea cre(ș)tinilor din toate timpurile, care tocmai de aceea au fost numiți așa.

- În al doilea rând, putem vorbi de voința de propagare a credinței sau idolatriei iudeo-jidovești. După cum am văzut în partea religioasă, anumiți rabini preconizează tăierea împrejur a copiilor de Creștini sau de alte religii, în scopul semănării confuziei, al facilitării conversiunilor jidovești viitoare.

- În al treilea rând, unii vorbesc de o voință de disimulare. Medicii jidani din Germania, care au emigrat în Statele Unite, în preajma ultimului Război mondial, au contribuit la răspândirea tăierii masculine împrejur printre popoarele non-jidănești, pentru ca eventuala identificare a Jidanilor să fie tot mai dificilă iar eventualele persecuții periodice anti-jidovești să devină imposibile.

- În al patrulea rând, putem avea în vedere și dorința de revanșă. Tăierea împrejur era semnul infailibil de identificare a Jidovilor din Germania național-socialistă – probabil singurul stat socialist ce a existat vreodată în Europa. Odată refugiată în Statele Unite, Jidovimea germană a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a tăia împrejur și a mutila milioanele de imbecili americani care habar n-aveau pe ce lume trăiau. Bineînțeles,

mulți creștini conștienți și inteligenți s-au întrebat dacă nu cumva aceasta ascunde dorința jidovească de revanșă contra creștinilor: foștii persecutați sar peste cal, arătându-se dornici să pedepsească și să umilească fii și nepoții foștilor persecutori reali sau imaginari.

II. Musulmanii, tăierea împrejur și conflictele politice

Ca și la Jidani, și la Musulmani regăsim o poziție similară în ce privește tăierea împrejur, masculină ca și feminină. În această problemă, expunerea noastră se va limita la dezbateră existentă în Egipt.

1). Opoziția la tăierea feminină împrejur și anti-islamismul

Numeroși sunt cei care vizionând filmul difuzat de CNN în 1994 au văzut în aceasta voința de a difama Egiptul și Islamul. În cadrul consecințelor mai îndepărtate ale difuzării acestui film, absolut real, de altfel, Muhammad Al-Hayawan a publicat un articol în *Al-Wafd* din 5 octombrie 1997 – în urma anulării de către un tribunal din Cairo a decretului ministerului religiilor din Egipt, privind interzicerea tăierii feminine împrejur din această țară. Între altele, Al-Hayawan spune următoarele:

Care este interesul Europei și al Statelor Unite să facă astfel încât fetele noastre să rămână netăiate împrejur? Chiar și FNUAP (...) și ONU, la Geneva, au atacat justiția egipteană și sprijinit ministerul egiptean al sănătății. Ultimul lucrează oare pentru ceilalți doi, care îi cer să nu respecte justiția? Senatul american a considerat că decizia tribunalului egiptean ar putea conduce la reducerea ajutorului american acordat Egiptului.

Nu ne-am închipuit că justiția egipteană ar putea fi influențată de vacarmul din America. Nu ne putem imagina că Egiptul și-ar putea planifica politica sa morală conform directivelor americane. Ne întrebăm cu tărie de ce vrea America să interzică tăierea împrejur a fetelor egiptene. Nu cumva pentru că Israelul vrea asta? America nu ia nicio decizie pentru sau contra Egiptului, înainte de a se consulta cu stăpânii ei din Israel.

2). Anti-religia și opoziția la tăierea masculină împrejur

Judecătorului libian Mustafa Kamal Al-Mahdewi i s-a făcut un proces de apostazie pentru că, între altele, s-a declarat contra tăierii masculine împrejur. Autoritățile religioase saudiene și libiene au cerut interzicerea cărții sale și condamnarea lui la moarte, dacă nu se retractează. După un proces care a durat ani și ani, la 27 iunie 1999, Tribunalul de Apel din Benghazi a emis sentința contradictorie următoare: l-a achitat pe A-l-Mahdawi de acuzația de apostazie, interzicând însă reeditarea și distribuția cărții sale.

În versiunea arabă a acestei cărți, am publicat textul unui șeic egiptean care consideră că opoziția la tăierea masculină împrejur este "o insultă a tuturor profeților ce au practicat-o: Mahomed, Isus, Moise, și Avraam". După el, opozanții tăierii împrejur sunt "inamicii religiei, ai omenirii și ai lui Dumnezeu, aliați ai tovarășului Diavol". Deși recunoaște că tăierea masculină împrejur nu este obligatorie în Islam, el consideră că voința opozanților de interzicere a ei vizează răspândirea ateismului, că această etapă va fi urmată de alta, în cadrul căreia vor fi atacate dogmele religioase fundamentale.

III. Tăierea împrejur și conflictele coloniale

Treptat, țările occidentale și organizațiile internaționale au promulgat și adoptat diverse măsuri contra tăierii feminine împrejur. Care este poziția Africanilor în această chestiune?

Într-o scrisoare din 5 aprilie 1984, către Edmond Kaiser, președintele Senegalului, Abdou Diouf, scrie următoarele:

Edmond Kaiser, fondator al mișcării *Santinelele*, pleacă într-un fel de cruciadă contra mutilărilor sexuale, mai ales contra acelor care afectează femeile. Totuși, el s-a prezentat în fața noastră nu ca un cenzor insolent și nerespectuos ci ca un om căruia nimic din ce este omenesc nu îi este străin. El afirmă că se bate în numele valorilor universale.

Recentele accidente survenite în Europa, ca urmare a infibulărilor, au scuturat serios conștiința publică.

Mutilațiile sexuale feminine constituie un subiect tabu. Oamenii se rușinează să dezbată acest subiect. Ca și cum fiecare i-ar fi rușine să pună punctul pe "I", ca și cum asta ar însemna violarea intimității noastre colective. Totuși, aceste practici există și pun serioase probleme conștiinței noastre de oameni.

Să nu ne grăbim însă a le condamna ca sălbatice și sângeroase. Nu este cazul să calificăm drept barbarie ceea ce nu este decât semnul unei diferențe culturale. În Africa tradițională, mutilările sexuale provin dintr-un ansamblu coerent, care are valorile și credințele sale, comportamentul lui cultural și ritualurile sale. Ele constituiau o probă, o încercare necesară în cadrul vieții, încheind procesul de socializare al copilului.

Totuși, dacă aceste practici constituie astăzi o problemă, aceasta se datorează faptului că societățile noastre sunt într-o stare de profundă mutație, cunoscând alte dinamisme socio-culturale, în cadrul cărora aceste practici nu își mai găsesc locul lor sau apar ca niște arhaisme pe cale de dispariție. Problema constă în a accelera dispariția lor.

Aceasta presupune educația noilor generații, nu anatemia. Partea esențială a acestei lupte trebuie să aibă loc în interiorul acestor noi dinamisme socio-culturale. Această luptă trebuie să facă din femeie o ființă liberă, dezalienată, care încarnează respectul și eminenta demnitate a vieții. Convingerea mea de om este că deplina împlinire a femeii înseamnă ceea ce este esențial în viața de familie și în societate.

Femeie împlinită este aceea care arată o deplină înflorire fizică, culturală și spirituală. Trebuie deci să acționăm rapid și fără întârziere.

DE AICI ULTIMA TRANȘĂ

La începutul anului 1999, președintele Jammeh al Gambiei a anunțat că el nu va interzice tăierea feminină împrejur, calificând pe cei ce combat această practică drept *inamicii Islamului*. El a adăugat că cei ce se pronunță contra acestei tăieri împrejur, inclusiv unii lideri musulmani, vor să distrugă religia. Faptul de a distinge sau insista asupra tăierii feminine împrejur, printre alte problemele ce amenință sănătatea femeilor din Africa, ascunde, din partea Occidentalilor, un motiv fondat pe interese precise. Campania din presă este descrisă de președintele Jammeh drept "propagandă... o problemă pentru poporul nostru". Faptul de a considera circumcizia feminină o mutilare este o minciună, apoi adaugă: "Cu ocazia viitoarelor sesiuni am decis să prezint un proiect de lege care va interzice astfel de articole sau emisiuni de radio-televiziune. Sunt foarte

indignat de această campanie injustă, pe care nu o putem lăsa continuă”.

Africanii reproșează Occidentului nu numai intervenția lui în Africa ci și în familiile africane de pe teritoriul țărilor apusene. Astfel, ca urmare a unui proces contra Malienilor din Franța, ziarul *Republicanul* din Mali a condamnat ”propaganda rasistă și europa-centristă”, cerând ”un pic de pudoare, de toleranță și de respect pentru alții, în sens democratic”. Președintele asociației pariziene ADUM (Africa Deșteptată, Unită și în Marș) a trimis tribunalului din Paris o moțiune de solidaritate cu o tăietoare împrejur maliamă. El consideră că este normal ca Malienii să își taie fetele împrejur, inclusiv pe teritoriul Fraței. Dimpotrivă, autoritățile franceze consideră că legea este una și indivizibilă, că pe teritoriul Franței nu pot fi tolerate practicile ce ating integritatea fizică, pe motive de origine. Remarcăm însă că Franța este una dintre rarele țări occidentale ce a îndrăznit să intenteze un proces contra tăierii feminine împrejur.

IV. Tăierea împrejur și conflictul feminist

Marx și diccipolii lui au interpretat istoria ca fiind o luptă între clasa capitalistă și muncitorii exploatați, nu între religii sau rase. Mișcările feministe au modificat această teorie, considerând că adevărata luptă este aceea dintre sexe. Deasupra religiei și a rasei există bărbații, iar aceștia sunt într-o permanentă luptă cu femeile. Tăierea feminină împrejur fiind un aspect al acestei lupte, abolirea ei necesită solidaritatea tuturor femeilor, indiferent de religia și de rasa lor. În această privință, Benoîte Groult scrie următoarele:

Ultima colonie a lumii moderne nu va putea obține respectul drepturilor sale decât dacă femeile se vor dovedi solidare. Este necesară solidaritatea milioanelor de femei excizate, cusute, violate, repudiate, sechestrate, prostituate sau vândute, din lumea întreagă. Ele trebuie să fie conștiente că fiecare femeie exploataată, mutilată sau supusă, chiar la 10 mii de kilometri de satul ei, riscă să supună și să mutilaze pe oricare dintre celelalte.

Hosken consideră că ”din punct de vedere individual sau colectiv, bărbații sunt vinovați de continuarea practicii mutilării sexuale feminine”. Din toate punctele de vedere, bărbații sunt cei ce domină societatea: familia, justiția, guvernul, organizațiile internaționale, etc. Cu ocazia sentințelor lor în materie de tăiere împrejur, cel mai adesea sunt condamnate femeile, nu bărbații.

Aceste opinii ale feministelor occidentale sunt foarte apreciate de multe femei africane. Pe un ton plin de sarcasm, Somaliana Waris Dirie scrie următoarele:

Aceste războaie tribale, ca și practica tăierii feminine împrejur, sunt consecința egoismului bărbaților. Nu-mi face plăcere să o spun, dar acesta este adevărul... Dacă le-am tăia părțile genitale și i-am lăsa apoi de capul lor, să sângereze până la moarte sau să supraviețuiască, poate că vor înțelege, în sfârșit, răul pe care ei îl impun femeilor.

De asemenea, semnalăm că feministele acuză bărbații că sunt vinovați și de permanentizarea tăierii masculine împrejur, tot în scopul dominării femeilor și al separării de copiii lor, pe care nu

îi pot apăra. Această acuzație lovește *Biblia* în mod direct. Feminista jidoavcă Miriam Pollack spune că Dumnezeuul *Bibliei* i-a ordonat lui Avraam să își taie fiul împrejur, fără să o anunțe și pe Sara. Dumnezeu a acționat ca și cum Isac ar fi fost numai fiul lui Avraam. Nici acesta nu a consultat-o pe Sara, înainte de a-și tăia fiul împrejur. Nu femeile sau copiii ci bărbații au decis ce este și ce nu este sacru. De acum, se impune ca femeia să intervină, în scopul redefinirii sacrului. Ea știe însă că a lua cuțitul pentru a mutila organele sexuale ale fiului ei nu este un lucru sacru.

CAPITOLUL X

EFECTELE PSIHICE ȘI SOCIALE ALE TĂIERII ÎMPREJUR

Să ne imaginăm un copil între membrii familiei sale, de care este iubit și pe care îi iubește. Dintr-o dată, în casa respectivă pătrund oameni pe care nu îi cunoaște, care îl imobilizează cu forța, îi smulg hainele de pe el și îi taie prepuțul cu cuțitul, în vreme ce el plânge, se zbate și încearcă să scape din mâinile lor. Abia după consumarea acestui fapt, copilul înțelege că membrii familiei lui sunt complicii celor care l-au agresat și i-au ajustat penisul. Care va fi reacția lui? Chestiunea care se pune este următoarea: într-o astfel de situație, există vreo diferență între reacția unui copil și cea a unui adult?

I: Efectele tăierii împrejur asupra copilului

1). Efectele tăierii împrejur asupra băieților

Psihologii au studiat traumatismul provocat prin tăierea post-natală împrejur și complicațiile acesteia. Au fost observate efectele următoare în ce privește complicațiile vieții adulților:

Experiența	Efectele la adulți
Naștere cu forcepsul	Dependență, dureri de cap
Naștere tardivă	Nerăbdare, sentimentul de a fi într-o cursă
Naștere prin cezariană	Frontiere confuze, dificultăți de învățare
Naștere prematură	Rezistență la schimbare
Sufocare	Astmă
Traumatism major	Sinucidere, sentimentul morții

În general, se admite că experiența nașterii are anumite efecte asupra vieții adultului. În aceste condiții, nu se putem nega că tăierea împrejur, care adesea are loc la câteva zile după naștere, poate avea și ea astfel de efecte.

În 1945, doctorul David Levy avertiza corpul medical contra traumatismelor cauzate de operațiile pe copii, între care tăierea împrejur. El a descoperit că răspunsul copilului la acest traumatism este cu atât mai puternic cu cât el este mai tânăr. El semnalează cazul unui copil tăiat împrejur la vârsta de șase ani și șapte luni. Copilul s-a bătut cu tatăl său și cu anestezistul, înainte de a fi imobilizat de către aceștia. După operație, copilul a căpătat caracterul unui adevărat turbat în ale distrugerii, plăcându-i jocurile în care se ucidea la tot pasul, a devenit claustrofob cu tendințe sinucigașe. Un alt băiețel, tăiat împrejur

la vârsta de un an, la trei ani și șapte luni suferea de frică, coșmaruri nocturne, comportament agitat. În 1949, Joseph Lewis confirmă și el efectele psihice nefaste ale tăierii împrejur asupra copiilor.

Bărbații sub hipnoză povestesc detaliile tăierii împrejur suferite de ei după naștere, inclusiv durerea pe care au suportat-o. În astfel de ocazii ei își exprimă furiși voința de a se răzbuna, de a distruge pe cei care au participat la mutilarea lor.

Psihiatrul jidan Michel Erlich semnalează că operația de amigdalită, efectuată în copilărie, are anumite efecte psihice asupra copilului. Foarte curios însă, vorbind de tăierea împrejur post-natală, el pretinde că aceasta nu ar avea consecințele traumatice ale amigdalitei.

Bettelheim, dimpotrivă, consideră că tăierea împrejur a nou-născuților este mai catastrofală pe plan psihologic decât aceea efectuată la o vârstă mai avansată. În acest ultim caz,

Copilul cunoaște mai bine viața, știind mai multe despre părinții lui și intențiile acestora. De aceea, tăierea împrejur i se pare mai puțin amenințătoare iar cei care i-o impun mai puțin fioroși. Anumite triburi admit că de vreme ce copilul nu înțelege justificarea tăierii împrejur, aceasta înseamnă că el este încă prea tânăr pentru această intervenție și pentru ceremonia respectivă. Suntem tentați să adăugăm că neînțelegerea aceasta sugerează copilului mai curând angoasa castratului decât libertatea sexuală.

Bettelheim compară tăierea împrejur cu operația estetică ce poate fi la fel de traumatizantă. Dacă această operație este suportată de o fată care îi înțelege sensul, ea va suporta mai ușor durerea fizică și va aștepta cu nerăbdare plăcerea care va rezulta.

Unul dintre efectele tăierii împrejur este evitarea de a gândi și de a vorbi despre aceasta. Bărbații ce contactează un centru de tăiere împrejur evită acest termen în cadrul apelului lor telefonic. Unii dintre ei devin isterici și încep să tremure când li se înmânează o carte pe această temă. Alții evită să privească cuțitele, foarfecele și celelalte scule ce le reamintesc traumatismul prin care au trecut.

Toate acestea au condus la înțelegerea efectelor psihice ale tăierii împrejur. Cercetările efectuate au demonstrat că experiența durerii și traumatismul suferit în copilărie sunt cauza unor schimbări fiziologice mult mai târzii. Studiul imaginii creierului adulților ce au suferit un abuz sexual pe când erau copii demonstrează că volumul hipocampului lor cerebral este mai redus. Ori, această parte a creierului este sediul memoriei. De asemenea, s-a remarcat că adulții abuzați sexual în copilăria lor au o memorie verbală redusă, mai ales pe termen scurt. James Prescott, neuro-psihiatru și vechi administrator al Institutului național al Sănătății, afirmă că tăierea împrejur afectează dezvoltarea creierului.

2. Efectele circumciziei asupra fetelor

Tăierea feminină împrejur are loc adesea între 5 și 15 ani, la o vârstă la care fata înțelege ceea ce se petrece cu ea. După cum semnalează Bettelheim, această vârstă poate fi un avantaj față

de o alta anterioră, mai ales în societatea ce consideră circumcizia feminină un mijloc de integrare socială care va evita fetei de a fi obiectul șicanelor celor de vârsta ei. Totul depinde de felul în care societatea și cea în cauză concep tăierea împrejur.

În ce privește societatea somalină, care practică tăierea farao-nică împrejur, Lantier remarcă următoarele:

În mediile fanatice, femeile astfel tratate nu suferă niciodată de vreo psi-hoză, ignoră orice angoasă și se zic fericite. Dimpotrivă, femeile somaliene mai puțin atașate cutumelor decât generațiile anterioare, dar care încă se consideră obligate să suporte soarta lor tradițională, sunt atinse de neuraste-nie, apatie și tristețe.

Lightfoot-Klein scrie următoarele:

Fetele sudaneze privesc tăierea împrejur cu un sentiment mixt, de teroare și aviditate, în același timp. Adesea ele manifestă o severă anxietate, o reacție de fobie generalizată, mai ales când termenul operației se apropie. Atunci, ele încep să se teamă de o simplă atingere, de cuțite, de reuniunile sociale și chiar de a dormi. Acestea decurg din faptul că, vrând-nevrând, înainte să le vină rândul, ele au conștientizat tăierea împrejur a altor fete, au auzit țipetele disperate ale acestora. Unele fete au văzut chiar sângele celor ce le-au precedat. Totuși, în ciuda acestor lucruri, ziua tăierii împrejur este considerată cea mai importantă din viața unei fete.

II. Tăierea împrejur și raporturile cu părinții

Omul are nevoie de tandrețe în aceeași măsură ca și de hrană. Această tandrețe începe în cadrul raporturilor dintre copil și mamă, care conduce la cunoscutele raporturi de apropiere și de dragoste dintre cei doi, cu consecințe asupra sănătății fizice și psihice a copilului, de-a lungul întregii lui vieți. Tăierea împrejur influențează relația mamă-copil încă din timpul perioadei intrauterine, mai ales dacă mama este în conflict cu soțul pe această problemă. Se cunoaște cazul unei jidoavce al cărei termen fusese depășit. Aceasta nu putea naște din cauză că soțul ei vrea neapărat să taie copilul împrejur. Descoperind că mama copilului nu dorea ca fiul ei să fie tăiat împrejur, moașa a anunțat soțul femeii și tatăl copilului, acesta de pe urmă decla-rându-se de acord cu renunțarea la tăierea împrejur. De îndată ce mama a fost informată de decizia soțului ei, nașterea s-a produs fără probleme, iar copilul a rămas nemutilat.

Când tăierea împrejur are loc la maternitate, imediat după naștere, copilul este răpit de lângă mama lui și dus într-o altă sală, pentru a fi chinuit și mutilat în absența acesteia. Suferința îndurată va afecta alăptarea ulterioară a copilului, care, uneori, își va refuza mama. Strigătele copilului pot deranja mama, care va avea tendința să îl lase să plângă, ceea ce crează o tensiune între mamă și copil. La rândul lui, acesta va avea sentimentul că mama l-a trădat, că ea este vinovată de ceea ce i s-a întâmplat, pierzându-și încrederea în ea. Când copilul este tăiat împrejur la vârsta de câțiva ani, el adoptă adesea o atitudine foarte agresivă față de mama lui.

Aceeași problemă se pune și în cazul tăierii feminine împrejur. Fata are sentimentul că părinții au trădat-o. Doctorul Adil Sadiq, profesor egiptean de psihiatrie, raportează cazul unei femei repudiate de soțul ei, din cauză că ea nu ajungea nicio-

dată la orgasm, în cadrul relațiilor sexuale cu soțul ei. În această situație, ea și-a dirijat întreaga agresivitate către tatăl ei, considerându-l responsabil de falimentul vieții sale conjugale, din cauza forței cu care a insistat ca ea să fie tăiată împrejur, în timpul copilăriei ei.

Pentru a îmbunătății relațiile dintre tăiații împrejur ajunși adulți și părinții lor, opozanții acestei mutilări sugerează ambilor un dialog cinstit și total. S-a constatat însă că aceasta cere mult curaj din partea părinților, care recunosc astfel greșeala comisă. Nu mai puțin, pentru începerea acestui dialog, copiii înșiși au nevoie de mult curaj, ceea ce arată că ei resimt mutilarea ce le-a fost impusă, că virilitatea sau feminitatea lor a fost afectată.

III. Tăierea împrejur și raporturile cu societatea

Studiile pe maimuțe demonstrează că, separat de mama sa și crescut cu o păpușă asemănătoare cu aceasta, din stofă molcuță și calduță, puilul de maimuță ajuns adult va avea un comportament bizar. Dacă păpușa-mamă va fi metalică și rece, maimuțoiul ajuns adult va avea un comportament abuziv. S-a constatat că cercopitecul crescut departe de mama lui va deveni violent și va manifesta puțină afecțiune pentru puilii lui, nerăspunzând la strigătele lor și neconsolându-i în niciun fel.

Același fenomen se observă și la oameni. Cel ce suferă de anumite privațiuni are tendința de a-i priva pe alții de afecțiunea sa. Cel ce a fost abuzat își creează o personalitate de angoasat sexual și îi va priva și pe alții de plăcerea sexuală. S-a observat că părinții ce își bat copiii au fost ei înșiși bătuți la vremea lor. Evident, când vor deveni părinți, copiii bătuți cândva își vor bate, la rândul lor, propriii lor copii. Aceasta nu înseamnă însă neapărat că orice copil bătut va deveni violent, căci lipsa de afecțiune și de plăcere pot fi compensate de adult.

Prezentăm pe scurt efectele probabile ale tăierii masculine împrejur asupra societății, bazându-ne în principal pe scrierile psihologului jido-american Ronald Goldman. Autorii care au tratat acest domeniu foarte sensibil sunt extrem de rari.

1). Regresia stimei de sine

Dacă bărbații conștientizează că tăierea împrejur influențează raporturile lor sexuale, vor avea mai puțină stimă pentru ei înșiși, lucru datorat faptului că relațiile sexuale joacă un rol important în stima de sine. Cel ce nu se stimează va stima mai puțin pe alții și va adopta comportamentul asocial al celor ce se izolează, fac depresii peste depresii, se droghează. Pentru a-și afirma dominația de care este capabil, un astfel de bărbat ar putea recurge la raporturi sexuale cu minorii, fenomen foarte răspândit în Statele Unite și în lumea musulmană.

2). Mutilarea celorlalți

Unii se întreabă care este procentul de pediatri și de urologi ce au ales această specializare în Statele Unite, pentru a putea practica pe copii ceea ce au suferit ei înșiși.

Goldman arată că în ciuda efectelor negative ale tăierii împrejur, apărătorilor acesteia le este foarte greu să ajungă la o altă opinie, din cauza anumitor factori de natură psihologică. Printre aceștia, fiecare repetă pe alții ceea ce a suferit el însuși. Studiile demonstrează că tăierea împrejur este efectuată mai ales de către medici în vârstă, bărbați care ei înșiși au fost mutilați astfel, în copilăria lor.

Goldman face legătura între tăierea masculină împrejur și rata operațiilor pe femeile din Statele Unite, fără vreo justificare medicală valabilă. Bărbații sunt în favoarea tăierii feminine împrejur tocmai pentru a le priva astfel pe femei de plăcerea sexuală de care au fost privați ei înșiși. Din această cauză, lupta contra tăierii feminine împrejur trebuie însoțită de aceea contra tăierii masculine împrejur.

De asemenea, s-a observat că femeile susțin și practică pe altele tăierea împrejur care le-a mutilat cândva pe ele însele. Femeia mutilată are tendința ca, la rândul ei, să mutileze alte și alte femei, ceea ce conduce la detestarea oricărei femei care nu este mutilată sexual. În acest fel s-au creat adevărate bariere sociale între tăiații și netăiații împrejur, în timpul vieții ca și după moarte, bariere de care ne-am ocupat în cadrul dezbaterii religioase. Iată ce scrie despre asta Alice Miller:

Întrucât uită sau ignoră singura explicație corectă, istoricii și psihologii vor continua vreme îndelungată să caute motivele tăierii împrejur. Cu timpul însă, această explicație devine evidentă, mai ales când ne punem întrebarea următoare: Ce se va întâmpla celui care a mutilat un copil? Nu cumva copilul torturat de către adulții bigoți și ignoranți va sfârși prin a se răzbuna? Acest copil va trăi permanent în umbra sentimentului de răzbunare, mai ales dacă în viața lui nu intervin evenimente de natură să îl vindece prin dragoste de vechea mutilare, ceea ce, bineînțeles, este ceva foarte rar. Regula generală este că cei ce au suferit acest prejudiciu îl vor prelungi asupra propriilor lor copii, afirmând sus și tare că acest comportament nu le dăunează întru nimic, întrucât chiar părinții lor, la vremea respectivă, l-au adoptat față de ei. În plus, tăierea împrejur se complică cu aspectele ei religioase – ceea ce înseamnă că, pentru foarte mulți, este de neconceput că religia ne poate împinge la acte de cruzime, sălbăcie și obscurantism. Ce se întâmplă însă dacă aceste lucruri de negândit sunt pe deplin adevărate? Trebuie oare ca generații și generații de copii să fie sacrificate pe altarul ignoranței, cruzimii, obscurantismului, nepăsării, setei de sânge a castei rabino-muftio-preoțești?

3) Violență și comportament antisocial

Goldman își pune o serie de întrebări cu privire la relația dintre tăierea împrejur și comportamentul asocial, mai ales violența din Statele Unite, adică societatea cea mai violentă din lume. Rata crimelor din Statele Unite este de opt ori mai mare decât cea din Europa și de paisprezece ori superioară celei din Japonia. Desigur, trebuie ținut cont de existența drogurilor, de carențele educației morale, prezența masivă a armelor la îndemână oricui, violența televizuală, absența taților din familii, slăbiciunile sistemului școlar, șomajul, rasismul, scăderea sentimentului religios, etc. Totuși, se constată că, în ultimii treizeci de ani, rata criminalității americane a crescut în paralel cu aceea a numărului de tăiați împrejur, adică de mutilați sexual. Pe baza

acestei constatări, Goldman trage concluzia existenței unei legături între tăierea împrejur și violența socială.

În Statele Unite, violența cea mai frecventă este aceea din cadrul familiilor. Goldman se întreabă dacă nu cumva există o legătură între faptul că la fiecare 25 de secunde un băiețel este tăiat împrejur în Statele Unite, iar la fiecare 15 secunde un bărbat lovește o femeie. Lovirea unei femei exprimă dorința de a o domina sau de a reacționa la refuzul ei de a se supune. Acestea decurg din sentimentul că familia și locuința constituie citadela bărbatului, în care femeia intră ca parte componentă. Acest sentiment și fapt social ne apropie de problematica tăierii împrejur a copiilor, în ambele cazuri fiind vorba de impunerea voinței bărbatului în fața altora. Pe de altă parte, toate studiile demonstrează că abuzurile suferite de copii fac din aceștia viitori soți violenți. Oricât s-ar gargarisii religiile monoteiste și idolatriile tribale cu pretențiile lor absurde, tăierea împrejur rămâne un abuz fizic, sexual și moral contra copilului. Unii tăiați împrejur consideră că mamele lor nu i-au protejat îndeajuns și se îndreaptă contra acestora. Probabil că de aici pornește sentimentul confuz și inconștient al nevoii de violență contra femeilor. Aceasta însă nu înseamnă neapărat că toți cei tăiați împrejur vor fi violenți cu femeile. Pur și simplu, tăierea împrejur este unul dintre factorii acestei violențe.

4) Violul

În Statele Unite, anual sunt declarate două milioane de violuri. Rata violurilor din această țară depășește de șapte ori pe aceea din Comunitatea europeană. Nu cumva există o legătură între rata ridicată a volurilor și la fel de ridicata rată a tăierilor împrejur, din Statele Unite?

Similitudinea dintre violul unei femei și tăierea împrejur a unui băiețel este evidentă. În cazul tăierii împrejur, copilul este dezbrăcat și, cu ajutorul forței și al sculelor specifice, penisul îi este mutilat de către unul sau mai mulți indivizi ce se comportă ca niște călăi. În esența ei, tăierea împrejur nu diferă prea mult de viol, care este o agresiune sexuală a femeii. Unica diferență între tăierea împrejur și viol este vârsta și natura actului. Cei ce taie împrejur un bebeluș sau un băiețel consideră că acesta nu are dreptul să refuze mutilarea ce îi este impusă. Tot așa, cel ce violează o femeie consideră că aceasta nu are dreptul să refuze relația sexuală ce îi este impusă. Unii cred că femeia violată nu suferă din cauza violului, ba chiar că, de fapt, găsește o plăcere în acesta. Tot așa, partizanii tăierii împrejur consideră și ei că bebelușul sau copilul nu suferă din cauza operației. Cei ce taie împrejur sunt ei înșiși victime ale tăierii împrejur, iar cei ce violează au fost adesea ei înșiși victime ale unor abuzuri sexuale sau fizice. Nimeni nu poate contesta similitudinea dintre milioanele de tăieri împrejur și milioanele din violuri din Statele Unite.

5) Pedofilia

Studiile americane demonstrează că 38% dintre femeile americane au suferit un abuz sexual în copilăria lor. Unele dintre aceste sudii estimează că, în realitate, această cifră este de aproximativ 45%. De asemenea, întrucât nimeni nu vorbește cu plăcere despre acest gen de experiențe, pe care toți se străduiesc să le uite, unii consideră că rata violențelor și abuzurilor sexuale printre copii americani ar putea fi în jur de 60%.

Bineînțeles, unii consideră că există o legătură clară între tăierea împrejur și pedofilie. Cei ce abuzează copiii pe plan sexual suferă de o lipsă de stimă de sine și de sentimentul incapacității lor, simptome ce rezultă necesarmente din mutilarea tăierii împrejur. Cei ce abuzează de copii pe plan sexual suferă de dificultatea realizării dorințelor lor sexuale. Această dificultate caracterizează fără excepție și pe tăiații împrejur. Devenit adult, copilul ce a simțit că a fost violat, va avea tendința de a viola și al alți copii, la rândul lui. Am văzut deja că tăierea împrejur produce tăietori împrejur. Bineînțeles, nu toți cei tăiați împrejur vor deveni pedofili, cauzele pedofiliei fiind multiple. Nimeni nu poate însă contesta că tăierea împrejur este una dintre aceste cauze.

6). Sinuciderea

Rata sinuciderilor din Statele Unite a crescut în ultimele decenii. Între 1950 și 1990, rata sinuciderilor americane a crescut de 3,4 ori la tinerii cuprinși între 15 și 24 de ani. În 1990, rata sinuciderilor americane la bărbați a fost de 5,6 ori superioară celei a femeilor. Sinuciderea este produsul izolării, al refulării sentimentelor și al rușinii, trei factori ce decurg din tăierea împrejur.

De asemenea, s-a observat fenomenul decesului înaintea împlinirii vârstei de un an, care lovește anual 6000 de copii în Statele Unite, dintre care 60% băieți. Ar fi foarte interesant de văzut dacă nu cumva există o legătură între acest fenomen și tăierea împrejur. Dacă ținem cont de faptul că tăierea împrejur se aseamănă cu violul și că acesta ucide voința și spiritul persoanei în cauză, nu este exclus ca mutilarea prin amputarea prepuțului să contribuie la acest gen de decesuri.

7). Furtul

În Statele Unite, furtul constituie o problemă enormă. În 1992 au fost declarate 12,2 milioane de cazuri de furt.

Jido-americanii ce se opun tăierii împrejur consideră că aceasta este de fapt un furt, întrucât este vorba de un atentat la proprietatea altuia, fără consimțământul acestuia. În consecință, după aceștia, tăierea împrejur este contrară poruncii biblice "Să nu furi" (Ie 20:15). Somaliana Waris Dirie vorbește de tăierea ei împrejur ca și cum aceasta ar fi fost un furt:

Mi se rupe inima când mă gândesc că peste două milioane de fete vor trăi anul acesta ceea ce am trăit eu însumi. De asemenea, știu că permanent crește numărul femeilor furioase, care, ca și mine, nu vor putea recupera niciodată ceea ce li s-a furat.

Consider că trupul pe care Dumnezeu ni l-a dat la naștere a fost perfect. Oamenii m-au furat, mi-au răpit forța și m-au lăsat infirmă. Dacă Dumnezeu ar fi considerat că anumite părți ale corpului meu sunt inutile, atunci de ce m-ar fi făcut așa cum m-a făcut?

Ronald Goldman consideră că există o similitudine între furt și tăierea împrejur. Cel ce este furat se supără până la disperare și, pentru a se proteja, încearcă să minimizeze ceea ce i s-a întâmplat. La fel se petrec lucrurile cu cei tăiați împrejur, care minimizează și ei ceea ce li s-a întâmplat. Ce ne împiedică să vedem în tăierea împrejur o hoție, ce ne împinge nu numai la furtul integrității fizice a celor în cauză ci și la furtul bunurilor altuia? Există oare o relație între rata ridicată a tăierilor împrejur și aceea la fel de ridicată a furturilor din Statele Unite?

8). Războaiele și conflictele armate

Ca și indivizii, societatea își poate îndrepta agresivitatea către sine însuși, pentru a se distruge, sau către alții, pentru a-i distruge pe aceștia. Tot ce contribuie la violența individuală contribuie și la violența societății și la înclinația acesteia de a agresa alte popoare. Pierderea încrederii, a stimei de sine și a afecțiunii pentru alții, dorința de dominație și refularea sentimentelor face parte din personalitatea tipic americană. Aceste elemente nu pot fi separate de practica generală a tăierii împrejur în această țară.

Bineînțeles, asta nu înseamnă că doar cei tăiați împrejur sunt făcători de războaie. Nu putem însă exclude că mutilarea sexuală joacă rolul ei în chestiunea războaielor, oricât de neînsemnat ar fi acest rol. Excluderea acestui factor din întregul comportamentului social, pe motiv că ar fi vorba de o speculație, dovedește frica de a descoperi efectele nefaste ale tăierii împrejur. Întrucât există interese ce vor să eternizeze tăierea împrejur, se evită și se închide ochii în fața cercetărilor sociale ce arată inconvenientele acesteia.

Somaliana Waris Dirie vede o relație între tăierea feminină împrejur și războaiele interminabile din țara ei:

Ca și practica exciziunii, aceste războaie tribale sunt consecința agresivității, a egoismului bărbaților. Nu îmi place să spun acest lucru, dar acesta este adevărul. Bărbații acționează astfel întrucât sunt obsedați de teritoriul, posesiunile și femeile lor, toate acestea figurând într-o singură categorie, pe plan cultural ca și pe cel legal. Dacă am castra bărbații, probabil că țara mea ar deveni un paradis. Astfel ei s-ar calma, s-ar arăta mai sensibili față de lumea înconjurătoare. Fără excesele regulate de testosteron, nu am avea nici războaie, nici masacre, nici furturi, nici violuri. Dacă s-ar tăia bărbaților părțile genitale și apoi, fără îngrijire medicală, ar fi lăsați să sângereze întru moarte sau să supraviețuiască cum or ști, poate că astfel ar înțelege, în sfârșit, răul pe care năravul lor îl impune femeilor.

CAPITOLUL XI

MIJLOACE DE LUPTĂ CONTRA TĂIERII ÎMPREJUR

În ultimul capitol din dezbaterea medicală am văzut cum, în ce fel și în ce măsură pot fi remediate efectele dăunătoare ale tăierii împrejur. De data asta ne vom ocupa de măsurile sociale

preconizate de opoziții tăierii împrejur, în vederea eradicării acesteia. Pentru deplina lămurire și înțelegere a acestor probleme, cititorii sunt rugați să consulte și Dezbaterea juridică, din Partea a V-a a cărții de față.

I. Studiul global și falimentul complotului tăcerii

Masculină ca și feminină, tăierea împrejur este o practică complexă, ce necesită un studiu multidisciplinar global. Un astfel de studiu este condiția necesară prealabilă combaterii eficiente a tăierii împrejur, demascând complotul tăcerii din jurul acesteia, punând în evidență aspectele religioase, sociale, medicale, juridice și chiar esoterice sau oculte.

Putem considera că dezbaterea în jurul tăierii feminine împrejur a atins astăzi o anumită audiență internațională. Dimpotrivă, tăierea masculină împrejur continuă să fie înconjurată de mister, constituind un adevărat tabu. De fiecare dată când mi-am arătat interesul pentru această chestiune, interlocutorii mei au rămas ca la dentist. Anunțând prin internet apariția acestei cărți în arabă, cineva mi-a răspuns că acest subiect este foarte sensibil, că ar trebui să îl evit. Un alt internaut m-a amenințat cu flăcările Iadului, înainte de a fi citit cartea care nici nu apăruse. Un al treilea mi-a scris: "De ce vă consacrați acestui subiect când există atâtea altele? Merită oare tăierea împrejur această atenție, acest efort?". Pe acesta l-am întrebat: "Mutilarea anuală a 15 milioane de copii nu merită oare atenția omenirii"?

II. Activismul religios

Religia este un factor important în cadrul continuării sau al abolirii tăierii împrejur. Oricare le-ar fi puterea și influența reală, autoritățile religioase poartă întreaga responsabilitate a acestei practici. Ele continuă însă mutilarea sexuală a omenirii, încercând să se justifice sau, dimpotrivă, fără să scoată o vorbă. Ce se poate face cu aceste autorități religioase, cu acești călăi în sutană, rabini, muftii, medicii-călăi?

1). A îngrijii, a îndepărta și a cenzura

Pentru a împiedica automutilările, psihiatrii propun îngrijirea bolnavilor prin prescrierea de medicamente, eventual anumite operații. Este însă inimaginabilă prescrierea de medicamente pentru toate autoritățile religioase jidănești, musulmane și coreligionarii acestora, pentru a se obține încetarea tăierilor împrejur. Volkov a propus unele măsuri drastice în cadrul luptei contra violării integrității omeniești de către secta scopiților din Rusia:

- Organizarea unei rețele de instituții politice, educative și culturale, trimiterea de animatori culturali anti-religioși, a unor medici, în regiunile contaminate de această sectă.

- Întocmirea unei liste de castrați cunoscuți și supravegherea atentă a acestora.

- Măsuri de natură administrativă pentru a-i izola de restul populației pe castrații fanatici, propagandiștii sectei și castratorii ce trăiesc din castrarea altora.

Aceste măsuri și altele încă ar provoca o furtună de proteste. Unii propun să se interzică auto-mutilatorilor lectura textelor religioase ce îi pot excita din punct de vedere sexual și incita să se mutileze. Este însă foarte dificil să interzici Jidanilor, de exemplu, lectura capitolului 17 din cartea *Facerii* sau *Genezei* biblice – text ce vorbește despre tăierea masculină împrejur.

2). Asocierea autorităților religioase

Întrucât autoritățile religioase nu pot fi îngrijite, s-ar putea încerca îndepărtarea lor de cei susceptibili de a fi tăiați împrejur, cenzurarea cărților pretinse "sfinte", asocierea lor într-un fel oarecare la lupta contra tăierilor împrejur.

Pentru a putea utiliza însă aceste autorități religioase, ar trebui început prin a le educa. Pentru asta însă, ele însele ar trebui să ceară sau să accepte această educație religioasă, apoi să se angajeze în domeniul atât de controversat și periculos al combaterii tăierii împrejur. Un rabin convins de justetea cauzei copiilor mi-a scris însă că, după ce și-a pierdut prepuțul se teme că își va pierde și slujba. Cardinalul Jean-Marie Lustiger și marele rabin Samuel Șirat, din Paris, au refuzat să se pronunțe în privința tăierii feminine împrejur – probabil pentru că se temeau de eventuala deschidere, în acest fel, a unei dezbateri privind tăierea masculină împrejur. Desigur, într-o epocă ca a noastră, când se vorbește de dialog între religii și de concilierea Creștinilor cu Jidani nu ne putem aștepta ca papa de la Roma sau episcopii creștini să ia poziție contra tăierii împrejur. De altfel, un gest ca acesta ar fi imediat considerat o dovadă de antisemitism sau chiar o provocare.

3). Vaccinarea poporului

Doctorul Gerard Zwang propune suprimarea religiilor mono-teiste – în acest fel, crede el, se va putea ajunge la abolirea tăierii împrejur, masculine ca și feminine. Nu vom merge însă atât de departe ca doctorul Zwang. În loc de a combate religiile precum morile de vânt, preferăm să discutăm cu cei ce se consideră Jidani, Creștini sau Musulmani. Fiecare dintre aceștia are o formație intelectuală și un volum de cunoștințe suficient pentru a-i permite să își adapteze convingerile religioase la inteligența sa. Pentru asta, ar fi suficient ca fiecare să conștientizeze complexitatea problemei, să înțeleagă că este vorba de o mutilare a persoanei umane, de un atentat contra integrității fizice, de practici nefaste și nedemne de ființa omenească. Desigur, aceasta implică punerea în chestiune a dogmelor religioase moștenite, a celor ce figurează în pretinsele *cărți sfinte*.

III. Ridicarea nivelului educativ, cultural și social

Această sarcină ar putea fi încredințată diferitelor instituții de formare și informare a populației, ceea ce implică existența libertății de expresie și punerea la dispoziția acestora a informațiilor ce trebuie comunicate publicului. Nu putem cere ziariștilor să fie experți în toate domeniile. De asemenea, s-ar putea cere experților din diversele domenii să contribuie la difuzarea

anumitor informații în cadrul categoriei sociale din care fiecare face parte.

Pe lângă informarea populației, se pune problema ridicării nivelului educativ al întregii societăți. Desigur, nu s-ar ajunge dintr-o dată la abolirea tăierii feminine împrejur. Este însă probabil că asta ar putea contribui la transformarea tăierii faraonice împrejur în tăiere *Sunnah* – o primă etapă înaintea abolirii ei definitive. O educație fondată exclusiv pe religie, ca educația azharită, ar avea un efect nefast.

În sfârșit, în cadrul anumitor societăți s-ar pune problema schimbării statutului social al femeii, asigurând acesteia independența economică astfel încât să poată decide absolut liber în chestiune tăierii sau netăierii împrejur a fetelor ei.

IV. Metode de transmitere a informației

Printre acestea, există stilul serios de transmitere a informației, care implică discuții și dezbateri științifice, în prezența unor interlocutori, a unui public mai mult sau mai puțin numeros, a unor specialiști. Unii dintre aceștia de pe urmă recurg la sistemul de dialog socratic, sub formă de întrebări și răspunsuri, ajutându-i pe interlocutori să spună ei înșiși ceea ce specialistul vrea să îi facă să înțeleagă. Evident, în acest fel se ajunge la o unitate de limbaj, ceea ce este deja foarte important. Specialiștii trebuie să evite provocarea și umilirea interlocutorilor lor, care le-ar deveni astfel inamici. Dimpotrivă, specialiștii trebuie să încerce a se pune în situația interlocutorilor lor.

Există însă și un stil sarcastic de transmitere a informației, stil ce recurge la anecdote și la caricaturi. De exemplu, tăierea împrejur este o practică fondată pe legende care cer, din partea specialistului, un anumit efort, pentru a-și convinge interlocutorul de absurditatea acestei practici. Religia însă blochează adesea simțurile și creierul omenesc, făcându-i pe mulți să nu vadă ceea ce este clar ca lumina zilei, să nu gândească cu capul și cu mințile lor. În astfel de situații, succesul dialogului depinde adesea de o expresie inspirată sau de exemplul potrivit, ce poate debloca creierul.

În materie de transmitere a informației există însă și stilul literar. Oricât am încerca să fim de logici în cadrul comportamentului nostru, nu vom reuși niciodată să închidem total și definitiv calea liberă a sentimentelor, afectivității și obișnuințelor omenești. Unii sunt foarte sensibili la proverbe, care într-o frază rezumă înțelepciunea unui întreg popor. Versul bine ales și evocator al unui poet este adesea mai eficace decât discursurile lungi și epuizante. Acesta este motivul pentru care, în cadrul colocviilor organizate de ei, opoziții tăierii împrejur acordă o mare atenție poeziei și textelor sentimentale. Bătălia pentru abolirea tăierii împrejur are nevoie de oratori și de poeți, de comedieni, cineaști și artiști, după cum are nevoie și de specialiști în materie de religie, de drept, medicină sau alte discipline.

Un ultim cuvânt cu privire la acest gen de acțiuni. În 1994, am participat la o manifestație, la Washington, în fața *Physicians committee for responsible medicine*. Cu această ocazie, manifestanții și-au ars certificatele de naștere pe care figurau numele medicilor tăietori împrejur. A fost arsă însă și Declarația Universală a Drepturilor Omului, care nu conținea nici un articol despre dreptul la integritatea fizică și deci nu apăra pe nimeni contra mutilărilor sexuale idolatrice, adică pseudo-religioase. Astfel de manifestații au loc și în fața spitalelor americane ce concediază infirmierele și personalul medical ce refuză să participe la tăierile masculine împrejur.

V. Îngrijirea efectelor psihice ale tăierii masculine împrejur

Tăierea împrejur lasă în urma ei efecte psihice nefaste, atât din punct de vedere individual cât și pe plan social. Opozanții tăierii împrejur consideră că aceste efecte merită o îngrijire medicală, atât pentru a ușura situația victimelor cât și pentru a ajuta societatea să priceapă despre ce este vorba, împiedicându-se astfel repetarea mutilării sexuale respective pe alte și alte victime.

Psihologul Ronald Goldman spune că tăiatul împrejur ce devine conștient de starea sa de victimă se închide în sine, caută pe cineva pentru a i se destăinui sau chiar se revoltă. A doua atitudine este cea mai bună, întrucât ea permite ușurarea victimei și regăsirea de către aceasta a încrederii în sine. Acest lucru nu este însă totdeauna ușor de realizat căci exteriorizarea sentimentelor este dificilă, foarte rare fiind persoanele demne de încredere, în acest domeniu. Se pare însă că, în materie de tăiere împrejur, este preferabilă evitarea pozițiilor neutrale. Tăcerea vicimei în fața mutilării suferite înseamnă că ea va perpetua această practică pe alte și alte persoane. Curajul de a se exprima are efecte pozitive și contagioase asupra altora, ajutându-i să facă și ei același lucru. Exprimarea și repetarea adevărului are efectul bulgărelui de zăpadă ce poate declanșa o avalanșă, contribuind la schimbarea culturii unei societăți.

Alice Miller spune că ”cel ce înțelege ceea ce s-a comis contra lui, în copilărie, nu comite nici un fel de crimă”. Ar trebui să se recunoască adevărata natură a ceea ce a suferit victima, ar trebui să înțelegem că tăierea împrejur este o crimă, mai exact, cu termenii lui Alice Miller, ”cea mai mare crimă a omenirii”, pe care religia o impune iar legislația nu o sancționează. Fără asta, vom continua să tolerăm tăierea împrejur și să o repetem neîncetat, pe alte și alte generații de copii și de adulți. Alice Miller adaugă:

Fiecare criminal a fost odată victimă și el; nu toate victimele ajung însă obligatoriu criminali. Asta depinde de prezența unui martor informat, care simțind și văzând mutilarea suferită de victimă o poate ajuta pe aceasta să devină conștientă de cruzimea pe care a trăit-o. Fiecare criminal adult nu a avut norocul să întâlnească, în copilăria sa, un astfel de martor. Dacă ar fi întâlnit acest martor, criminalul nu ar fi devenit criminal... Cei deveniți capabili să își simtă propria mizerie resimt suficientă compasiune pentru condiția altora, deci nu pot comite nici un fel de crimă.

PARTEA A V-a

DEZBATEREA JURIDICĂ

În fiecare an, 15 milioane de persoane sunt mutilate prin tăierea împrejur, act pe care Alice Miller îl consideră "cea mai mare crimă contra omenirii". În ciuda acestei cifre stupefiantă și îngrozitoare, legislatorii, tribunalele și juriștii nu acordă aproape nicio importanță acestei practici, din cauza sensibilității religioase și politice, a afacerilor imense ce se ascund în spatele acestei crime rituale.

În partea a doua a acestei lucrări, ne-am ocupat de tăierea împrejur în cadrul dreptului religios iudeo-jidănesc, creștin și musulman. În cele ce urmează ne vom ocupa de problemele pe care tăierea împrejur le pune pe plan juridic, în cadrul dreptului diferitelor state și al dreptului internațional.

CAPITOLUL I

INTERZICEREA TĂIERII MASCULINE ÎMPREJUR, ÎN CADRUL ISTORIEI

Jenny Goodman, psihiatră jidoavcă ce se opune tăierii masculine împrejur, spune următoarele:

În toate timpurile, persecutorii Jidovilor au încercat să interzică tăierea împrejur. Motivul acestora a fost însă exterminarea poporului iudeo-jidănesc, nu grija pentru soarta copiilor – după cum reiese din simplul fapt că în astfel de cazuri, tăierea împrejur a fost adesea pedepsită cu moartea. În anul 168 era veche, Antiochus IV, regele Siriei, a ordonat soldaților săi să execute atât copiii tăiați împrejur cât și părinții lor. Ceva mai târziu, în 125 era noastră, împăratul Adrian a făcut din tăierea împrejur un delict pedepsit cu moartea. Iudeii de atunci și Jidanii de mai târziu nu au respectat însă aceste ordine și reglementări. Mii și mii dintre ei au fost torturați și au murit ca martiri, refuzând să abandoneze acest simbol al credinței lor. Acest gen de interdicții și de represiuni s-au repetat pe vremea Inchiziției creștine, sub guvernul sovietic și în Germania național-socialistă.

I. Interzicerea tăierii împrejur în trecut

Prima interzicere cunoscută a tăierii masculine împrejur a avut loc pe vremea regelui Achab, din statul Israel, care a domnit între anii 875 și 853 înainte de Isus. Regele israelit Achab și regina sa, Jezabel, au interzis tăierea împrejur în statul Israel, format din federația a zece triburi din cele douăsprezece, de care vorbește *Biblia*. Celelalte două triburi, al lui Iuda și al lui Benjamin, au format regatul Iudeii, practic singurul pe care istoria aproximativă, din școli și din universități, îl are în vedere. Interzicerea tăierii împrejur este dedusă din cuvintele lui Ilie, așa cum apar ele (III Regi 19:9-10): "Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeuul Savaot, căci fii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe

proorociei Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu!” Expresia *au părăsit legământul tău* se referă la abandonarea tăierii împrejur. Întru comemorarea zelului lui Ilie, Iudeii și mai târziu Jidanii au instalat așa numitul *scaun al lui Ilie*, nelipsit din cadrul ceremoniilor iudeo-jidănești de tăiere împrejur. *Biblia* nu ne spune nimic despre motivele pentru care regele Achab a interzis tăierea împrejur în Statul Israel și este exagerat să se susțină că această interdicere urmărea distrugerea Iudeilor. De altfel, regele Achab nu avea nicio putere în regatul Iuda, iar regii din Iuda nu aveau nici ei vreo putere în regatul Israel. Suntem în fața uneia dintre numeroasele confuzii voite din *Biblie*. Vreme de secole au existat două State, care sunt confundate între ele până în zilele noastre: pe de o parte Israelul celor 10 seminții Israelite de la Nord (Israel, Ruben, Gad, Efraim, Manase, Isahar, Zabulon, Neftali, Așer, Dan) și Iuda, cu cele două seminții din Sud (Iuda și Benjamin). Regatul Israel, cu capitala la Samaria, era de trei ori mai mare decât cel al lui Iuda și de două ori mai numeros. Prin poziția lui geografică Israelul era însă mai expus invaziilor dușmane, deci mai vulnerabil decât regatul Iudeea (Iuda și Bejnamin), din care cauză a fost cucerit de Asirieni în anul 722. Încă de la întemeierea sa, după moartea lui Saul, Israelul l-a proclamat rege pe Iș-Boșet, fiul acestuia, în vreme ce Iuda l-a proclamat rege pe David, aflat în stare de rebeliune față de Saul, în ultimii ani de domnie ai acestuia. Ceea ce ne interesează însă este că Israelul renunțase încă de pe atunci la tăierea împrejur și la holocaustul primilor născuți, din care cauză Iudeii îi considerau apostatați pe Israelieni și mai târziu pe Samariteni, adică acei Israelieni care nu au putut fi exilați de către Asirieni, dintre care, o comunitate de aproximativ 200 de oameni a supraviețuit până astăzi. În mod evident, aceștia sunt urmașii federației celor zece triburi, în frunte cu Israel, nu Iudeii și cu atât mai puțin urmașii de astăzi ai acestora, care în proporție de aproximativ 95% sunt Khazari iudaizați, adică Jidani sau Jidovi. Singurul lucru care ne interesează este că federația de triburi conduse de Israel a renunțat foarte de timpuriu la tăierea împrejur, care apoi a fost interzisă și pedepsită cu moartea. De asemenea, Israelul renunțase și denunțase sacrificiul primilor născuți (oameni și animale deopotrivă), pronunțându-se pentru căsătorii libere, integrare și cooperare cu populațiile din jur. Textul biblic este însă foarte confuz și părtinitor cu privire la aceste aspecte, de unde se deduce că el este opera rabinilor și politrucilor iudei, nu israelieni. Tăierea împrejur, sacrificiul primului născut, ura implacabilă față de alte populații și seminții au separat foarte de timpuriu pe urmașii celor întorși din Egipt, cu câteva generații în urmă. Puterea politică, reprezentată prin regi ca Saul și Iș-Boșet era contra puterii religioase, reprezentată de marii preoți, de întreaga castă sacerdotală, care s-a comportat precum politrucii creștini de mai târziu, inclusiv cei de pe vremea Iudeo-Sefardului Stalin, a Khazaro-Jidovilor

Lenin, Kaganovici și întreg comitet central al Partidului Bolșevic de după uzurparea puterii țariste din Rusia și teroarea anticreștină care a urmat. Cele două direcții religioase și ideologice erau clare cu mai multe secole înainte de cucerirea asiriană a Israelului (722 era veche), respectiv 586 (era veche), când regatul Iudeia este cucerit de Babilonieni, iar Iudeii duși în "robia babiloniană", care a durat ceva mai puțin de 60 de ani.

O a doua interdicere regală a tăierii împrejur, în chiar regatul Iudeii, refondat după cei 60 de ani de robie babiloniană, datează din anul 164 (era veche). Potrivit Bibliei, "în zilele acelea au ieșit din Israel fii fără de lege și au îndemnat pe mulți zicând: Să mergem și să facem legătură cu neamurile celor dimprejurul nostru că, de când ne-am despărțit de ele, s-au abătut asupra-ne multe răutăți. Și cuvântul [acesta] a plăcut înaintea ochilor lor. Și s-au înflăcărat unii din popor și s-au dus la rege ca să le dea putere să trăiască după datina păgânilor. Și au zidit școală în Ierusalim, după legea neamurilor. Și nu s-au tăiat împrejur, s-au depărtat de legea sfântă, s-au împreunat cu neamurile și s-au vândut a face rău. (I M 1: 12-17). Așadar, cu aproximativ un secol și jumătate înainte de Golgota, Iudeii, de data asta, prin regele Antioh Epifan (de care vorbește cartea I a Macabeilor) interzic și ei tăierea Împrejur – ceea ce arată că problema tăierii sau netăierii împrejur traversează întreaga istorie israelo-iudaică-sefardo-khazară și jidovească, până n zilele noastre. Încurajat de atitudinea majorității Iudeilor, regele Antioh Epifan a emis ordinul de interdicere a tăierilor împrejur, sperând să facă astfel din Iudei un popor în rândul oamenilor, ca toate celelalte, nu samsarii și nici favoriții dumnezeului lor tribal pe pământ. Bineînțeles, vechii Israelieni, adică Samaritenii, foarte numeroși pe atunci, au primit cu bucurie acest ordin regal, conform cu veche lor credință. Regele Antioh Epifan și-a trimis mesagerii și la Ierusalim, în părțile iudaice ale regatului său sirian (capitala la Damasc), odonând Iudeilor să nu își mai taie feciorii împrejur. Potrivit edictului regal, femeile și toți cei ce participaseră la tăierea împrejur a vreunui bebeluș urmau să fie executați împreună cu acesta (I M 1: 63-64). Se înțelege că aceste măsuri drastice i-au iritat pe rabini, cărora, fără de credincioși, le fugea pământul de sub picioare. De aceea, rabinul Matatia și cei cinci fii ai săi (Ionan, Simon, Iuda, Eleazar și Ionatan), în fruntea Asideilor, "oameni virtuoși din Israel, care păzeau legea, și toți cei care fugeau de rele s-au adăugat la ei și li s-au făcut spre întărire. Și au adunat oștire și au bătut pe cei păcătoși cu mânia lor și pe bărbații cei fără de lege cuurgia lor, și cei rămași au fugit la neamuri, ca să scape. (...) Și au tăiat împrejur pe pruncii, câți au aflat în hotarele lui Israel. (I M 2: 42-46). Din chiar textul biblic se vede clar că și această abolire a fost voită de Israello-Samariteni și chiar de Iudei, această situație provocând reacțiunea castei rabinice și a mafiei religioase. Ca atare, nu se poate spune că vechile interdiceri ale tăierii împrejur, ale sacrificiului primilor născuți

și ale altor reglementări absurde ar fi fost expresia voinței politice de distrugere sau exterminare a Israelo-Samaritenilor și Iudeilor.

La fel stau lucrurile și cu interzicerile ordonate de către împăratul roman Adrian (d. 138). Deja înaintea acestuia, alți împărați romani luaseră unele măsuri de ordin umanist, prin care se urmărea limitarea mutilării fizice a omului de către om, în special castrarea sclavilor – sub pedeapsa răstignirii și a confiscării a jumătate din averea celor ce încălcau ordinul împărătesc. Edictul împăratului Adrian nu interzicea însă tăierea împrejur a preoților, mai ales că primii creștini o practicau și ei, cu scopul de a beneficia de avantajele Iudeilor și de a nu participa la cultul împăratului ca divinitate. Edictul împăratului Adrian era destul de larg, permițând multor Creștini și Iudei să evite orice fel de persecuție sau de neplăceri judiciare. Totuși, acest edict pedepsea atât medicul sau tăietorul împrejur cât și pe acela care accepta să fie tăiat împrejur, dacă nici unul dintre ei nu făcea parte din clasa politruco-rabinilor. În aceste condiții, edictul împărătesc pedepsea tăietorul împrejur ce executa exciderea (*exciderit*) ca și pe cel ce se lăsa excizat (*excidentum probuit*). Termenul *exidere* este însă confuz, cercetătorii jidani considerând că el indică tăierea împrejur, a cărei interdicție ar fi provocat rebeliunea lui Bar Kokhba (între 132 și 135). Deși această interpretare nu este acceptată de către toți cercetătorii, este sigur că Iudeo-Jidanii nu pot face nimic pe lume fără să se gândească la testiculele bărbatului, penisul și prepuțul acestuia, etc., ceea ce arată exact ceea ce arată. Nimeni nu are nevoie de Freud și de psihanaliza acestuia pentru a gândi ceea ce gândește un om normal despre această fixație patologică pe organele genitale. Pe de altă parte, mulți istorici au remarcat tendințele iudeofile ale împăratului Adrian, care prin edictul lui reglementa de fapt tăierea împrejur, fără să o interzică neapărat – între zidurile Romei sau în afara acestora, cum au pretins unii sau alții. Unii istorici vorbesc chiar de tendința umanistă a edictului împăratului Adrian cu privire la reglementarea tăierii împrejur.

II. Interzicerea tăierii împrejur în timpurile moderne

În cadrul dezbaterii religioase am văzut că, în secolul al XIX-lea, Jidanii reformați din Germania au încercat să scape de pacostea și de umilința tăierii împrejur. În acest scop, ei s-au adresat autorităților politice, mai ales la Francfort. Acestea urmau să reglementeze tăierea împrejur astfel încât să lase părinților libertatea de a tăia sau de a nu tăia împrejur pe copiii lor. Autoritățile germane ale vremii aveau tot interesul să reducă riscurile medicale ale acestei mutilări, prevăzând cel puțin o pregătire chirurgicală corespunzătoare, din partea celor ce se pretau la astfel de practici, care aminteau Negrii din Africa și alte popoare decât cele ce s-au remarcat prin vreo contribuție

oarecare la cultura și progresul omenirii. Problema calificării medicale și chirurgicale a tăietorului împrejur s-a pus și în Franța, țară în care, în anul 1843, s-a interzis tăietorului împrejur să sugă penisul bebelușului, cu scopul de a evita infectarea rănii și riscul morții acestuia. Aceste două măsuri privind, pe de o parte, libertatea părinților și, pe de alta, problema igienei tăierii împrejur, au provocat o puternică reacție din partea castei rabinice, care totdeauna s-a crezut în drept să taie și să spânzure, să reglementeze totul în cadrul comunităților ghetoizate exact în acest scop, de către ea!

În Rusia nu a existat nicio lege de interzicere a tăierii împrejur, practică, cu diferențele respective, atât de către Khazaro-Jidovi cât și de către popoarele musulmane ale imperiului. Khazaro-Jidovii din regiunile majoritar musulmane practicau tăierea împrejur cunoscută. Printre cei ce locuiau în alte regiuni ale imensului imperiu țarist, tăierea împrejur începuse să fie abandonată mai mult sau mai puțin, pentru următoarele motive:

- Khazaro-Jidovii laici erau în general ostili acestei practici, pe care o considerau barbară, umilitoare și rușinoasă.

- În Rusia vremii respective nu exista o cultură sau vreo prejudecată favorabilă tăierii împrejur, așa cum există astăzi în Statele Unite. Organismele medicale oficiale ale Rusiei țariste erau ostile tăierii împrejur, pe care o considerau nocivă pentru sănătatea copiilor, fără să mai vorbim de faptul că era executată de tot felul de nechemați și incompetenți, în condiții incompatibile cu igiena.

- Guvernele țariste s-au opus tăierii împrejur, considerând-o ca fierul roșu pe grumazul vitelor, adică semnul sclaviei noilor născuți, cărora li se contesta libertatea de a-și alege ei înșiși religia ce le-ar fi convenit.

De-a lungul celor doisprezece ani de național-socialism din Germania, tăierea împrejur a fost considerată marca sau semnul de identificare a Jidanilor, indiferent de originea iudeo-sefardă sau jidovo-khazară a acestora. Ca și în trecut, de-a lungul acestei perioade, mulți Jidani și-au lăsat băieții netăiați împrejur, ori au recurs la restaurarea chirurgicală a prepuțului, pentru a scăpa de reglementările administrative considerate persecuții. Câștigătorii ultimului Război mondial au spus ce le-a convenit despre învinșii lor. Nimeni însă nu a contestat faptul că tăierea jidovească împrejur, ca și cea musulmană de altfel, nu au fost niciodată interzise în Germania național-socialistă.

CAPITOLUL II

INTERZICEREA TĂIERII FEMININE ÎMPREJUR

Spre deosebire de tăierea masculină împrejur, tăierea feminină împrejur nu a făcut obiectul atenției legislatorilor decât în cadrul ultimelor decenii. Totuși, tăierea împrejur a fetelor și a femeilor a fost practică în Occident începând cu secolul al XIX-lea și continuă să fie practică astăzi – sub pretextul combaterii masturbației și al bolilor atribuie acesteia. Întrucât această formă de mutilare a omului de către om nu are o bază în idolatria biblică, iar puterea mobilizatoare a organizațiilor feministe occidentale este din ce în ce mai mare, guvernele țărilor

occidentale au început să se opună acestei practici, atât în perioada colonială cât și după aceasta. Noua tendință occidentală, privind tăierea feminină împrejur a devenit evidentă în domeniul propagandei mediatice, în cel legislativ și judiciar. Invazia masivă a emigranților africani în țările occidentale a făcut și mai actuală atitudinea fostelor țări coloniale față de cutumele popoarelor din fostele colonii, care violează flagrant legile din Franța. Belgia, Olanda, Anglia, Spania, Italia și alte țări, inclusiv România.

În acest capitol ne vom ocupa de interdicția tăierii feminine împrejur de către legislatorii internaționali și naționali, precum și de tăcerea foarte suspectă a acestora, în ce privește tăierea masculină împrejur.

I. Interdicția tăierii feminine împrejur de către legislatorii internaționali

În mod sumar și cronologic, vom expune luările de poziție explicite, în chestiunea tăierii feminine împrejur, ale legislatorilor internaționali reprezentați prin ONU și organismele specializate ale acesteia.

1931: În acest an, legislatorul internațional se interesează pentru prima oară de chestiunea tăierii feminine împrejur. Atunci, în 1931, la Geneva, sub auspiciile Societății pentru salvarea copilăriei (*Société pour la sauvegarde de l'enfance*) a avut loc o conferință consacrată situației copiilor africani. Cu această ocazie, mai mulți delegați europeni au arătat că ar fi timpul să se pună capăt, prin lege, obiceiului sălbatic al acestor rituri barbare. Totuși, în cadrul Conferinței de la Geneva, majoritatea delegaților nu au împărtășit acest fel de vedea lucrurile. Opinia generală a participanților a considerat preferabilă dezvoltarea învățământului, pentru a-i face pe Negrii din Africa să accepte sau să respingă, în cunoștință de cauză, obiceiul sau cutuma tăierii împrejur.

1958: Prin rezoluția sa din 19 iulie 1958, ECOSOC a invitat OMS să întreprindă un studiu privind persistența cutumei mutilării sexuale a fetelor și femeilor prin tăierea rituală împrejur. De asemenea, Organizația Mondială a Sănătății era invitată să se pronunțe asupra eventualelor măsuri practice prin care s-ar putea pune capăt acestei barbarii.

1959: Ca răspuns la această invitație, Adunarea generală OMS, din 28 Mai 1959, a refuzat să se ocupe de tăierea feminină împrejur, considerând că această chestiune nu este de competența ei și că "tăierile rituale împrejur sunt rezultatul unor concepții sociale și culturale".

1976: Primul răspuns cât de cât la obiect, al Organizației Mondiale a Sănătății, la cererea ECOSOC din 1958, a fost publicarea, la 30 septembrie 1976, a Raportului doctorului american Robert Cook, expert pe lângă Biroul Regional al Mediteranei Orientale, în cadrul OMS. În Raportul său, doctorul Robert Cook vorbește de trei tipuri de tăiere feminină împrejur. El nu le condamnă însă pe toate, ba chiar susține pe

primul dintre acestea, pe motiv că respectivul tip este foarte pe larg practicat în Statele Unite, țară în care milioane de femei sunt mutilate sexual ca și în Africa!

1979: Între 10 și 15 februarie 1979, OMS a organizat la Khartum un Seminar consacrat practicilor tradiționale ce afectează sănătatea femeilor și a copiilor, în special tăierea femină împrejur. La acest seminar au participat următoarele țări: Yemenuil de Sud, Djibuti, Egiptul, Omanul, Somalia, Sudanul, Etiopia, Kenya, Nigeria și Burkina Faso. Printre recomandările seminarului figurează adoptarea de reglementări naționale clare cu privire la abolirea tăierii feminine împrejur. Aceste recomandări nu făceau nicio distincție între diferitele tipuri de mutilări sexuale feminine, contrar Raportului OMS al expertului doctor american Robert Cook, publicat în 1976.

1982: În luna iunie 1982, OMS și-a făcut publică poziția în această chestiune, acceptând recomandările formulate în cadrul Seminarului internațional de la Khartum, din 1979. Într-o notă către Sub-Comisia pentru prevenirea discriminării și protecția minorităților, OMS adaugă: "Opinia OMS a fost totdeauna că tăierea femină împrejur nu ar trebui practică de către personalul medical sub nici un pretext, nici măcar în spitale sau alte centre specializate în mutilarea sexuală femină".

1984: La 24 mai 1984, ECOSOC a decis să încredințeze unui grup de cercetare realizarea unui studiu general privind practicile tradiționale ce afectează sănătatea femeilor și a copiilor. La 4 februarie 1986, un prim Raport, în această chestiune, a fost prezentat de către doamna Halima Warzazi, din Comisia de Drepturi ale Omului.

1990: La 2 septembrie 1990 a intrat în vigoare Convenția Copilului, al cărei articol 24, la alineatul 3, spune următoarele: "Statele participante vor lua toate măsurile potrivite în vederea abolirii practicilor tradiționale prejudiciabile sănătății copiilor".

1990: Între 19 și 24 noiembrie 1990, la Addis-Abeba, în colaborare cu Comisia economică ONU pentru Africa, OUA și ministerul Sănătății din Etiopia, Comitetul inter-african a organizat o Conferință pe tema practicilor tradiționale de mutilare sexuală femină, ocazie cu care a fost adoptată expresia de "mutilare sexuală femină", rununțându-se la aceea de "tăiere femină împrejur". În cadrul Conferinței s-a cerut promulgarea de legi concrete pentru interzicerea acestor practici și abuzuri sexuale, cu pedepse pentru vinovații de astfel de practici. S-a subliniat că legile acestea trebuie să prevadă "pedepse deosebit de severe pentru personalul medical ce se pretează la practici barbare și dezonorante".

1994: La Cairo, între 5 și 13 septembrie 1994, a avut loc o Conferință Internațională asupra Populației și a Dezvoltării, în cadrul căreia a fost condamnată tăierea femină împrejur. Paragraful 4/22 din Decizia acestei conferințe cere guvernelor să interzică această practică și să susțină cu vigoare eforturile ONG și ale instituțiilor religioase în vederea abolirii ei.

Paragraful 5/5 din Decizia conferinței caracterizează tăierea feminină împrejur drept o practică coercitivă și discriminatorie.

1995: La Pekin, între 4 și 15 septembrie 1995 a avut loc Conferința Internațională a Femeii, în cadrul căreia s-a cerut guvernelor și organizațiilor internaționale guvernamentale și non-guvernamentale stabilirea unui plan de măsuri pentru abolirea discriminării fetelor și femeilor, între care tăierea împrejur și orice altă formă de mutilare sexuală.

2000: La 7 februarie 2000, Adunarea generală ONU a adoptat o Rezoluție privind practicile tradiționale și obiceiurile ce afectează sănătatea femeilor și a fetelor, care "constituie o manifestare a violenței contra acestora și o violare gravă a drepturilor lor fundamentale".

Aceste elemente demonstrează eforturile ONU, ale diferitelor organizații ale acesteia, pentru abolirea tăierii feminine împrejur. În capitolele următoare, vom reveni asupra acestor elemente, pe care le putem rezuma astfel:

- Tăierea femină împrejur este condamnată sub toate formele non-terapeutice, ca violare a dreptului la integritatea corporală, la sănătatea fizică și psihică, ca discriminare și violență contra femeilor și a fetelor.
- Refuzul efectuării tăierii feminine non-terapeutice în cadrul spitalelor.
- Necesitatea promulgării de legi ce interzic tăierea feminină împrejur și pedepsesc pe cei ce o practică.
- Aceste organizații nu afirmă că trebuie interzisă și tăierea feminină împrejur non-terapeutică, practică pe femeile moare ce o solicită de bună voia lor.

După cum se vede, aceste prevederi se referă la tăierea feminină împrejur, fără să se spună nimic despre tăierea masculină împrejur. În acest sens, am adresat o serie de întrebări doamnei Halima Warzazu, raportor special ONU despre practicile tradiționale. Scopul întrebărilor mele a fost înțelegerea poziției ONU, motivele pentru care această organizație separă tăierea feminină împrejur de cea masculină. Reproduc mai jos întrebările mele și răspunsurile primite din partea doamnei Warzazi, prin scrisoarea ei din 7 ianuarie 1977:

Î. Dumneavoastră luptați deopotrivă contra tăierii împrejur masculine ca și feminine, sau numai împotriva uneia dintre acestea? Dacă luptați numai împotriva uneia, atunci care este aceasta? Din ce cauză refuzați să luptați și contra celeilalte tăieri împrejur?

R. Organizația Națiunilor Unite consideră că numai tăierea feminină împrejur este o practică nefastă, ce trebuie abolită. Chestiunea tăierii masculine împrejur nu face parte dintre preocupările ONU. Personal consider că această practică, pe lângă că este un punct de religie pentru Jidani și Musulmani, este și un element de igienă, practicat de medicii americani după orice naștere, indiferent că este vorba de Jidani, Musulmani, Catolici sau alte religii. În consecință, mi se pare că nu este cazul să amalgamăm tăierea feminină împrejur cu cea masculină; numai prima este nefastă, în vreme ce a doua este benefică.

Î. Aprobați dumneavoastră ca persoanele și grupurile ce nu practică tăierea masculină sau feminină împrejur să lupte contra acestor practici? De exemplu, acceptați ca Albii să lupte contra tăierii masculine sau feminine împrejur practicate de către Negri? Acceptați dumneavoastră lupta Creștinilor contra tăierii masculine sau feminine împrejur practicate de către Jidani și de către Musulmani? Dacă da, de ce? Dacă nu, de ce?

R. Așa cum este pusă, întrebarea mi se pare discriminatorie atât pe planul culorii pielii cât și pe acela al religiei. ONU luptă contra tăierii feminine împrejur nu din motive de culoare a pielii sau de religie, ci pentru a proteja femeile și copiii de multiplele neajunsuri ale acestei practici.

Î. Acceptați dumneavoastră tăierea masculină sau feminină împrejur a copiilor? Dar a adulților ce consimt la aceasta? – indiferent de religia lor creștină, iudaică, musulmană sau animistă?

R. Oricare ar fi religia copiilor sau a adulților, împărtășesc punctul de vedere medical în această chestiune.

Î. Acceptați dumneavoastră tăierea masculină sau feminină împrejur a copiilor? Dar a adulților ce consimt la aceasta? – indiferent de cultura lor occidentală sau non-occidentală?

R. Nu accept tăierea feminină împrejur. Refuzul și respingerea acestei practici nu au nimic de-a face cu cultura. ONU consideră că orice atingere a integrității fizice a femeilor și a fetelor, inclusiv consecințele tăierii lor împrejur, constituie o violare a drepturilor omului.

Î. Acceptați dumneavoastră ca tăierea masculină sau feminină împrejur, non-medicală, dictată de motive culturale sau religioase, să fie practică pe copii, de către medici? Dar pentru adulții ce o acceptă? (indicația vârsta celor considerați adulți). Medicii, de exemplu, nu pot tăia degetul sănătos sau urechea sănătoasă a unei persoane ce solicită asta. Considerați că la fel ar trebui să se comporte medicii și în cazul tăierii împrejur, masculine sau feminine?

R. Evident, răspunsul meu se referă numai la mutilarea genitală feminină (tăierea feminină împrejur). Mă pronunț pentru eradicarea totală a acesteia. Niciun medic nu ar trebui să efectueze o tăiere feminină împrejur.

Î. Acceptați ca legea să interzică și să pedepsească tăierea împrejur, masculină sau feminină, dictată de motive non-medicale? – chiar dacă tăierea împrejur, masculină sau feminină, este practică din motive culturale sau religioase? Chiar dacă victima este o persoană adultă? Ce gen de sancțiuni recomandați contra părinților copilului, contra adulților tăiați împrejur, contra medicilor ce o efectuează?

R. Prin caracterul ei cultural, chestiunea mutilării genitale feminine nu are nici un fel de caracter religios și ar putea fi rezolvată cu oarecare grijă și atenție. Educarea și informarea trebuie să precedă legile punitive, întrucât acestea riscă să nu conducă la rezultatele dorite și să determine părinții să efectueze clandestin tăierea împrejur a fetelor lor. Dimpotrivă, medicii ar trebui pedepsiți. De notat că, foarte recent, guvernul egiptean a promulgat o lege în acest sens. Cât despre femeile ce se expun voluntar acestei practici, ceea ce nu este foarte frecvent, singura acțiune ce ar putea fi întreprinsă ar fi de a le ajuta în cazul că situația lor necesită un ajutor.

Î. Considerați că părinții pot consimți în numele copiilor lor la tăierea împrejur non-medicală a acestora, masculină sau feminină? Dacă da, până la ce vârstă a copiilor recunoașteți acest drept părinților?

R. Nici un răspuns!

Î. Anumite grupuri consideră lupta contra tăierii împrejur masculine sau feminine ca o atitudine imperialistă, antisemită sau anti-musulmană, anti-neagră. Nu vă îngrijorează o astfel de eventuală acuzație? Ce ați răspunde la o astfel de acuzație? Ați fost vreodată acuzată, în sensul acesta? Dacă da, de cine anume?

R. Câtă vreme lupta contra tăierii feminine împrejur se plasează pe terenul protecției victimelor și al acțiunilor considerate violări ale drepturilor omului, nimeni nu trebuie să se teamă de ceea ce ar putea gândi o persoană sau vreun grup de oameni. Astăzi, această luptă se desfășoară cu succes. Faptul că mutilarea sexuală feminină nu mai este un subiect tabu arată că ONU și comunitatea internațională sunt pe calea cea bună.

Doamna Warzazi a menționat corespondența noastră în Raportului ei din 1997, privind practicile tradiționale. Între altele, în acest Raport, doamna Warzazi spune următoarele:

Anumite universități încep să se preocupe de aceste probleme. Astfel, la începutul lui ianuarie 1997, un profesor de la Institutul elvețian de Drept Comparat a adresat raportorului special un chestionar ce urma să servească de bază pentru o carte despre tăierea masculină și feminină împrejur. În răspunsul lui, raportorul special a ținut să arate că tăierea împrejur a copiilor de sex bărbătesc nu face parte dintre preocupările ONU întrucât numai tăierea feminină împrejur este considerată practică nefastă, ce trebuie eradicată. În consecință, nu se cuvine să amalgămăm tăierea masculină împrejur cu cea feminină, numai aceasta de pe urmă fiind nefastă pentru sănătate, în vreme ce circumcizia masculină nu are nici un efect indezirabil, ba chiar este considerată benefică.

În Raportul ei din anul 2000, doamna Warzazi mărturisește că a primit un anumit număr de scrisori de opozanți ai tăierii împrejur masculine, care critică poziția ei unilaterală. Totuși, ea insistă asupra faptului că mandatul ei se limitează la tăierea împrejur feminină și că efectele sau "consecințele tăierii masculine împrejur, oricât ar fi ele de nefaste, nu pot fi comparate sau asimilate cu violența, pericolul și riscurile fetelor și femeilor supuse tăierii feminine împrejur". Doamna Warzazi pretinde că "tăierea masculină împrejur determină reducerea transmisibilității virusului VIH al sidei, de la femeie la bărbat".

Constatăm deci că ONU nu condamnă tăierea masculină împrejur, din următoarele motive:

- fundamentul idolatru-religios al acesteia;
- banalizarea pericolelor acesteia pentru societate;
- reliefarea pretinselor efecte benefice ale acesteia.

Subliniem însă: în ochii celor care o practică, tăierea feminină împrejur are și ea o bază idolatrico-religioasă, inclusiv pentru animiștii africani. Pe de altă parte, nici ONU nici organismele și organizațiile ce depind de aceasta nu au efectuat un studiu cu privire la efectele nefaste ale tăierii masculine împrejur. Reamintim: anumite forme de tăiere masculină împrejur sunt mai grave decât unele forme de tăiere feminină împrejur.

Adevăratul motiv al tăcerii ONU este însă de ordin politic, lucru ce mi-a fost confirmat în mod expres de către doamna doctor Leila Mehra, din cadrul OMS, cu ocazia unei discuții în biroul său din Geneva, la 12 ianuarie 1992. La întrebarea de ce OMS se ocupă numai de tăierea feminină împrejur, fără să sufle o vorbă și despre cea masculină, doctorița Leila Mehra mi-a dat următorul răspuns: "Tăierea masculină împrejur figurează în *Biblie*. Am impresia că vreți să ne creați probleme cu Jidani". În aceeași zi, tot la Geneva, am întâlnit-o pe președinta *Comitetului inter-african*, doamna Berhane Ras-Work, căreia i-am adresat aceeași întrebare. În mod foarte sugestiv, am primit exact același răspuns, literă cu literă – de unde am dedus că ele s-au consultat în prealabil, fiind la curent că urma să le văd pe amândouă, una după alta.

II. Interdicția tăierii împrejur de către legile unor state

Dispozițiile generale din codul penal al diverselor țări pot permite urmărirea și sancționarea persoanelor implicate în mutilările sexuale masculine sau feminine. Unele țări au preferat să adopte legi specifice numai contra tăierii feminine împrejur.

Dimpotrivă, tăcerea este generală, totală și absolută în ce privește tăierea masculină împrejur. În cele ce urmează, vom vedea poziția câtorva țări occidentale și a Egiptului, în această problemă.

1). Elveția a fost prima țară occidentală care a luat poziție contra tăierii feminine împrejur. Practic, legea aceasta s-a datorat intervenției lui Edmond Kaiser care, la 25 aprilie 1977, a organizat o conferință de presă, cu care ocazie a denunțat această practică barbară. Edmond Kaiser este acela care a alertat Federația Medicilor Elvețieni (FMH) cu privire la practica intervențiilor rituale de mutilare sexuală, efectuate frecvent pe femeile din anumite țări din Lumea a III-a – intervenții ce sunt în continuă creștere și în țările Europei. FMH a transmis această afacere Comisiei Centrale de Etică medicală, din cadrul Academiei Elvețiene de Științe medicale. Această Comisie a adoptat o declarație ce s-a publicat în Buletinul Medicilor Elvețieni din 24 august 1983. Iată ce putem citi în această declarație:

- Cei ce efectuează mutilări sexuale pe copii și adolescenți de sex feminin, indiferent că sunt sau nu sunt medici, ori că lucrează în condiții clinice ireproșabile, se fac vinovați de leziuni corporale grave și intenționate, în sensul articolului 122 din Codul Penal elvețian. Ca atare, aceste persoane trebuie să fie urmărite din oficiu.

- Efectuând o intervenție crudă și degradantă, pe o minoră incapabilă de discernământ, ce nu poate să își apere dreptul ei inalienabil la integritate corporală, aceste persoane violează un drept fundamental al persoanei umane.

- Cei ce colaborează la o astfel de intervenție sunt complici pe plan penal, făcându-se vinovați de aceeași încălcare a drepturilor omului.

- Medicii care efectuează astfel de intervenții și complicii acestora, din cadrul personalului medical, sunt vinovați de o foarte gravă încălcare a principiilor morale ce reglementează exercițiul profesiei lor.

Comisia centrală de Etică medicală, din cadrul Academiei Elvețiene de Științe medicale, a reamintit conținutul articolului 122, Secțiunea I, alineatul 2 din Codul penal elvețian, care spune următoarele:

Cel ce a mutilat corpul unei persoane, unul dintre membrele sau organele importante ale acesteia, făcând acest membru sau organ impropriu pentru îndeplinirea funcției sale normale (...) va fi pedepsit cu o reclusiune de zece ani sau cu închisoare de la șase luni la cinci ani.

La 1 martie 1993, această opoziție față de tăierea feminină împrejur a fost confirmată de către Consiliul federal, în răspunsul său la o interpelare parlamentară; apoi, la 28 august 1996, în răspunsul său la o întâmpinare a lui Jean Ziegler. Acesta de pe urmă considera că Elveția trebuie să acorde azil politic femeilor amenințate personal de tăierea împrejur, precum și fetelor acestora. Asupra acestui punct, Consiliul federal a spus următoarele:

Actuala procedură de acordare a azilului politic ține cont de amenințarea cu tăierea împrejur, ce apasă asupra unei fete din cadrul familiei ce solicită azilul... În caz de refuz, cererea de azil va fi reexaminată, pentru a se vedea dacă întoarcerea în țara de origine este posibilă, licită și dacă, omenește vorbind, poate fi impusă. Dacă retrimiteră din Elveția în țara de origine contravine unui angajament de drept internațional (...) sau dacă ea implică un pericol concret pentru solicitatoarea azilului sau fetele acesteia, în caz de

retur în țara de origine, atunci va fi pronunțată admiterea provizorie pe teritoriul elvețian.

Legea azilului politic, la care face aluzie Consiliul federal, în răspunsul său, a intrat în vigoare la 1 octombrie 1999. Articolul 3, alineatul 2, din această lege, precizează următoarele: "În cadrul examinării cererilor de azil politic, trebuie să se țină cont de motivele specific feminine de refugiu". Manualul de procedură pentru acordarea azilului politic a fost revăzut de către Oficiul federal al refugiaților, la 1 decembrie 2000. Manualul acesta arată că femeile amenințate de mutilări sexuale trebuie considerate ca formând un grup social. Nu se poate însă acorda azil politic femeilor provenind din state precum Coasta de Fildeș sau Camerun, care au luat măsuri legale în vederea interzicerii mutilărilor sexuale. Se consideră că aceste femei pot obține protecția necesară în chiar țara lor de origine.

Așadar, Elveția are o nouă politică în ce privește tăierea feminină împrejur. Totuși, în ciuda acestei poziții ferme privind tăierea feminină împrejur, pe teritoriul Elveției, până acum niciun caz concret nu a ajuns în fața tribunalelor elvețiene.

2). Franța

Franța este singura țară occidentală ale cărei tribunale au condamnat persoane implicate în practica tăierii feminine împrejur. Franța nu are însă o lege specifică în acest domeniu, acțiunea judiciară respectivă bazându-se pe dispozițiile generale ale Codului penal, mai ales pe următoarele două articole:

Articolul 222-9: Violențele ce au antrenat o mutilare sau o infirmitate permanentă se pedepsesc cu zece ani de temniță și un milion de Franci amendă.

Articolul 222-10: Infracțiunea definită de articolul 222-9 se pedepsește cu 15 ani de închisoare când este comisă asupra unui minor de cincisprezece ani (...).

În cazul că infracțiunea definită de articolul 222-9 este comisă asupra unui minor de cincisprezece ani de către un ascendent legitim al acestuia, natural sau adoptiv, sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului, pedeapsa va fi de 20 de ani închisoare criminală (...).

Subliniem că numărul de cazuri ajunse în fața tribunalelor franceze nu corespunde cu mulțimea tăierilor feminine împrejur, ce se practică în această țară. Iată un astfel de caz:

În februarie 1999, 26 de părinți africani bănuți de a fi ordonat tăierea împrejur a fetelor lor, ca și tăietoarea împrejur respectivă, au fost judecate de către Curtea de Jurați din Paris pentru "complicitate la violențe voluntare asupra minorilor sub 15 ani, care au antrenat o mutilare permanentă". La originea acestei proceduri se afla studenta în Drept Mariatu Koita, în vârstă de 24 de ani, o franceză de origine maliană. În inuarie 1994, această studentă a semnalat unui judecător în probleme pentru copii și minori, că ea însăși a fost tăiată împrejur la vârsta de 8 ani, ca alte patru surori ale ei, ca urmare a deciziei părinților lor. Pentru prima oară în acest gen de afaceri, o victimă s-a decis să depună plângere penală. În urma anchetei, poliția franceză a arestat tăietoarea împrejur care a fost recunoscută

vinovată de mutilarea sexuală a 48 de fete. Această tăietoare împrejur fusese deja condamnată în 1994, la un an de închisoare, cu suspendare, pentru fapte asemănătoare. Cu aceeași ocazie, fuseseră condamnați și părinții ce făcuseră apel la serviciile ei.

Prin sentința din 16 februarie 1999, Curtea de Jurați din Paris a condamnat tăietoarea împrejur la 8 ani de închisoare corecțională; prin aceeași sentință, mama victimei a fost condamnată la 2 ani de închisoare; alte 25 de persoane au fost condamnate la 5 ani de închisoare cu suspendare; alte două mame au fost condamnate la 3 ani de închisoare cu suspendare. Între altele, Curtea de Jurați a condamnat solidar tăietoarea împrejur și părinții să plătească 80 000 de Franci ca despăgubire pentru fiecare dintre cele 48 de victime.

Cu ocazia acestui proces a ieșit însă în evidență că alte fete și femei tăiate împrejur, care au fost citate ca martori sub, ochii mamelor lor acuzate, nu s-au arătat solidare cu reclamanta Mariatou Keita, ba chiar au amenințat-o pe aceasta.

3). Statele Unite

Diferite State din cadrul federației Statelor Unite au adoptat legi cu privire la tăierea feminină împrejur. În afara acestora, există legea federală din 1995, intitulată *Federal Prohibition of Female Genital Mutilation Act of 1995* – din care cităm pasajul următor:

A). Cu excepția celor indicate în cadrul sub-secției (B), oricine taie împrejur cu bună știință, care infibulează parțial sau total, care taie buzele mari, buzele mici sau clitorisul unei alte persoane, ce nu a atins vârsta de 18 ani, va fi pedepsit cu amendă sau închisoare de până la cinci ani, inclusiv ambele pedepse.

B). O operație chirurgicală nu constituie o violare a acestei secțiuni:

1) dacă operația este necesară pentru sănătatea persoanei în cauză și dacă ea este efectuată de către o persoană autorizată în locul (spitalul – NT) prevăzut pentru orice practicant al medicinei, sau

2) dacă operația este executată pe o persoană cu ocazia nașterii sau imediat după naștere, și dacă este executată de către o persoană autorizată în locul (spitalul Nt) prevăzut pentru aceasta, pentru diverșii practicanți medicali: medici, moașe, stagiați pe cale de a deveni medici sau moașe.

C). În aplicarea celor prevăzute de sub-secțiune (B) (1) nu trebuie să se țină cont de efectele intervenției asupra persoanei în cauză, din moment ce în virtutea credinței sale religioase ea însăși sau orice altă persoană consideră că intervenția este necesară cu titlul de cutumă sau de ritual.

D). Oricine refuză, cu bună știință, să îngrijească și să acorde serviciile medicale normale, care discriminează într-un fel sau altul o persoană oarecare, în domeniul serviciilor sale medicale normale, va fi pedepsit cu amendă, închisoare până la un an sau ambele, dacă:

1) persoana în cauză a suferit tăierea feminină împrejur, exciziunea sau infibularea, sau

2) dacă această persoană a cerut ca tăierea feminină împrejur, exciziunea sau infibularea să fie executate pe o persoană oarecare.

Definiție: Potrivit acestui articol, termenul de mutilare sexuală feminină înseamnă amputarea sau/și infibularea totală sau parțială a clitorisului sau/și a buzelor mici sau mari.

4) Anglia

La 16 iulie 1985, Anglia a promulgat legea intitulată *Prohibition of Female Circumcision Act 1985*, care interzice tăierea feminină împrejur. Din această lege, cităm pasajul următor:

1. (1) Sub rezerva dispozițiilor articolului 2 din prezenta lege, comit un delict persoanele care:

a) excizează, infibulează, sau mutilează într-un fel sau altul, parțial sau total, buzele mari, buzele mici, sau clitorisul unei persoane, sau

b) ajută, încurajează, sfătuiește sau facilitează realizarea de către o altă persoană a unuia dintre aceste acte pe corpul unei alte persoane.

(2) Orice persoană recunoscută vinovată și responsabilă de actele menționate mai sus:

a) va fi acuzată și condamnată la o pedeapsă ce nu poate depăși durata de 5 ani;

b) în cazul minorilor, persoana în cauză va fi condamnată la o perioadă de închisoare fără să se depășească durata prescrisă de articolul 78 din Codul penal din 1982 și/sau în orice caz la o perioadă sub șase luni.

2. (1) Potrivit dispozițiilor paragrafului 1 (a) din articolul 1, realizarea unei intervenții chirurgicale nu este considerată ilegală dacă aceasta

a) este necesară pentru sănătatea fizică și mintală a persoanei pe care este realizată de către un medic oficial; sau

b) dacă este realizată de către o persoană în cadrul unui stadiu oarecare al nașterii sau imediat după naștere, în legătură cu această naștere, de către

i) un medic oficial înmatriculat, o moașă înmatriculată sau

ii) o persoană ce urmează un curs de formare în vederea obținerii titlului de doctor înmatriculat sau de moașă înmatriculată.

(2) Potrivit prezentului articol, întru determinarea necesității intervenției pentru sănătatea mintală a unei persoane, nu trebuie să se țină seamă de efectul unei credințe oarecare asupra acestei persoane, efect indus de chiar această persoană sau de o alta, ce consideră că intervenția este necesară din perspectiva unei cutume sau a unui ritual.

5) Egipt

Primul text legislativ egiptean, cu privire la tăierea feminină împrejur a fost decretul ministerial nr 74 din 1959, care la articolul 2 spunea următoarele:

- Se interzice non-medichilor practica operației de tăiere feminină împrejur, iar aceasta trebuie să fie parțială, nu totală, pentru cel care o solicită.

- Se interzice practicarea operației de tăiere feminină împrejur în spitalele ministerului sănătății, pentru motive sanitare, sociale sau psihice.

- Practicarea oricărui act de chirurgie, inclusiv tăierea feminină împrejur, este interzisă dayășilor (bărbierilor, Nt).

- Așa cum se practică ea actualmente, tăierea feminină împrejur cauzează femeilor un prejudiciu fizic și psihic, atât înainte cât și după căsătorie. Bazându-se pe anumite povești autentice, juriștii nu au ajuns la o concluzie unică privind calificarea tăierii feminine împrejur și nu se știe dacă aceasta

este o datorie sau o *Sunnah*. Unii afirmă că este vorba de un act meritoriu (*makrumah*). Toți sunt însă de acord că ea constituie o parte dintre riturile Islamului și că legea musulmană interzice amputarea totală.

Acest text confuz poate fi rezumat astfel: tăierea feminină și parțială împrejur (nedefinită) face parte din ritualurile islamice, spre deosebire de tăierea feminină totală împrejur (nedefinită nici aceasta). Tăierea feminină împrejur nu poate fi practică decât de către medici, în afara spitalelor, cu condiția ca ea să fie parțială. Foarte rar citat în cadrul lucrărilor juridice egiptene, acest text nu figurează în culegerile de legi privitoare la sănătate. În plus, el nu a fost niciodată invocat de tribunalele egiptene, deși rata egipteană a tăierii feminine împrejur este estimată la aproximativ 97%. În ciuda acestui decret, tăierea feminină împrejur se face în general de către bărbieri (*dayași*), foarte rar de către medici.

Aceasta a fost situația juridică a tăierii feminine împrejur până în 1994. La 7 septembrie 1994, postul de televiziune CNN a difuzat un film despre tăierea împrejur a unei fete numită Najila, de către un bărbier, într-un cartier popular din Cairo. Această tăiere împrejur a concis cu Conferința internațională asupra populației, ce a avut loc exact atunci, la Cairo. Violența tăierii împrejur a provocat scârba și mânia generală, atât pe plan național, egiptean, cât și pe plan internațional, mai ales că președintele egiptean declarase, chiar în ajunul isprăvii bărbierului, că tăierea feminină împrejur este foarte rar practică în Egipt.

La 19 octombrie 1994, ministrul egiptean al sănătății a trimis următoarele instrucțiuni diverselor spitale și clinici din țară:

- 1). Se interzice practicarea tăierii împrejur (masculine ca și feminine) de către non-medici și în afara spitalelor sau clinicilor publice și centrale, echipe în acest sens, cu aplicarea legii relative la exercițiul profesiei medicale. Se vor lua măsuri juridice rapide și efective contra celor ce încalcă acest decret.

- 2). Toate spitalele educative sau centrale vor fixa două zile pe săptămână pentru tăierea masculină împrejur și o zi pentru primirea familiilor ce doresc o tăiere feminină împrejur.

- 3). În ziua fixată pentru efectuarea tăierii feminine împrejur, un comitet din cadrul fiecărui spital va fi însărcinat să primească părinții ce solicită această operație pentru fata lor. Acest comitet va fi compus dintr-un ginecolog, un anestezist, o asistentă socială, o infirmieră și un predicator sau consilier religios. Comitetul în chestiune va expune cu claritate riscurile fizice și psihice ale acestei operații, precum și poziția religiei în această chestiune. Comitetul trebuie să primească fiecare familie de mai multe ori și să nu se grăbească să aprobe dorința familiei de realizare a tăierii feminine împrejur. Comitetul nu trebuie să accepte această dorință decât după ce a epuizat toate mijloacele de convingere a familiei – încercând să limiteze extinderea acestui fenomen, în vederea abolirii viitoare a tăierii feminine împrejur.

Acest decret însemna medicalizarea și legalizarea tăierii feminine împrejur. Partizanii acesteia l-au atacat pe ministrul sănătății, iar Statele Unite au amenințat Egiptul cu sistarea oricărui ajutor economic, dacă nu revine asupra acestei decizii. Numeroase personalități egiptene s-au declarat contra acestui

decret iar ministrul sănătății a sfârșit prin a ceda în fața campaniei generale.

La 17 octombrie 1995, ministerul egiptean al sănătății a expediat alte instrucțiuni spitalelor și clinicilor din țară:

Tăierile feminine împrejur nu vor mai fi efectuate în spitalele publice și centrale. De acum înainte, secțiile de ginecologie și obstetrică ca și secțiile de protecție a maternității și a copilului, din aceste spitale, se vor limita la sensibilizarea și sfătuirea familiilor, pentru limitarea acestui fenomen.

În 1996, doctorul Abd-al-Fattah, ministrul sănătății, a fost înlocuit cu doctorul Isma'il Salam, care la 8 iulie 1996 a promulgat decretul următor :

1). Se interzice practicarea tăierii feminine împrejur în spitalele sau clinicele publice sau private, în afara cazurilor decise de directorul secției de ginecologie și obstetrică a spitalului, la propunerea medicului familiei.

2). Practica acestei operații de către non-medici este considerată delict și se pedepsește conform legilor și regulamentelor.

Cea de a doua clauză este de fapt aplicarea articolului 1 al legii exercitării profesiei medicale nr 415/1954, care interzice non-medicalilor sub orice formă exercițiul acestei meserii. Acest decret a satisfăcut opoziția tăierilor împrejur, nu însă și partizanii acestora, mai ales ai celei feminine. Doctorul Munir Fawzi și șeicul Yusef Al-Badri au depus plângere în fața Tribunalului Administrativ, cerând declararea decretului respectiv ca fiind contrar Islamului și constituției, aceasta de pe urmă considerând principiile musulmane de drept ca principala sursă a dreptului public. Tribunalul le-a dat dreptate cu privire la faptul că numai parlamentul poate adopta norme privind sancțiuni penale. Ministrul sănătății a făcut însă apel și el. La 28 decembrie 1997, Curtea Administrativă Supremă a decis că ministrul a acționat în limitele competențelor sale. În plus, a estimat Curtea, Codul penal se aplică violărilor, prin tăiere împrejur, a integrității fizice a fetelor, întrucât această operație nu are nicio bază medicală. Între altele, Curtea supremă a decis că:

În ce privește tăierea feminină împrejur, nu există o normă musulmană clară, bazată pe Coran, pe *Sunnah* sau pe Mahomed. Imamii celor patru rituri musulmane și juriștii moderni nu sunt de acord cu această chestiune, astfel încât nu se știe dacă tăierea feminină împrejur este o datorie a femeilor sau numai o recomandare.

În consecință, Curtea supremă a considerat că ministrul sănătății nu a violat constituția. Ea a adăugat:

Întrucât tăierea împrejur este un act chirurgical fără o bază musulmană, norma fundamentală este ca ea să nu fie practică fără o necesitate terapeutică (...). Oricare ar fi natura sau gravitatea ei, chirurgia fără realizarea condițiilor ce o autorizează este un act ilicit pe planul dreptului musulman și al celui pozitiv, inclusiv din perspectiva principiului general al dreptului persoanei și al integrității fizice precum și a principiului de incriminare a oricărui act neautorizat ce poartă atingere acestei integrități.

III. ONG opuse tăierilor împrejur masculine ca și feminine

În toate țările din lume există astăzi cel puțin o ONG care luptă direct sau indirect contra tăierii feminine împrejur. Totuși, unele ONG-uri refuză distincția între tăierea masculină împre-

jur și cea feminină. Presentăm câte un exemplu pentru fiecare dintre aceste tendințe.

1). **Comitetul inter-african**

Numle complet al acestei organizații este următorul: *Comitetul inter-african despre practicile tradiționale cu efect asupra sănătății femeilor și a copiilor*. Acest comitet a luat ființă în anul 1984 iar astăzi are sub autoritatea sa 31 de organizații care se ocupă de tăierea feminină împrejur, dintre care 27 se află în țări africane iar 4 activează printre emigranții africani din Belgia, Franța, Anglia și Suedia.

Comitetul inter-african organizează colocvii în țările africane, iar lucrările lui sunt publicate în limbile franceză și engleză. În cele două limbi, comitetul publică un buletin ce conține informații despre activitățile sale și ale organizațiilor afiliate, despre mutilările sexuale feminine și alte practici tradiționale: căsătorie precoce, nașteri repetate insuficient distanțate între ele, metode tradiționale de naștere, îndoparea femeilor, preferințe sexuale, etc. Comitetul studiază modul cum se execută tăierea feminină împrejur în numeroase țări africane, și poartă discuții cu locuitorii în vederea abolirii acestei practici. Comitetul participă la reuniunile OMS, UNICEF, ale *Comisiei Drepturilor omului* și ale *Comisiei pentru Statutul femeii*. La rândul lor, OMS și UNICEF participă ca observatori la reuniunile Comitetului inter-african. Împreună cu HCR, Comitetul inter-african lucrează la un proiect comun în lagărele de refugiați din Somalia.

La întrebarea de ce *Comitetul inter-african* se ocupă numai de tăierea feminină împrejur și o ignoră total pe cea masculină, doamna Ras-Work mi-a răspuns la 12 ianuarie 1992: "Tăierea masculină împrejur este menționată în *Biblie*. Vreți să ne creați probleme cu Jidanii? I-am repetat aceeași întrebare cu prilejul Colocviului internațional de la Lausanne (1996), cu care ocazie mi-a răspuns: "Tăierea masculină împrejur figurează în *Biblie*, iar eu mi-am circumcis proprii mei băieți". Vorbind despre participarea doamnei Ras-Work la acest colocviu, Buletinul nr 20 al Comitetului inter-african spune următoarele:

În cadrul intervenției sale, președinta Comitetului inter-african a prezentat diferitele tipuri de mutilări genitale feminine și consecințele grave ale acestora asupra sănătății femeilor. (...) Apoi a vorbit despre credințele religioase eronate, despre mutilările genitale feminine, definite de către specialiștii Islamului și alți șefi religioși. Dimpotrivă, tăierea masculină împrejur are o bază religioasă indiscutabilă. A pune pe picior de egalitate cele două practici ar însemna crearea unei confuzii ce ar compromite reușita campaniei dusă de *Comitetul inter-african* contra tăierii feminine împrejur.

2). **NOCIRC**

Fondat de Marilyn Milos și Sheila Curren, NOCIRC este organizația cea mai mare și cea mai activă, în cadrul luptei contra tăierii împrejur, masculine și feminine, din Statele Unite, având numeroase ramificații și rețele de simpatizanți în multe alte țări.

Opoziția cofondatoarei și actualei președinte NOCIRC, Marilyn Milos, a început după ce aceasta a asistat, ca infirmieră, la o tăiere împrejur. Cele văzute cu această ocazie, înimăginabila violență și cruzime contra unui bebeluș i-au schimbat apoi întreaga viață. Mai întâi, a început să adune documente pe această temă. Apoi a cunoscut-o pe Sheila Curren, împreună cu care a realizat un film educativ despre consimțământul luminat al părinților în legătură cu mutilarea sexuală a copiilor lor. Vizionat mai întâi de către părinții dintr-o clasă specială pe care o conducea, filmul a fost apoi răspândit în Statele Unite și în alte țări, inclusiv în România.

În urma plângerii doctorului Blum, direcția spitalului în care lucrau cele două infirmiere le-a întrebat pe acestea care au fost motivele lor când au făcut filmul în chestiune. Răspunsul celor două infirmiere a fost: "Pentru a-i ajuta pe părinți să înțeleagă inutilitatea acestei chirurgii și necesitatea apărării propriilor lor copii". Inițial, direcția spitalului a apreciat efortul celor două infirmiere și și-a propus ca filmul în chestiune să fie prezentat tuturor părinților ce așteaptă un copil. Foarte curând însă, sub influența unor forțe oculte, direcția spitalului s-a răzgândit, o serie de medici și infirmiere au început să se opună prezentării filmului în fața părinților copiilor ce urmau să se nască și să fie automat tăiați împrejur. Foarte curând, atât Marilyn Milos cât și Sheila Curren au fost date afară din serviciul lor de infirmiere. Reacția acestora a fost crearea asociației NOCIRC în anul 1986.

Primul colocviu organizat de NOCIRC a avut loc la Anaheim, în California, cu care ocazie, la 3 martie 1989 a fost adoptată Declarația istorică ce condamnă atât tăierea feminină împrejur cât și cea masculină. Potrivit acestei Declarații, tăierile împrejur nu trebuie practicate decât pe "persoanele ce au atins vârsta adultă, a consimțământului înțeles cu adevărat, după prealabila informare privind riscurile și beneficiile eventuale ale mutilării". Declarația subliniază că "părinții și/sau reprezentanții legali ai copiilor nu au dreptul să aprobe sau să consimtă modificarea organelor sexuale ale copiilor lor, orice modificare de acest fel fiind o mutilare ireversibilă".

CAPITOLUL III

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI DREPTURILE OMULUI

Atât tăierea feminină împrejur cât și cea masculină violează drepturile individuale, mai ales dreptul la integritatea fizică și la viață, dreptul de a nu fi supus unui tratament inuman sau torturii, dreptul la pudoare și dreptul respectării cadavrului, când tăierea împrejur are loc post mortem. Se constată că legislatorii din diverse țări ca și legislatorii internaționali păstrează o tăcere absolută în legătură cu tăierea masculină împrejur, violând astfel principiul non-discriminării între cele două sexe.

I. Tăierea împrejur și principiul non-discriminării

1). Principiul non-discriminării

Condamnarea deschisă a tăierii feminine împrejur și tăcerea absolută, adică ascunderea tăierii masculine împrejur, fără nici un fel de justificare științifică, înseamnă:

- Recunoașterea unui drept pentru femei și refuzul aceluiași drept pentru bărbați.

- Condamnarea culturii africane ce practică tăierea feminină împrejur și acceptarea culturii occidentale și jidovești care nu cunosc circumcizia feminină dar o practică din greu pe cea masculină.

- Refuzul protecției copiilor jidani și musulmani din cauza și de teama unor consecințe politice.

Așa stând lucrurile, este evident că legislatorii diferitelor țări, legislatorii internaționali și organizațiile non-guvernamentale ce adoptă această poziție violează un aspect fundamental al drepturilor omului, adică dreptul la non-discriminare. Acest drept figurează în toate documentele internaționale și în toate constituțiile statelor. În această privință, iată ce spune Declarația Universală a Drepturilor Omului:

Art. 2, al. 1 – Orice om trebuie să beneficieze de toate drepturile și de toate libertățile proclamate în prezenta Declarație, fără nici un fel de discriminare de rasă, de culoare, de sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau orice altă situație.

Art. 7 – Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul, fără nici un fel de discriminare la protecția legilor. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală contra oricărei discriminări ce ar viola prezenta declarație și contra oricărei provocări la o astfel de discriminare.

2). Absența motivelor de discriminare

Tăierea feminină împrejur și tăierea masculină împrejur sunt violări ale integrității fizice ale unui minor, fără consimțământul acestuia, fără motiv medical. Distincția între aceste două parctici barbare ține mai mult de iluzie decât de realitate.

Dacă ar exista o justificare valabilă pentru această discriminare, am putea vorbi de interesul legitim al acesteia. Se știe, de exemplu, că legislatorii acceptă uneori discriminarea zisă *pozitivă*, în favoarea unui grup oprimat în prealabil, pentru a-l aduce pe acesta la același nivel cu grupul privilegiat. Astfel, putem favoriza femeile în ce privește găsirea unei slujbe sau exercitarea unor drepturi politice, întrucât vreme îndelungată ele au fost dezavantajate din acest punct de vedere. O astfel de discriminare pozitivă încetează însă când numărul femeilor din aceste două domenii devine egal cu cel al bărbaților. O astfel de discriminare *pozitivă* nu poate fi însă acceptată în ce privește tăierea împrejur întrucât atât băieții cât și fetele sunt victime ale acestei barbarii. Mai mult chiar, băieții sunt victimele tăierii împrejur în număr mult mai mare (13 milioane pe an) decât fetele (2 milioane pe an).

Dacă tăierea feminină împrejur ar fi mult mai gravă decât cea masculină, am putea vorbi despre o oarecare justificare a discriminării actuale între cele două genuri de tăiere împrejur. Se știe că tăierea feminină împrejur, ca și cea masculină, cunosc mai multe forme. Desigur, tăierea faraonică împrejur a femeilor este mult mai gravă decât tăierea masculină împrejur, de gradul I

sau II. Nu există nicio îndoială că tăierea masculină împrejur, de gradul I, este echivalentă tăierii feminine împrejur, ba chiar mai gravă. Chiar dacă, în general, tăierea feminină împrejur ar fi mai gravă decât cea masculină, asta nu ar justifica întru nimic toleranța pentru cea de pe urmă, din moment ce ea constituie o violare a principiului integrității fizice. Prin analogie, putem spune că uciderea este un delict mai mare decât violul sau furtul. Asta însă nu înseamnă că legislatorul trebuie să se ocupe numai de crime, lăsând violul sau furtul nepedepsite.

Pe de altă parte, nu putem accepta tăierea masculină împrejur, în Statele Unite, sub pretext că tăierea feminină împrejur, așa cum se practică ea în Africa, este mult mai gravă. Orice mutilare corporală, nejustificată din punct de vedere medical, trebuie pedepsită, chiar dacă severitatea pedepsei corespunde gravității mutilării în cauză.

Unii pretind că trebuie acordată prioritate tăierii feminine împrejur, întrucât aceasta ar fi mai gravă. Ori, în afară de faptul că, luată în sine, tăierea feminină împrejur nu este mai gravă decât cea masculină, un astfel de argument este imoral, întrucât nu este just să continuăm a tortura băieții sub pretext că fetele sunt și mai torturate decât ei. Injustiția comisă contra fetelor nu o justifică pe aceea comisă contra băieților, iar suferința fetelor nu o suprimă pe aceea a băieților. Acest argument este contraproductiv și pentru că familia ce cunoaște aceste două practici nu poate înțelege de ce ea ar avea dreptul să taie împrejur băieții, nu însă și fetele. Dacă începem prin a distinge între bărbați și femei, riscăm să ajungem la un total dezinteres și dezangajare din partea bărbaților. Un bărbat tăiat împrejur, care nu se simte protejat de către femei va avea reticențe de înțeles când va fi vorba ca, la rândul lui, să protejeze femeile tăiate împrejur. Bătălia contra barbariei tăierilor împrejur, masculine ca și feminine, are nevoie de un efort considerabil atât din partea bărbaților, cât și a femeilor. Orice suspiciune sau discriminare, din partea unui grup față de celălalt, va contribui la slăbirea coeziunii și forței noastre în lupta contra aceleiași barbarii și sălbăticii, care este tăierea împrejur.

3. Femeile refuză această discriminare

Dacă trecem în revistă organizațiile ce luptă contra tăierii masculine împrejur, vom constata că femeile constituie partea cea mai activă în această bătălie. Acest lucru poate fi atribuit faptului că femeile sunt mai sensibile decât bărbații. Totuși, este posibil ca ele să se simtă vinovate, într-o anumită măsură, de faptul că nu și-au știut nici putut apăra copiii lor de sex bărbătesc contra bărbaților scrântiți întru Domnul, care i-au mutilat. De asemenea, este posibil ca femeile să reacționeze contra vieții sexuale în cadrul căreia au fost frustrate din cauza pertenerilor mutilați sexualmente prin tăierea împrejur.

Considerăm că protecția copiilor revine în primul rând mamelor lor. Dacă mamele refuză angajamentul lor în această luptă, copiii nu vor găsi nici un fel de sprijin sau înțelegere din

partea bărbaților suferind de scrânteala sau complexul sexual avraamic. Feministele ce luptă contra tăierii feminine împrejur, fără să le pese și de tăierea masculină împrejur, violează o lege esențială a vieții omenești. Ne putem întreba dacă aceste femei nu se dovedesc deficitare în ce privește sentimentele materne și de solidaritate omenească în fața aceleiași barbarii.

4). Motivele politice ale discriminării

Adevăratele motive ale refuzului legislatorilor internaționali și naționali, ca și ale multor ONG-uri, de a condamna și lupta contra tăierii masculine împrejur, sunt de ordin politic: frica de acuzația de antisemitism sau anti-islamism. Dacă această concluzie este exactă, atunci ne găsim în fața unei politizări a drepturilor omului. Pentru a face plăcere Jidanilor sau Musulmanilor, sau de frica acestora, organizațiile violează drepturile copiilor și își pierd orice credibilitate. De altfel, campania contra tăierii feminine împrejur este considerată de unii sau alții un atac contra anumitor țări, vizate din punct de vedere politic.

Desigur, chiar dacă această campanie, contra tăierii feminine împrejur, ar fi un simplu pretext de imixtiune politică în afacerile anumitor țări, noi tot nu am cere încetarea oricărei tăieri împrejur. Să facem tot binele de care suntem în stare, fără să ne preocupăm excesiv din ce motive îl facem. Dacă astfel putem scăpa fetele de o barbară mutilare sexuală, campania contra acesteia este pe deplin justificată, chiar dacă în spatele ei se ascund și anumite calcule politice. Ceea ce este însă cu adevărat scandalos și criminal este tăcerea unora în fața mutilării a milioane și milioane de copii, din cauza uneia dintre barbariile biblice și a unor considerente politice conspiraționiste.

II. Tăierea împrejur față cu drepturile religioase și culturale

1). Pretențiile comunităților

Față cu importanța normelor religioase și culturale, legislatorii tuturor timpurilor au încercat să recunoască comunităților dreptul de a trăi conform acestor norme și de a-și practica cultura lor, drept ce figurează în numeroase documente naționale și internaționale. Iată ce spune despre asta Declarația Universală a Drepturilor Omului:

Art. 18. – Orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și religioasă. Acest drept implică libertatea de a schimba religia și convingerile, libera manifestare a acestora, singur sau în comun, în public sau în mediu privat, prin învățământ, practica unui cult și îndeplinirea anumitor rituri.

Art. 27, al. 1 – Orice persoană are dreptul de a participa liber la viața culturală a comunității...

Alineatul 1 din primul articol al Pactului civil spune:

Toate popoarele au dreptul de a dispune de ele însele. În virtutea acestui drept, ele își determină în mod liber statutul lor politic, asigurându-și astfel libera dezvoltare economică, socială și culturală.

Profesorul Freeman, de la Facultatea de Drept din Londra, spune următoarele:

A refuza unui copil jidan sau musulman tăierea împrejur înseamnă a răpi dreptul copilului la o moștenire culturală, la o identitate. Putem afirma că identitatea culturală, în sensul apartenenței la un grup religios sau cultural, este un drept fundamental al omului.

În materie de tăiere feminină împrejur, profesorul Freeman refuză însă recunoașterea acestui drept:

Acest drept nu înseamnă însă că orice practică religioasă trebuie tolerată în numele multi-culturalismului. Trebuie făcut un exercițiu de echilibru, pentru a determina dacă o procedură sau un tratament oarecare sunt în interesul fundamental al copilului. Prejudiciul relativ și binefacerile tăierii rituale masculine împrejur sunt de așa natură încât decizia părinților de a tăia împrejur băiatul lor nu trebuie pusă în discuție.

Dimpotrivă, partizanii tăierii feminine împrejur reclamă dreptul de a practica această mutilare în numele culturii și al religiei lor, ca și Jidanii. Jomo Kenyatta invocă tăierea masculină împrejur a Jidovilor, pentru a justifica tăierea feminină împrejur, practică în țara lui. El pune cele două tăieri împrejur pe picior de egalitate în cadrul comunității sale, "condiție *sine qua non* pentru a primi un învățământ religios și moral complet".

Legislatorii naționali și internaționali stabilesc o distincție netă între tăierea masculină împrejur, care este tolerată deși nu are un motiv valabil, și tăierea feminină împrejur, care este interzisă. Cu ocazia seminarului de la Oagadougou (1991), privind practicile tradiționale și organizat de *Comisia drepturilor omului*, majoritatea participanților au considerat că "atât explicațiile de natură cosmogonică cât și cele provenind din religie trebuie considerate superstiții și denunțate ca atare. Nici *Biblia*, nici *Coranul* nu prescriu tăierea împrejur a femeilor". În acest fel, concepțiile ce nu figurează în *Biblie* sau *Coran* sunt devalorizate, fiind considerate simple *superstiții*.

2). Drepturi individuale și drepturi comunitare

Fără îndoială, tăierea împrejur este o practică religioasă sau culturală ce se impune în ochii comunităților. Nu mai puțin, ea este însă o practică ce atentează la integritatea individului fără nicio justificare medicală. În plus, factor agravant, este vorba de un atentat contra unui minor. Care dintre cele două drepturi este mai important? Dreptul comunitar sau dreptul individual?

Regula de bază este că drepturile individuale trec înaintea celor colective. În numele toleranței față de religia ei, o comunitate nu poate cere legislatorului să închidă ochii în fața violării drepturilor individuale. Această regulă a fost clar enunțată în Declarația de principii asupra toleranței, proclamată și semnată la 16 noiembrie 1995 de către statele membre UNESCO. Articolul 1 din această Declarație definește toleranța după cum urmează:

Toleranța este respectul, acceptarea și aprecierea bogăției și a diversității culturilor lumii noastre, a modurilor noastre de expresie și de exprimare în calitate de ființe omenești. (...) Toleranța este armonia în cadrul diferenței. Ea nu este numai o obligație de ordin etic și o necesitate politică și juridică (...).

Articolul 2 adaugă:

Toleranța nu este nici concesiune, nici condescendență, nici complizență. Înainte de toate, toleranța este o atitudine activă, animată de recunoașterea drepturilor universale ale persoanei umane și a libertăților fundamentale ale celui alt. În niciun caz, toleranța nu poate fi invocată pentru a justifica atingerea acestor valori fundamentale...

Considerând tăierea feminină împrejur drept o violență față de femei, Rezoluția Adunării generale ONU din 20 decembrie 1993 spune următoarele în articolul 4: "Statele trebuie să condamne violența față de femei, nu să invoce considerații de cutume, tradiții și religie pentru a se sustrage obligației de a o interzice".

Amintim jurământul AMM de la Geneva:

Nu voi permite ca motive sau considerații de natură politică, de vârstă, credință, boală, infirmitate, naționalitate, origine etnică, de rasă sau de sex, statut social sau tendință sexuală să se interpună între datoria mea și pacientul meu.

Aceasta înseamnă că în cadrul intervenției sale medicale, medicul nu trebuie să fie influențat de considerații religioase sau culturale. În cadrul unui conflict între libertatea religioasă a părinților și dreptul copiilor la deplina împlinire fizică, Curtea supremă a Statelor Unite a judecat că "părinții sunt liberi de a deveni martiri ei înșiși. Aceasta însă nu înseamnă că ei sunt liberi să facă și din copiii lor niște martiri, înainte ca aceștia să fi atins vârsta discernământului legal pentru a decide ei înșiși de a aface această alegere".

Din cele ce preced putem deduce că normele religioase din *Biblie*, *Coran* sau din superstițiile și credințele animiste nu pot fi invocate pentru a priva individul de drepturile lui fundamentale. Dacă fiecare comunitate ar fi autorizată să aplice toate normele sale religioase și culturale, în detrimentul drepturilor fundamentale individuale, omenirea ar decădea în barbarie. Din nefericire, legislatorii naționali și internaționali, ce păstrează tăcerea complice în fața tăierii masculine împrejur, violează acest principiu, privând copii de unul dintre drepturile lor individuale fundamentale.

Unii pretind că de vreme ce părinții impun copiilor lor o educație, de ce nu le-ar putea impune și tăierea împrejur? Există însă o mare diferență între tăierea împrejur ce mutilează în mod ireversibil și educația ce pregătește copilul ca membru activ al societății. Dacă nu s-ar impune copiilor o educație, consecința ar fi un enorm pericol colectiv, în vreme ce amânarea tăierii împrejur până la vârsta adultă nu constituie o pierdere, nici pentru societate, nici pentru individ. Dimpotrivă, practica tăierii împrejur a noilor născuți expune copilul la o serie de inconveniente de natură fizică și psihică.

III. Circumcizia și dreptul la integritate fizică și la viață

Dreptul la viață și la integritatea fizică figurează printre cele mai importante drepturi ale omului, figurând în cadrul legilor tuturor țărilor din lume, ce prevăd sancțiuni penale și deschid dreptul la reparații contra celor ce le violează. Totuși, trebuie

remarcat că Declarația universală a drepturilor omului, Pactul civil, Convenția Copilului și Convenția europeană a Drepturilor omului nu menționează decât dreptul la viață, fără să spună nimic despre integritatea fizică. Singurele documente internaționale ce menționează dreptul la integritatea fizică sunt Convenția americană și Carta africană a Drepturilor omului.

Așa stând lucrurile, suntem în drept să întrebăm de ce ONU și Europa au uitat sau omis dreptul la integritatea fizică. Să fie din neglijență, din superficialitate, distracție sau altceva?

Examinând lucrările pregătitoare, ale Declarației universale a drepturilor omului, constatăm că dreptul la integritate fizică, menționat în diferite proiecte, a fost eliminat din redactarea finală, considerându-se că el poate fi dedus din articolul 3, care spune "Orice om are dreptul la viață, la libertate și la siguranța persoanei sale". După cum a observat însă Verdoot, acest articol este vag. Mai curând, după Verdoot, "ar trebui să avem în vedere articolul 5, care interzice orice tratament crud, inuman și degradant, incluzând dreptul la integritate fizică în ansamblul Declarației".

Lucrările pregătitoare ale Convenției europene a drepturilor omului nu spun nimic despre motivele celor ce au suprimat sau eliminat dreptul explicit la integritatea fizică. La 17 iunie 1999, am pus această întrebare Curții drepturilor omului de la Strasbourg. După câteva zile, la 22 iunie, ne-a răspuns Wolfgang Peukert, Șeful Unității de cercetări și documentație jurisprudențială a curții: "Integritatea fizică este protejată prin articolele 3 și 8 ale Convenției europene a Drepturilor omului". Aceste două articole sună astfel:

Art. 3 – Nimeni nu poate fi supus torturii, pedpselor sau tratamentelor inumane și degradante.

Art. 8, alineatul 1 – Orice persoană are dreptul la respectul vieții sale private și familiale, al domiciliului și corespondenței sale.

Din aceste două articole, nu se vede însă cum s-ar putea deduce dreptul la integritatea fizică.

Suntem în drept să ne întrebăm dacă nu cumva scopul implicit și nemărturisit al redactorilor acestor documente a fost acela de a nu atinge nici pe departe chestiunea foarte sensibilă a tăierii masculine împrejur. Efectiv, se cuvine să situăm redactarea Declarației Universale a Drepturilor omului și a Convenției europene respective în cadrul lor istoric, acela al epocii de după ultimul Război mondial. Redactarea acestor documente s-a făcut astfel încât ororile Războiului mondial, între care lagărele de concentrare pentru Jidani și alte grupuri indezirabile, inclusiv Germani, să nu se mai repete. Ne putem imagina că suprimând menționarea expresă a dreptului la integritatea fizică, redactorii acestor documente au vrut să evite de a lua boul de coarne, de a pune punctul pe "I-ul" comunității jidănești ce practică tăierea masculină împrejur și s-ar fi simțit vizată, chiar acuzată că violează acest drept. Pentru memoria noastră colectivă, subliniem că redactorul principal al Declarației Universale

al Drepturilor omului a fost René Cassin, de religie iudeo-jidovească

Cercetarea ulterioară a chestiunii ar putea confirma sau infirma ipoteza noastră care, deocamdată, nu poate fi exclusă. Semnalăm că puțini sunt cei ce remarcă această importantă lacună din documentele ONU și ale Convenției Europene. Profesorașii de Drept ignoră această lacună și se miră ca neîmpliniții când sunt puși în fața a ceea ce pare un mister.

IV. Tăierea împrejur, brutalitățile și tortura

Brutalitățile de orice fel și tortura sunt interzise prin diferite documente internaționale. Astfel, la articolul 5, Declarația Universală a Drepturilor Omului spune următoarele:

Nimeni nu poate fi supus torturii, pedepselor sau tratamentului crud, inuman și degradant.

În Rezoluția sa numărul 49, din 1996, *Comisia drepturilor omului* a considerat mutilarea sexuală feminină ca o violare a femeilor, în rând cu uciderea copiilor, incestul, abuzurile și exploatarea sexuală, prostituția și pornografia infantilă. În Rezoluția ei numărul 8, din 1997, *Sub-Comisia pentru prevenirea discriminării și protecția minorităților* se referă la articolul 5 din Declarația Universală sus-menționată, pentru a cere Statelor membre luarea măsurilor necesare în vederea abolirii tăierii feminine împrejur. Tăcerea legislatorului internațional în fața tăierii masculine împrejur pare să indice că el nu o consideră pe aceasta un tratament brutal sau o tortură. Această atitudine nu este însă împărtășită de opoziții tăierii masculine împrejur. Cercetătorul Svoboda scrie următoarele:

Nici un observator corect și obiectiv, care a asistat la o tăiere masculină împrejur, nu poate contesta că procedura respectivă este foarte dureroasă și îl face să sufere pe copil. Tăierea împrejur este o tortură.

V. Tăierea împrejur și dreptul la pudoare

Legile tuturor țărilor din lume sancționează încălcările și atentatele contra pudorii. Respectul pudorii copilului este prevăzut de către Convenția copilului:

Articolul 16, alineatul 1: - Niciun copil nu poate face obiectul imixtiunilor arbitrare sau ilegale în viața sa privată, familia, domiciliul și corespondența sa, acestea fiind considerate atingeri ilegale contra fericirii, a reputației sale.

Articolul 34: -Statele semnatare se angajează să protejeze copilul contra oricărei forme de exploatare și de violență sexuală...

Iată ce spune jurământul lui Hipocrate (d. în 377 era veche):

În orice casă voi intra, o voi face spre folosul bolnavului, ferindu-mă de orice rău intenționat și corupător, mai ales de seducția femeilor și a copiilor, liberi sau sclavi.

Acela sau aceea care taie împrejur, dezbracă mai întâi victima sa, apoi îi manipulează organele sexuale și o mutilează. În cazul tăierii jidovești împrejur, sfânta regulă religioasă obligă tăietorul împrejur să ia în gură penisul copilului și să îl sugă. Nu există nici un fel de îndoială că un astfel de comportament încalcă normele penale privind pudoarea și pedofilia – din moment ce tăierea împrejur nu are o justificare medicală.

VI. Tăierea împrejur și respectul datorat morților

După câte știm, legislatorii internaționali nu s-au preocupat încă, în mod expres, de drepturile omului după deces. Nu se vorbește nici despre extinderea la persoana umană decedată a articolelor ce protejează demnitatea omenească și interzic tratamentele umilitoare, degradante, inumane și crude. Dimpotrivă, legile tuturor țărilor lumii subliniază că locul unde este îngropat un mort nu trebuie să fie profanat de nimeni.

În cadrul dezbaterii religioase, am văzut însă că noul născut mort este tăiat împrejur înainte de a îngropat. De asemenea, se practică tăierea împrejur și pe Jidanii ce au murit fără să fie tăiați împrejur, aceasta fiind condiția îngropării cuiva într-un cimitir jidovesc. Această ultimă chestiune a făcut obiectul unei dezbateri furtunoase în Knesset, parlamentul israelian. Am văzut că tăierea împrejur a morților este insistent recomandată de către juriștii musulmani clasici.

Această practică este însă interzisă de normele penale contemporane, ce privesc profanarea morților. Pe de altă parte, refuzul de a îngropa un mort într-un cimitir, pe motiv că nu este tăuat împrejur, constituie o discriminare pe baza apartenenței religioase. Chiar dacă astfel de acte repugnante nu fac obiectul legislației este de datoria oricărui om să le denunțe public, întrucât sunt contrare bunelor moravuri și moralei.

CAPITOLUL IV

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI SCUTIREA MEDICALĂ

Autorizarea unei operații chirurgicale ce mutilează pacientul din punct de vedere fizic și îl expune la anumite riscuri privind sănătatea și viața sa, presupune ca această intervenție să fie necesară și executată de o persoană calificată și autorizată, cu consimțământul pacientului sau al reprezentantului său legal. Aceste condiții nu sunt însă îndeplinite decât foarte rar, în cazul tăierii împrejur jidovești.

I. Necesitatea medicală

O operație chirurgicală este considerată necesară și autorizată prin lege, dacă îndeplinește următoarele condiții cumulative:

- Operația trebuie să răspundă unei nevoi de prevenire sau de îngrijire.
- Avantajele operației trebuie să fie superioare inconvenientelor.
- Trebuie ca operația să fie unicul mijloc posibil de a vindeca un rău.
- Trebuie ca intervenția medicului să fie făcută în scopul îngrijirii bolnavului, nu pentru a atenta la pudora lui.

În marea majoritate a cazurilor de tăiere împrejur, masculină ca și feminină, aceste condiții nu sunt îndeplinite. Operațiile de tăiere împrejur se fac din motive religioase și culturale, nu medicale, pe organe absolut sănătoase, ce nu necesită nici un fel de intervenție chirurgicală. Ca atare, tăierile împrejur nu prezintă niciun interes din punctul de vedere al îngrijirii sau prevenirii unor boli. Chiar și cazul infecțiilor, acestea pot fi tratate cu ajutorul antibioticelor și al altor medicamente, mai

puțin agresive decât chirurgia. În sfârșit, riscurile tăierii împrejur sunt mult mai grave decât pretensele lor avantaje medicale. Din toate acestea, rezultă că cel ce practică tăierea împrejur se face vinovat de atentat contra pudorii și a integrității fizice.

Partizanii tăierilor împrejur, masculine ca și feminine, continuă să susțină că această practică este un mijloc de prevenire a masturbației și a deviațiilor sexuale, vicii care pot genera inconveniente de natură fizică, psihică, familială sau socială. Astfel, pentru partizanii tăierilor împrejur, acestea ar face parte din dreptul la disciplină pe care părintele îl exercită față de copil – în care caz orice circumcizie este licită. Acest argument este însă respins de opoziția tăierii feminine împrejur. Iată ce spune vice-președintele tribunalului egiptean de casație:

Puterea de tutelă asupra unui minor, băiat sau fată, exersată de către tată, mamă, bunic sau tutorele numit de către un judecător (...) constă în dreptul de a disciplina și de a educa. Dreptul de a disciplina se bazează pe dreptul musulman, limitându-se la a învăța și a transmite băiatului sau fetei buna conduită și bunele obiceiuri. Fără să exagereze, părintele sau tutorele are dreptul de a lovi copilul pentru a-l ajuta astfel să se debaraseze de obiceiurile rele. Este oare logic, corect, acceptabil și onorabil ca fetița să fie privată de un organ natural, sub pretextul educării și disciplinării ei, deși organul respectiv a fost creat de Dumnezeu?

Doctorul Nigel Zoltie, tăietor împrejur, membru al *Societății Inițiatice* din Anglia, care formează tăietorii împrejur din această țară, consideră că circumcizia este o operație estetică, pe care legea nu trebuie să o interzică. Acest argument este avansat și de partizanii tăierii feminine împrejur. Iată însă ce spune Uways, alt vice-președinte al Curții egiptene de casație:

Operațiile estetice fac parte din intervențiile medicale al căror scop este repararea unui organ, ajustarea lui, eliminarea unui excedent. Nu acesta este cazul operației de tăiere feminină împrejur, care, în toate formele sale, constituie o schimbare a aparenței naturale a organului sexual al femeii, așa cum a creat-o Dumnezeu pe aceasta. Așadar, tăierea feminină împrejur nu poate fi considerată estetică, fiind o violare a corpului femeii.

II. Consimțământul luminat al pacientului sau al reprezentantului acestuia

Pentru ca o operație să fie licită, trebuie ca pacientul sau reprezentantul legal al acestuia să își dea consimțământul – mai puțin în cazurile urgente, care nu se prezintă însă niciodată în materie de tăiere împrejur.

Pentru ca acest consimțământ să fie valid, trebuie ca el să fie liber, obținut fără nici un fel de fraudă, constrângere sau eroare. Consimțământul trebuie să se bazeze pe cunoașterea avantajelor și a riscurilor asumate, pe buna cunoaștere a celor două alternative. Problema tăierii împrejur constă însă în aceea că ea ține de tabuuri foarte rar abordate de către medici, în condițiile în care nu există statistici care să arate riscurile acesteia. Formația asigurată în facultățile de medicină este insuficientă, iar medicii nu sunt liberi în opiniile lor, mai ales atunci când lucrează într-un spital favorabil tăierii împrejur.

Consimțământul în vederea tăierii împrejur trebuie să aibă loc înaintea operației propriu-zise, într-un moment ce permite celui

în cauză să se gândească serios la decizia sa. Un medic american consideră că 90% dintre tăierile împrejur din Statele Unite sunt rezultatul faptului că recepționista maternității sau o infirmieră cere viitoarei mame să semneze formularul de consimțământ pentru pruncul ce urmează să se nască, înainte chiar de cunoașterea sexului acestuia. În această țară, infirmierele așează copiii unul după altul iar medicul operează în lanț continuu, ca în uzinele lui Ford, fără să-și bată capul dacă părinții și-au dat sau nu și-au dat consimțământul. În caz că cineva a uitat să ceară mamei semnătura de consimțământ înaintea tăierii împrejur, aceasta îi este cerută după, astfel încât birocrăția și hârțoațele să fie în aparentă regulă.

Subliniem că inclusiv când pacientul sau reprezentantul lui legal este de acord cu o mutilare oarecare, normele de deontologie medicală nu permit chirurgului să taie, de exemplu, o mână sau un picior sănătos. Acest punct de vedere nu este însă acceptat de toată lumea, mai ales în ce privește tăierea feminină împrejur, asupra căreia insistă legislatorii internaționali și cei ai diverselor State. Astfel, legea federală din 1995, a Statelor Unite, spune următoarele: "Cel ce taie împrejur cu bună știință, excizează sau infibulează, parțial sau total, buzele mari sau cele mici, ori clitorisul unei persoane ce nu a atins vârsta de 18 ani, va fi pedepsit cu amendă și închisoare până la cinci ani, eventual ambele pedepse". Tăierea feminină împrejur este deci interzisă și pedepsită numai în cazul femeilor ce nu au împlinit încă 18 ani, soluție ce nu este pe deplin satisfăcătoare. Chiar în vârstă de 18 ani, o femeie ce trăiește în mediul ei tradițional are foarte puține șanse de a putea refuza tăierea împrejur, dacă cei din jurul ei consideră că aceasta face parte din tradițiile lor. Acest lucru este la fel de adevărat și pentru bărbați, cazul Jidovilor sovietici emigrați în Israel, care se simt obligați să se taie împrejur, pentru a beneficia de anumite avantaje materiale. Presupunând că cineva se convertește la iudaism sau la religia musulmană, amenințările spirituale din aceste medii, contra netăiaților împrejur, constituie un important mijloc de constrângere, ce poate forța și falsifica liberul consimțământ al oricărui major. Pe baza acestui fapt, considerăm că nici consimțământul liber și luminat al pacientului nu dă medicului creptul de a-i face un rău, de a-l mutila. Medicul nu poate fi și călău!

În cazul tăierii împrejur, situația este agravată de împrejurarea că aceasta se exercită în general pe minori, mai ales pe nou născuți. În toate aceste cazuri, părinții sau tutorii legali ai copiilor trebuie să își dea consimțământul. Există oare vreo limită în ce privește dreptul părinților, sau al tutorilor legali, de a da un astfel de consimțământ? Iată ce ne spune despre aceasta Convenția Copilului, la articolul 18, alineatul 1:

Statele semnatare vor face tot ce trebuie pentru a asigura recunoașterea principiului că cei doi părinți au o responsabilitate comună în ce privește creșterea copilului și asigurarea dezvoltării lui armonioase. Responsabilitatea de a crește copilul și a-i asigura dezvoltarea revine în primul rând

părinților sau, la limită, reprezentanților legali ai acestuia. Înainte de toate, aceștia trebuie să fie conduși de interesele superioare ale copilului.

Interesul superior al copilului constituie criteriul de bază pentru aprecierea măsurilor decise de părinți. Medicul ce consideră că decizia părinților, de a refuza sau a solicita un tratament nu este conformă cu acest interes, trebuie să refuze de a executa decizia respectivă înainte ca o autoritate competentă să clarifice acest punct litigios ce îl opune părinților. De fiecare dată când legislatorul național sau internațional a abordat chestiunea tăierii feminine împrejur, el a refuzat să recunoască părinților dreptul de decizie în ce privește fetele lor minore. Din păcate, nu așa stau lucrurile și în cazul tăierii masculine împrejur. Asociațiile medicale din Statele Unite, Canada, Anglia și Australia recunosc că tăierea masculină împrejur nu este o operație necesară din punct de vedere medical. Totuși, în ciuda acestui fapt, ele permit medicilor să practice aceste mutilări la cererea părinților copilului, pe considerente religioase sau culturale. Acest lucru este contrar Jurământului de la Geneva, al Asociației Medicale Internaționale, care spune:

Nu voi permite ca argumente sau considerații legate de afilierea politică, de vârstă, credință, boală sau infirmitate, naționalitate, origine etnică, rasă, sex, statut social sau tendință sexuală să se interpună între datoria mea și pacientul meu.

Iată însă ce scrie Freeman cu privire la tăierea masculină împrejur: "Părinții fac copiilor lor numai ceea ce, în marea lor majoritate, ar fi dorit să li se facă lor înșile, înainte de a fi avut capacitatea de a exprima punctul lor de vedere". Acest argument nu rezistă la o cercetare mai atentă a situației. De exemplu, printre bărbații netăiați împrejur, din Statele Unite, numai 0,3% au decis să se taie împrejur, într-un moment sau altul al vieții lor de adulți. Acest lucru arată că părinții care decid tăierea împrejur a copiilor lor violează principiul consimțământului.

Articolul 18 alineatul 1 din Convenția Copilului, deja menționată, cere Statelor să recunoască ambilor părinți o "responsabilitate comună în legătură cu creșterea copiilor și asigurarea dezvoltării lor". Aceasta înseamnă că tatăl și mama trebuie să ia de comun acord decizia de tăiere împrejur a copilului lor. Dacă unul dintre cei doi părinți refuză operația, medicul trebuie să refuze executarea acesteia înainte ca tribunalul să decidă ce este de făcut. Întrucât însă tăierea împrejur nu are un caracter terapeutic, tribunalul trebuie să amâne operația până la majoratul copilului, pentru ca acesta să decidă el însuși. Tribunalele occidentale s-au exprimat în acest sens, în toate cazurile de conflict între părinți, cu privire la tăierea masculină împrejur. Pentru evitarea unor astfel de conflicte, în broșura mea privind căsătoriile mixte am recomandat viitorilor soți să semneze un contract, în care, printre altele, să declare că copilul lor, băiat sau fată, va rămâne intact până la vârsta de 18 ani, când va

decide el însuși dacă dorește sau nu dorește să fie tăiat împrejur.

La problematica precedentă trebuie adăugate elementele ce țin de intervenția autorităților religioase. Pot oare acestea să impună tăierea împrejur a copiilor părinților ce o refuză?

Dreptul musulman afirmă că orice copil născut din unul sau doi părinți musulmani este neapărat musulman și trebuie să rămână musulman până la moarte. De asemenea, oricine se convertește la religia musulmană o face pentru totdeauna. Întrucât tăierea împrejur este semnul unei apartenențe, autoritățile religioase obligă Musulmanii să se taie împrejur și să-și taie împrejur și copiii. Dacă un musulman refuză să se taie împrejur, sau să-și taie împrejur copilul, juriștii musulmani consideră că el trebuie pedepsit cu moartea. În 1981, Jad-al-Haq, șeicul din Azhar, a publicat o fatwa¹⁶, repetată în 1994, în care spune: "Dacă într-o regiune oarecare, de comun acord, oamenii decid suprimarea tăierii împrejur [masculine și feminine], șeful Statului trebuie să declare război acelei regiuni". Când ministerul egiptean al sănătății a interzis tăierea feminină împrejur, mediile religioase i-au intentat un proces, considerând că decizia este contrară Islamului și constituției, ce afirmă că principiile de drept musulman constituie sursa principală a dreptului.

O poziție similară întâlnim și la Jidani. *Biblia* menționează că atunci când Iudeii au abandonat tăierea împrejur, pe vremea Macabeilor, preotul numit Matatia, cei cinci fii ai săi și Asideii "au adunat oștire și au bătut pe cei păcătoși cu mânia lor și pe bărbații cei fără de lege cu urgia lor, iar cei rămași au fugit la neamuri ca să scape. (...) Și au tăiat împrejur pe pruncii câți au aflat în hotarele lui Israel". (I M 2: 44-46).

În secolul al XIX-lea, când un Stat german a promulgat o lege conform căreia părinții aveau dreptul să decidă dacă băieții lor vor fi tăiați împrejur sau nu, rabinii au intervenit, fără succes, pentru a determina Statul respectiv să abroge legea în chestiune. Pe atunci, un medic din Viena refuzase să își taie feciorul împrejur, susținând că circumcizia este o operație riscantă, cu caracter criminal. Un rabin l-a dat în judecată pe acest medic în fața unui "tribunal medical", cerându-i acestuia să acorde comunității jidovești dreptul de a tăia copilul împrejur cu forța, fără acordul tatălui său. În acest sens, în 1857, rabinul respectiv a publicat un articol.

În 1995, în cadrul filmului *It's a boy*, al lui Victor Schonfeld, rabinul-tăietor împrejur, David Singer, taie împrejur un copil de opt zile, care ajunge în secția de reanimare intensivă a unui spital. În cadrul filmului, rabinul David Singer spune următoarele:

Este de datoria tatălui să își taie împrejur copilul. Dacă, dintr-un motiv sau altul, acesta nu își face datoria de părinte, tribunalul rabinic trebuie să intervină pentru ca tăierea împrejur să se efectueze fără întârziere. Astăzi,

16. Avizul unei autorități religioase musulmane într-o chestiune de ordin juridic sau teologic. (NT).

întrucât tatăl copilului nu este Jidan, eu acționez în numele tribunalului jidovesc.

Iată ce afirmă într-un articol, doi medici jidani din Israel, care se opun tăierii masculine împrejur:

Presă din Israel vorbește despre unele situații în care s-a descoperit, după tăierea împrejur, că băiatul fusese circumcis contra voinței părinților sau a reprezentantului său legal, respectiv în condițiile dezacordului dintre părinți. În unul din aceste cazuri, de exemplu, doi tăietori împrejur au pretins că mama copilului fusese în favoarea tăierii împrejur. Cercetându-se cazul, s-a descoperit însă că ei acționaseră de capul lor, contra voinței mamei copilului.

Semnalăm că rabinii din Israel taie împrejur inclusiv Jidanii decedați necircumciși, fără să ceară acordul familiilor lor – ceea ce a provocat dezbateri aprinse în parlament.

Această atitudine a Musulmanilor și a Jidanilor nu diferă întru nimic de aceea a triburilor primitive din Africa. Iată ce scrie Funani, în legătură cu practica tăierii împrejur la triburile sud-africane:

Pasiunile sunt atât de puternice în tribul Xhosa încât orice bărbat poate fi legat de mai mulți gealați și tăiat împrejur cu forța, în caz că vârsta tăierii împrejur a fost depășită. Așa ceva nu se petrece însă numai în cadrul tribului Xhosa. Foarte recent, la Lebowa, cetățeni respectabili (directori de școli, inspectori, etc.) au fost tăiați împrejur cu forța și prin surprindere. În tribul Kwa Ndebele, un om netăiat împrejur a fost numit membru în guvernul tribal. Membrii tribului Ndebele nu l-au acceptat însă în guvernul lor decât după ce l-au tăiat împrejur cu forța... Se mai cunoaște cazul tribului Pedi, care, în 1987 a încercuit un grup de bărbați (între care directorul școlii), pe care i-au tăiat împrejur cu forța.

III. Autorizația de a exercita medicina

Pentru ca o tăiere împrejur să poată fi evitată pe motiv de scutire medicală, trebuie ca aceasta să vină din partea unei persoane autorizată să exercite medicina, fără să mai vorbim de faptul că totul trebuie să se petreacă în spiritul respectului tuturor regulilor medicale. Aceste reguli nu sunt însă respectate aproape niciodată.

De aproximativ zece ani, Statul Israel încearcă să promulge o lege în acest domeniu, dar se lovește de rezistența înverșunată a mediilor religioase. În această țară, există un comitet mixt, de medici și de rabini aparținând ministerului sănătății, ministerului afacerilor religioase și autorității rabinice. Acest comitet are dreptul de a elibera diplome de tăietori împrejur și certificate de exercitare a acestui meșteșug, de a recomanda anumite tehnici de operare, care nu sunt obligatorii. Comitetul nu interzice însă libera activitate a tăietorilor împrejur ce nu sunt autorizați, sau a căror autorizație a expirat. Astfel, numeroși tăietori împrejur își practică meșteșugul după ureche, adică după reguli inventate de ei înșiși. Unii dintre acești chirurghi improvizați folosesc substanțe ce conțin adrenalină, foarte periculoase pentru sănătatea și viața bebelușilor tăiați împrejur. Bineînțeles, aceste substanțe sunt interzise prin lege – legile însă nu prea contează când este vorba de o sfântă tăiere împrejur la care asistă foarte personal sfântul prooroc Ilie, iubit și

slăvit inclusiv de Creștini. Comitetul în chestiune nu ia nici un fel de măsuri disciplinare contra tăietorilor împrejur improvizați și rebeli. Fără succes, s-a încercat instruirea tăietorilor împrejur asupra necesității de a lăsa prepuțul intact în cazul în care copilul s-a născut cu malformația de hipostadias¹⁷.

În țările occidentale, situația nu este mai bună decât în Israel. Niciun Stat occidental nu a reglementat tăierea masculină împrejur. În principiu, ca operație medicală, tăierea împrejur ar trebui să fie rezervată chirurgilor înscriși în registrul asociațiilor medicale. În materie de tăiere masculină împrejur nu se ține cont de acest lucru, operația respectivă fiind adesea executată de tăietori care nu au făcut nici un fel de studii medicale și care nu sunt înscriși în vreun registru al asociațiilor medicale. Acești tăietori împrejur nu se limitează la circumcizia coreligionarilor lor ci își extind activitatea și la alte comunități religioase. Conform informațiilor disponibile pe internet, se pare că astfel de tăietori împrejur se ocupă inclusiv de circumcizia băieților ce se nasc în familia regală britanică, cunoscută pentru legăturile ei de sânge cu neamul jidănesc. Numai cei doi fii ai prințesei Diana au rămas netăiați împrejur, datorită opoziției categorice a acesteia.

În Statele Unite, medicii și ne-medicii sunt pasibili de pedepse pentru practica tăierii feminine împrejur, nu însă și pentru aceea a tăierii masculine împrejur, deși nu dispun de nicio autorizație pentru exercitarea profesiei medicale. Anumite spitale angajează sfinții tăietori împrejur de cartier sau de parohii, pe care îi includ în cadrul personalului ce se ocupă numai de acest lucru. Acești tăietori împrejur după ureche anesteziază uneori copiii pe care îi operează, deși, în mod normal, anestezia nu poate fi practică decât de medicii anesteziști. În cadrul legilor lor, anumite State americane fac tot felul de excepții de la regulile medicale, când este vorba de tăierea împrejur. Partizanii tăierilor împrejur încearcă să justifice această practică sălbatică, parohială și tribală, de către profesioniști improvizați, susținând că este vorba de o operație minoră. Opozanții tăierii împrejur arată însă că este vorba de o ignoranță crasă, de banalizarea unui act medical ce se poate solda cu consecințe grave, inclusiv moartea pruncului în cauză.

În Egipt, articolul 1 al legii 415/1954 nu permite practicarea unei profesii medicale, inclusiv chirurgia, decât celor înscriși în registrul ministerului sănătății și al sindicatului egiptean al medicilor. Articolul 2, din această lege, prevede că înscrierea în registrul ministerului sănătății este condiționată de obținerea licenței în medicină sau în chirurgie, în cadrul unei universități egiptene, plus practica prealabilă, absolut obligatorie și ea. Articolul 10 al legii egiptene prevede sancțiuni penale pentru exercițiul ilegal al profesiei medicale, inclusiv închiderea clinicii în care s-ar produce exercitarea ilegală a medicinei.

17. Malformație a uretrei ce constă în deschiderea acesteia într-un punct oarecare, pe partea inferioară a penisului.

Articolul 1 alineatul 2 al legii giptene 481/1954 reglementează profesiunea moaşelor, permiţând acestora să efectueze anumite acte medicale, nu însă şi operaţii chirurgicale.

Decretul 261, din 8 iulie 1996, al ministerului egiptean al Sănătăţii, stipulează următoarele:

1). Se interzice practicarea tăierilor feminine împrejur în spitalele şi clinicile publice sau private, în afara cauzelor de boli certificate de către directorul secţiei de ginecologie şi obstetrică a spitalului, la propunerea medicului de familie.

2). Practicarea acestei operaţii de către non-medici este considerată un delict şi se pedepseşte conform legilor şi regulamentelor.

Conform acestui decret, medicul ce practică tăierea feminină împrejur, fără necesitate medicală, comite un delict ce se pedepseşte conform Codului penal. În plus, dacă operaţia respectivă este executată de către un non-medic, acesta este pedepsit atât pentru comiterea delictului prevăzut de Codul penal cât şi pentru efectuarea unui act medical fără autorizaţia necesară.

Tribunalele egiptene s-au pronunţat asupra multor tăieri masculine împrejur, ce au dat naştere la complicaţii, după ce fuseseră executate de către ne-medici. Justiţia egipteană a reproşat tăietorilor împrejur improvizaţi cele două delikte de mai sus, considerând că tăierea masculină împrejur este un act medical, pe care nu orice ageamiu are dreptul să îl efectueze.

Deşi poziţia legislatorului şi a tribunalelor egiptene este clară, practica tăierilor împrejur lasă foarte mult de dorit. Marea majoritate a tăierilor împrejur, masculine ca şi feminine, se efectuează în Egipt fără nicio necesitate medicală, de către tăietori împrejur ce nu sunt autorizaţi să exercite profesiunea medicală. Tăietorii împrejur nu se jonează să afişeze fel şi fel de informaţii în cabinetele lor, sub ochii ce se închid ai autorităţilor. Atunci însă când intervine o reclamaţie sau un denunţ, în cazul unei tăieri împrejur ce a dat naştere la complicaţii, autorităţile judiciare le aminteşte că ei exercită o profesiune medicală, fără calificarea, nici autorizaţia necesară. Se înţelege mirarea bărbierului ce a acceptat să fie filmat, de către CNN, în august 1994, în timp ce efectua, la Cairo, tăierea împrejur a unei fete. În mod evident, acest bărbier nu era la prima tăiere împrejur şi cunoştea sute de alţi bărbieri ce trăiau, ca şi el, din ilegală tăiere împrejur feminină. Se înţelege de ce acest bărbier era foarte mirat că poliţia egipteană l-a arestat tocmai pe el, numai pe el!

CAPITOLUL V

INTERDICŢIA TĂIERII ÎMPREJUR ÎNTRE IDEAL ŞI POSIBIL

Dacă vrem să ne comportăm conform legilor în vigoare şi să respectăm drepturile omului în totalitatea lor, atunci trebuie să considerăm tăierea împrejur, masculină şi feminină, ca pe orice alte intervenţii chirurgicale, fără distincţie de sex, nici de religie. Aceasta înseamnă că nici un fel de chirurgie nu trebuie autorizată fără necesitate medicală bine stabilită, fără acordul sau consimţământul luminat al celui interesat sau al reprezen-

tantului său legal. Pe lângă acestea, ca orice altă intervenție chirurgicală, tăierea împrejur trebuie executată de un medic autorizat, conform tuturor regulilor profesiei medicale. Orice operație de tăiere împrejur ce nu îndeplinește aceste condiții trebuie combătută din oficiu, indiferent de sexul sau religia victimei, de părinți sau de tăietorul împrejur care a efectuat-o. Fără teamă de a exagera, putem afirma că 99,9% dintre tăierile împrejur violează acest ideal. Așa stând lucrurile, este normal să ne întrebăm de ce realitatea nu corespunde idealului și ce trebuie făcut pentru a ne apropia de acesta.

I. Practica tăierii împrejur este foarte generalizată

O avocată egipteană, care a pledat în cadrul diverselor afaceri de tăiere feminină împrejur, afirmă că în ciuda existenței unei legii în Egipt, aceasta rămâne neaplicată

Întrucât nu este imaginabilă condamnarea și pedepsirea majorității membrilor societății care, din diferite motive, practică tăierea feminină împrejur. Legea nu se poate aplica întregii societăți cu forță. Ea nu poate fi aplicată decât contra unei mici minorități care nu o respectă și refuză să se supună. Pentru a-i ajuta pe oameni să se supună legii de bună voie, trebuie mai întâi ca aceștia să fie ajutați să cunoască lucrurile mai în profunzime, să înțeleagă sensul unor erori și legende ce îi fac să gândească într-un anumit fel și să acționeze contra propriilor lor interese. Oamenilor trebuie să li se explice că interzicând tăierea împrejur, legea le servește interesele și îi apără, arătându-le sechelele și consecințele negative de care suferă femeia și, ca urmare, soțul acesteia – sechele și consecințe datorate exclusiv acestei practici barbare. Acest punct constituie o sarcină enormă, care ne privește pe toți, bărbați sau femei, tineri sau vârstnici, oricare ne-ar fi ocupația, religia sau naționalitatea.

II. Cutume sociale foarte greu de interzis

O lege nu se poate aplica contra unei cutume adoptate de majoritatea populației. Se constată însă că legea ce reglementează tăierea feminină împrejur nu poate fi aplicată nici măcar în Occident, unde o minoritate o practică aproape pe față. Efectiv, o cutumă de acest fel nu poate fi abolită printr-o simplă trăsătură de condei. Există factori ce interzic promulgarea unor legi sau care fac imposibilă aplicarea lor, dacă totuși acestea au fost promulgate.

Legislatorul național și internațional se dezinteresează de tăierea masculină împrejur în chiar țările unde aceasta este practică de o mică minoritate, de frica acuzației de antisemitism sau anti-islamism. Cât privește tăierea feminină împrejur, situația s-a schimbat mult în ultimele decenii. Legislatorul occidental și internațional condamnă această practică, sub toate formele sale, cerând țărilor respective să o interzică pe teritoriul lor. Deocamdată însă, din diferite motive, nici măcar țările Europei occidentale nu sunt capabile să interzică această practică pe teritoriul lor.

Tăierea împrejur este practică pe minori, în mediul familial. Membrii familiilor în cauză sunt convinși că acest lucru este în interesul băieților, al fetelor lor și nu se simt vinovați de nimic. De altfel, nimeni nu se plânge. Apoi copilul crește și uită ceea ce i s-a făcut la o vârstă destul de fragedă, sau chiar la opt zile. Pe măsură ce cresc, copiii tăiați împrejur aderă și ei la cutuma grupului lor, ajungând să practice pe alții ceea ce s-a practicat pe ei înșiși. Oricum, este foarte greu pentru un copil să depună plângere contra propriilor săi părinți, din moment ce consideră că aceștia și-au făcut datoria cu privire la el, fără cea mai mică intenție de a-i face vreun rău. Cât despre cel ce a efectuat operația, acesta a putut deveni de negăsit sau chiar muri între timp. Prinde orbul, scoate-i ochii! Din altă perspectivă, se pune și problema prescripției, motiv pentru care se cere ca măsurarea duratei prescripției să se facă odată cu accesul celor în cauză la maturitate, pentru ca aceștia să poată depune plângere contra celor ce i-au mutilat, inclusiv contra părinților.

În principiu, când este vorba de denunțarea tăierii împrejur, prin care au fost mutilați, cei în cauză nu pot conta pe familiile lor. Victimele tăierii împrejur nu pot conta nici pe medicii care au efectuat mutilarea respectivă, mai ales că aceștia dispun de alibiul secretului profesional. Desigur, medicul ce a aflat că se planuiește o tăiere împrejur o poate denunța la poliție. El nu este însă obligat să facă acest lucru. În Franța, de exemplu, s-a declanșat urmărirea judiciară contra unei mame care fiind informată că legea franceză îi interzice să își taie împrejur fata în Franța, a dus-o pe aceasta în Gambia, unde mutilarea a fost executată. La întoarcerea pe pământul Franței, medicii ce preveniseră mama că legea franceză îi interzice să își taie fata împrejur au constatat, totuși, pe corpul fetei, că mutilarea sexuală respectivă s-a produs. Unde și când, mister complet, din care cauză aceștia au prevenit autoritățile, iar în 1997 mama fetei a fost condamnată de Curtea cu jurați din Paris. Potrivit legilor Franței, această condamnare nu ar fi fost posibilă dacă cele două persoane, mama și fata ei, nu ar fi fost deja naturalizate franțuzoaice.

În țările occidentale, faptul că o tăiere împrejur este denunțată nu înseamnă însă neapărat declanșarea unei anchete penale și a unui proces. Saurel raportează epopeea unui psihiatru francez care, în decembrie 1980, a depus plângere în fața justiției franceze. Potrivit rumorii care circula într-un anumit mediu, o tânără africană murise în urma unei astfel de mutilări sexuale. După înregistrarea oficială a plângerii, psihiatrul respectiv este ascultat de către brigada specializată a poliției franceze – Brigada de protecție a minorilor. Vreme de câteva luni, inspectorul însărcinat cu această afacere anchetează diverși Africani, descoperă maimulte cazuri de tăiere feminină împrejur, toate executate ilegal, cu discreția cuvenită. Cei în cauză recunosc, oral, că astfel de tăieri împrejur au loc în mod curent,

fără să semneze însă declarații clare în acest sens, din care cauză ancheta nu poate avansa.

Presupunând că se ajunge totuși la un proces, rămâne problema desemnării persoanei responsabile pe plan penal și civil. Cine trebuie pedepsit, cine trebuie să plătească victimei despăgubirea prevăzută de lege, pentru mutilarea suferită. Părinții victimei trebuie să plătească, sau tăietorul împrejur, care a executat mutilarea, la cererea părinților? Afacerea se complică prin faptul că autoritățile religioase africane își au și ele responsabilitatea, vinovăția lor, întrucât susțin și chiar teoretizează necesitatea mutilării sexuale a fetelor africane. În plus, medicii și organizațiile medicale preferă să închidă ochii, făcându-se adesea că n-au văzut, n-au auzit nimic, deși victimele în cauză ajung pe mâna lor, fiind fie salvate, fie declarate moarte din diverse alte cauze. Poliția și justiția franceză, medicii și spitalele se găsesc în fața unor fapte, a unor victime ce trebuie ajutate și salvate, mai ales însă a unor situații civile complexe ce nu pot fi rezolvate ca în cazul francezilor creștini, de exemplu. Practic, se ajunge la o justiție cu două sau mai multe viteze, căci Africanii, Musulmanii și alți extra-europeni naturalizați francezi nu au aceleași tradiții, nu fac exact același gen de mutilare sexuală în unele cazuri se ivesc complicații ce pot duce la moarte iar în altele nu, etc. Judecat după decesul propriei sale fiice, avocatul negru al familiei maliene Traore a declarat următoarele, în fața Curtei cu jurați din Paris:

Ni se spune că Africanii ce practică tăierea împrejur, pe teritoriul francez, se pun astfel în afara legilor Franței. Dacă așa stau lucrurile, de ce autoritatea franceză colonială, care a domnit vreme îndelungată în Mali, nu a impus atunci legea franceză în țara noastră? În fața acestei practici africane, vreme de secole, Francezii au închis ochii pentru că nu au vrut să se pună contra cutumelor și obiceiurilor noastre.

Așadar, procesul din Paris, al unei familii maliene, a devenit procesul Franței coloniale.

Deși presa franceză comentează pe larg aceste chestiuni, emigranții africani, ce își taie fetele împrejur, în Franța, pretind că nu sunt la curent cu faptul că legile acestei țări interzic aceste practici. Cam la fel se prezintă lucrurile și în Egipt. Bărbierul filmat de către CNN, în timpul executării unei tăieri feminine împrejur, a pretins și el, după arestare, că nu știa că acest lucru este ilegal. Pentru a evita acest argument, țările occidentale încearcă să informeze emigranții ce sosesc, val după val, aceștia fiind obligați să semneze că au luat cunoștință de anumite lucruri, înainte de a li se acorda dreptul de sejur într-o țară sau alta. Unii dintre emigranți invocă însă nu faptul că nu cunosc legile Franței și că tăierea feminină împrejur este o chestiune femeiască, care nu îi privește pe bărbați. Bărbații, tații fetelor tăiate împrejur, nu ar fi deci la curent cu ceea ce pun la cale nevestele și fetele lor. Deși nimeni nu crede acest lucru, poliția, justiția, școala și alte instituții sunt puse în dificultate, copiii Africanilor trăiesc printre cei ai Europeanilor, Musulmanii printre Catolici, Animiștii printre Protestanți și așa mai departe.

3. Tăierea împrejur între revoluție și evoluție

Schimbarea societății poate fi fructul unei revoluții sau al unei evoluții progresive. Unii vor să aplice regulile progresului la lupta contra tăierii feminine împrejur.

La început, OMS a refuzat să intervină în această chestiune, pretinzând că este vorba de un ritual cultural! Totuși, după 1979, OMS a adoptat o altă politică, interzicând personalului medical și para-medical să execute această operație, condamnând orice formă de mutilare sexuală feminină, fără justificare medicală valabilă, poziție adoptată și de diverșii opozanți ai tăierii feminine împrejur. Unii însă consideră că această atitudine ar trebui moderată și nuanțată. Iată ce scrie profesorul, medicul și chirurgul pediatriu Adil Lutfi, membru al Comisiei egiptene ce a redactat decretul 79/1959:

În timpul celor 40 de ani, ai mei, de chirurgie pediatrică, niciodată nu am fost pus într-o situație atât de repugnantă și de tristă ca atunci când o mamă m-a amenințat că dacă refuz să îi tai împrejur fata, atunci va fi silită se adreseze unui bărbier. Mi-a fost milă de fata ei și am operat-o mai mult de formă, amputând numai prepuțul clitorisului, fără să mă ating de acesta, exact așa cum se petrec lucrurile în cazul tăierii masculine împrejur. Am făcut asta pentru a o calma și asigura pe mama fetei și pentru a evita acesteia de pe urmă să ajungă pe mâinile unui bărbier ignorant și fudul, care ar fi putut să o nenorocască pe viață sau chiar să o ucidă.

Deși se opune pe față tăierii feminine împrejur în Somalia, profesorul Gallo consideră că nu va fi ușor să se interzică cu desăvârșire această practică, întrucât ea este foarte înrădăcinată în cultura somaliană. Tăierea feminină împrejur trebuie să treacă printr-o evoluție naturală. De exemplu, la început, operația trebuie să devină cât mai ușoară, mutilarea sexuală cât mai redusă – dar cei în cauză au nevoie să vadă măcar o picătură de sânge, altfel nu pot fi calmați și cine știe ce sunt în stare să facă! Nu putem merge printre corturile și stânele ciobanilor somalezi pentru a le cere să abandoneze tăierea faraonică împrejur. Asta ar fi ceva absolut contrar concepției lor despre viață. Totuși ar fi posibilă transformarea tăierii faraonice împrejur într-o circumcizie *sunnah*, paralel cu trecerea de la viața pastorală nomadă la cea sedentară. Evoluția aceasta cere timp. Ea se va face progresiv, va necesita probabil câteva secole, în care timp va avea loc schimbarea sistemului social și a statutului femeii în societate.

Dezbaterea în jurul chestiunii acestui progres social are loc mai ales în sânul opozanților tăierii masculine împrejur. Jidanii, de exemplu, consideră că se impune revenirea la forma originală a tăierii împrejur, care consta în a tăia foarte puțin din prepuț. Alții propun pur și simplu extragerea sau scoaterea din prepuț a unei singure și unice picături simbolice de sânge, fără tăierea prepuțului. Această picătură simbolică de sânge prepuțial ar trebui să-i satisfacă pe apostolii tăierii împrejur dintre Jidani, Musulmani și Creștini, a căror religie îi obligă să vadă lumea, întregul univers și orice problemă importantă prin intermediul penisului avraamic, al sfântului prepuț al acestuia.

Unii cred că tăierea împrejur ar trebui să se facă sub anestezie, pentru a reduce durerea și suferința celui în cauză. Alții însă cred că introducerea anesteziei ar putea contribui la perpetuarea acestei practici care, oricât ar fi ea de ameliorată tot barbară, rușinoasă și scârboasă va rămâne. Câți oameni întregi la minte sunt oare dispuși să accepte sfânta practică jidovească a sugerii penisului copilului de către prea-cucernicii și cuvioșii hahami. Oricât ar fi aceștia de sfinți, preacucernici și cuvioși, tot sugători de penisuri vor fi numiți de către unii, fără să se poată spune că aceștia îi calomniază, ba nici măcar că exagerează.

Pe de altă parte, mediile religioase iudeo-jidovești se opun efectuării tăierii masculine împrejur în cadrul spitalelor și al clinicilor, temându-se că aceasta ar fi doar o etapă pe drumul abolirii ei definitive. Executată într-un cadru medical, sfânta dambla a tăierii împrejur, a manipulării sângelui și a sugerii penisului și-ar pierde caracterul dumnezeiesc și ar deveni ceea ce este de fapt, adică ceea ce se vede: o foarte regretabilă și condamnabilă sălbăticie, o intervenție chirurgicală inutilă, o mutilare sexuală cu consecințe endocrine ce înseamnă deturarea ființei umane, fabricarea de roboți biologici. De vreme ce această intervenție chirurgicală nu are motivare terapeutică, mai devreme sau mai târziu va sfârși prin a dispărea. Acesta este motivul pentru care mediile religioase iudeo-jidovești se opun calificării și desemnării de către facultățile de medicină și instituțiile sanitare a celor ce umeză se execute chirurgia respectivă. Pentru personalul medical și alți oameni cu capul pe umeri, tăierea împrejur este ceea ce este, adică ceea ce se vede : copilul ce suferă și plânge, uneori chiar moare, adultul ce se simte mutilat, frustrat și complexat pentru că i s-a furat prepuțul, tot adultul care încearcă și adesea reușește să își refacă prepuțul, etc. Pentru cuvioșii, prea-cucernicii, sfinții rabini și ceilalți preoți ai faimosului zeu tribal numit Yahve, Iahve sau Iehova, practica tăierii împrejur este un ritual dumnezeiesc, o sfântă liturghie a penisului, liturghia pulii!

IV. Legea este oare necesară?

Rabinul Moshe Rothenberg, opozant al tăierii împrejur care a refuzat să își mutileze propriul său copil, spune următoarele:

Pentru a pune capăt tăierii împrejur la Jidani și în alte culturi, soluția nu poate fi una impusă legal sau altfel, chiar dacă este vorba de un abuz de putere față de copil. Iubind, educând și ajutând, pe diverse planuri, întru facerea unei lumi mai sigure pentru Jidani, întru provocarea unei mai bune conștientizări a nevoilor noului născut, înseamnă a avansa întru realizarea țelurilor pe care încercăm să le atingem. Să fim prietenii Jidanilor și ai celorlalte minorități. Această problemă se va rezolva de la sine printr-o profundă solitudine și deplină înțelegere pentru cei ce perpetuează tăierea împrejur, pentru părinți și pentru iubita noastră comunitate a copiilor.

Nahid Toubia este la fel de reticentă în ce privește legile:

Cei ce încearcă să legifereze contra tăierii împrejur ar trebui să se gândească de două ori înainte de a da prioritate căii legale de atingere a comunității jidovești. Deși legile sunt foarte importante pentru afirmarea unei

politici sociale, ele și numai ele nu pot asigura schimbarea socială. Schimbarea legală susținută public sau decizia judiciară pot fi un important instrument întru schimbarea socială, totuși, legea punitivă și decizia judiciară pot facilita animozitatea socială și bătălii judiciare interminabile.

Unii se tem că interdicția legală a tăierii împrejur va conduce la clandestinizarea ei, cu riscurile pe care aceasta le comportă. Alții se tem că legea va fi mai ales contra săracilor, bogații având totdeauna posibilitatea de a o încălca. Cei ce sunt în favoarea promulgării unei legi contra tăierii feminine împrejur consideră că aceasta ar fi utilă chiar dacă aplicabilitatea ei ar lăsa de dorit. Iată ce scrie doctorul Seham Abd-al-Salam despre asta:

Desigur, legea nu va rezolva problema, sensibilizarea oamenilor fiind absolut necesară. Există o mulțime de legi pe care oamenii nu le respectă — de exemplu cele ce interzic consumul de droguri. Astfel de legi există întrucât societatea are dreptul la ele și simte nevoia lor. Deși legile nu vor rezolva problema, ele vor fi un factor auxiliar în acest sens.

Psihologa Alice Miller optează pentru promulgarea de legi contra tăierilor masculine și feminine împrejur, din motive psihologice, legea servind sensibilizării și protecției oamenilor contra lor înșile. Legea ce interzice părinților să își taie copilul împrejur îi va face pe aceștia să descopere abuzul căruia ei înșiși au căzut victime. Această descoperire este necesară pentru a putea pune capăt comportamentului lor incorect față de proprii lor copii. Scopul legii ar fi mai curând ajutarea părinților să descopere abuzul căruia i-au căzut victime ei înșiși, nu pedepsirea acestora.

V. Legea – parte dintr-un plan general mai vast

Sancțiunea sau pedeapsa nu sunt suficiente pentru a modifica comportamentul social interzis prin lege. Nu este just nici normal ca oamenii să aleagă între pedeapsă și abandonarea unui comportament, fără explicația și justificarea legii. Trebuie ca părinții să fie informați cu privire la motivele pentru care comportamentul lor este ilicit și beneficiile ce vor rezulta pentru ei din schimbarea acestui comportament.

Pe de altă parte, tăierea împrejur este un domeniu foarte complex. În consecință, ea nu poate fi suprimată printr-un mijloc simplist, cum este legea. Pentru a fi eficace, aceasta trebuie să facă parte dintr-un ansamblu de măsuri. Numeroase organizații au stabilit planuri de acțiune foarte amănunțite, care s-ar putea aplica și contra tăierii masculine împrejur.

CAPITOLUL VI

TĂIEREA ÎMPREJUR ȘI AZILUL POLITIC

1. Texte internaționale și poziții oficiale

Am văzut că legislatorii internaționali și occidentali au calificat tăierea feminină împrejur drept o tortură și un tratament inuman, crud. Primul alineat din articolul 3 al Convenției contra torturii spune următoarele:

Nici un Stat semnatar nu va expulza nici extrăda o persoană către un alt Stat, în cadrul căruia motive serioase arată că ea ar putea fi supusă torturii.

Pe de altă parte, articolul 1 al Convenției refugiaților acordă drept de azil politic oricărei persoane ”ce are motive să se teamă că va fi persecutată din cauza rasei sale, a religiei, naționalității sau opiniilor sale politice, a apartenenței la un grup social”.

Pe baza celor două convenții menționate, opoziții tăierii feminine împrejur consideră că azilul politic trebuie acordat femeilor ce se tem că ele sau fetele lor vor fi supuse tăierii împrejur, dacă vor fi retrimise în țara lor. Chiar dacă azilul politic nu le va putea fi acordat, acestor femei trebuie să li se acord dreptul de sejur în țara în care s-au putut refugia.

Acest punct de vedere a fost susținut de către diferite organizații internaționale, non-guvernamentale. Totuși, țările occidentale sunt reticente când este vorba de acordarea azilului politic pentru motive de mutilare sexuală feminină. Această reticență este motivată juridic prin interpretarea restrictivă dată de aceste țări cauzelor ce dau dreptul la azil politic, cauze menționate de articolul 1 al Convenției refugiaților. Articolul respectiv pune două întrebări: 1) dacă mutilările sexuale constituie o persecuție în sensul convenției și 2) dacă femeile ce solicită azil politic de teama mutilărilor sexuale personale sau ale fetelor lor pot fi considerate un grup social?

II. Tăierea împrejur ca persecuție

Încă nu există o definiție a persecuției care să fie acceptată în mod universal. În general se admite că redactorii Convenției refugiaților au evitat în mod intenționat să definească acest termen, întrucât au înțeles imposibilitatea enumerării prealabile a tuturor formelor de persecuție ce ar putea da unor persoane dreptul de a beneficia de protecția unui Stat străin. Articolul 33 al acestei Convenții dă un element de răspuns, precizând că se interzice expulzarea refugiaților dacă aceasta ”le-ar pune în primejdie viața sau libertatea”. Se consideră însă că și alte forme de violare a drepturilor omului pot constitui o persecuție.

Nu există nicio îndoială că mutilările sexuale constituie o gravă mutilare a drepturilor omului. Totuși, oricât de gravă ar fi o mutilare, ea nu constituie neapărat o persecuție, în sensul Convenției refugiaților. Pentru ca mutilarea să fie considerată o persecuție, trebuie ca ea să fie comisă de către autoritatea legitimă de Stat din țara către care ar urma ca persoana în cauză să fie expulzată. Din acest punct de vedere, mutilările sexuale nu pot fi considerate o persecuție, întrucât ele se datorează nu autorității de Stat ci familiei celui în cauză. Totuși, dacă Statul este cel ce le impune familiei, atunci mutilările respective constituie într-adevăr o persecuție. Cu timpul, s-a ajuns la lărgirea conceptului de persecuție, Statul fiind considerat responsabil nu numai de violențele comise de agenții săi ci și de acelea ale grupurilor dizidente, inclusiv familiile victimelor. Orice Stat are datoria să asigure protecția cetățenilor săi. Dacă nu o face, atunci este responsabil, adică vinovat de acest lucru.

Din această perspectivă, nu se face nicio distincție între diferitele forme de tăiere feminină împrejur. Aceasta înseamnă că toate formele de tăiere feminină împrejur, de la cea mai ușoară la cea mai severă, trebuie să deschidă dreptul la azil politic. Semnalăm totuși că femeile ce au suferit mutilarea în cauză nu pot pretinde acest drept, care nu se acordă decât femeilor ce se tem că vor fi mutilate pentru prima oară sau pentru a doua oară, eventual celor ce se tem că fiicele lor vor fi mutilate. O cerere de azil politic în Germania a fost respinsă pe motiv că femeia în cauză fusese deja parțial tăiată împrejur.

Menționăm că femeile amenințate de tăierea împrejur, care solicită azilul politic, trebuie să dovedească limpede că ele nu au nicio posibilitate să o evite în țara lor, prin schimbarea domiciliului, inclusiv a regiunii lor de origine – în care caz se vorbește de "asil intern".

III. Femeile ca grup social

Pentru ca o persoană să poată pretinde dreptul de azil politic, trebuie ca ea să facă dovada că persecuția căreia îi este victimă se datorează rasei, religiei, naționalității sau apartenenței sale la un anumit grup social sau pentru opiniile sale politice.

Pentru Înalțul Comisariat al Refugiaților (HCR), Convenția refugiaților nu trebuie interpretată *ad litteram*. Multe femei se refugiază din țara lor pentru motive specifice : violul, tortura sexuală, mutilările sexuale, discriminarea sexuală, avort, sterilizare forțată, etc. Trebuie deci abandonată concepția masculină privind azilul politic. Pe baza acestui punct de vedere, HCR cere acordarea azilului politic femeilor ce sunt persecutate din cauza apartenenței lor sexuale. Așadar, femeile trebuie considerate ca formând un *anumit grup social*.

Majoritatea Statelor occidentale resping însă această interpretare extensivă a Convenției refugiaților. Unele țări susțin că criteriile de apartenență la un anumit grup social nu sunt suficiente pentru acordarea azilului politic, trebuind ca acestea să fie însoțite sau dublate de un anumit criteriu. Astfel, violul, de exemplu, nu dă automat dreptul la azil politic, decât dacă el se datorează apartenenței la un grup rasial, religios sau politic, cum a fost cazul în cadrul conflictului din fosta Iugoslavie și Albania. Foarte rar se întâmplă însă ca o femeie să fie victima tăierii împrejur din cauza apartenenței sale la grupurile menționate. Astfel, în Franța, *Comisia de recurs a refugiaților* a admis că deși o femeie din Mali, tăiată împrejur cu forța, a fost într-adevăr persecutată, aceasta nu îi dă dreptul la azil politic.

În cele câteva foarte rare cazuri în care femeia amenințată de mutilarea sexuală a obținut totuși azilul politic, decizia aceasta a fost luată pe considerentul că ea aparține grupului de femei ce militează contra acestei practici.

Țările occidentale sunt reticente și evită să deschidă posibilitatea azilului femeilor ce se tem de mutilarea sexuală pentru ele și fiicele lor: Totuși, deși nu acordă azil politic acestor femei,

țările occidentale nu le expulzează, recunoscându-le dreptul de sejur pe teritoriul lor.

IV. Invocarea tăierii împrejur ca viclenie

Verificarea adevăratelor motive ale cererii de azil politic și a adevăratelor intenții ale celor în cauză nu este tocmai simplă. Nu totdeauna este posibilă verificarea că tăierea împrejur se practică într-adevăr în cadrul țării sau tribului celor ce depun o cerere de azil politic. În plus, se pune problema distrugerii voluntare a documentelor de identitate, de către cei în cauză, care încearcă astfel să încurce și să complice lucrurile, pentru a evita să fie expulzați de către țările în care au ajuns.

În sprijinul cererii lor de azil politic, femeile invocă adesea frica de tăierea împrejur când văd că nu au șansa să obțină azilul pe criterii pur politice – fiind sfătuite în acest sens de către avocați sau alte persoane. În disperare de cauză, aceste femei recurg la argumentul fricii de tăierea împrejur pentru ele însele, respectiv fiicele lor. În astfel de cazuri, cererea lor este însă considerată puțin credibilă. De exemplu, aceste femei pot fi prea vârstnice pentru a mai fi amenințate de o mutilare sexuală, întrucât, în țara lor de origine, tăierea împrejur se practică mai ales pe femeile tinere. Dacă ele recurg tardiv la acest argument, autoritățile din țara de refugiu consideră că este vorba de o simplă manevră din partea lor. Pentru un astfel de motiv, autoritățile australiene au refuzat cererea unui cuplu din Ghana.

Din cauza campaniei actuale contra tăierii feminine împrejur, opinia publică este ușor mobilizabilă pentru astfel de cauze, în cadrul cărora distincția între adevăr și fals este foarte dificilă. De altfel, în anumite cazuri, unii candidați la azilul politic și-au tăiat împrejur fetele chiar în Occident, înaintea depunerii cererii respective.

V. Azilul politic pentru femei și pentru bărbați

Convenția refugiaților și legile privind azilul politic se aplică tuturor refugiaților, fără deosebire de sex. Introducerea criteriului sexual, în procedura de acordare a azilului politic femeilor amenințate de tăierea împrejur, constituie o discriminare greu justificabilă, mai ales pentru cei ce se opun tăierii masculine împrejur. Aceștia consideră că și ei sunt victimele tăierii împrejur, ca și femeile. De vreme ce Statele occidentale acordă azil politic femeilor, pe acest motiv, ele trebuie să facă același lucru și pentru bărbați. Altfel se poate considera că este vorba de o discriminare pe criterii sexuale.

Câtă vreme însă tăierea masculină împrejur nu este considerată o mutilare sexuală la fel de gravă ca cea masculină, opinia publică nu este ușor de mobilizat în acest sens. Totuși, la 5 noiembrie 1991, un tribunal administrativ german a recunoscut unui tânăr turc, de religie creștină, dreptul de azil politic. Dacă ar fi fost expulzat în Turcia, acest tânăr ar fi urmat să efectueze serviciul militar în armata țării lui de origine. Se întâmplă însă cei netăiați împrejur sunt violentați de către colegii lor musul-

mani, deci tăiați împrejur. Violența aceasta se exercită mai ales contra organelor sexuale ale celor netăiați împrejur, care adesea sunt circumcizionați cu forța de către medicii militari. În astfel de cazuri, tinerii turci creștini nu sunt protejați de Statul turc contra acestor violențe. Tribunalul a indicat numeroase cazuri ce confirmă această stare de lucruri și a considerat că această practică este o persecuție politică în sensul articolului 16 al Constituției germane. Ca membru al comunității creștine ce nu practică tăierea împrejur, tânărului turc în chestiune i s-a recunoscut dreptul la azil politic în Germania.

CONCLUZIE

Atunci lupul va locui laolaltă cu mielul și leopardul se va culca lângă căprioară; și vișelul și puiul de leu vor mânca împreună și un copil îi va păște. (...) Nu va fi nicio nenorocire și niciun prăpăd în tot muntele meu cel sfânt!

Isaia, 11:6 și 9.

Societatea nu poate trăi în anarhie, lăsând membrilor ei libertatea de a se comporta cum găsesc de cuviință în cadrul comunității, față cu familia lor și eu ei înșiși. Omul nu poate trăi izolat de societate, nici în stare de rebeliune față de normele ce garantează colaborarea pașnică în cadrul acesteia. Fără aceste norme, societatea ar sfârși prin a se dezintegra din chiar interiorul ei.

Pentru a evita această dezintegrare, societatea a stabilit norme cu caracter legal sau moral, care impun respectul vieții și integrității fizice a indivizilor, precizând cazurile în care, în interesul individului sau al societății, încălcarea acestui drept este permisă. Astfel, mâna cangrenată poate fi amputată în scopul salvării corpului, iar cel ce a comis un delict grav, ce amenință securitatea publică, poate fi executat. În acest cadru, de exemplu, legile romane au interzis sacrificiile omenești oferite divinităților, limitând dreptul tatălui familiei de a sacrifica viața sau integritatea fizică a copiilor sau a sclavilor săi – interzicând deopotrivă tăierea împrejur ca și castrarea.

Totuși, într-un fel sau altul, omenirea persistă în vechile sale instincte, obiceiuri și datini. În ciuda progreselor realizate în diferite domenii, în ciuda faptului că s-a ajuns pe lună, că s-a realizat dezintegrarea atomului și că, grație internetului, lumea întreagă a ajuns un fel de sat, omenirea continuă a mutila organele sexuale ale fiilor ei, sub pretextul religiei sau al medicinei. Legea junglei ce domnea în trecutul îndepărtat continuă să umbrească epoca noastră, făcând an de an peste cincisprezece milioane de victime printre băieți și peste două milioane printre fete. Proverbul spune că cel dat afară pe ușă reușește adesea să reîntre pe fereastră, Efectiv, putem învăța o pisică să își deschidă singură ușa, să își facă nevoile și să își aștepte stăpânul într-un anumit loc, dar nu o vom putea dezvăța să alerge după șoareci. Până acum, cuvintele lui Isaia țin de domeniul utopiei și al visurilor.

Totuși, omenirea nu poate trăi fără utopie și fără vise. Nimeni nu poate împiedica omenirea să viseze un viitor în care copiii ei, fete sau băieți, vor trăi în pace, fără ca cineva să plănuiască a le mutila organele sexuale în numele cine știe cărei sfinte trăznăi biblice. Efectiv, o parte din acest vis sau din această utopie este pe cale de a se realiza, în ce privește tăierea feminină împrejur. În ce privește depășirea sălbăticiei și barbariei tăierii masculine împrejur, drumul pare încă lung și plin de dificultăți. Realizarea acestui ideal este îngreunată de tot felul de prejudecăți, minciuni, superstiții, interese materiale și politice peste care nu se va putea trece fără eforturi enorme,

bunăvoință și înțelegere din partea fiecărui individ, a fiecărei comunități omenești.

Dacă admitem dreptul omenirii la vis și la utopie, atunci trebuie să recunoaștem că opoziția la tăierea împrejur, masculină ca și feminină, este probabil mișcarea cea mai importantă de reformă socială din epoca noastră – o mișcare dezinteresată, care privește membrii cei mai inocenți și nevinovați ai societății noastre, cei mai slabi și mai gingași, cei mai iubiți, care încarnează viitorul omenirii. Cei ce participă activ la mișcarea de opoziție față de tăierea împrejur sunt perfect conștienți de aceste lucruri. Cu ocazia celui de al III-lea Colocviu pe tema tăierii împrejur, care a avut loc la Universitatea din Maryland (1994), pastorul Jim Bigelow s-a adresat participanților în termenii următori: ”Noi suntem pionierii. Barbaria și sălbăticia sunt în urma noastră. Civilizația și buna înțelegere între oameni vor veni după noi”. Barbaria constă în pocirea copiilor inocenți, în mutilarea organelor lor sexuale, deși civilizația și bunul simț respinge aceste practici abjecte, respingătoare, scârboase și rușinoase.

Desigur, această mișcare nu își imaginează că sarcina ei va fi ușoară, că societatea poate fi schimbată de azi pe mâine. Omenirea a luptat vreme de secole contra sclavagismului, iar urmele acestuia încă persistă în Mauritania și Sudan, ba chiar în unele țări occidentale, sub forme deghizate. Abolirea tăierii masculine împrejur este mai dificilă decât aceea a sclavagismului. Tăierea împrejur a copiilor de sex masculin este sprijinită de forțele reunite, foarte influente, ale celor trei monoteisme, secundate de cohorte de medici, bărbieri, vrăjitori africani, rabini, pastori și preoți creștini – toți aceștia simțindu-se amenințați în interesele lor meschine, în chiar fondul lor de comerț. Pe de altă parte, copiii, adică principalele victime ale tăierii împrejur, nu se pot revolta, precum sclavii de demult sau cei din secolul al XIX-lea. Copiii nu se pot apăra decât prin semnele suferinței, plânsetele și strigătele de teroare și durere, pe care tăietorii împrejur, actorii, comedianții și asistenții acestor sfinte măceluri se fac că nu le aud. Acești copii au nevoie de oameni conștienți și dezinteresați, care să se revolte în locul lor și să nu se lase impresionați de comediile religioase, falsa știință a pungașilor medicinei sau prețul sângelui și al organelor suzbtilizate cu ocazia sau în vederea punerilor în scenă numite sărbători ale tăierii împrejur.

Fiecare dintre cei ce depun un efort într-un scop oarecare speră și doresc ca sânguința lor să fie încununată de succes. La sfârșitul acestei cărți îmi exprim speranța că eforturile celor ce luptă contra tăierilor împrejur, masculine ca și feminine, vor conduce într-o zi la abolirea totală a acestor practici. Ziua abolirii acestor practici va fi cu atât mai apropiată cu cât vor fi mai numeroși cei ce vor condamna barbaria tăierilor împrejur. Cât ar fi de lungă și de anevoioasă, orice cucerire sau cercetare începe cu primul pas. Durata luptei omenirii contra tăierilor

împrejur nu poate fi prevăzută, dar generațiile viitoare vor ști că totdeauna au existat oameni care au condamnat această sălbăticie, care au înfierat mutilările inumane la care sunt expuși milioane și milioane de copii de ambele sexe, cerând încetarea imediată a acestor practici înjositoare și degradante.

Index general

Tabla amănunțită de materii

(Tabla sumară de materii la începutul cărții)

Tablă sumară de materii

Observații generale

Introducere

Partea I-a: Definiția și distribuția geografică a circumciziunii

I. Fenomenul mutilărilor

II. Alegerea terminologiei

III. Diferite tipuri de tăiere masculină împrejur

IV. Diferite tipuri de tăiere feminină împrejur

V. Statistici și distribuție geografică

1). Tăiere masculină împrejur

2). Tăiere feminină împrejur

Partea a II-a: Dezbateră religioasă

Capitolul I: Tăierea împrejur la Jidani

I. Tăierea masculină împrejur în cărțile sacre jidovești

II. Caracterul obligatoriu al tăierii împrejur

1). Tăierea împrejur în vechiul Orient Apropiat

2). Tăierea împrejur, popor ales și Țară promisă

3). Tăierea împrejur, semn de distincție și de salvare

4). Ne-tăierea împrejur separă, tăierea împrejur leagă

5). Impuritatea netăiaților împrejur

6). Căsătoria cu netăiații împrejur

7). Separare în viață și în moarte

8). Exagerarea importanței tăierii împrejur

III. Curent jidovesc ious tăierii împrejur

1). Iudeo-jidani nu au practicat totdeauna circumcizia

2). Dezbateri între Jidani reformați germani

3). Dezbateri actuală între Jidani americani

4). Deschiderea dezbaterii în Israel

IV. Operația de tăiere împrejur la Jidani

1). Persoanele supuse tăierii împrejur

2). Actorii tăierii împrejur

3). Modalitățile tăierii împrejur

4). Trecerea de la ritualul sângeros la ritualul nesângeros

V. Tăierea feminină împrejur la Jidani

1). Tăierea feminină împrejur în vechiul Orient Apropiat

2). Practica tăierii feminine împrejur la Jidani

3). Participarea fetelor la tăierea împrejur nesângeroasă

Capitolul II: Tăierea împrejur la Creștini

I. Tăierea masculină împrejur în cărțile creștine sfinte

1). Poziția lui Isus-Cristos

2). Poziția apostolilor

II. Poziția Părinților Bisericii și a teologilor

1). Victoria curentului opus tăierii împrejur

2). Poziția lui Justin

3). Poziția lui Ciril cel Mare

4). Poziția lui Roma d'Aquino

III. Dezbateri actuală printre Creștini

1). Dezbateri la Creștini copti din Egipt

2). Dezbateri la Creștinii din America

Capitolul III: Tăierea împrejur la Musulmani

I. Tăierea împrejur în Coran

1). Tăcerea Coranului în materie de tăiere împrejur

2). Interpretarea anumitor versete echivoce

3). Tăierea împrejur – contrară filosofiei Coranului

II. Tăierea împrejur în Sunnah -- a lui Mahomed

1). Povestiri favorabile tăierii împrejur masculine și feminine

2). Falsitatea povestirilor și originea lor iudeo-jidovească

- 3). Curentul ce respinge total tradiția *Sunnah*
- III. Tăierea împrejur în legea profetilor precedenți
 - 1). Evanghelia lui Barnabe
 - 2). Povești despre tăierea împrejur a lui Hagar
- IV. Tradiția *Sunnah* și tovarășii lui Mahomed
 - 1). Tovarășii lui Mahomed și tăierea masculină împrejur
 - 2). Tovarășii lui Mahomed și tăierea feminină împrejur
- V. Poziția juriștilor musulmani clasici
 - 1). Juriștii clasici și tăierea împrejur
 - 2). Exemple de poziții ale juriștilor clasici
- VI. Argumente indirecte
 - 1). Tăierea împrejur și purificarea
 - 2). Tăierea împrejur — semn distinctiv al Musulmanilor
 - 3). Cutuma
- VII. Consecințele netăierii împrejur
 - 1). Caracterul obligatoriu al normelor musulmane
 - 2). Tăierea împrejur între recomandare și permisiune
 - 3). Uciderea celui ce o refuză
 - 4). Rugăciune, pelerinaj și abaterea animalelor
 - 5). Căsătoria celui netăiat împrejur
 - 6). Îngroparea celui netăiat împrejur
 - 7). Incriminarea tăierii împrejur
- VIII. Operația de tăiere împrejur la Musulmani
 - 1). Persoanele supuse tăierii împrejur
 - 2). Actorii tăierii împrejur
 - 3). Modalitățile tăierii împrejur, masculine și feminine
 - 4). Destinul părților amputate
 - 5). Ritualul tăierii împrejur

Partea a III-a : Dezbaterea medicală

Capitolul I: Durerea tăierii împrejur

- I. Cine nu suferă: copilul sau martorii?
- II. Motivele negării durerii copilului
- III. Recursul la anestezie

Capitolul II: Inconveniente ale tăierii împrejur pentru sănătate

- I. Banalizarea sau negarea inconvenientelor
 - 1). Motive religioase
 - 2). Necunoașterea legăturii dintre inconveniente și tăierea împrejur
 - 3). Absența posibilității de comparație
- II. Inconveniente ale tăierii masculine împrejur pentru sănătate
 - 1). Hemoragie
 - 2). Infecția răni
 - 3). Reținerea inelului plastibelului
 - 4). Retenție urinară
 - 5). Necrozarea glandului
 - 6). Rănirea și pierderea glandului
 - 7). Eliminarea excesivă a pielii
 - 8). Fistulă uretrală
 - 9). Ulcerație meatică
 - 10). Hypospadias nedetectat
 - 11). Pericolul anesteziei
 - 12). Deformarea externă a penisului
 - 13). Pierderea penisului
 - 14). Moartea
 - 15). Complicațiile tăierii jidovești împrejur
- III. Inconveniente ale tăierii feminine împrejur pentru sănătate
 - 1). Hemoragie
 - 2). Lezarea organelor din vecinătate
 - 3). Dificultăți urinare
 - 4). Infecții
 - 5). Malformațiuni

- 6). Sterilitate
 - 7). Dificultăți la naștere
 - 8). Lezarea glandelor lui Bartholin
 - 9). Dificultăți menstruale
 - 10). Moartea
 - 11). Complicații specifice infibulării
- Capitolul III: Inconveniente sexuale ale tăierii împrejur**
- I. Tăierea masculină împrejur și plăcerea sexuală
 - 1). Poziția vechilor autori
 - 2). Poziția opozanților tăierii împrejur
 - 3). Poziția partizanilor tăierii împrejur
 - II. Tăierea feminină împrejur și plăcerea sexuală
 - 1). Poziția vechilor autori
 - 2). Poziția opozanților tăierii împrejur
 - 3). Poziția partizanilor tăierii împrejur
 - III. Legătura dintre tăiere împrejur și drog
 - 1). Tăierea masculină împrejur și drogurile
 - 2). Tăierea feminină împrejur și drogurile
 - IV. Tăierea împrejur și homosexualitatea
 - 1). Tăierea masculină împrejur și homosexualitatea
 - 2). Tăierea feminină împrejur și homosexualitatea
 - V. Tăierea împrejur și viața conjugală
 - 1). Tăierea masculină împrejur și viața conjugală
 - 2). Tăierea feminină împrejur și viața conjugală
- Capitolul IV: Pretinsele avantaje pentru sănătate ale tăierii împrejur**
- I. Tăierea împrejur și curățenia
 - 1). Curățenia în textele vechi
 - 2). Curățenia în sursele arabe
 - 3). Curățenia în sursele occidentale
 - II. Tăierea împrejur și masturbația
 - 1). Masturbația în sursele arabe
 - 2). Masturbația în sursele occidentale
 - III. Tăierea împrejur și prevenirea bolilor
 - 1). Ce spun vechile texte
 - 2). Ce spun sursele occidentale
 - 3). Ce spun sursele arabe și africane
 - IV. Bolile venerice
 - 1). Ce spun sursele arabe
 - 2). Ce spun sursele occidentale
 - V. Cancerul penisului și cancerul colului uterin
 - 1). Ce spun sursele arabe
 - 2). Ce spun sursele occidentale
 - VI. Fimozis și parafimozis
 - 1). Ce spun sursele arabe
 - 2). Ce spun sursele occidentale
 - VII. Infecțiile căilor urinare
 - 1). Ce spun sursele arabe
 - 2). Ce spun sursele occidentale
 - VIII. Sida
 - 1). Ce spun sursele arabe
 - 2). Ce spun sursele occidentale
 - IX. Poziția organizațiilor medicale
- Capitolul V: Restaurarea prepuțului**
- I. Restaurarea prepuțului în istorie
 - II. Restaurarea prepuțului astăzi
 - III. Motivele restaurării prepuțului
 - IV. Poziții contra restaurării prepuțului
- Partea a IV-a . Dezbaterea socială**
- Capitolul I: De la auto-mutilare la mutilare culturală**
- I. Auto.mutilarea – între spirite și psihiatrie

- II. Rolul religiei și al sexului
- III. Masochism
- IV. Instinct de viață
- V. Influența mediului
- VI. Viclenie și simulare
- VII. Analiza psihiatrică a tăierii împrejur a lui Avraam
- VIII. Îngrijirea auto-mutilării
- IX. De la automutilare la mutilarea culturală
- Capitolul II: Influența mediului asupra tăierii împrejur**
 - I. Influența familiei
 - II. Influența societății
 - III. Influențe profesionale
 - IV. Influența culturii dominante
- Capitolul III. Influența religiei asupra tăierii împrejur**
 - I. Mitologiile religioase ca mijloc explicativ
 - II. Tăierea împrejur și sacrificiul către divinități
 - III. Religia, factor aditiv pentru justificarea tăierii împrejur
- Capitolul IV: Tăierea împrejur, mijloc de control al instinctului sexual**
 - I. Tăierea masculină împrejur, mijloc de control
 - II. Tăierea feminină împrejur, mijloc de control
- Capitolul V: Tăierea împrejur și căsătoria**
 - I. Tăierea împrejur, operație de separare a sexelor
 - II. Tăierea împrejur, operație estetică
 - 1). Tăierea masculină împrejur și estetica
 - 2). Tăierea feminină împrejur și estetica
 - III. Tăierea împrejur, pregătire și condiție a căsătoriei
 - 1). Tăierea masculină împrejur și căsătoria
 - 2). Tăierea feminină împrejur și căsătoria
- Capitolul VI: Tăierea împrejur și sistemul comunitar**
 - I. Tăierea împrejur, semn de alianță și de solidaritate
 - II. Tăierea împrejur, ritual de inițiere
 - III. Tăierea împrejur, remediu contra violenței
 - IV. De la dictatura tribală la dictatura medicilor și a armatei
- Capitolul VII: Tăierea împrejur și instinctul de dominație**
 - I. Complexul lui Oedip și neliniștea castrării
 - II. Tăierea împrejur, dragoste și sadism
 - III. Tăierea împrejur ca viclenie
- Capitolul VIII: Tăierea împrejur și factorii economici**
 - I. Rădăcinile economice ale tăierii împrejur
 - II. Câștigul, factor de expansiune al tăierii împrejur
 - 1). Tăierea împrejur ca sursă de venituri
 - 2). Tăierea împrejur și comerțul de instrumente medicale
 - 3). Tăierea împrejur și comerțul cu prepuțuri
 - III. Tăierea împrejur și asigurările
 - IV. Tăierea împrejur și arma banului
- Capitolul IX: Tăierea împrejur și factorii politici**
 - I. Jidanii, tăierea împrejur și conflictul politic
 - 1). Opoziția la tăierea împrejur și antisemitismul
 - 2). Răspândirea tăierii împrejur printre jidani
 - II. Musulmanii, tăierea împrejur și conflictul politic
 - 1). Opoziția la tăierea feminină împrejur și anti-islamul
 - 2). Opoziția la tăierea masculină împrejur și anti-religia
 - III. Tăierea împrejur și conflictul colonial
 - IV. Tăierea împrejur și conflictul feminist
- Capitolul X: Efectele psihice și sociale ale tăierii împrejur**
 - I. Efectele tăierii împrejur asupra copilului
 - 1). Efectele tăierii masculine împrejur asupra băiatului
 - 2). Efectele tăierii feminine împrejur asupra fetei
 - II. Tăierea împrejur și raporturile cu părinții

III. Tăierea împrejur și raporturile cu societatea

- 1). Regresul stimei de sine însuși
- 2). Mutilarea celorlalți
- 3). Violența și comportamentul anti-social
- 4). Violul
- 5). Pedofilia
- 6). Sinuciderea
- 7). Furtul
- 8). Războaiele și conflictele armate

Capitolul XI: Mijloace de luptă contra tăierii împrejur

I. Studiul global și străpungerea zidului tăcerii

II. Activismul religios

- 1). A îngriji, a îndepărta și a cenzura
- 2). Asocierea autorităților religioase
- 3). Vaccinarea poporului

III. Ridicarea nivelului educativ, cultural și social

IV. Metode de transmitere a informației

V. Studiul consecințelor psihice ale tăierii împrejur

Partea a V-a: Dezbateri juridică

Capitolul I: Interdicția tăierii masculine împrejur în istorie

I. Interdicția tăierii împrejur în trecutul îndepărtat

II. Interdicția tăierii împrejur în timpurile moderne

Capitolul II: Interdicția tăierii feminine împrejur

I. Interdicție prin legislația internațională

II. Interdicții prin legislația națională

- 1). Elveția
- 2). Franța
- 3). Statele-Unite
- 4). Anglia
- 5). Egiptul

III. ONG-uri opuse tăierii masculine și feminine împrejur

- 1). Comitetul inter-african
- 2). NOCIRC

Capitolul III: Tăierea împrejur și drepturile omului

I. Tăierea împrejur și principiul non-discriminării

- 1). Principiul non-discriminării
- 2). Absența motivelor discriminării
- 3). Femeile refuză această discriminare
- 4). Motivele politice ale discriminării

II. Tăierea împrejur și drepturile religioase, respectiv culturale

- 1). Pretențiile comunităților
- 2). Drepturile individuale și drepturile comunitare

III. Tăierea împrejur, dreptul la integritatea fizică și la viață

IV. Tăierea împrejur, tratamentele inumane și tortura

V. Tăierea împrejur și dreptul la pudoare

VI. Tăierea împrejur și respectul morților

Capitolul IV: Tăierea împrejur și scutirea medicală

I. Necesitatea medicală

II. Consimțământul lămurit al pacientului sau al reprezentantului acestuia

III. Autorizație de exercitare a medicinei

Capitolul V. Interdicția tăierii împrejur între ideal și posibil

I. Practici larg răspândite

II. Cutume sociale greu de abolit

III. Tăierea împrejur între revoluție și evoluție

IV. Legea este oare necesară?

V. Legea, parte dintr-un plan general mai vast

Capitolul VI: Tăierea împrejur și azilul politic

I. Texte internaționale și poziții oficiale

II. Tăierea împrejur ca persecuție

III. Femeile ca grup social

IV. Invocarea tăierii împrejur ca viclenie
V. Azilul politic pentru femei și pentru bărbați
Concluzie
Tablă amănunțită de materii